

گی دوموپاسان

خرخه پان

و

چه ند چیرۆکیکی دی

و: حه مه که ریم عارف

پڙست

شیرکو بیکهس

• حه مه که ریم عارف پیاویک له

- وته یه ک
- خرخه پان
- میراتی
- مادموزیل فی فی
- دایه هو فی
- میدالی ریزلینان
- مالاقایی
- ژووری ژماره (۱۱)
- حه سرهت
- هایو جوول
- فه رهه نگوک
- ژینامه ی وه رگیږ

حەمە كەرىم عارف

پىاويك لە بارانى وشەى بەردەوام!

(شىركۆ بىكەس)

ئەو وەختەى بە عشقەوہ ئەنوسىت وئەبىتە ھاودەمى زمانى بەخشىن وداھىنان. ئەو كاتەى ھەموو ژيانت ئەدەيتە دەست قەلەم وئەبىت بە پەروانەى دەورى وشە وچراى كتيب ورسەيەكى جوان. تۆ ئىتر لەوہ دەرنەچى بە تەنھا بۆ خۆت بژىت و تۆ ئىتر تەمەنت ئەبى بە تەمەنى گەلاوگولى خۆشەويستى وژيانت بە ژيانى مىللەتيك و تىكەل بە ئايندە ئەبى ولەگەل باراندا ئەبارىت ولەگەل ھەتاودا ھەتاوا!

حەمە كەرىم عارف

پىاويك لە شەونخونى و

لە رىژنەى وشەو

خۆشەنەکردنەوہى قەلەم و

پەنجەرەيەك بۆ خەمى كەسك و

گزنگى بەيان.

حەمە كەرىم عارف

ژى يەك بۆ خۆشەويستى ئەبەدى

ئەدەب وچاوى مرۆفایەتى و

گۆرانىي ھەمىشە پاراوى

گەرۆوى ژيان!

ھەشتا ئەستىرەى كتيب لەو تەمەنەدا

ھەشتا جۆگەى روون لەو دارستانەدا.

ھەشتا فرىن لەو ئاسمانە زيوينەدا.

ھەشتا ماچى منىش لەم نووسىنەدا!

ئەمشەو بە تەنھا خۆم لەسەر مېزەكەم

ئەم مۆمى رىزلىنانەم بۆ ئەو عاشقە داگىرسان!

بە تەنھا خۆم وچەند دىرە شىعەرىكى جاويدان.

بە تەنھا خۆم وپەپوولەيەكى غەمگىن و

چەند كاغەزىكى سىپى چاۋە پروان.
بە تەنھا خۆم كە وتمە ھەلدانە ۋەى
لاپە رەى چاۋ بە شە ونمى ئە و مېرگە و
خويندە ۋەى ھە ناسە كانى ئە و گۆمە و
گېرآنە ۋەى حىكايە تى بالندە ھەىكى
دەنگ زامدار!

بە تەنھا خۆم، نە ھەمە كە رىم خۆى زانى و
نە رۆژنامە ھەىك ونە گۆقارىك و
نە شە قامىكى كە ركوك ونە مە قامىكى
عەلى مەردان، تەنھا ھەر خۆم ومىزە كە م
كەسى تر نا.

كە ركوكىيەك

پر پر لە كوردستان و

لېوانلىو لە جىهان!

كە ركوكىيەك

ھەموو دنيا دىننېتە ناو ئەم پەيقە ۋەو

پەيقىش ئەبى بە گولى سان.

لە دنياۋە

چەندىن دەرياچەى رۆمانى

رژانە ناو ئەم ولاتى زمانە ۋە.

چەندىن نزارى چىرۆكى

ھىنايە ناو ئەم رووبەرى زمانە ۋە.

چەندىن ئاۋىنەى دىرۆكى

بە دەوونماندا ھەلۋاسى.

كە ركوكىيەك

باخى نووسى و

كىلگەى نووسى و رانە ۋەستا!

كەركوكىيەك..

خۆرەتاوى ناو جىھانى بۇ وەرگىراين

مانگە شەوى بۇ وەرگىراين

عەشقى گەورەى ئەفراندنى بۇ وەرگىراين

ئەلبىز كامۇ. ئەلكساندەر فەدايەف. هيرب میدۆ. قاسمۆف. كازانتزاكيس. چىخوف.

گویتتەر ديشنەر. فنسنت فان گوگ. مالرۆ. شەكسپير. م.گۆركى. ھۆميرۆس.

چرنىشفسكى. چايكوفسكى. ئىدگار ئالان پۆ. جاك لەندەن. گوگۆل. سىرۆس پرھام.

بليخانوف. كريس كۆچرا. مەھدى حسين. سابت رەحمان. ئەحمەد مەحموود. سەمەدى

بىھرەنگى. عەزىز شەريف. نەجەف قولى پسيان. ئەشەرەفى دىھقانى. مەسعود

ئەحمەدزادە. گەوھەر مراد. يەلماز گونای..چەندىن وچەندىن كەژو دەرياچەو دەشت و

رووبارى تروش...

لە سى وپىنج سالىدا ھەشتا چراوگى

بە ژوورەكانى ئەم زمانەدا ھەلواسى.

لە سى وپىنج سالىدا..ھەشتا ريگای تازەى

لەم نەخشەيەدا كردهو

ھەشتا تۆوى گولى شەست پەر

ھەشتا پەيژە،ھەشتا شەبەنگ و

ھەشتا تابلۆ

لەم زمانەدا...ئەم گەرووى چريكانە دەگمەنن.

لەم رەنگانەدا..ئەم تۆنى دەنگانە دەگمەنن.

لەم ھەورانەدا..ئەم بارينانە دەگمەنن.

لەم دەغلانەدا..ئەم گولە گەنمانە دەگمەنن.

من ئەمشەو تەنيا ھەر خۆم وچەند شيعرى

ئەم چراى ريزلینانە لە سەر ميژەكەم دائەگيرسينم.

بۇ كەركوكىيەك كە سەر ريژە لە وشەو

كە ليوانليوہ لە خۆرەتاو..سلاو ئەى بارانە

جوانەكەى زمانى كوردى.سلاو ئەى

که رکوکی خوښه ویست! سلاو!

سله یمانی ۲۰۰۹/۷/۱۵

نهدب وهونه ر / ژماره (۶۴۳) / پینجشممه ۲۰۰۹/۷/۲۳

وتەيەك

حەمە كەرىم عارف

(۱)

ھەلبەتتە لە دنيای ئەدەبىياتدا، چيرۆكى كورت پانتاييەكى زۆرى گرتووەتەووە ئەمەش نيشانەى ئەوھىيە كە وەكو ھونەر گرینگی و بايەخى خۆى ھەيە، كە پيموايە ئەم گرینگی و بايەخە لە تازە بوونەوھەدايە، بەتايبەتتى لەم رۆژگارە لەزگين و جەنجال و تەكنۆلۆژيا زەدەھىيەى ئەمروى دنيادا كە زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى بەسەدەمى كەم وەختيەو، نايان پەرژيئەسەر خويندەنەوھى رۆمانين دور و دريژ و خويانى ليدەبويين. واتە بە پيچەوانەى بۆچوونى خەلكانىكەوھە كە پييان وايە بايەخ و گرینگی چيرۆكى كورت لە بايەخى رۆمان كەمترە... خو ئەگەر تەمەشايەكى دنياى ئەدەبىيات بەكەين و سووكە ھەلوئىستەيەك بەكەين دەبينين ھەندىك لە نووسەرانى چيرۆكى كورت لە رووى شۆرەت و نيوبانگ و پاىەى ھونەرييەو، لە ريزى گەرە رۆماننووسەكانى دنيادا دانراون و گەليك لە چيرۆكەكانيان كراون بە فيلم و شانۆنامە..

خۆئەگەر بە ئالبومى بەرھەمەين گەليك لە كەلە رۆماننووسەكاندا بچينەو، چەندىن كۆمەلە چيرۆكى سەرکەوتووى ئەوتو دەبينين كە لەگينە ئەگەر رۆمانيشيان نەنووسيبا، ھەمان پاىەى ھونەرى و ئەدەبىيان ھەبوايە، لەوانە: تولستوى، دۆستويفسكى، ھەمىنگواى ساراماگو... ھتد، بەلام چيرۆكى كورت وەكو تەنگى تاك تيرە، تەنيا تەنگى كارامە دەتوانى نيشانى پى بشكىنيت.. كە موپاسان، بە بۆچوون و باوھەرى گەليك لە پەسپۆرانى بواری ئەدەبىيات بە يەككە لە و تەنگچيە كارامانە دەژميردريت..

ھەلبەتتە ھەر چيرۆكىكى كورتى ھونەرى سەرکەوتوو بگرى، بارگاويە بە ھەوين و ئاميانى رۆمان، واتە چيرۆكى كورتە بە تام و چيژى رۆمان، رەنگە زۆر رۆمانيش، بەتايبەتتى ئەوانەى دريژدادرى ناپيويست و ناھونەرييان تيدا كراوھو دەكرىت، تەنيا بە روالەت و فورم رۆمان بن و لە تيمە و ناوھەركدا چيرۆكى كورت بن و شاخ و بالى زۆريان لىترابى، و بەخورتى دريژكرابنەوھە!... ھەندىك لەناوھە پرشنگدارەكانى دنياى ئەدەب، زياتر بە چيرۆكى كورت ناسراون و باويان پەيدا كردووە و لە گەنجينەى بەرھەمەكانياندا كەمتر تووشى رۆمان دەبين، لەوانە: چىخوف، ئىدگار ئالن پۆو، موپاسان كە بە سىكوچكەى چيرۆكى كورتى جيھانى دەژميردريين... بەھەر حال رەنگە زاراوھى ئەدەبى، چيرۆكى كورت پيناسە و راوبۆچوونى جوراوجۆر و جياواز ھەلبگرى و لە چوارچيۆھى يەك پيناسەى جامع و مانع و ھەمە پەسندا جيگەى نەبيتەو، بە تايبەتتى كە چيرۆكى كورت و

چيروۆكى دريژو نوڤل هەن، كە ويپراي هاوخويني و خزمایه تي زور نزيكيان، لە هەمان كاتيشدا، كەسايه تي و ناسنامە ي خوښيان هەيه... بەهەر حال ئەم باسە، كە باسيكي هونەري زور هەستيارە، كورد واتەني ئەم هەويرە ئاو زور دەكيشييت و ليڤه داو بەم دەست و برده جي نايته وه، با بميني بۆ كات و دەرەتان و شوينيكي ديكه... خو ئەگەر لە دنياي كورته چيروۆكي جيهان ورد ببينه وه، تووشي زور چيروۆكي باش و سەر كەوتوو دەبين كە بە پراستي دەچنە خانە ي شاكاري ئەدەببیه وه، كە ئالبومي بەر هەمە چيروۆكفانيه كاني گي دي موپاسان پرن لەو شاكارانە، و هەموو مەرجه كاني شاكاريان تيايه و ئەم كوچيروۆكە ي بەر دەستي ئيوه ي هيژا نمونە ي خەر واري بەر هەمە كانيه تي... بەلام بە پيچە وانە وه زور چيروۆكي دريژ و رۆماني قەبەش هەن كە لە پراستيا چيروۆكي كورتي فشه لن و بەنەهەق و لە خوڤايي شاخ و باليان ليتر او ه... كە واتە شاكار لە هەر بواريكي هونەرييدا، مەرجه كاني شاكاري تيا بوو، شاكارە و گەرە و بچووكي نيبه.

هەلبەتە موپاسان، لە هەوئلي گروگالي كاري قەلە مپرانيدا دوودل بوو لە وه ي كە لە چ دەرگايه كە وه وەر ژوور بكه وي، لە چ مەيدانيكدا قەلە مپراني بكات، مەيلي شانۆنامە نووسي و شيعريشي هەبوو. يەكە مین بەر هەمە موپاسان لە ژيڤ سەر ناڤي " هۆزان " و بە رينويني فلوبير بلاو بووه وه. بەلام هەر لە هەمان سالدا چيروۆكي " بول دو سويف: خرخه پان " ي بە چاپ گەياند. سەر كەوتني گەرە ي ئەم چيروۆكە كرديه كاريك خو ي لە بواري نووسيندا يەكلایي بكاته وه و بە تەواوي بەلایي چيروۆكي كورت و رۆماندا داي بكيشييت... بلاو بوونه وه ي كرديه كاريك كە سەرنجي رۆژنامە كاني بكه ويته سەر و داواي بەر هەمە ي ليكەن... لە دەيه كاني ئاخروئوخری سەده ي نۆزده دا، داب و نەريتي رۆژنامە گەرە كاني پاريس وابوو كە هەموو رۆژي چيروۆكيك يان دوو چيروۆكي نووسەراني هاوچەر خ، هەر وه ها يەك دوو رۆمانيان بە زنجيره بلاو بكه نه وه. ئيدي موپاسان زور زوو بووبه هاو كاري بەر دەوامي هەر دوو رۆژنامە ي بە سەنگ و ئيحتوباري گلوا، و ژيل بلا. هەموو هەفته يەك چيروۆكيكي كورتي بۆ هەريه كيك لەم دوو رۆژنامە يە دەنووسي. هەلبەتە زەر وورە تي بلاو بوونه وه ي ئەم جۆره چيروۆكانە لە رۆژناماني پر خونەردا، دەوريكي يە جگار زۆري لە خەم لاندني شيواز و گوڤه نيگاي نووسەراتي موپاساندا ديتوو ه..

پووني، پەواني، راشكاوي و كاريگەري و باندووري خيرا و كورت بری، لە زەروراتي بي چەند و چووني ئەو بەر هەمانەن كە ئاراسته ي جەماوهر يكي بەريني خوينه ران دەكریت.. بۆيه هەموو ئەم تايبەتمەنديانە، چ لە پووي فورم و چ لە پووي نيوه پۆكە وه لە زۆر بە ي هەرە زۆري بەر هەمە كاني موپاساندا، بە پووني دەبينرين.

موپاسان، نووسه‌ریکی واقعییه... ئەوهی موپاسان به چیرۆک و پۆمان دەری بریوه، هیچ ئالیگری و هه‌لوێستگیرییه‌کی سیاسی و جفاکی تایبه‌تی تیدا نییه، به‌لکو چاودیرییه‌کی بێ لایه‌نانه‌ی په‌وشی مرۆف و چاره‌نووسی مرۆفه. چاودیرییه‌ک له دیدگایه‌کی گومانای و ته‌نانه‌ت نائومیدانه‌شه‌وه... موپاسان به شینوهیه‌کی گشتی که‌سیکی ئەوه‌نده په‌شبین بوو که بی‌ری له نیشانده‌نی ریگه‌ی رزگاری نه‌ده‌کرده‌وه و پێی وابوو به‌شهر به سروشت بوونه‌وه‌ریکی سه‌ربه‌گۆبه‌ند و موزیره و ئه‌رکی نووسه‌ی ئەوه‌نییه‌ ریگه به خه‌لکی نیشانده‌ت یان به‌نامه‌ی کاری بۆ دابنیت، به‌لکو ئەوه‌یه که په‌رده له سه‌ر ئەو خه‌سه‌له‌تانه لابده‌ت، بۆ ئەوه‌ی که زیان و ئاسیوی ئەو خه‌سه‌له‌تانه که‌متر ببه‌وه.

موپاسان، له‌واری واقعیه‌گه‌راییدا یه‌کێک بوو له‌و موریدانه‌ی که په‌یره‌وی فلوبیری ده‌کرد و باوه‌ری به وه‌سفکردنی ورده‌کارییه‌کانی ژیا‌نی رۆژانه و پابه‌ندی به واقعیه‌وه، ئەگه‌ر ئەو واقعیه‌ دزیو یان خه‌مناکیش بێ، هه‌بوو، به‌لای ئەوانه‌وه بابته‌ چاک و خرابی نییه، گرینگ واقعیه‌ته، هه‌لبه‌ته واقعیه‌ت به‌ گۆیره‌ی واقعی چیرۆکه‌که، که‌ده‌بێ له‌باری هونه‌رییه‌وه قه‌ناعه‌تبه‌خش بیت. نووسه‌ر نابێ بیروبو‌چوون و هه‌سته‌کانی خۆی زه‌ق بکاته‌وه، ده‌بێ وه‌کو په‌روه‌رگاری خالق بێ، نه‌ببیرێ و توانا به‌هه‌موو شتیکی بێ، زاتیکی بێ له هه‌موو شوینی هه‌ستی پێبکێرێ و له هیچ شوینیکی نه‌ببیرێ... به‌م پێیه‌ یه‌کێک له په‌رنه‌سییه‌کانی واقعیه‌راییه‌ واقعیه‌ته، به‌لام گرینگ ئەوه‌یه چۆن واقعی نیشانده‌ری، و اتا واقعی ده‌بێ به‌ جو‌ری به‌هونه‌ریی که زۆرت‌ری کار له خویته‌ر بکات.. موپاسان باوه‌ری وایه ئەگه‌ر نووسه‌ری ریالیستی هونه‌رمه‌ندبێ، ده‌بێ هه‌ولده‌ت نه‌ک وینه‌یه‌کی جه‌له‌بی و سواو و پواوی ژیا‌ن، به‌لکو وینه‌یه‌کی کاملتر، کاریگه‌رت‌ر و باوه‌رکردنه‌ی تر له خۆی واقعی نیشانده‌ت.

(۲)

ئەگه‌ر ته‌مه‌شای میژووی ئەده‌بی فه‌ره‌نسی بکه‌ین، ده‌بینین ژانری چیرۆک له فه‌ره‌نسا‌دا هه‌ندیک دره‌نگ په‌یدا‌بووه، له‌گه‌ڵ موپاساندا (۱۸۵۰ - ۱۸۹۳) په‌یدا‌بووه و هه‌لکشانیکی به‌رچاوی به‌ خۆوه بینی و پاشان تا ئاخروئۆخری سه‌ده‌ی بیسته‌م خامۆش بوو و دامرکایه‌وه.. هه‌لبه‌ته لیشاوی چیرۆک لای موپاسان کردیه کاریک که توانای وی له‌واری پۆماندا دره‌نگ ده‌ربکه‌وێت. له‌و ته‌مه‌نه کورته‌دا هه‌قده‌ کۆچیرۆک و شه‌ش پۆمانی نووسیوه و به‌شیک به‌ره‌مه‌کانی هه‌وه‌لی به‌ ناوی خوازاوه‌وه بلاو کردوونه‌ته‌وه که په‌نگه‌ زیاتر له‌به‌ر ئەوه بووبێ که متمانه‌ی به‌خۆ نه‌بووبێ، له نیوان سالانی ۱۸۸۱ - ۱۸۹۰ دا پتر له‌ سه‌ن سه‌د چیرۆکی نووسیوه، که سه‌رنجی خویته‌رانی بیانیان، به‌ تایبه‌تی رۆسه‌کانی راکیشاوه.

تولستوی که رومانی (ژیانیک - ۱۸۸۰) ی موپاسانی خویندووتهوه گوتوووتهی: " دواى کلؤلانهکەى فیکور هوگو، گه‌وره‌ترین شاکارى ئەدهبى فه‌ره‌نسیه. " ... موپاسان، دواى ئەوهى له پاريس جیگیر بوو، دۆستایه‌تى و ناسیایى له‌گه‌ل گه‌وره نووسه‌رانى زه‌مانى خۆیدا په‌یدا کرد، به‌تایبه‌تى ئەوانه‌ى سه‌ربه‌رپىبازى رپالیستى و ناتورالیستى بوون، له‌وانه: فلوبیر، تورگینیف، زولا، برایانى گونکور، ئیدى ئەمانه به‌سه‌رنووسه‌رانى رۆژنامه گه‌وره‌کانى ئەو سه‌رده‌مه‌یان ناساند و هه‌ندى له چیرۆکه‌کانى له‌و رۆژنامه‌دا بلاو کرده‌وه‌و له‌ویوه ناسرا و خوینه‌رانیکى زۆرى په‌یدا کرد.

هه‌لبه‌ته چیرۆکه‌کانى موپاسان په‌یوه‌ندییه‌کى زۆر نزیکیان به‌ ژيانى کۆمه‌لایه‌تى رۆژانه و ژيانى خودى خۆیه‌وه هه‌بوو، په‌نگدانه‌وه‌ى ئەم دوو ژيانه له چیرۆکه‌کانیا زۆر به زه‌قى ديارن، بۆ نمونه نورماندى که زاگه و زیدى ئەو بوو، به دهشت و ده‌رییه‌وه، به روبرار و ده‌ریایه‌وه، به‌خه‌لک و دانیش‌توانه‌کانیه‌وه، که بریتى بوون له دوو چینی میلی و بورژوازی له زۆر چیرۆکیا په‌نگدانه‌وه‌و ده‌نگدانه‌وه‌ى هه‌یه. پاريس به‌پله‌ى دووهم هاتوو. موپاسان زیاتر سه‌روساخت و به‌رخوردی ده‌گه‌ل کارمەند و فه‌رمانده‌ی‌نبچووک و خه‌لکى ساده و ساکارى چینه میلیه‌کاندا، له‌گه‌ل بویه‌ر و دیارده سیاسیه‌کانى شاردا بووه، به‌تایبه‌تى هه‌ر دوو بویه‌رى سیاسى داگیرکاری ئەلمانى له‌سه‌رده‌ستى بسمارک و شوپرشى کومونه... هه‌لبه‌ته ئافه‌رت پانتاییه‌کى فراوانى له چیرۆکه‌کانى موپاساندا پر کرده‌وه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تى ئەو ئافه‌رتانه‌ى بوونه‌ته قوربانى پیاوانى د‌رنده و گورگ ته‌بیعه‌ت یان ئەوانه‌ى له ناچارىا په‌نایان بردووته‌ته به‌ر له‌شفرۆشى.

باهه‌خیکى تاییه‌تى به‌ دایک و خیزان و مندال داوه... له‌گه‌وجاتى و رپابازى و فیلبازى خه‌لکى، له بى‌بارى و بى‌هه‌لوئىستى پیاوانى ئاینى، به‌تایبه‌تى ئەوانه‌ى که زورجار له پیناوى مه‌به‌ست و ئارمانجى سووک و بچووکى خۆدا بازارگانیان به‌ئاینه‌وه ده‌کرد، بیزاربوو.

هه‌لبه‌ته مه‌سه‌له‌ى مه‌رگ و شیتاتى و نه‌خۆشینى ده‌روونى، پانتاییه‌کى فره‌یان له به‌ره‌مه‌کانى موپاساندا پر کرده‌وه‌ته‌وه. به‌رێکه‌وت له ئاخروئوخرى ژيانیا تووشى کۆمه‌لێک نه‌خۆشى می‌شک و ده‌مار بووکه بۆماوه‌ى سال و نیویک هۆشى برد، شیتى کرد، زه‌مینگیر بوو، ده‌ستى دایه ده‌مانچه‌یه‌ک خوى بکوژیت، به‌لام خزمه‌تکاره‌کى پێشوه‌خته فیشه‌که‌کانى لى ده‌ره‌یتابوو..

هه‌رچه‌نده نووسه‌رانى سه‌ربه‌رپىبازى رپالیزمى فه‌ره‌نسى، مايل بوون به‌لای دريژدادرپا تا تابلۆیه‌کى ته‌واو ده‌رباره‌ى کۆمه‌لگه‌ نیشان بدن، تابلۆیه‌کى پر له ورده‌کارى وتول و ته‌فسیل و

رسته‌ین دریژ، به‌لام موپاسان به پیچه‌وانه‌ی وانه‌وه به‌لای کورت بریدا مایل بوو، له‌ناو ژانره ئەده‌بیه‌کاندا زیاتر چیرۆکی کورتی هه‌لبژارد که ته‌بیعه‌تی ئەم ژانره پتر کورت بری ده‌خوازیت و به‌کاره‌ینانی رسته‌ین کورت و بارگاوی به‌مانا، له مهرجه بنه‌رته‌یه‌کانیه‌تی... جا بو ئەوه‌ی زیاتر له راستگۆیه‌وه نزیک بی زۆرجار په‌نای بردووه‌ته‌به‌ر به‌کاره‌ینانی راناوی یه‌که‌م که‌س، له‌کاتی‌کا رۆمانی کلاسیکی زیتر بو ئەوه‌ی نووسه‌ر بخاته نه‌دیوی، په‌نای بردووه‌ته به‌ر راناوی سینه‌م که‌س..

(۳)

گی دو موپاسان، له سالی ۱۸۵۰ له (شاتوو میرومیل) ی فه‌ره‌نسا له دایک بووه. رۆجیاری مندالی و هه‌وه‌لی گه‌نجاتی به‌وپه‌ری خۆشی و ئازادی به‌سه‌ر بردووه. له‌رووی به‌ده‌نیه‌وه باش گه‌شه‌ی کردووه، له هاماجی کراوه‌ی نورماندی دا، توانا و به‌هره‌کانی شکۆفه‌یان کردووه، تیکه‌لی خه‌لکی بووه، له نزیکه‌وه به هه‌ست و سۆز و داب ونهریت و بیروبو‌چوونه‌کانیان ئاشنا بووه. که ئەمه پاشان له چیرۆکه‌کانیا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. له شاری روان دا خویندنی ئاماده‌یی ته‌واو کردووه.

له جه‌نگی سالی " ۱۸۷۰ " ی نیوان ئالمانیا و فه‌ره‌نسادا په‌یوه‌ندی به سوپاوه کردووه و ئەمه‌ش له‌زۆر چیرۆکیا ره‌نگیداوه‌ته‌وه، به‌لام له سالی ۱۸۷۱دا، له وه‌زاره‌تی فی‌رکردن و په‌روه‌رده‌دا به کاتب دامه‌زراوه‌و له‌وی به‌چاوی خۆی ئەو کۆمه‌لگه بیروکراته‌ی دیتووه و له‌گه‌لیاندا ژیاوه و ئەمه‌ش بووه به یه‌کیک له سه‌رچاوه‌کانی بابه‌تین چیرۆکه‌کانی... ئیدی شانبه‌شانی گه‌شت و گه‌ران و وه‌رزشی به‌له‌مپانی که زۆربه‌ی کاتی ده‌سته‌تالی ئەوی ده‌گرته‌وه رووی کرده دنیای نووسینیش و له‌م واره‌دا گوستاف فلویری به‌رابه‌ر و مامۆستای خۆی ده‌زانی، فلویری هاو‌رپی مندالی دایکی بوو، ئەو هانی ده‌دا، به روانینیکی تازه‌وه براونیته واقیع، له‌واری نووسین و شیوازی نووسیندا، زۆر مه‌شق و راهینانی به‌سه‌ردا ده‌دا، ئەمه جگه‌له‌و باری سه‌رنجانه‌ی وه‌کو مامۆستایه‌کی پسپۆر و کارامه‌ی مه‌یدانی چیرۆک پیی ده‌دا... و له ریگه‌ی ئەوه‌وه زۆر نووسه‌ری دیکه‌ی وه‌ک هویسمانس و دوده و زۆلای ناسی... ده‌ستکه‌وتی دارایی چیرۆک نووسی موپاسان ی هه‌م له کارمه‌ندی پزگار کرد و هه‌م ریگه‌ی ئەنجوومه‌ن و کۆره ئەده‌بیه‌کان و کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی بو کرده‌وه. ئیدی له ماوه‌یه‌کی کورتی ده‌ سالی‌دا، ۱۸۸۰ - ۱۸۹۱ دا، پتر له سنی سه‌د چیرۆک و شه‌ش رۆمانی نووسیوه.

له سالی ۱۸۸۳ دا یه کهم پښتانی خوی به ناوی " ژیانیک " بلاوکرده وه و ئیدی دوا به دوا ی ئه و پښتانه، (بول ئامی، مونت ئوریول، پی یر و جان، دللی مه و، کوری قوز) ی یه که له دوا ی یه که بلاو کرده وه.

کار و کوششی زور و له راده به دهر موپاسانی زور ماندوو وشه که ت کرد و له ته مه نیکی زووه وه نه خوشی ئه عسابی لیده رکه وت و له سالی ۱۸۸۴ وه به هوی ماندوو بوونی فیکری و شه که ت بوونی به دهنیه وه، نه خوشیه که یله زیادی دا، ههره سی به بو نیادی سه لامه تی ئه و هینا و چاودیری پزیشکان و دهرمانی جورا و جور دادیان نه داو شیوانی ئه عساب و میتشک و ترس له مردن، به ره به ره موپاسانیان به ره و شیئی برد وه ژده مانگی دوا دوا یی ته مه نی له ئاسایشگای دهروونی به سه ربرد و له ۱۸۹۳/۷/۶ دا له کاتیکا له لوتکه ی شورته و نیوبانگدا بوو، کوچی دوا یی کرد.

موپاسان، به ماموستای بی هاوتای چیرۆکی کورت ده ژمیردری و به ره مه کانی باندور و کاریگری قولیان به سه ر چه ندین نه وه ی چیرۆکنووسانی پوژئاواییه وه هه بووه... موپاسان، به ره میکی زوری له پاش خوی به جیهیشتوو وه جگه له ژماره یه که وتاری پوژنامه وانی، دنیا یه که به ره می له واری شیعر، چیرۆک و چیرۆکی کورت، پښتانه، سه فه نامه و شانۆنامه له دوا ی خوی به جیهیشتوو وه، که تیکرا له بیست و هه وت به رگا له دوا ی خوی چاپ و بلاوکرده ته وه.

موپاسان ژنی نه هینا، دوستیکی هه بوو به ناوی " هروه " که شه ش سال له خوی بچوو کتر بوو و له سالی ۱۸۹۹ دا مرد، له هروه کچیکی بووه که ئه مپو تاقه میرانگری گی دو موپاسانه.

موپاسان (۱۸۵۰ - ۱۸۹۳) وه کو ئاماژه مان کردی یه کیکه له نووسه ره گه وره کانی فه ره نسا، قوتابیه کی زیره که وموریدیکی وه فاداری قوتابخانه که ی گوستاف فلوبیر بوو، له وه وه شیواز و ته کنیکی چیرۆکفانی فیروبووه، وه کو ماموستا که ی نووسه ریکی ریالیست بووه، هه موو چین و تویره کومه لایه تیه کانی کومه لگه ی خوی له جوتیاره وه بگره تا خورده بورژوا و بورژوا ی گه وره و دهره به گ ومولکدار وه فرمانبه ری ده وله تی له به ره مه کانی خویدا وینه گرتوو وه و خویندنه وه ی هونه ری خوی دهرباره ی وان دهربرپوه.. به گویره ی نورین و خویندنه وه ی خوی مامه له ی له گه ل بابه ت و تیمه و دیارده و روودا وه کاندرا کردوووه... هه موو ئه وانه ی به زمانیکی زور پوون و په وان و ساده و دوور له ههر گونگبازییه که، به رجه سته کردوووه. موپاسان هه رچه نده شه ش پښتانی هه یه، که به باشترین پښتانی ریالیستی ده ژمیردرین، به لام شورته و ناوبانگی ئه م نووسه ره،

زیاتر به چیرۆک و نۆڤله جۆراوجۆرهکانیهوهیه... که (خر خهپان = Boule de suif = تپلی) کهله سالی ۱۸۸۰ دا نووسراوه، یهکیکه له نۆڤله ههره باشهکانی.

نووسهر له م نۆڤلهدا، چمکیکی رهوشی فهره‌نسی شکست خواردووی شه‌ری ۱۸۷۰ نیشاندهدات.. کاراکته‌رانی نۆڤله‌که بریتین له گه‌وره بورژوا و سه‌رمایه‌دارانی شاری روان، که دوا‌ی گرتنی به‌شیک له فهره‌نسا له لایه‌ن سوپای پرووسییه‌وه، سه‌روهت و سامان و مولکو مال‌ه‌که‌یان ده‌که‌ویته مه‌ترسییه‌وه و ئیدی ده‌که‌ونه‌هه‌له‌وه‌لای ئه‌وه‌ی سه‌روهت و سامانه‌که‌یان له تالانی و راپووت و چه‌پاوی دژمنی داگیرکه‌ر رزگار بکه‌ن. نیشتمانه‌که‌یان که رۆژی له رۆژان فهره‌نسی ناوبوو، ئیستا خۆی له " جانتایه‌کی پر " له چه‌ک و بانکه‌نۆت و ئه‌سکه‌ناس و سلفه و هه‌وال‌ه‌دا ده‌بینیته‌وه‌و " نیشتمانی‌ه‌روه‌ران " هه‌لاتوون و له‌خه‌می رزگارکردنی گیانی خۆ و ئه‌و نیشتمانه (جانتاپره‌کان) دان و شانیان داوه‌ته‌ به‌ر ره‌نجی سه‌فه‌ر وه‌لاتن.

ئه‌مانه‌ له‌کاتی ئاساییدا، پابه‌ندی هه‌موو پره‌نسییگی ئاینی و ئه‌خلاق‌ی و کومه‌لایه‌تین، واته‌ که جاده‌که‌ی پان بی، هه‌موو نیشتمانی‌ه‌روه‌ری دو ئاته‌شه و ته‌واو عه‌یارن، به‌لام که نیشتمان ده‌که‌ویته‌ته‌نگانه‌و خه‌ته‌روه‌وه، هه‌رچی به‌هایه‌ک هه‌یه‌ ده‌یخه‌نه ژیر پینان و نیشتمان و رزگارکردنی نیشتمان بۆ ئه‌و که‌سانه‌ جیدی‌لن که به‌لای ئه‌وانه‌وه‌ خه‌لکانی گه‌ه‌ر و گوجه‌ر و جه‌لو و هه‌رزه‌پیاو و سووک و چرووکی کومه‌لگه‌ بوون.. هه‌زار و یه‌ک جۆره‌ مه‌رایی و رۆپامایان بۆ ده‌که‌ن و به‌ قوربان و سه‌ده‌قه‌یان ده‌بن، به‌لام هه‌رکه‌ که‌ری خۆیان له پردی په‌راند‌ه‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر هه‌مان تاس و هه‌مام و به‌هه‌مان چاوی نه‌فهرت و سووک‌ه‌وه‌ ته‌مه‌شایان ده‌که‌نه‌وه‌.

خرخه‌پان، ژنیکی له‌شفرۆشه، که دیاره‌ سه‌ده‌می گومرایی ئه‌و به‌ره‌نجامی سیسته‌می چه‌په‌ل و گه‌نده‌ل و داروخاوی زه‌مانی ئه‌وه، به‌لام خه‌سه‌لت و به‌های مرقانی ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ زال و له‌سه‌ره، ویرای هه‌موو گومراییه‌کی خۆی، به‌ کرده‌وه‌ ده‌یسه‌لمیتی که سه‌د ئه‌ونده‌ی ئه‌و چینه‌ی که نیشتمانی جانتایه‌کی په‌رو، له‌ خه‌می هه‌لاتدایه، به‌ شه‌ره‌فتره‌.

ئه‌م کومه‌له‌ چیرۆکه‌ که نۆ چیرۆکی له‌خۆ گرتووه، هه‌لبژاردیه‌که‌ له‌ چیرۆکه‌ زۆر و زه‌به‌نده‌کانی موپاسان و به‌نده‌ له‌ پێودانگی زه‌وره‌تی کتیبخانه‌ی کوردییه‌وه، کردوومن به‌ کوردی و به‌پیی توانا هه‌ولمداوه‌ پابه‌ندی شیوازی موپاسان بيم، هیقی خوازم خوینه‌رانی هیژا تام و له‌زه‌تی راسته‌قینه‌ی چیرۆکی کورتیان لی ببینن، که چیرۆکی کورتی هونه‌ری تام و له‌زه‌تی تایبه‌تی هه‌یه‌..

تیبینی: بۆ نووسین و ئاماده‌کردنی ئه‌م وته‌یه‌ سوود له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه‌:

- تپلی و چند داستان دیگر/ گی دو موپاسان / ترجمه: محمد قاضی / چاپ سوم / نشر آروین / تهران / ۱۳۷۲
- داستانهای منتخب / گی دو موپاسان / مترجمان: حبیب الله صحیحی و فریده قرچه‌داغی / چاپ چهارم / ۱۳۹۲ تهران.
- تلاش مذبحخانه / داستانهای کوتاه از نویسندگان بزرگ، گزیده و ترجمه: میهداد وثوقی / نشر گل آذین / تهران ۱۳۹۰.
- اولین برف و داستانهای دیگر، گی دو موپاسان / ترجمه: مهدی سبحانی / نشر مرکز / چاپ دوم / ۱۳۹۱.
- میژووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان / ن: بوکنه‌ر ب. تراویک / و: حه‌مه‌ که‌ریم عارف، به‌رگی دووه‌م / ده‌زگای تو‌یژینه‌وه و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی موکریان‌ی / هه‌ولیر، ۲۰۰۸.
- وزارة الثقافة / الهيئة العامة السورية للكتاب / الحلیة المفقودة / مجموعة قصصیه مختاره / تالیف: غی دو موپاسان / ترجمة: انطون موسی عرار / دمشق / ۲۰۱۴.

۲۰۲۰/۶/۲۱

سلیمانی

خرخه پان

چه ندين پوژ بوو که دهسته و گروپی پهاگه ندهی له شکر و قوشه نی هه لاتوو، به شاردا تیده په رین، ئەم خه لکه نهک به شیوهی یه که یین ریک و پیک و به نه زم و نیزام، به لکو وهکو په زی ره واوه و ابوون، پیاوان، ردین هاتوو وچلکن و پلکن و، به جل و بهرگی سه ربازی شپو له و شه پریوه وه، به ههنگاوی خاو و خلیچک، بی به یداخ و بی فهوج رییان ده کرد. هه ره هه موویان ماندوو و شه کهت و وره پوخاو ده هاتنه به رچاو، توانا و باشاری هیچ بیر کردنه وه و بریار یکیان نه بوو، ته نیا وهکو خو و عادهت ریگه یان ده بری و هه رکه ده وهستان له شه که تیدا به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر عاردی. له نیویاندا، به تایبه تی له نیو چه کداره کانیا ندا، خه لکانیکی ئارام و ناشتی خواز، به ده رانه تیکی بی سه ریه شه وه، که ئیستا له ژیر باری تفهنگدا دوولا کومابوونه وه و گروپین بچوکی گه پوکی ئامادهی خزمهت که سل و سرک و زیتل و له هه لاتنیشدا وهکو هیرشکردن هه ر چاپک بوون ده بینران.

پاشان گروپی پانتول قرمزان، له پاشماوهی له شکریک که له شه ریکی گه وردها شکابوون و توپچیا نی خه مبار، تیکه ل به م پیاده جیاوازانه و زور به یان به کلای سه ربازی سواره وه که به زهحمهت به ههنگاوی قورسه وه به دووی پیاده قوچاخه کاندا ده رویشتن، به رچاو ده که وتن.

یه که یین چریکیش به ناوین قاره مانانهی وهک " توله ئه ستینان " و " کفن پوشان " و " گیانبازان " له شیوهی ریگراندا تیده په رین.

فه رمانده کانیا ن که کونه بازرگانی کوتال یا ئازوو قه و دانه ویله و کونه بازرگانی پیو و سابوون بوون و زهروورتهی حال و نه حوال کردبوونی به جهنگاوه ر وشه رقان و پلهی ئه فسه ری وان به گویره ی ژماره ی ئه شره فیه کانیا ن (ئه شره فی: سکه یه کی کونی ئیرانی بووه) یان دریزی سمیلیان بوو، سه راپا چه کدار، به جل و بهرگ و فانیله ی باش و میدال و نیشانانه وه به دهنگی به رز قسه یان ده کرد. ده رباره ی نه خشه یین جهنگی چه ند و چوون و گهنگه شه یان ده کرد و ده یانگوت که فه ره نساییه کان به تاقی ته نیا جه نازه نیوه گیانه که یان، داوه به سه ر شانی له ترسا له رزیوی خویدا، به لام نه وانه زور جار ته نانهت ترسیان له نه فه ره کانی خویشیا ن که خه لکیکی گیان فیدا و زور ئازا و سه ربازانی تالانچی و هه رزه و گه نده ل بوون، هه بوو.

ده یانگوت، پرووسییه کان به م زوانه دینه ناو " روان " هوه. ئەندامانی گاردی نیشتمانی که دوو مانگیک بوو له بیسه کانی دهو روبه را به پاریزیکی زوره وه خه ریکی شناسایی بوون و زور جار ته نانهت پاسه وانانی خو یان ده کوشت و هه رکاتی که رویشکیک له ژیر پنجه درکیک یان گوینی

یه که وه دهر پهری با خیرا دهستیان بو تفهنگ دهر برد، ئیستا بو مالی خوین گه رابوونه وه. چهک و تفاقى سوپایی و تدهارهکی دژمنى کوژی وان، که رۆژی له رۆژان له سهر جادهکانی نیشتمانه وه تا مه وداى سى فرسه خان ترس و له رزی دهخسته دلانه وه، له ناکاوا نه مابوو.

ئه نجامدوا پاشماوهی سه ربازانی فه ره نسایی که تازه له روبرای سن پهری بوونه وه تا له ریگای " سن سور " و " بورگ ئاشار " هوه خو به " پنتودومر " بگه یهنن، له دواى هه موو ئه مانه وه، سه ردار مایوس، که بهم خه لکه په راگه ندهیه وه جورئه تی هیچ کاریکی نه بوو خویشی به هوی ههرهس و نه تره بهردانی گهره ی میلیه تیکه وه که هه میشه فیژی سه رکه وتن بوو، ویرای ئازایه تی ئه فسانه یی خویشی، شکستیکی نه گینی خواردبوو، زور مات و خاموش بوو، له نیوان دوو ئه فسه ری ژیردهستی خویدا به پینان ری ده کرد.

پاشان ئارامی و بیده نگیه کی قورس و چاوه پروانییه کی ترسناک و خاموش بالی به سه ر شارا کیشا. گه لیک له دهوله مه ندان و ئه شرافانی ورگ زلی شار که له دهوله مه ندیدا خه سی بوون، به نیگه رانی وشپرزهی ته واوه وه چاوه پروانی داگیرکارانیان ده کرد و له ترسا ده له رزین که نه بادا، شیش که باب یان کیزدی ئاشخانه و مووبه قه کانیان له جیاتی چهک بگرن و ئه زیه تیان بدن. له تو وایه ژیان وه ستاوه. دووکانان داخرا بوون، تاخ و گه رهک و بانان کر و کپ و خاموش بوون. هه ندیچار ری بواریک که له م بیده نگیه ده ترسا، فیزمالکی ده دایئ و سووکی به بن دیواره کاندای بوی ده رده چوو.

ناره حه تی چاوه پروانی کردبوویه کاریک که هاتنی دژمنیان به ئاوات دهخواست.

له دوا نیوه رۆی رۆژی پاش عه زیمه تیه سه ربازانی فه ره نسى، چه ند که سیکی نیزه دار که هیچ دیار نه بوو له کوپوه پهیدا بوون، به هه شتاو به شارا تیپه رین. پاشان، دواى ماوه یه کی که م، تارمایی له شکرکی قه ره بالغ له داوینی " سنت کاترین " وه پهیدا بوو، له هه مان کاتدا دوو فه وجی دیکه ی داگیرکه ران له جادهکانی " دارنتال " و " بواگیوم " وه ده رکه وتن. ریک له م ساته دا پیشه نگانی سى له شکر له مهیدانی " گوتیل دوویل " دا یه کیان گرت. سه ربازانی ئه لمانی له هه موو شه قامهکانی ده وره به ره وه دهه اتن وله کاته دا که ئارایشی جهنگی وان، لیک ده بووه وه، شوسته کانیان له ژیر پای مکوم و هاوسهنگی خویندا دینایه له رزه.

فه رمانین سوپایی، که به شیوه ی هاوار و به دهنگی نا ئاشنا له بنه بانى گهروه وه، ده درا، به درژیایی ئه و خانووانه ی که مردوو و چۆل دههاتنه بهرچاو، دهچوو به ئاسماندا و ههر له م کاته دا له پشت په نجه ره داخراوه کانه وه، چاوانی هه راسانو نیگه رانی ئه م پیاوه داگیرکه رانه بوون که ئیستا به گویره ی " یاسای جهنگ " بووبوون به خاوه نی هه موو شار و ته وایى مولک و گیانی خه لکی.

خەلکی شار لە ژوورە تاریک کراوەکانی خۆيانا تووشی حەپەسان و سەرسامی بووبوون، لەوجۆرە حەپەسان و سەرسامیانەى که عادەتەن بەهۆی لەهى و لافاوى گەورەوه، یان بەهۆی بۆمەلەرزەى سامناک و مالمویرانکەرەوه، تووشی مروّف دەبیت و هیچ ئەقل و تەگبیر و توانا و هینزیک، لە ئاستیا هیچی پیناکریت، چونکە هەرکاتى که نەزم و تەکوزى و نیزام هەرەس دینى و ئەمن و ئەمان بار دەکاتو ئەوهى لە پەنای یاساین بەشەرى و سروشتیدا حەواوەتەوه دووچارى بەرەریەتى هۆقیانەى دوور لە هەر هەست و ویژدانیک دەبیت، هەمان هەست لەلای خەلکی چێدەبیت. بومەلەرزەیهک که رۆلەى میلیهتیک لە ژیر دار و پەردووی خانوانى هەرەس بردوودا پان و پلێش دەکاتەوه، شەتیکى هەوسار پچریو که جەستەى جووتیارانى خنکاو لەگەل لاشەى گاو گۆتالان و لەگەل دەستەکی بن میچی خانواندا پیکەوه رادەمالیت، لەشکرىکی داگیرکەر که داکوکیکاران قەتلوعام دەکات و دیل و یەخسیران لەگەل خۆیدا دەبات، بە زەبرى شمشیر دەست بە تالان و چەپاو دەکات و بەگرم و هورپى تۆپان شوکرى خوا دەکات، هەر هەموویان لەو بەلا ترسناکانەن که هەرچۆرە ئیمان و باوەریک بە عەدالەتى ئەزەلى و هەرچۆرە متمانەیهک بە پشتیوانى خوا و بەو ئەقل و ئاوەزە بەشەریانەى که فیڕمان دەکەن، لەق و لاواز دەکەن.

بەلن، دەستە ومەفرەزەى بچووک بچووک، لەبەر هەر مالیکا دەوستان، لە دەرگایان دەدا و پاشان سەردەرانی خانووەکهیان دەردینا، نەها دواى تالانى نۆبەتى داگیرکاری بوو. ئیدی ئەرکی بن دەست وشکست خواردووان بوو که مەرایى داگیرکەر و سەرکەوتووەکان بکەن و خۆیان نەجیب ومیهرەبان بنوینن.

دواى مودەتیک، هەرکە شەپۆلى یەکهى ترس رەوییهوه، ئارامیهکی تازه بالای بەسەر دەقەرەکهدا کیشا. وایلیهات لە زۆر مالدا، ئەفسەرى پرووسى لەسەر سفرە نانى دەخوارد. هەندىجار ئەم ئەفسەرە ئەگەر هەندیک بە تەربیەت بوايه، لەرووی بە ئەدەبى خۆیهوه جۆرە هاوسۆزییهکی دەگەل فەرەنسییهکاندا دەکرد ونەفرەتى لە خۆى دەکرد که بەشداری ئەو شەپەرى کردووه. خەلکی سوپاسى ئەو هاوخەمى و هاوسۆزییهى ئەویان دەکرد و پاشان هەر ئەو رۆژە یا رۆژى دواتر پینوستان بەو دەبوو، تا بەلکو بە هۆى ئەوهوه خەلکی کهمتریان بۆ نانخواردن بکەنە سەر و ئەوسلەن بۆچی کهسیک برەنجینن که هەموو شتیکیان بە بوونى ئەوهوه بەند بوو؟ ئەو جۆرە رەفتارە زیاتر زادهى بى پەروایین نەک زادهى ئازایەتى - چونکە ئیدی دەولەمەند و ئەشرافانى شارى روان وەکو ئەو رۆژگارانهى که ئەو شارە بە بەرهەقانى و بەرگری قارەمانانەى خۆى بەناوبانگ بوو، عەیبى بى پەروایان نەبوو- ئەنجام بە هەموو بەلگەیهکی ئەتکیت و داب و نەریتى شارنشینى فەرەنساى باوەریان وابوو که هیشتا ئەدەب ونەزاکەت سەبارەت بە سەربازانى بیگانه

لهناو ماللهكاندا ريگه پيديراره، بهو مهرجهي به بهرچاوي خه لکيه وه، پرويان نه دهنی ومجامه له يان نه کن. له دهري را پرويان به يهک نه ددها، به لام له ماللهكاندا قسه يان به يه که وه ده کرد وسه ربازي ئەلمانی هه موو شهوي زيتر وهختي خوئی له بهر ئاگري هاوبه شي مالله که دا به سهر ده برد.

شاره که ش، به ره به ره دوخی ئاسايي جارانی خوئی پهيدا ده کرده وه. فهره نسييه کان، هيشتا به هيچ جوړی له مال نه ده چونه دهري، لی سه ربازانی پرووسي به کوچه وکولان وتاخ وگه ره که کاندا ده سوورانه وه. له مهش بترازی ئەفسه رانی سواره ی شينپوش (ئەلمانی) که ئاميري قورسي جهنگی خويان به بی شه رمی به سهر سه لبه ندي شه قامه کاندا راده کيشا، به پوالهت دهره ق به خه لکی ئاسايي شاره که، ئەو ئەفسه ر وتيره ندازانه ی (فهره نسی) که پاره که له م کافانه دا مه يگوساريان ده کرد، زيتر بيريزيان ده کرد.

ويړای ئەمه ش، ده تگوت شتيک له ئارادايه، شتيکی نا ئاشنا به لام هه ستي پيده کرا، هه وايه کی نامو و ته حه موول ناپه زيړ، وهکو ئەوه ی بو نيک بلاوبو ويته وه، بو نيک ده هات، بو نی هيرش وتالان و برو و راوړووت. ئەم بو نه هه موو مال و مه يدانه گشته يکانی پرکردبوو، تامی خواردنه کانی گوړی بوو و ئەم هه سته ی له لای جه ماوه ري خه لک دروستکردبوو، ده تگوت هه موويان له سه فه ريکی دوورودريژا، له نيو کو مه ليک خيلى هوئی وترسناکدا ده ژين.

داگيرکه ران پاره يان داوا ده کرد و زوريشيان داوا ده کرد و، دانيشتوانيش هه ميشه سه ري خويان ده قه بلاند، چونکه بووه و ده وله مند بوون. به لام بازرگانی نورماندی تا دارا تر ده بی، زيتر به چاوپوشي و فيداکاري، ئيدي به هه ر جوړی بی و، به وه ی که بينی ته نانه ت ئەگه ر که ميک له مال و سه روه ته که ی بکه ويته ده ستي خه لکانی دی، قه لس و په ست ده بييت.

له م کاتانه دا، زورجار به له مرانان و ماسيگران، له دوو سي فهرسه خي خوار شاره وه، به دريژايي روبره که و به ده ستي ئاوايييه کانی " کرواسه " و " دی يپ دال " و " بيه سار " دا جه نازه ی هه لئاوساوی ئەلمانييه کيان به جلکی سوپاييه وه که به زه ربی خه نجه ر يان به له قه کوژرابوو و سه ريان به به ردا کيشابوو، يان له سه ر پرده که وه شانيان لي دابوون و خستبوويانه ئاوه که وه، له قولی ئاوه که دا ده رديتا. قور و سيانی ژير روبره که ئەم توله بيده نگ و دادوه رانه يه ی، و اتا ئەم قاره مانیه ناديارو ئەم هيرشه گونگ و خاموشانه ی که له جهنگی ئاشکرا و دوور له هه ر ده نگدانه وه و شانازييه ک ترسناکتر بوو، له خویدا ده ناشت. به هه رحال نه فره ت له بيگانه، هه ميشه ژماره يه ک بيياک و گيان فيدا که ئاماده ن له پيناوی بيروباوه ري خودا بمرن، بو چه ک هه لگرتن هانده دات.

ئەنجام، داگیركەران، ھەرچەندە بە خورتى وبەزەبر وزەنگى وشكى خۆيان شارىيان تەواو كۆنترۆل كىردىبوو، ھىچ كىردەوھىيەكى دىرندانەيان، لەو كىردەوانەى كەوا باو بوو، بەدەم پى رەوى سەركەوتوانەى خۆيانەوھە كىردىبوويان، بەرانبەر بە خەلكى شار نەدەكرد، خەلكەكە ترسىيان شكا، نىيازى بازىرگانى ومامەلە وكاروكاسىبى، جارىكى دى كەوتە ختووكەدانى دلى مامەلەچى و بازىرگانانى دىار و دەقەرەكە. ھەندىك لەوانە بەرژەوھەندىيەكى زۆرى لە بەندەرى " ھافر " كەلەژىر دەسەلاتى قۆشەنى فەرەنسادا بوو، ھەبوو، بىرارىيان دا بە ھەر رىگەيەك بووھ لە رىگەى وشكانىيەوھە خۆ بگەيەننە " دى يەپ " و لەوئىندەرەوھە بە كەشتى بۆ ھافر بىرۆن. ئەمانە سوودىيان لە دەسەلاتى ئەفسەرانى ئالمانى، كە ئاشنايەتيان لەگەلىان پەيدا كىردىبوو، وەرگرت ومۆلەتى سەفەرىيان لە فەرماندەى گشتى وەرگرت.

ئەوھەبوو بىرىيان لەوھە كىردەوھە كە گالىسكەيەكى گەورەى چوار ئەسپى نەفەران پەيدا بكنە و بەكرى بگرن، پاش ئەوھى دە نەفەرىك لەلەى عەرەبانچىيەكە ناوى خۆيان نووسى، بۆ ئەوھى خۆ لە ئاپۇراى جەماوھرى خەلكى ببوئىرن، بىرارىيان دا، رۆژىكى سى شەممە، سىپىدە زوو، بەرلە خۆر كەوتن بكنەونەرى.

ماوھىەك لەوھەپىش سەھۆلبەندان، عەرد و بەردى تەنى بوو، عەسرى دووشەممە، نىزىكى سەعات سى دوا نىوھەرۆ، گەوالە ھەورىن تووند و تارىك كەلە باكورەوھە دەھاتن، بەفرىكيان لەگەل خۆدا ھىنا كەبە درىژاى ماوھى ئەو عەسر وئەو شەوھە لە يەكبنە بارى.

سەعات چوارونىوى بەيانى، رىبوارەكان لە حەوشەى ئوتىل نۆرماندى دا كە دەبوو گالىسكەكە لەوئىندەر چاوەروانىيان بكات و لەوئىوھە سواربن و بكنەونەرى.

ھەموويان ھىشتا خەوالو چاوە بە خەو بوون، لە ژىر پالتوكانىانەوھە لە سەرما ھەلدەلەرزىن. دنيا ئەوھەندە تارىك بوو كەبە باشى يەكتىريان نەدەبىنى و بەو جەلە قورسە زستانىانەوھە كەبەسەر يەكدا لەبەرىيان كىردىبوو، لە كەشيشانىكى قەلەو دەچوون كە جبەى درىژيان لەبەرىيت. بەلام دوونەفەرىيان يەكيان ناسىيەوھە. نەفەرى سىيەمىش لىيان نىزىك بووھەو بە سى قۆلى كەوتنە قسان. يەكيكيان گوتى: " من ژنەكەم لەگەل خۆدا دىنم. " دووھىيان گوتى: " منىش دەى ھىنم " و سىيەم گوتى: " منىش. " لىدريژەى داىە: " ئىمە ئىدى بۆ روان ناگەرىيەنەوھە و ئەگەر پرووسىيەكان لە ھافر نىزىك ببنەوھە، دەپۆين بۆ ئىگلىستان. "

چونكە ھەموويان ھەمان سىروشت وھەمان دۆخ و رەوشىيان ھەبوو، ھەمان نىياز ونەخشەيان ھەبوو.

ویزای ئەمەش هیچ هەوائیک لە بەستنی گالیسکەکەوێ نەبوو. فانۆسیکی بچووک بە دەست مەیتەرێکەوێ جارجاری لە دەرگایەکی تاریکەوێ دەهاتە دەری و یەکسەر لە لایەکی ترەوێ نەبوو. ئەسپەکان کە بەبۆنی سەر و پەین هاتبوونە جۆش سمکولانیان دەکرد، دەنگی پیاویک کە لەگەڵ وڵاخەکاندا قسەیی دەکرد و جینیوی دەدا، لە بنەبانی بیناکەوێ دەهاتە گۆی. زرینگانەوێ سووکی زەنگۆلەکان ئەوێ راگەیاندا کە مژوولی بەستنی جل و جنجۆری ئەسپەکانو نیرومژان و ئامۆری گالیسکەکەن، ئەم جم و جولانە بەرە بەرەو لە سۆنگەیی تەکانی یەک لە دووی یەکی وڵاخەکانەوێ، دەگۆرا بۆ زەمزمەییەکی خویا و بەردەوام و هاوسەنگ. هەندێجار ئەم زەمزمە و ورتەورتانە قوت (قەتە) دەبوو، لی دواي ماوێیەکی زۆر کەم، لەگەڵ تەکان و تەقەریکی لە ناکاوی تیکەل بە دەنگی بەرخوردی نالی ئەسپ بە عاردی، سەرلەنوێ دەستی پێدەکردەوێ.

لە ناکاوا دەرگاکی دووبارە داخراوەوێ. هیچ دەنگێکەنەما. ئەشرافەکان کە لە سەرما سەر بووبوون، لە قسان کەوتبوون. هەموو وشک و بی جوولە رەق راوەستابوون.

پەردەییەکی یەک دەست لە کلو بەفرین سپی بە دەم سەماوێ دەکەوتە عاردی و دەدرەوشایەوێ. ئەم پەردەییە، شکلەکانی مەحو دەکردەوێ و توێژالە بەفریکی نەرمی بەسەر شتەکاندا دەدا، ئیدیلەو بێدەنگیە قوولەدا شار کە خەریک بوو دەکەوتە ژێر بەفرەوێ، جگەلە راز و نیازی نادیار و بی نیشان و بە شەپۆلی کلوبەفر کە هەست پێدەکرا، بەلام دەنگی نەبوو، جگەلە تیکەلاوبوونی گەرێلەیی ورد کە دەتگوت ئاسمان و دنیا دادەپۆشیت، هیچ دەنگێک نە دەهاتە گۆی.

کابرا، بەخۆی و فانۆسەکەییەوێ گەراپایەوێ، هەوساری ئەسپێکی خەمینی کە بەپێی خۆی نە دەهات، لە دووی خۆی را دەکێشا. ئەسپەکەیی لە تەنیشت مژانە کە راگرت، و قایش و قروشەکانی بەست و ماوێیەکی زۆر بە دەوریا سوورپایەوێ تا لەتووند بەستنی مژان و نیر و شتەکانی دی دلیا بییت، چونکە بەیەک دەست کاری دەکرد و بە دەستەکەیی دیکەیی چراکەیی گرتبوو. وەختایەک ویستی بروات ئەسپی دووێم بیینی، کە چاوی بە هەموو نەفەرەکان کەوت، بی جوولە وەستابوون و لە بەفرا سپی بوون پێی گوتن: - بۆچی سوار نابن؟ ئەوئ باشترە، بەلای کەمەوێ پەنایە.

هەرگیز بیریان لەوێ نەکردبوو، بۆیە بەهەشتاو خویان بەناو گالیسکەکەدا کرد. سیانیان، ژنەکانیان خستە بنەبانی گالیسکەکەوێ و پاشان خۆشیان سوار بوون. ئەوجا زەلامەکانی دی کەسەری خویان داپۆشی بوو، بیئەوێ تاقە قسەییەک بەیەکەوێ بکەن سواربوون. ناو گالیسکەکە بە کا داپۆشرا بوو، پێی ریبوارەکان دەچوو بە کایەکەدا. مەقەلیەکانیان پیکرد و، دواي تۆزیک بە

ئەسپايى كەوتنە ژماردىنى ئەرىنى و چاكيىهكانى مەقەلى و ھەموو ئەو شتانهيان كەلە مېژ بوو دەيانزانى بۇ يەكيان دووبارە كردهوہ.

ئەنجام وەختى گاليسكەكەيان لە جياتى چوار ئەسپ، بەھۆى گرانى بارەكەيەوہ، لە شەش ئەسپ بەست و دەنگىك لە دەرى را پرسى:- ھەمووان سوار بوون؟

لەناوہوہ وەلاميان دايەوہ:- بەلى.

و ئىدى بەرىكەوتن.

گاليسكەكە، ھىدى ھىدى دەپۆيى. چەرخەكانى لە بەفرا پۆدەچوون. ناو گاليسكەكە، لەم سەر تا ئەوسەر، تەقەتەقىكى وشكى لى بەرز دەبووہوہ. و لاخەكان داخزين، ھانكەھانكيان دەكرد و ھەلم لە دەم و لووتيانەوہ بەرز دەبووہوہ. قامچيى گەورەكەى عەرەبانچيەكە بەردەوام دەى فيشكاند و دايمە لە جوولەدا بوو، وەكو ماريكى باريك لوولى دەخوارد، دەكرايەوہو لەناكاوا زەربەيەكى تووندى دەوہشاند و دووبارە و خيراتر دەكشايەوہ.

پۆژ بە ئاشكرا بەرز دەبووہوہ. ئەو بەفرە وردەى، كە پيوارىكى خەلكى " روان " بە بارانى پەمووى شوبھاندبوو، ئىدى نەدەبارى، خۆشى كرددبووہوہ. پوناكيىەكى چلكن، لە پشت پەلە ھەورە درشت و تاريك و بارانزاكانەوہ، سەرى دەكيشا و دەشتەكەى، كە ھەندىجار پىزىك درەختى وشكى چلورە گرتوو و ھەندىجار كولبەيەكى سەربە بەفرى تيا دەبينرا، پوناكتر نيشاندا.

لەناو گاليسكەكەدا، پيوارەكان بە كونجكاوى (لاپرەسەنى) و لەبەر پۆشنايى خەمناكى ئەو سپىدەيەدا تەمەشاي يەكدىيان دەكرد.

ئاغا و خانم لوازو، لە بنى بنەوہ، لە باشترين شوينى گاليسكەكەدا پووبەپرووى يەكدى دانىشتبوون، ئەم پياوہ گەورەترين بازرگانى شەرابى تاخ و دەقەرى " گران پون " بوو.

لوازو، كاتى خۆى سكرتيرى گەورە بازرگانىك بوو كە نابووت بووبوو، ئىدى دارايىيەكەى ئەوى كرى بووہوہو سەرەوت و سامانىكى پيگەوہ نابوو. ئەم پياوہ شەرابى زۆر خراپى بە نرخى ھەرزان بە خورده فرۆشيارانى ديھات دەفرۆشت و لە نيو دۆستان و ئاشنایانى خۆيدا بە فيلبازى بى ئامان و نۆرماندى پر فەندەل فيلان و خۆشخوو ناسرابوو.

جگە لەمانە ئاغاي لوازو، بە سىبەندىەتى و قۆشمەچياتى و شوخيانى ناشرين و جوان بەناوبانگ بوو، كەناوى دەھات كەس نەبوو و خۆبەخۆ ھەلنەداتى ونەلئيت كە: " بەراستى ئەم لوازويە بى

قىمەتە!"

کابرایهک بوو بهقهه و بالا وردیله وناحهن، ورگی دهتگوت میزه لانه، له سهرووی ئه و ورگه وه، دهه وچاویکی سوور له نیوان دوو توپه له ردینی دریژی که وه بییدا، سه ره تاتیکی دهره.

هاوسه ره که ی، ژنیکی زهلامی به که له ش به ئیراده ی دهنگ دلیر و خودان قهراری خیرابوو. به نه زم و نیزام و به داینه موی فروشگا که یان ده ژمیردرا و ئیدی جوله و په ونه قی ته وای به و ده زگایه دابوو.

کابرایه کی به ریزترو دهوله مه ندر له وان که ناوی "کاره لامادون" بوو و که سایه تی و کاراکته ریکی به رجه سته ی هه بوو، له لای ئه وان هه روئیشتبوو، ئه م پیاره خه ریکی بازرگانی لۆکه و په موو بوو، خاوه نی سی کارخانه ی چینین و جولایی بوو و ئه فسه ری "لژیون دونور" و ئه ندای ئه نجوومه نی گشتی بوو. ئه م پیاره، به دریژی دهورانی ئیمپراتوری، سه روکی ده سته ی دژبه رانی ئیمپراتور بوو، که دژایه تی و نارهای خوی به شیوه یه کی ئاشتیانه و به نه زاکه ته وه دهره بری. ئه مه شی به و ته ماحه ده کرد که دهره تیکی زیاتری ئاشتی له گه ل ئه و رژی مه دا په یدا بکات که خوی گوته نی به چه کی نه زاکه ت شه ری له گه ل ده کرد. خات کاره لامادون که زور له میرده که ی گه نجر بوو مایه ی دلخوشی ئه و ئه فسه رانه بوو، که له بنه مالانی دهوله مه ند بوون و بو سه ربازگه ی روان ده گوازرانه وه.

ئه م ژنه له چاو میرده که یدا زور وردیله و نه رموله و فره خشیک بوو، خوی له پالتو فره ووه که یه وه پیچابوو و به نیگایه کی خه مین ده پروانیه ناو گالیسکه که.

دراوسیکانی، ئاغای کونت و خات کونتس " هو برد و بره قیل " له یه کی که له کونتین و نه جیب ترین مالباتین نورماندی بوون. کونت که نه جیمزاده یه کی پیری زور ریک و پیک و پوشته و په رداخ بوو، به جوری جل و به رگ و ده ست به خودا هینانه که ی، ده یویست ئه وه بنوینی که زور له هنری چواره م پاشای فره نسا ده چیت. به گویره ی ئه فسانان و حیکایه ته میژووییه کان که به یه کی که له شانازی خانه واده گی که کان ده ژمیردرا، هنری چواره م خانمیکی له بنه مالیه ی "بره قیل" ئاوس کردبوو و میرده که ی له بری ئه م شانازی، کرابوو به کونت و فره مانداری ئه و ده قهره.

کونت هو بر، هه قکاری ئاغای کاره لامادون له ئه نجوومه نی گشتیدا، نوینه ری حیزی "ئورلیانیست" بوو له و ئه نجوومه نه دا.

میژووی زه ماوه ندی ئه و له گه ل کچی کابرایه کی که شتیوانی خه لکی " نانت " دا، یه کی که بوو له راز و نه نییه شار دراوه کان، به لام کونتس چونکه به رواله ت له ئه شرافزاده ده چوو و له هه موو که س باشتر میوانداری ده کرد و ته نانه ت باوش بوو که روژگاریک هه زلی کرده ی یه کی که له کورانی لویس فلیپی (پاشای فره نسا) بووه. هه موو نه جیبزاده و دهوله مه نده کان ریزیان ده گرت و دیوه خانه که ی

ئەو يەككە بوو لە ديوەخانە دەرەجە يەكەکانی ولات و تاقە جیئەكبوو كە هیشتا داب و نەریتی قیان و عیشوہگەری و ئاشقینی بە پەسەمی كۆن تیادا پارێزراو بوو و چوونە ئەوی زۆر زەحمەت بوو.

سەرۆت و سامانی مالباتی برەقیل كە هەرەمووی بریتی بوو لە مولك و مردەمال، بۆیە دەیانگوت دەرامەتی سالانە ی دەگەییە سەد هەزار لیور.

ئەم شەش نەفەرە لە ناو گالیسكە كەدا كۆمەلگە یەكی ئەلاحە دەیان پێك هینابوو كە هەرەموویان بە خەلكانی پێ دەرامەت و دەولە مەند و ئارامیخواز و، بە دەسەلات و دەستێرۆ و شەریف و بەرێز، بە خەلكانی پابەندی ئۆل و مەزەب، دەژمێردران.

بەرێكەوت هەموو ژنەكان لەسەر یەك تەخت و لە تەنیشت كۆنتسەوہ دانیشتبوون. دوو رەبەنیتە (ژنانی تەرکە دنیای مەسیحیەت، ماسیڤی) كلیساش دانیشتبوون، سەر و دەستحییی درێژیان بە دەستەوہ بوو و بە دەم دەستحیب گیرانەوہ، لە بن لیوانەوہ و یرد و نزایان دەخویند.

یەكێکیان پیرەژنیک بوو كە ئاوە دەموچاوی كونج كەردبوو. دەتگوت ساچمە زەنیکیان لە دەم و چاویا خالی كەردووہ. رەبەنیتەكە ی دی ژنیک بوو زۆر لاواز و مردەلوخ، كە سەرە جوان و ئامال نەخۆشەكە ی بەسەر سینگە بە روالەت سیلاویەكە یەوہ شوڤر بوو بووہوہ - سینە یەكی پارچە پارچە لە ئیمانیکي خۆرەئاسا كە ئیماندار دەگە یەنیتە پایە ی شەھیدان و خاوەن ئیلھامان.

لە بەرانبەر ئەو دوو تەرکە دنیایەدا، پیاو و ژنیک سەرنجی هەمووانیان بۆلای خۆ راکیشابوو.

پیاوہكە كە زۆر ناسراو بوو جەنابی " كورنودە " ی ئازادیخوازی بە نیوبانگ بوو و كەسێك بوو كە بەمایە و بایسی ترسی خەلكی بەرێزی شار دەھاتە ژماردن. بیست سال دەبوو كە ئەم پیاوہ، رڤینە سوور و درێژەكە ی خۆی لە پەرداخین هەموو كافە دیموكراتیەكان وەر دەدا و تەر دەكرد. سەرۆتێكی زۆری لە بابیەوہ، كە یەككە بوو لە شیرینی فرۆشە كۆنەكان، بە میرات بۆ مابووہوہ و هەرەمووی لە گەل ھاوڤی و دۆستەكانی خۆیدا خواردبوو و ئیستا بەو پەری بی سەبری چاوەروانی ئەوہ بوو ولات ببی بە كۆماری تا لەبری ئەو هەموو خەرجیە شوڤر شگێڤیەدا، پۆستێك، كە بە هەقی رەوای خۆی دەزانی، وەر بگرت.

لە چواری سێپتە مەردا، وادیارە لە ئەنجامی سووعبەتێكی پێ رابواردنا كە لە گەل ئەویان كەردبوو، بە تەسەوری ئەوہ ی بوو بە فەرمانداری شار، چوو بوو كارەكە ی وەر بگرت و دەست بە كارببیت، چونكە جگە لە پیشخزمەتەكانی دایەرە كەسی دی لەویندەر نابی و ئەوانیش ئیعتراف بە پۆست و

عینوانه که ی ناکهن، ناچار دهست له گونان شوپتر دهگه پیتته وه. وپرای ئه مهش کورپکی زور چاک و بیوهی و خزمه تگوزار بوو وله ته داره کی بهرگری و به رهقانی له شار، هول و تهقه لایه کی زوری دابوو. دهستووری دابوو، له دهشتا وله دهوری شار خندهک و سهنگه ر لیبدن و درهختانی جهنگه له کانی دهوروبه ر بپرته وه و له سه ر پینگا و بانه کانداهکو کوسپ دای بنه ن و، ههرکه دژمن نزیک بوو بووه وه، سووک و ئاسان ته داره کی به رهقانی خوی بله ز به رهوشار گواستبووه وه. ئیستا پیی و ابوو که بوونی له "هاقر" به سوودتر ده بی و رهنگه له ویش پیویست به سهنگه ره بندی و خندهک لیسانی تازه، بییت.

ژنه که، یه کییک بوو له وانیه که به "پوسپی" به ناوبانگن و له بهر زور قه له وی نازناوی توپولی (قه له و، خرپن) یان لینابوو. ژنیک بوو کورته بالا و خرخه پان، ئه ونده قه له و بوو که به دهنی یه کپارچه پیو و چهوری بوو، قامکه قه له وه کانی ئه ونده ئه ستور بوون، ده تگوت سوسیسنن و له په تی کورت هه لکیشراون. پیستی به دهنی ساف و بریقه دار بوو، به رخه به به قه له وه که ی به جورخ هاتبووه خواره وه، له ژیر کراسه که یه وه دیار بوو. وپرای ئه مهش، دم و چاوی ئه ونده ته ر و بر و گهش بوو، ته ماحی ده خسته بهر پیاو. دم و چاوی له سیوه لاسووره یه ک یان له خونچه ی ره به نوکی ده چوو که ده یویست پیشکویت. دوو چاوی مهست و که ژال به روویه وه ده دره وشانه وه که ریزیک برژانگی چر و دریز سایه یان خستبووه سه ر، ده می جوان، ددانی ورد و به بریقه، ئه مه جگه له وه ی که ده یانگوت ئه م ژنه زور خه سینت و ئه ریتینانی گرانبه های هه بوو.

ئاماده بووان ههرکه ناسییان، ئیدی چرپ و چوپ که وته نیو ژنه نه جیبه کان و وشه یین وهکو "قه حبه" و "نهنگی کو مه لگه" یان به راده یه ک به دهنگی به رز به گوئی یه کدا ده دا که ئه و سه ری هه لپری. ئیدی خیسسه یه کی بویرانه ی له یه ک به یه کی دراوسینکانی خوی کرد که یه کسه ر بیدهنگیه کی قول بالی به سه ر هه مووانا کیشا و هه موو چاویان داخست و سه ریان له به رخونا، ته نیا ئاغای لوازو نه بی که به وپه ری تامه زرویی و نه وسنیه وه، به وپه ری دزییه وه و ژیراوژیر ته مه شای ده کرد.

به لام، هه ر زوو گفتوگو یه کی گه رم له به یینی ئه و سی خانمه دا، که به ئاماده بوونی ئه م ژنه، له ناکاوا بوو بوون به دوستی گیانی به گیانی، سه ره له نوی دهستی پیکرد. به بوچوونی هه رسینکیان پیویست بوو که په رده یه ک له نیوان شه رافه تی میرداری خویان و ئه م ژنه سووک و هه رزه یه دا دابنه ن، چونکه عه شق و قیانی شه رعی و یاسایی هه میشه له عه شق و قیانی ناشه رعی و نا یاسایی دردونگ و بیزاره.

سئ پیاوه‌ک‌ش که به حوکمی سروشتی محافه‌زه‌کارانه‌ی خو‌یان به دیتنی کورنوده لیکدی نزیک بووبونه‌وه و به راویژیکی تاییه‌تی، که به لای خه‌لکی هه‌ژاره‌وه ناپه‌سنده، باسی پاره و پولیان هینایه ئاراهه. کونت هوبر باسی ئه و زیانانه‌ی ده‌کرد که پرووسییه‌کان له‌ویان دابوو و باسی ئه و زیانانه‌ی ده‌کرد که به هوی دزینی مه‌رومالات و په‌زان و فه‌وتانی ده‌غل و دانه‌وه لئی که وتیبون و، به راویژی مه‌لاکیکی گه‌وره‌ی ئه‌وتوو قسه‌ی ده‌کرد که سه‌روهت و سامانه‌که‌ی له ده ملیون زیاتر بیت و ئه م زیانانه زه‌حمه‌ته ده‌ورانی ته‌نگانه و ته‌نگزه‌ی دارایی ئه و بگه‌یه‌ننه سالیک. ئاغای "کاره‌لامادون" که له پیشه‌سازی و په‌موو ریسی و چنیدا زور ئازموده و کارامه بوو، بو ئیحتیات و بو رژی ته‌نگانه شه‌ش سه‌ده هزار فرانکی بو ئینگلستان نارده‌بوو. وه‌کو یه‌کیک که یه‌ک هه‌رمی بو تینویه‌تی رژی ته‌نگانه هه‌لگرتی. به‌لام لوازو کاریکی کردبوو که هه‌موو شه‌رابه ئاساییه‌کانی ژیرخانه‌که‌ی خو‌ی به پیشکار و کونسولی گشتی ولاتی فه‌ره‌نسا فرۆشتبوو، به‌جوری که ده‌ولت پاره‌یه‌کی زور به و قه‌رزار بوو و به‌ئومید بوو که ئه م پاره‌یه له هافر وه‌رگریت.

هه‌رسیکیان ته‌مه‌شای خیراو دۆستانه‌ی یه‌کیان کرد. هه‌رچه‌نده ره‌وش ودۆخی جفاکی جیاوازیان هه‌بوو، به‌لام به‌هوی پاره‌داری و په‌یوه‌ندی به‌رینی فراماسونی له نیوان هه‌موو ئه و که‌سانه‌دا که سه‌روهت و سامانیکیان هه‌یه و که ده‌ست بو گیرفانی خو ده‌به‌ن زره‌ی پاره‌ی لی هه‌لده‌ستی، سه‌باره‌ت به‌یه‌کدی هه‌ستیان به‌برایه‌تی ده‌کرد.

گالیسکه‌که ئه‌وه‌نده خاو ده‌رویی که له سه‌عات ده‌ی به‌یانیه‌وه هیشتا چوار فه‌رسه‌خانی نه‌بری بوو. پیاوه‌کان سئ جارن دابه‌زی بوون تا هه‌ورازه سه‌خته‌کان به پینان ته‌ی بکه‌ن. به‌ره به‌ره دلان که‌وته غایله، چونکه قه‌راربوو فراڤین له تت بخون و ئیستا ئومیدی ئه‌وه‌یان نه‌بوو که بو خورئاواش بگه‌نه ئه‌وی. هه‌موو به ته‌مابوون له‌سه‌ر ریگا تووشی قاوه‌خانه‌یه‌ک بن که له‌ناکاوا گالیسکه‌که که‌وته چالیکی پر به‌فره‌وه‌وه به دوو سه‌عاتان ئه‌وجا بویان ده‌ره‌اته‌وه.

برسیه‌تی سات به سات زوری بو دینان وه‌ستی ده‌ورپوژاندن، چونکه نزیک بوونه‌وه‌ی پرووسییه‌کان وتی په‌ربوونی مه‌فره‌زه‌وه ده‌سته‌کانی سوپای فه‌ره‌نسا، هه‌موو کاسبکارانی ترساندبوو، بویه نه مه‌شروب فرۆشییه‌ک و نه چاخانه‌یه‌ک له‌سه‌ر ریگا که نه‌ده‌بینرا.

ئاغایان، بو په‌یدا کردنی خواردنی، خوراک، به‌هه‌شتاو پرویان کرده که ویلی جووتیارانی که‌نار ریگا، لی له‌وینده‌ر ته‌نانه‌ت نانی وشکیشیان ده‌ست نه‌که‌وت، چونکه جووتیار و گوندیه‌کان متمانه و باوه‌ریان به‌که‌س نه‌بوو، له ترسی تالانی سه‌ربازان، که خواردنیان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و هه‌رچه‌کیان بدیا به زور لیان ده‌سه‌ندن، ئازوو‌قه‌کانی خو‌یان ده‌شارده‌وه.

نزیک سعات یه کی پاش نیوه پو، لوازو رایگه یاند که به راستی ههست به برسیه تیه کی زور دهکات. له میژبوو ئه وانی دیکه ش وهکو ئه و له برسا ده تلانه وهو پیویستیان به شتی بوو سکی خویانی پی تیربکه ن، برسیه تی سات به سات پتر زوری بو دینان، ته و او په ریشانی کردبوون و ورته ی له بهر بریبوون.

جار جار یه کی له ریواره کان باویشکیکی دده او یه کیکی دیکه یان یه کسه ر له دوی ئه وه وه دووباره ی ده کرده وه، به مجوره هه ریه که له لای خویه وه، به گویره ی ئه خلاق وئادابزانی و رهوشی کومه لایه تی خوی دمی به دهنگه وه یان به ئه دهب و نه زاکه ته وه ده کرده وه له هه مان کاتدا به رده می ئه و چاله کراوه یه ی که هه لمی لی ده هاته دهری (دهم، زار) به ده ست ده گرت.

توپلی (قه له و، خرخه پان) چه ندین جار دانه وییه وه، ده تگوت له ژیر خویا بو شتیک ده گه ری. که میک ده سله مییه وه و سه یریکی ئه وانه ی ده وروبه ری خوی ده کرد وپاشان به ئه سپایی و به کاوه خو قه دی راست ده کرده وه. پوخساره کان گرژ و په ست، په نگیان به پرووه وه نه مابوو. لوازو گوتی که ئاماده یه هه زار فرانک به یه ک گرته که گوشتی رانی به راز بدات. ژنه که ی جولیه یه کی نارهبازی ئامیزی کرد و ئاوسا ئارامی گرت.

هه رکاتی باسی ویلخه رچی به اتبا ئاراهه ئه و هه میسه نیگه ران و نارهبه ت ده بوو، ته نانه ت سوعه تیشی له م پرووه وه قه بوول نه بوو. ئاغای لونت گوتی: - ئه وه ی راست بیمنیش حاله خراپه. پیم سه یره که من چون بیرم له خواردن نه کردبووه وه.

هه رکه سه به جوړی گلهی له خو ده کرد.

ویپرای ئه مه ش ئاغای کورنوده زه مزه میه کی پر له عاره قی پیبوو. خولکی کردن، به لام خولکه که ی به ساردی ره تکرایه وه. ته نیا لوازو دوو قومی خوارده وه کاتی زمزه میه که ی گه رانده وه سوپاسیکی کرد وگوتی: - "هه ر باشه" به لای که مه وه ناو سکت گه رم ده کاته وه و ئیشتیها فریو ده دات.

مه شرووبه که سه ری گه رم کرد، پیشنیازی کرد که وه کو حیکایه تی ریواری که شتی که که خه لکی به گورانی ده یلینه وه، ئاماده بوان قه له وترین ریواری هه لبرژیرن و بیخون. ئه م ئامازه ناراسته و خویه بو توپلی، ئه و که سانه ی که موئه دهب تر بوون، نارهبه ت کرد. هیچ که سیک وه لامی نه دایه وه. ته نیا کورنوده بزیه کی کرد. دوو ره به نیته و ته رکه دنیا که که ئیستا له ته زبیح گیپان و ویرد و نزا خویندن وه ستابوون و ده ستیان برده بووه ناو ئاسینه دریزه کانیا نه وه و به ئارامی و بی جووله

دانشتیبون و چاویان داخستبوو سهریان له بهرخو نابوو و بیگومان، ئه و عه زابه یان که خوا بوئی نازل کردبوون، ده برده بهر قاپی خوا.

ئه نجام سه عات سیی پاش نیوه رو، که گهیی بوونه ناوهندی بیابانیک که تا هه تری چاو هه دهشت ودهر بوو و ته نانهت کویره دینه کیش بهدی نه ده کرا، توپلی (خرخه پان) له پر دانه وییه وه و له ژیر ته خته که وه سه به ته یه کی گه وره ی ده رینا که له خا ولییه کی سپیه وه پیچرابوو.

هه وه لجار قاپیکی بچووی چینی و په رداخیکی ته نکی زیو و پاشان قاپله مه یه کی گه وره ی ده رهینا که دوو فروجی ته وای پارچه پارچه کراوی چه وری تیا بوو. سه به ته که ی کومه لیک شتی باشی دیکه ی وه کو شیرینی تازه و میوه وشه کرله مه و خواردنی دیکه ی تیا بوو. هه ره مووی جوان پیچرابوو وه، هه موو ئه مه بو سه فه ریکی سی روژه ئاماده کرابوو تاله میوانخانه کاندای پیویستی به هیچ خوارده مه نیه ک نه بیت. گه ردنی چوار بوتلان له نیو به سته و پریاسکه خوارده کانه وه هاتبووه ده ره وه. توپلی باله فروجیکی ده رهینا و، به یه کی که له و نانه بچووکانه وه که له نورماندی (رژانس) ی پیده لین، دهستی به خواردنی کرد.

هه موو چاویان برییه ئه و، بوئی خوارن بلاو بووه وه، کونه که پیوان کرانه وه، ئاو زاییه زاران، کاژیران له ژیر گوئییه کانه وه ده جولان. خانمه کان، به جویری رقیان له م کچه هه سته، به وان بویه بیکوژن یان خوئی و په رداخه که ی به سه به ته خورا که که یه وه له گالیسکه که وه هه لده نه خواره وه و فری بدنه ناو به فره که.

لی لوزاو، قاپله مه فروجه کانی به چاوان هه لده لووشی. ئه نجام گوتی: - خوشبه ختانه خانم له ئیمه زیاتر مشووری خوئی خواردوو. خه لکانی هه ن، که هه میسه بیر له هه موو شتیک ده که نه وه و مشووری خوئیان ده خون.

توپلی، سه ری هه لینا، ته مه شایه کی ئه وی کرد و گوتی: - ئه گه ر چه زده که ی بفرموو ئاغا! زور زه حمه ته مروف له به یانییه وه تا ئیستا هیچ نه خوات.

لوازو، ئیکلامیکی کیشا و گوتی: - ئه وه ی راستی بی خانم ناتوانم خولکه که ت ره تبکه مه وه، چونکه له وه ی پتر خوم پیناگیریت. به شهر له جهنگا ده بی جهنگی بی، وانیه خانم؟

ئه وجا ته مه شایه کی ده وروبه ری کرد و دیسان گوتی: - له روژانی ته نگانه ی روژیکی وه کو ئه مروژده، زورخوشه تووشی خه لکانی خواره و باش ببیت.

لوازو، که رۆژنامه‌یه‌کی پییوو، رۆژنامه‌که‌ی له‌سه‌ر باوه‌شی پان کرده‌وه تا پانتۆله‌که‌ی پیس نه‌بی‌ت و چه‌قۆیه‌کی له به‌رکی ده‌رینا و به نووکی چه‌قۆیه‌که، رانیکی فرۆجه‌که‌ی، که له چه‌وریا ده‌برقیایه‌وه، لیکرده‌وه. پارچه‌یه‌کی به ددان پچری و پاشان به تاسووق و تامه‌زرۆیه‌کی ئه‌وتۆوه که‌وته جۆینی که ئاهیکێ قوولی پر له نائومی‌دی و په‌ژاره له نیو گالیسکه‌که به‌رز بووه‌وه.

به‌لام توپلی (خرخه‌پان) به راویژیکێ خاکیانه و میهره‌بان خولکی ره‌به‌نیه‌کانی کرد که به‌شداری خواردنی له‌گه‌ل بکه‌ن. هه‌ردووکیان یه‌کسه‌ر قاییل بوون و دوا‌ی ورته‌ورتیکی منه‌تباری، بیئه‌وه‌ی سه‌ر هه‌لبه‌رن، به په‌له ده‌ستیان به خواردن کرد.

"کورنوده" ش خولکی هاوسیکه‌ی خۆی ره‌ت نه‌کرده‌وه و ده‌گه‌ل خوشکانی ته‌رکه دنیا‌دا، به راخستنی رۆژنامه له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ و باوه‌شی خۆیان، جۆره‌خوانیکی نان خواردنیان دروستکرد.

زاره‌کان به‌رده‌وام، ده‌کرانه‌وه‌و داده‌خران و تامه‌زرۆیانه پاروویان ده‌گلاند، لوازو، له‌و سووچه‌دا که دانیشتیبوو ئامانی که‌سی نه‌ده‌دا و به ئه‌سپایی ژنه‌که‌شی هانده‌دا که‌وه‌کو ئه‌و بکات. خانم تا موده‌تیک خۆی راگرت، لێ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سکی که‌وته قۆره‌قۆر، ئه‌ویش را‌ده‌ست بوو. هه‌نگی می‌رده، به راویژیکێ نه‌زاکه‌ت ئامی‌زتره‌وه‌له "خانه‌خوویه جوانه‌که" ی پرسی که‌ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ی بدات پاروویه‌کیش بۆ خاتلوازو بکات.

خرخه‌پان (تپلی) گوتی: - به‌لێ ئاغا، بیگومان بیگومان!

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینه‌وه قاپله‌مه‌که‌ی له‌به‌رده‌میا راگرت.

کاتی بوتلی یه‌که‌می شه‌راهه‌که‌یان (شه‌رابی بوردو) هه‌لپچری دووچاری سه‌رگه‌ردانی بوون، چونکه ته‌نیا یه‌ک په‌رداخیان هه‌بوو. به‌ناچاری هه‌مان په‌رداخیان دوا‌ی خاوین کردنه‌وه‌ی، ده‌دا به‌یه‌کدی. ته‌نیا کورنوده، بۆ راکیشانی سه‌رنجی توپولی، ده‌می نا به‌و شوینه‌ی په‌رداخه‌که‌وه، که هیشتا ته‌رایی لیوه‌کانی هاوسی شه‌نگوله‌که‌ی پیوه‌بوو.

له‌م کاته‌دا کۆنت وکۆنتس دوبره‌قیل وئاغا و خانم کاره‌لامادون که‌له‌نیو کۆمه‌لیک بخۆردا گیرما‌بوون و بۆنی خواردن لوولی کردبوون به‌ده‌م عه‌زاییکه‌وه ده‌تلانه‌وه، مه‌گه‌ر هه‌ر تانتال عه‌زایی وای خواردبێ. (تانتال: پاشای لیدی که خودایانی ده‌عه‌وت کرد و کورپه‌که‌ی خۆی بۆ سه‌ر برین، جوبیته‌ر (زیوس) ی خاوی خودایان، ئه‌وه‌کاره‌ی زۆر له‌به‌ر گران ده‌بی‌ت و له‌ سزای ئه‌م کاره‌دا تانتال به‌وه مه‌حکووم ده‌کات که تاماوه‌ تینوو و برسی له پای دره‌ختانی میوه‌دارو له‌ناوه‌ندی شه‌تی‌کدا، هه‌لبواسرێ، به مه‌رجی هه‌رگیز نه‌ ده‌می بگاته ئاو و نه‌ ده‌ستی بگاته

میوه. ئیدی عهزابی تانتال له ئهدهبیاتدا بووه به پهنه. له ناکاوا ژنه گهنجهکهی یاروی خاوهن و بهرپوهبهری کارخانهکانی چینکاری و جۆلایی ئاهیکی ئهوتوی ههلهکیشا که ههمووان ئاورپان لیدایهوه. پهنگی سپی ههلهگهپابوو، له بهفری دهشت و دهرهکه سپی تر بووبوو. چاوانی نوقابوون و سهری خواربووبوووه. لهخۆ چووبوو. میردهکهی وهکو شیت هاواری بو ههمووان هینا. ههمووان ههراسان و دهسهپاچهبووبوون کهلهناکاوا رهبنیته گهرهترهکه، سهری نهخۆشهکهی لهباوهشی خۆ نا و پهرداخهکهی توپولی (خروخهپان) بو لیوی ئهو برد و چهند دلۆپه شهراپیکی به دهمیوه کرد. خانمی جوانکیله تهکانیکی دا، چاوی کردهوه و بزهیکی کرد و به راویژیکی ئاوزینگ ئامیزهوه گوتی که ههنووکه حالی زۆرباشه. لی بو ئهوهی ئهم حاله دووباره نهبیتهوه، رهبنیتهکه ناچاری کرد که پهرداخیک لهو شهراپی "بوردو" یه بخواتهوه و ئهوجا گوتی: - ئهمه له سۆنگهی برسیتیهوهیه و هیچی دی نییه!

ههنگی توپولی (خروخهپان) به روخساری سوور ههلهگهراوه و به شیرزهیی نیگایهکی ههرچار ریپوارهکهی دی کرد که هیشتا له خورینی بوون وگوتی: "خودایا! نازانم بویرم ئهم ئاغایان و ئهم خانمانهش خولک بکهه.."

یهکسهه له ترسی تهوس و توانجی وان بیدهنگ بوو.

لوازو، هاتهقسان وگوتی: - عهجایهه! لهکاتی وادا ههمووان بران و دهبی کۆمهکی یهکدی بکهه! دهی خانمان! شهرم مهکهه! دهستی کهههه نابی رهت بکریتتهوه! کی دهلی شوینی مانهوهی شهومان دهست دهکهوی؟ ئهم بایه لهم کونهوه بی تا سبهی نیوهپروش ناگهینه "تت".

ههموو دوودل بوون، کهس زاتی نهدهکرد بچیتته ژیرباری وتتی "بهلی".

بهلام کونت مهسهلهکهی هل کرد. پروویکرده کهه خروخهپان و شهرمنهکه و بهکهش و فشیکی نهجیمزادانهوه گوتی: - خانم، ئیمه به کهمالی منهتبارییهوه دهعهوت وخولکهکهی تو قهبوول دهکهین!

گرینگ ههنگاوی یهکهه بوو، ههرکه ئهم ههنگاوه نرا، کیشهیهکی تریان بو پیشهات، سهبهتهکه بهتال بوو. بهلام هیشتا نانیکی بهشهکر که گوشت وجگهه له تویدا بوو و ژمارهیهک نانی شیرین به گوشتی بالندهوهو چهند گولاوی و ههرمییهکی شامیوهی "کراسان" و بریک نانی بچووکی به مرهبا و کوپیکی پر له خهیارشور و پیازی ترشی به سرکه له بنی سهبهتهکهدا مابوو. چونکه "توپولی" ش وهکو ههموو ژناتی دی زۆری ههز له ترشیات بوو.

نه دهکرا که خوار دنه کانی ئه و کچه بخون وقسه ی له گه لدا نه که ن. بویه هه وه لچار به پاریزه وه وپاشان که دیتیان زور به ئه دهب و ماقوله بییچ دوو دلییه ک له گه لیا که وتته قسان. خانم دوبره قیل و خانم کاره لامادون که یه جگار قه درزان و به ئه ته کیت بوون، لوتف و میهره بانی و نه زاکه تیکی زوریان نواند، به تاییه تی کونتس. وه کو هه ر خانمیکی ره سه ن و ئه سلزاده، به وپه ری ئه دهب و نه زاکه ته وه، به دلیکی ساف و پاکه وه، لوتف و میهر و مه حه به تیکی زوری نواند. به لام خات لوازو که روحیکی قوزاقانه ی هه بوو، به هه مان سه رسه ختی خوی مایه وه و که می گوت و زوری خوارد.

ئاسایی بوو، که باسی شه ر و جهنگ هاته ئاراهه. باسی کاره ترسناکه کانی پرووسیه کان و دلاوه ری و قاره مانیتیه کانی فه ره نساییه کانیا ن کرد، هه موو ئه م که سانه ی که خویان هه لده هاتن ستایشی ئازایه تی خه لکانی دیکه یان ده کرد. ئه وسا قسه و باس هاته سه ر سه ره بوردانی تاییه تی و زوری نه برد که خرخه پانبه هه لچوون و سوژ و گودازیکی واقعی و به هه مان ده مگه رمی تاییه تیه وه که زورچار کیژان له ده ربیرینی هه ست و هه لچوونی ده روونی خویاندا به کاری ده بن، باسی ئه وه ی کرد که چو " روان " ی به جیهیشتووه. گوتی: - من هه وه لچار وام خه یالده کرد که دکارم بمینمه وه. ماله که م پر بوو له ئازوو قه و خواردن و حه زم ده کرد نانی چه ند سه ربازیک بده م به لام ولات، که نه مده زانی کیوه برؤم، به جی نه هیلم، لی وه ختایه ک ئه م پرووسیا نه م بینی ئیدی بؤم ده رکه وت که ته حه موولی ئه وان له توانای مندا نییه. ئه مانه کاریکیان کرد که من له داخ و که سه راندا نه خووش که وتم و یه ک رۆژی ته واو له ته ریقی و شه رمه زاریدا گریام. ئاخ... خوزیا مردبام!... من له په نجه ره ی ژووره که مه وه ته مه شای ئه م به رازه زه لامانه م به کلاو خووده قووچه کانیا نه وه ده کرد و ئه گه ر کاره که ره که م ده ستی نه گرتبام، هه رچی که ل وپه لی ناو ماله که م هه بوو، له و سه ره وه، ده مده به سه ریاندا. پاشان چه ند که سیکیان هاتن تاله ماله که ی مندا بارگه بخه ن، به لام من ده ستم نایه بینی یه که میان. خنکاندنئ هه مانه له خنکاندنئ خه لکی دی قورستر نییه، باوه ر بکه ن ئه گه ر قژیان رانه کیشابام، یارؤم ده کوشت.

دوای ئه و بویه ره ناچار خوم شارده وه. ئه نجام ده رفه تیکی له بار ره خسا که له م شاره برؤم و ئه وه تا وام له خزمه تی ئه نگودا.

هه ره موو زوریان ئافه رین کرد. ئیدی له به رچاوی هاوسه فه ره کانی که که شتاقیان، ئه وجوره که لله شه قیا نه یان نه نواندبوو، سات به سات به قه درتر ده بوو. کورنوده، به دهم گو یگرته وه له قسه کانی ئه و ناوبه ناو بزه یه کی که شیشانه ی ده هاتی که نیشانه ی باوه رپیکردن و ئافه رین بوو، ریک وه کو که شیشیک که له زمانی ئیمانداریکه وه گوئ له مه دح و ستایشی خواوه ند بگری، وه کو

ئەو ديموكراته ردین دريژانهی كه نيشتمانپه رستيان كردووه به ئەركی خۆيان، وهكو ئەو كه شيشه جبه له بهرانهی كو ئول و مه زهب به پيشهی خۆيان ده زانن، به راويژيكي پر له و قسه زلانهی، له و دروشمانه وه كه رۆژانه به ديواره كانه وه هه ليانده واسين فير بووبوو، دهستی به قسان كرد، ئەنجام به خويندنه وهی كۆپله شيعريكي جوان كه زور وه ستايانه دژی ناپليوني سينيهم كه له لايه ن پرووسيه كانه وه شكستی خوارد، هۆنرابوو وه، كۆتايی به قسه كانی خوی هينا.

لی خرخه پان يه كسه ر په ست بوو، چونكه ئاليگري بونا پارت بوو. پهنگی وهكو ئالۆبالۆ سوور بوو، له قههر و توور پهيدا زمانی كه وته ته ته له وگوتی: - حه زم ده كرد ئيوه گه ل له جيی ئەو بوايه ن. به راستی خۆش ده بوو! هه ر ئيوه بوون كه خيانه تتان له م پياوه كرد! ئەگه ر حكومه ته كه مان به دهستی ترسنۆكاني وهكو ئيوه به ريوه ببرايه جگه له وهی له فهره نسا هه ليين و كوچ بكهين، چ چاره يه كي ديما ن ده بوو!

كورنوده، خوينسارد وبي خه م، هيشتا بزه حه قاره ت ئاميز و سه ركه وتن خوازه كه ی به سه ر ليوه وه بوو. به لام واهه ست ده كرا، كۆمه ليك قسه ی زل و قه به و قه له و له پشت ئەو زه رده خه نه يه وه بيت. لی ئاغای كۆنت له ناكوا كه وته به ينه وه وه به زه حمه تيكي زور ئەو كيژه توور په يه ی هيو ر كرده وه به وه په ری و يقار و سه نگينييه وه گوتی: هه ربا وه ريكي راستگويانه شايسته ی ريزو حورمه ته. ويرا ی ئەمه ش كۆنتس و خاتوونی كارخانه دار كه كينه يه كينا لۆژيكي تايبه ت به چيني ده وله مه ندانيان، سه باره ت به كۆماری و مه حه به تي غه يزی تايبه تي هه موو خانمانيان سه باره ت به حكومه تانی پر بريق و باق و دكتاتۆری فهره نسا له دلدا هه بوو، هه ستيان ده كرد به بيئه وه ی له دهستی خوياندا بي، زياتر به لای ئەم پرووسيه شه ريف و شكۆداره دا، كه هه ست و سوۆزی ئەو، زور له هه ست و نهستی خۆيان ده چی، دايده كيشن.

سه به ته كه خالی خالی بووبوو... ئەو ده نه فهره ی، بيهيچ زه حمه تيك گسكيان دابوو، داخی ئەوه يان ده خوارد كه بۆ گه و ره تر نه بوو.

قسه و باس به رده وام بوو، به لام له وساوه كه له خواردن بووبوونه وه جوړه ساردييه ك كه وتبووه قسه كان.

شه و به ريوه بوو، تاریکی به ره به ره زياد ده بوو و سه رماكه له كاتی هه ره سی خواردنا كاريگه ری و بانددۆری زياتری ده بيت، خرخه پانی، ويرا ی قه له ويه كه ی هينا و بووه له رزين. ههنگی خات دو بره قيل، خولگی به ر مه قه ليه كه ی خوی كرد كه له به يانييه وه تا ئەو كاته چه ندين جار په ژووه كه ی

گۆرپی بوو، توپولی (خرخه پان) ش که ههستی دهکرد پینه کانی چاییون یه کسه ر قه بوولی کرد. خات کاره لامادون و خات لوازو، مه قه لیه کانی خویمان دایه جووته ره به نیته که.

یاروی عه ره بانچی، فانۆسه کانی عه ره بانه که ی هه لکرد بوو. روناکی به شهوقی فانۆسه کان، ئه و هه لمه ی له سه ر که فه لی ئاره قه کردوی ئه سپه کان کو بووه وه و ئه و به فره ی که ده تگوت له به ر پرته وی گه رۆکی فانۆسه کاندایه خه ش ده بیته وه، له م به روله و به ری جاده که دا، زیاتر به رجه سته ده کرد.

ناو گالیسه که تاریکی تاریک بوو، هیچ شتیک نه ده بینرا، به لام له ناکاوا جم و جولیک له نیوان توپولی و کورنوده دا پهیدا بوو و لوازو که چاوی له تاریکیه که شدا کاری ده کرد، وای هاته به رچاو که کابرای ردین دریژ، وهکو ئه وه ی زه ره به یه کی بیدهنگی به ده سته دا کیشرابی، به توندی دهستی کیشایه وه.

چهند خالیکی نیمچه روناک له سه ر ریگا که ده رکه وت. ئه وی ئاوی (تت) بوو. دوازه سه عات به ریوه بوون، به و دوو سه عاته ئیسراحه ته وه که له چوار نۆردها بو وینجه خواردن و ئیسراحه ت به ئه سپه کانیان دابوو، ده بوو به چوارده سه عات. چوونه ناو ئاوییه که وه و له به ر (ئوتیلی دوکومرس) وه ستان.

ده روازه ی ئوتیله که کرایه وه، هه موو ریواره کانی ناو گالیسه که له دهنگیک که له گوئی هه موواندا ئاشنا بوو، راپله کین. ئه م دهنگه، دهنگی به رخوردی کیلانه شمشیریک بوو که به سه ر ئه رزه که دا ده خشی. یه کسه ر نارته ی ئه لمانیه ک هاته گوئی که شتیک گوت.

هه رچه نده گالیسه که له جیی خوی راوه ستابوو و جولهی نه ده کرد، که س دانده به به زی، ده تگوت چاوه پروانی ئه وه بوون، هه ر هه موویان له گه ل دابه زیندا قه تلوعام بکرین. ئه وسا عه ره بانچیه که هاته پیشه وه. یه کیک له فانۆسه کانی که به ده سته وه بوو هه لبری و تیشکی فانۆسه که تا بنه بانی گالیسه که ی، به دوو ریز که لله ی سل کردوه وه که ده میان داچه قی بوو و چاوانیان له ترس و سه رسامیا ئه بله ق بوو بوون، روناک کرده وه.

ئه فسه ریکی ئه لمانی لای عه ره بانچیه که وه و له به ر روناکی فانۆسه که وه ستابوو. گهنجیک بوو بالابه رز و باریکه له وقژ زهرد، به جوړی له جله ئه فسه رییه که ی جه ری بوو له تو وایه کیژیکه و "کورسیت ی به ستوه. کاسکیتیکی ساف و بریقه داری به لاقه دی خویدا هه لواسی بوو، هه ر له پیشخزمه تی فه رمی هۆتیلانی ئینگلیزی ده چوو. سمیله زور دریژه کانی به ره به ره له هه ر دوولاره ته نک و باریک ده بووه وه و به داوه مویه کی زهرد کوتایی ده هات که ئه و سه ری به باشی نه ده بینرا.

له وه دهچوو ئهم سمیله باریکه بووبی به بار به سهر لیویه وه و ده م وچاوی ته او داچه کاندبی یاروی ئه فسهری ئالمانی، به زمانی فه رهنسی و به زاراهوی ئه لزاسی ئه مری به ریواره کان کرد دابه زن و، به راویژیکی وشک و دزیو گوتی: - ئاغایان، خانمان، ده توانن بیزه حمهت دابه زن؟

هه وه لجار، دوو ته رکه دنیا به که، به گوپرایه لی تایبه تی ره به نیتان که خوویان به هر گوپرایه لی یه که وه گرتبوو، دابه زین. دواي ئه وان کونت و کونتس، دواي ئه وان کابرای کارخانه دار و ژنه که ی و، پاشان ئاغای لوازو، له کاتیکا ژنه که ی دابوو پیش، دابه زین.

دواکهس (لوازو) هه رکه پیی گه یانده سهر ئه رزه که به یاروی ئالمانی گوت: - سلوو ئاغا. ئه م سلوو له ترسا بوو نه ک له ئه ده با.

ئه فسهری ئالمانی، به هه مان بیته رمی و بیته ده بی هه موو ده سه لاتداریکه وه، بیته وه ی وه لام بداته وه نیگایه کی ئه وی کرد.

توپولی و کورنوده، هه رچه نده له نزیکي ده رگا که وه دانیشتیوون له دواي هه مووانه وه دابه زین و هه ردووکیان له هه نبه ر دژمنا سه رفراز و سه ره رز دیاربوون. کچه ی خرپن و خرپوول هه ولی ده دا به سه ر خویدا زال بی و ئارامی خو ی کونترل بکات، و ئاغای دیموکرات به ده ستیکی بی حال و که میک له رزو ک یاری به ردینه سووره که ی ده کرد. هه ردووکیان ده یانویست عیزه تی نه فسی خو یان بیاریزن و باوه رپیان وابوو که له م جو ره هه لو یست و به ر خودانه دا هه رکه سیک که م دابیژیکی نوینه ری ولاته که ی خو یه تی.

توپولی، که له نه فس نزمی و بی شه خسیه تی هاوسه فه ره کانی خو ی نا په حه ت بوو بوو ده یویست له و ژنه نه جیب و ده وه له مه ندانه ئازارتر بی و کورنوده که زور چاک هه سستی ده کرد ده بی سه ره مه شقی واقع بی و به هه موو توانایه کی خو یه وه به رده وامی به و ئه رکه بدات که له پیناوی به ر قانی و به ر خوداندا گرتبوویه ئه ستو و له سه نگر لیدانی سهر ریگا کانه وه ده سستی پیکردبوو.

هه ر هه موویان خو یان به مووبه قه گه وره که ی میوانخانه که دا کرد و ئه فسهره ئالمانیه که دواي ئه وه ی به وردی سه یری مؤله تی سه فه ری ریواره کانی کرد که فه رمانده ی گشتی ئیمزای کردبوون و ناو ونیشان و کاری هه ر ریواریکی تیا قه ید کرابوو، تا ماوه یه کی زور له قه لافه تی یه ک به یه کی ئه م گروه مؤر بووه وه یه ک به یه کیانی له گه ل زانیاریه کانی ناو مؤله تنامه که دا به راورد کرد.

پاشان له ناکاوا گوتی: - زورچاکه.

وئیدی رۆیی.

ههنگی هه موو هه ناسه ی ئوخه یان هه لکیشا. برسیان بوو و رایان سپارد خواردنی شیویان بو ئاماده بکن. نیوسه عاتیکی دهویست تا شیو ئاماده ببیت. لهو ماوهیه دا که دوو کاره کهر به پراوالت خه ریکی ئاماده کردنی شیو بوون، ریپواره کان چون سهری ژورره کان بدن. ژورره کان به ریز که وتیوونه ناو راره ویکی دوور ودریژه وه که به ده رگایه کی شووشه یی نمره داره وه کوتایی دههات.

ئه نجام لهو کاته دا که دهیانویست بچنه سهر خوان ومیزی شیو، سه روکه لله ی به ریوه بهری میوانخانه که پهیدا بوو. ئه م پیاوه جاران ئه سپ فروش بوو، پیاویکی قه له وی به که له ش بوو، ته نگه نه فه سی له گه لدا بوو، به رده وام خیزه ی سینگی دههات وده ی پرخاند و قسان له ئه وکی ده گیرا. بابی ناوی نابوو " فولان فی " پرسی: - مادموزیل " ئیلیزابت روسه " کئییه؟

خرخه پان، راپله کی و سهری وهرگیرواوتی: - منم.

- مادموزیل ئه فسه ره ئالمانیه که دهیه وی هه ر ئیستا قسه ت له گه ل بکات.

- له گه ل من؟

- به لی، مه گه ر تو مادموزیل ئیلیزابت روسه نیت؟

خرخه پان (توپولی) نیگه ران بوو، که میک ده بیره وه چوو وپاشان ریگ و راست گوتی: با، به لام من ناچم.

جم وجولیک له ده وره بهری ئه و هاته ئاراوه. هه ریه که و قسه یه کی کرد و دهیویست هوی ئه م فرمانه بزانیت. کونت هاته پیشه وه و گوتی:

- خانم، غه دره که ی نه پویت، چونکه ئه م نه چوونه ی تو له گینه کیشه ی گه وره نه ک هه ر بو شه خسی خوت به لکو بو هاوسه فه ره کانیشته بنیته وه. هه رگیز نابی رووبه رووی که سانیک بیه وه که له خوت به هیزترن. بیگومان چوونی تو هیچ مه ترسییه کی تیانییه و وادیاره له بهر هه ندی ته شریفاتی کارگیری که فه راموشت کردوه، داوای کردوویت.

هه مووان، هاوده نگ له گه ل کونت دا، داوایان له کیژی کرد و پی داگریان لیکرد و سویندیان دا، تا ئاقیبه ت رازیان کرد، چونکه هه موویان له و کیشانه ده ترسان که له گین بوو به هوی که لله شه قی ئه وه وه چی ببین. ئه نجام (خرخه پان) گوتی: - زورچاکه، به لام دلنیابن که له بهر خاتری ئه نگو ده روم.

کونتس، دهستی گوشی وگوتی: - ئیمه ش هه موومان مه منوونی توین!

خرخه پان (توپولی)، له ده رگا که وه ده رکه وت. چاوه رییان کرد تا پیکه وه شیو بخون.

هه موو داخيان ده خوارد كه بۆچى له جياتى ئەم كچه سه ركيش و دلناسكه ئەوان داوا نه كراون و له زهينى خۆياندا هه نديك بابەتيان ئاماده ده كرد كه ئەگەر له جياتى ئەو داوا بكرين، له وه لامدا بيلين.

به لام دواى ده خوله كيك، خرخه پان به هانكه هانك هاته وه، تهواو هه لچوو بوو، سوور و مور بوو بوو وه، له بن ليوانه وهو به ئەسپايى گوتى: - هه ي به دفه پى خويپى و بى شه ره ف!

هه موو كه وتنه جم و جول تا زووتر له مه سه له كه حالى ببن، لى ئەو هيجى نه گوت. به لام كه كونت پيداگرى ليكرد، ئەو به ويقار و سه رفرازييه وه گوتى: - ئەم بابەته په يوه ندى به ئەنگۆوه نيبه. من نامه وي قسه بكه م!

ههنگى هه مووان له دهورى قاپيكي گه وره ي پر له سوپ كه بۆنيكي خوشى كه له رمى لينده هات، خرپوونه وه. ويپاي ئەم پيشهاته ترسناكه، شيو به شادى و خوشى خورا. شه ربه تى سيوه كه خوش بوو و ژن و ميرو و جوتته ره به نيته كه به قنياهته وه له شه ربه ته كه يان خوارده وه. ئەوانى دى داواى شه رابيان كرد و كورنوده داواى بيره ي كرد. ئەم پياوه شيوازي تايبه تى خوئى له هه لچرپينى بوتله كه و تيكردى بيره دا هه بوو. بيره كه ي دينايه كه ف و په رداخه كه ي خوار ده كرد وهو له نيوان چراكه و چاوى خويدا رايده گرت تا به باشى ته مه شاي رهنگه كه ي بكات. كاتى بيره كه ي به سه ره وه ده نا ردينه دريژه كه ي كه توژى لهو مه شرووبه خوشه ويسته ي به سه ردا ده پرژا، له شه وق و زهوقا له رزان ده هاته به رچاو. چاوانى خيل ده كردنه وه تا په رداخه كه ي له كاتى خواردنه وه دا، له چاوى دوور نه بيت و حاله تيكي وه هاى له خو دينا له تو وايه بو ئەم كار هاتووته دنياوه. ده تگوت له زهينى خويا له خه مى دۆزينه وه ي ليكچوونى نيوان ئەم دوو ئەشقه دايه، ئەشقى شوړش و ئەشقى خواردنه وه، هه لبه ته نه يده توانى به بى بير كردنه وه له هه ر دووكيان هيج له زه تى ببينى.

ئاغا و خانم " فولان قى " له وسه رى ميژه كه شيويان ده خوارد. ئەم بۆره پياوه وه كو مه كينه ي شكاوى قيتار هه ر خره خرى بوو و هه واكيشى سينه ي ئەوه نده باش نه بوو كه بتوانيت به دەم نانخواردنه وه قسان بكات، ژنه كه ي به پيچه وانه ي ئەوه وه بو يه ك ساتيش ده مى تيك نه دنا. هه رچييه كى هه بوو له هاتنى پرووسييه كانه وه و چييان كردبوو و چييان گوتبوو هه ره هه مووى له سيري تا پيازي گيپرايه وهو نه فره ت و نه عله تى بۆناردن، يه كه م له سه ر ئەوه ي خه رجى دنيايان پيكردبوو، دووه م له به ر ئەوه ي دوو كورپى له سوپادا بوون. به تايبه تى زياتر قسه ي له گه ل كونتس دا ده كرد، زۆر دلى به وه خوش بوو كه له گه ل خانميكي ديار و به شه خسيه تدا گفتوگو ده كات.

پاشان دهنگى خوئى هيواشتر ده كرد تا هه ندى شتى هه ستيارتر بلئ و ميروده كه شى جار جار قسه كه ي پيده بپرى و ده يگوت: - ئاى مه دام فولان قى، واباشه بيدهنگ بيت!

لى ئەو گويى لە قسەكەى مېردەكەى نەبوو و بەمجۆرە لەسەرى پۆيى:- بەلى خانم، ئەمانە ھەر دەخۆن، پەتاتە و بەراز دەخۆن، ئەوجا پاك و خاوينىش نىن. نە، بەھىچ كلۇجى! دوو لەرووى تۆ بۆنى بۆگەنيان دنيای پر کردووه. كە تەمەشاش دەكەيت، بە دريژايى سەعات و پۆژان مژوولى مەشق و راھينانن، ھەرھەموويان لەو دەشت و دەره خردەبنەوہ و وەرہو ببينە، بەردەوام بۆ پيشەوہ برۆ! بۆ دواوہ بگەرپۆہ! بۆلای راست وەرگەرپۆ، بۆلای چەپ وەرگەرپۆ!... بریا ئەمانە زەويان كىلابا، كشتوكاليان كىردبا، يا بەلای كەمەوہ جادەكانى مەملەكەتى خويان دروست كىردبا! بەلام خانم ئەم قوزاقبازى و عەسكەرتارىيەتە، بەكەلكى كەس نايەت. ئاخىر ئەمە ئىنسافە ميللەتى ھەژار نان بەمانە بدات تا جگەلە مروفكوژى ھىچى دى فير نەبن؟ دروستە كەمن پيرەژنىكى، بى سيواتم، لى كاتى دەبينم ئەمانە لە بەيانىوہ تا شەوى ھىندە لاق بە عارديدا دەكوتن تا شل وكوت دەبن، لە دللى خودا دەلييم:- كاتى خەلكانى پەيدا دەبن كە ئەو ھەموو كەشف و داھىنانە دەكەن تا سوود بە خەلكى بگەينن و ببين بە سەرچاوى خىروخوشى، ھەقە خەلكانىكىش وەكو ئەمانە ئەوئەندە زەحمەت بەخۆ بدن كە زيان بە خەلكى بگەينن و ببين بە سەرچاوى زيان وزەرەر؟ ئايا ئايا ريسوايى نيبە كە خەلكى بكوژن، ئىدى ئەو خەلكە چ پرووسى بن، چ ئىنگليزى، چ پۆلاندى بن چ فەرەنسى، ئەگەر تۆ تۆلە لە كەسەيك بەكەيوہ كە خراپەى دەرھەق كىردبەت، ئەم كارە بەخراپ دەزانن و لۆمەت دەكەن. بەلام وەختايەك گەنجانى مە وەكو نيچيران راو دەكەن و بەر گوللەيان دەدەن و دەيانكوژن، ئەم كارە بەباش دەزانن و نيشان و ميدال بە كەسەيك دەدەن كە زۆرترين بەشەر بكوژيت، باوەر بەكە من سەر لەم كارە دەرناكەم!

كورنودە دەنگى ليھەلېرى وگوتى:- جەنگ وەختىك دژى دراوسىيەكى بيئەى و ئاشتىخواز بيت، ئەوپەرى دېندەيى و ھۆفيگەرييە، بەلام ئەگەر بۆ بەرھەقانى و بەرگري لە نيشتمان بيت، ئەركيكي پيرۆزە!

پيرەژن سەرى لەبەرھۆ نا وگوتى:- بەلى، بەرھەقانى لە نيشتمان شتىكى ديكەيە. بەلام ئايا باشتەر نيبە ھەموو ئەو فەرمانرەوايانەى كەلەبەر كەيف و سەفای خۆ شەر بەرپا دەكەن، بكوژن؟

چاوانى كورنودە، پرشنگيان داو گوتى:- ئافەرين بۆ تۆ ھاوشارى. بەراستى ئافەرين!

ئاغاي كارەلامادون، دەبيريكي قوولەوہ چووبوو. ھەرچەندە پياويكى كۆنەپەرست بوو، خۆشەويستى و تاسووبى سەبارەت بە سەردارانى ناسراو ھەبوو، بەلام فامايى و واقىعيني ئەم ژنە گوندييە، ئەوى وادارى ئەم بيرە كىردبوو كەبەراست ئەگەر ئەم ھەموو بازووە بيكارە، ئەم

هه موو هیزه به فیرو چوو، له کارین پیشه سازی گوره دا، که نه جامدانی سهدان سالی پیویسته، به کاربرایه چ نیعمهت و ئاسووده یی کی گوره به سهر هر ولاتیکا دهرژا و دهاته ئاراوه!

لئ لوازو، له جیی خوی هستا و رویی تا به ئه سپایی قسه دهگه ل ئوتیل چیه که دا بکات. ئه و پیاوه ورگ زله، پیده که نی وده کوکی و تفی روده کردو ورگه زله که ی به دم له زه تی شوخی و شو عبه ته کانی به ران به ره که یه وه، به رز و نزم دهبوو وه و شهش خه مری گوره ی شه رابی "بور دو" ی به وه عدی به هار که وه ختی پرووسییه کان رۆیشتبن له ئاغای لوازو کری.

شینو خورا و نه خورا، ئه ونده ماندوو و کفت و که شهنگ بوون که هه مووان خه ویان لیکه وت.

لوازو، که هه ندی شتی به چاوی خوی دیتبوو، ژنه که ی کرده خه و پاشان، جاری گوی و جاری چاوی به کونی قفله که وه دنا تا ئه و شته ی، که ناوی نابوو "رازی راره و" ه که که شف بکات.

دوای نزیکه ی سه عاتیک، دهنگی خسه خشیک هاته گویی و خیرا له کونی قفله که وه ته مه شای کرد. (خرخه پان) ی بینی که بیجامه یه کی شالی شینی په راویز سپی له به ربوو، به و بیجامه یه وه قه له وتر ده هاته به رجاو. کیژی شه مدانیکي به دهسته وه بوو و به ره و کوتایی راره وه که که به خه تی درشت نمره یه ک به سهر شووشه که یه وه نووسرا بوو رویی. به لام یه کیک له ده رگا لاوه کیه کان نیوه کرانه وه یه ک کرایه وه، کاتی کیژی دوای چه ند خوله کیک گه راپیه وه کورنوده، به دهر پی قووته که یه وه دوای که وت. هه ردووکیان زور به ئه سپایی قسانیان ده کرد، دوایی هه ردووکیان وه ستان. دیار بوو که خرخه پان زور به جدی هه ولیده دا که نه یه لئ یارو بیته ژووره که یه وه. حه یفی لوازو نه یده ته وانی قسه کان بژنه ویت، به لام نه انجام که دهنگیان که میک به رزتر بووه وه، توانی چه ند رسته یه ک بژنه وی. کورنوده مکوو پی ده کرد و ده یگوت: - گوی بگره! بوخوت که ره ده که ی؟... مه گه ر چه ده قه ومی؟

دیار بوو که خرخه پان تووره یه، چونکه له وه لاما گوتی: - نه گیانه که م، هه ندی کات هه یه که نابی نه م کارانه بکری. لی ره دا کاری وا عه یبه.

لئ ئه و نه م قسانه ی به گویدا نه ده چوو و به رده وام ده یپرسی: - بوچی؟ هه نگی خرخه پان دهنگی به رزتر کرده وه و گوتی: - بوچی؟ یانی تو تینا گه ی بو؟ مه گه ر نابینی که پرووسییه کان له م بینایه دان و ته نانه ت دوور نییه له م ژووره ی ته نیشتمانیس بن؟

کورنوده بیده نگ بوو. نه م داوینپاکی و ته قوایه، که زاده ی هه سستی نیشتمانیه رستی ژنیکي هه رزه بوو که به هیچ کلوجی ئاماده نه بوو له پال دژمندا، هه قخه وی له گه ل که سدا بکات، غیره تی نیوه گیانی

کورنودهی بهجۆری بیدارکردهوه که به ماچیک لئی رازی بوو و هیدی هیدی بو ژوورهکهی خۆی زقریبیهوه.

لوازو کهزۆر وپوژابوو له پوانگهکهی خۆی دوورکهوتهوه، له ناوهندی ژوورهکهدا پینچیکی کردهوه، بیجامه وجلکی خهوی له بهرکرد. ئەو لیفیهیهی، که ژنه قهلهوهکهی به پروتی له ژیریا راکشابوو، بهرز کردهوه، به ماچیک خهبهری کردهوهو لهبن لیوانهوه گوتی: - ئازیزگیان، خۆشت دهویم؟

ههنگی بیدهنگی بالی بهسهر تهواوی ئەو میوانخانهیهدا کیشا. لی دواي ماوهیهکی کهم، له لایهکهوه، له لایهکی نادیارهوه، که دوور نهبوو ژیرزهمین یان عمار بیت، دهنگی پرخوهوپیکی تووند ویهکنهوا و ریک، دهنگیکی نزم و دوور ودریژ که زیاتر له لهرزینی مهنبهلیکی له کول وجۆش دهچوو، هاته گوی: - ئاغای فولان فی بوو که خهوی لیکهوتبوو.

چونکه بریاریان دابوو بهیانی سهعات ههشت برۆن، بهیانی ههموویان بیدار بوونهوه، لی گالیسهکه که تووژالیک بهفر سهرهکهی داپۆشی بوو، بهبی ئەسپ و بهبی عهرهبانچی له ناوهندی ههوشهکهدا کهوتبوو. ئیدی له تهویله و کادین و گالیسهکهخانهکاندا بو یارۆی عهرهبانچی گهپان، بهلام له هیچ کونیکهوه دیار نهبوو. ئیدی ههموو پیاوهکان ناچار بریاریان دا که بچن ناو ئاوابیهکهی بو بگهپین، ههمووان له میوانخانهکه هاتنهدهری. گهیشتنه مهیدانیک که ئەوسهری مهیدانهکه کلێسایهک بوو. کۆمهلیک خانوی نزمی بهدهورهوه بوو، کۆمهلیک سهربازین پرووسی لهبهردهم خانووهکان بوون. یهکهم سهرباز خهریک بوو پهتاتهی پاک دهکرد، کهمیک لهولاترهوه سهربازی دووهم مژوولی شووردن و خاوینکردنهوهی دووکانی سهرتاشی بوو. سهربازیکی دیکه که ردینی تا ژیر چاوی هاتبوو، مندالیکی شیرهخۆرهی که دهگریا، ماچ دهکرد و لهسهر ئەژنۆی خۆی رایدهژهند تا ژیری بکاتهوه. ژنانی زبری دیهاتی که میردهکانیان لهگهڵ سوپادا چووبوونه جهنگ هه کاریکیان بویستایه، له دار شکاندن و نان تیگوشین و قاوه هارپین... هتد به ئاماژه فهرمانیان به داگیرکه رانی ملکهچ و گویرایهلی خویان دها، تهنانهت یهکیکیان نوین وچه چلکنهکانی خانهخوییهکهی خۆی، که پیرهژنیکی زۆر پیر وبی توانا بوو، دهشت.

کۆنت که سهری لهم دیمه نانه سوپامبوو، چهند پرسیاریکی له جانکوشی کلێساکه (جانکوش: مجیوری کلێسا، خزمهتکاری کلێسا) که له و کاتهدا له دیریکهوه دههاته دهری، کرد. پیره مشکی کلێساکه له وهلاما گوتی:

- ئاغاگيان ئەمانە خەلكانى خراب نين. وەكو ئەوہى كە باوہ ئەمانە ئەسلەن پرووسى نين، بەلكو لە شويىنانى دوورترەوہ، كە نازانم كوئىيە هاتوون. ھەموو ئەمانە ژن و مندا لانى خويان لە ديارو دەقەرى خويان بەجىھىشتووہ، بۆيە ھىچيان دليان بەشەر خۆش نىيە. من دلنيام كە لە ديارو دەقەرى ئەوانيش ژنان بۆ مئردانى خۆ دەگرين، لەوئيش وەكو ئيرە شين و واوہ يلايە. ئەوجاش، ھالى حازر بەدبەختى و نەگبەتى ليرە كەمترە لەوئى، چونكە ئەم پياوانە خراپە لەگەل كەسدا ناكەن و بەجۆرى كار دەكەن وەكو ئەوہى لە مالى خوياندا بن. تۆ ملاحەزە بفرموو، ئاغا، بەو حالەشەوہ ھەژارنى بيچارە بەدادى يەكا دەگەن.. ئەوانەى شەر دەنەنەوہو ھەلدەگيرسىنن تەنيا گەورەكانن.

كورنودە، كە لەم ھاودلييەى نيوان داگيركەرو داگيركراو توورە بوو و واى بە چاك زانى بگەرئيتەوہو لە ميوانخانەكەدا بمينئيتەوہ. لوازو ھەر بۆ شوخى و پيكتەنين پلارئىكى ھاويشت و گوتى:- ئەمانە جيگەى خەسارەتەكان، بە زاوئى و مندا ل خستتەوہ پر دەكەنەوہ.

ئاغاي كارەلامادون، نيوچاوانى تىكنا و گوتى:- ويرانىيەكان ئاوەدان و نۆژەن دەكەنەوہ.

بەلام ھىچ ھەوالئىك لە كابراى عەرەبانچيەوہ نەبوو. ئەنجام لە قاوہخانەكەى ئاواييدا دۆزيانەوہ كە دەگەل خولامى ئەفسەرە ئالمانىيەكەدا دۆستانە لە دەورى ميژىك دانىشتبوون. كۆنت لئى پرسى:

- مەگەر پييان نەگوتبووى كە سەعات ھەشتى بەيانى گاليسكەكە بىستت؟

- بۇنا؟ بەلام دواتر دەستوورئىكى ديكەيان بەمن دا.

- چ دەستوورئىك؟

- كەبەھىچ جۆرى بۆم نىيە گاليسكەكە بىستتم.

- كئ ئەو دەستوورەى پىدايت؟

- فەرماندەى پرووسىيەكان.

- بۆچى؟

- من چوزانم؟ برۆن لەخۆى بپرسن. بە منيان گوت گاليسكەكە مەبەستە و منيش نەمبەست و تەواو!

- ئەو بەخۆى ئەو دەستوورەى داىى.

- نە، يارۆى ئوتيلچى، بەناوى ئەوہوہ پيى گوتم.

- که ی؟

- دویشهو، ئهوکاته ی که ویستم برۆم بخهوم.

ههرسی پیاوهکه، ههراسان و پهڕیشان بۆ میوانخانه که گهڕانهوه. تاقی بی ئاغای " فولان قی " یان کرد، لی کارهکه ر و قهرهواشی میوانخانه که گوتی که ئاغا بههۆی ئه و تهنگه نهفهسیه ی که ههیه تی هیچ کاتی له سهعات ده ی بهیانی زووتر پانابی، تهنانهت قهدهغه ی کردووه که جگه له کاتی پروودانی شهوات و ئاگرکهوتنهوه، هه رگیز له سهعات ده زووتر بیداری نهکه نهوه.

ویستیان ئهفسه ره ئالمانیه که ببینن، بهلام هه رچهنده له هه مان میوانخانه ئاکنجی بوو، دیداری مه حال بوو، ته نیا فولان قی بۆی هه بوو سه بارهت به کاروباری نه لهشکری قسه ی ده گه لدا بکات. ناچار چاوه پروانیان کرد. ژنه کان دووباره بۆ ژوورهکانی خۆیان چوونهوه و کهوتنه خه یالپالوی بی بنج و بناوان.

کورنوده له پال سوپا به رزه که ی مووبه قه که دا، که گرگی زۆری هه بوو، پالکهوت. داوای کرد و یه کیک له و ته پله کانه ی کافه که یان له به رده میا دانا و بوتلیک بیره شیان بۆ هیتا و، پاشان پاییه به ناو بانگه که ی خۆی، که له نیو دیموکراته کاندایا به قه د خاوه نه که ی قه در و ئیحتوباری هه بوو و ده تگوت به خزمه تکردنی کورنوده، خزمهت به نیشتمان ده کات، له گیرفانی ده رهیتا. ئه م پاییه له به ردی ده ریایی دروستکرا بوو و به هۆی به کارهیتانی زۆره وه لووس و سیقال بوو بوو و، وه کو دانی خاونه که ی ره ش بوو بوو، به لام بۆنخۆش و ده سک خوار و به بریقه و خۆشده ست بوو، زۆر له سه ر وقه لافه تی خاونه که ی ده هات. کورنوده به بی جوله له وی دانیشتبوو. هه ندیجار له ئاگری سوپاکه وه هندی جاریش له که فی په رداخه بیره که ورد ده بووه وه، هه رجار ی که قومیکه ده خوارده وه، به خۆشیه وه قامکه دریژ و لاوازهکانی، به قژه چره کهیدا ده کرد و ئه و که فی بیره یه ی که بهر سمیلی ده گرت، هه لده مژی.

لوازو، به ناوی ده رکردنی سه ری پاوه بۆ ناو ئاوی رۆی تا شه راب به خورده فرۆشانی گوندی بفرۆشیت. کۆنت وکابرای کارخانه دار کهوتنه باسی سیاسهت و پیشبینی ئاینده ی فه رده نسایان ده کرد. یه کیکیان باوه ری به بنه ماله ی " ئورلیان " هکان هه بوو و، ئه وی دی قه ناعهت و باوه ری و ابوو که سه رده می نائومییدی و به دبختی کۆتایی هاتووه و فریا په سیکی نه ناس، قاره مانیکه نه ته وه یی، یه کیکه وه کو " دوگسکلن " یان ژاندارک ویان وه کو ناپلیونی گه وره په ییدا ده بی و، ده یگوت:- ئاخ، خۆزگه وه لیعاد ئه وه نده بچووک نه بوایه!

کورنوده، که گوئی له قسهکانی وان دهگرت، وهکو یهکیک ئاگای له چاره نووس هه بیته، بزهییهکی بۆ دهکرد. بۆنی خوۆشی پایپهکهی مووبهقهکهی پرکردبوو.

کاتی زهنگی سهعاتهکه، دهی بهیانی راگه یاند، فولان قی پهیدا بوو. یه کسه ر مهسه له که یان له و پرسى، ئه ویش دوو سى جار، بى که مترین گۆرانیك ئهم قسانه ی دووباره کرده وه: - ئه فسه رى ئالمانی ناردی به شوینما و گوتی ئاگای فولان قی، نه یه لى سبه ینى گالیسکه که ی ئهم ریوارانه بروات، من نامه یی ئه وانه به بی ئه مری من برۆن، تیده گه ی؟ ته واو؟

ههنگی داویان کرد ئه فسه ره ئالمانیه که بدین. ئاگای کۆنت کارتى ناو و ئه دره سه که ی خوۆی، که ئاگای کاره لامادونش ناو و ئه دره سه که ی خوۆی خسته سه رى، بۆنارد. ئه فسه ره ئه لمانیه که وه لامی په یامه که ی دایه وه که دواى فراڤین، سه عات یه کی پاش نیوه رۆ، ئه و دوونه فه ره ده بینیت.

خانمه کان دووباره پهیدا بوونه وه، وپرای نیگه رانی و په ریشانی، سووکه نانیکیان خوارد. خرخه پان نه خوۆش دیار بوو و زۆر هه راسان و په ریشان بوو.

تازه چا وقاوه خورابووه وه که خوۆلام و به رده سه ته که ی یارۆی ئه فسه ر له دووی ئاگیان هات.

"لوازو" ش له گه ل دوو نه فه ره که دا رۆی. مکوورپیان له سه ر ئه وه کرد که کورنوده ش له گه ل خوۆیاند ببه ن تا سه نگ و ئیحتوباری به چوونه که ی خوۆیان بدن. لى ئه و به که مالى غرووره وه رایگه یاند که هه رگیز نایه وى سه روکاری له گه ل ئالمانیه کانداهه بی. دیسان له به ر سوپاکه رۆنیشته و داوی بیریه کی دی کرد.

سى پیاوه که ی دی به پلیکانه کانداهه رکه وتن وچوونه جوانترین ژووری میوانخانه که، که ئه فسه ره ئالمانیه که له وى پیشوازی ده کردن. ئه فسه ره که له سه ر قه نه فه یه کی نه رم پالی لیدابووه وه و پییه کانی نابوونه لیواری سوپاکه، پایپیکى چینی نابووه لایووه وه و بیجامه یه کی رهنگا ورهنگی له به ردا بوو که بیگومان له مالیکى چۆلکراوی ده وه له مه ندیکى به د سه لیه دزرا بوو. نه له جیى خوۆی هه ستا ونه به رسقى سلأوه که یانی دایه وه، ته نانه ت هه ر ته مه شاشى نه کردن، شیوه وشکلی ریک ئاوینه ی خووپیه تی سوپاییانی داگیرکه ر بوو.

دواى چه ند ساتیک، ئاخری هاته قسان وگوتى: - ئیوه چ کاریکتان به ئیمه هه بوو؟

کۆنت، گوتى: - قوربان ئیمه ده مانویست برۆین!

- نا! نارۆن!

- دهكړی هوی ئەم نه هیشتنه تان بزاین؟

- چونکه من نامه وی!

- قوربان، عهززی جه نابی با سه عاده تان بی که فه مانده ی گشتی ئیوه، ریگه ی سه فه ری تا " دی یپ " ی به ئیمه فه مووه و من ته سه ور ناکه م هیچ خه تیه کمان کرد بی که مایه ی تو وره بوونی جه نابی پایه به رزتان بین.

- گوتم، نامه وی. ته واو، برۆن!

هه رسیکیان سه ریان داخست و له ژووره که هاتنه ده ری.

دوا نیوه پویه کی ناخوشیان لیگوزه را. سه ریان له م عینادیه ی ئەفسه ره ئالمانیه که دهر نه ده کرد و بیروخه یالین سه یر میشکی مژوول کرد بوون. هه موویان له مووبه که که دا خربو بوونه وه و ده ستیان به چهند و چوون و گه نگه شه یه کی بی ئەنجام کرد بوو و مه زه نه ی ناواقعیان لیده دا: - ره نگه بیان ه وی به بارمه بیانگرن؟

- به لام ئاخو بو و به چ مه به ستیک؟

- یان به دیلی بیان به ن؟

- یان داوای سه رانه یه کی زوریان لیکه ن؟

ئیدی به دهم ئەم بیرانه وه، ترسیکی زوریان لینیشت، خه ریک بوو شییت ده بوون، ئەوانه ی که ده وه مه ندرت بوون، زورتر ده ترسان، چونکه ناچار بوون بوئ ه وه ی خو یان بکرنه وه به کیسه، زیڕ بکه نه ده ست ئەم قوزاقه (سه رباز) بی شه رمه وه.

میشتکی خو یان ده گوشی تا هه ندیک درو یانی به جی بدو زنه وه بو ئەوه ی سه روته و سامانه که ی خو یان بشارنه وه و ا بنوینن که هه ژار و زوریش هه ژارن. لوازو، زنجیری سه عاته که ی کرده وه و خسته گیرفانه وه. که شه و داها ت ترس و نیگه رانه که یان زیاتر بوو. چراکان هه لکران و چونکه هیشتا دوو سه عاتیکی بو کاتی شیو مابوو خات لوازو پیشنیازی کرد که ده ستیک یاری " سی و یه ک" بکه ن. ئەم یارییه بو ئەوان به لای که مه وه سه رگه رمییه ک بوو. هه موو قاییل بوون. کورنوده ش، وه کو ریژیک پاییه که ی کوژانده وه و له یارییه که دا به شداری کرد.

کۆنت وەرەقەکانی تیک دا و دابەشی کرد و خرخەپان دەستی یەکەم "سی و یەکی" هینا. یاریبەکه بەرەبەرە، ئەو ترسەیی، کەبە سەریاندا زال بووبوو، لێ رەواندەنەو. بەلام کورنودە، هەستیکرد کە لوازو وژنەکەیی مژوولی فەندەل فیلیکی ژیراژیر ونهین.

کاتی چوونەسەر میزی شیو خواردن، سەرۆکەللهی جەنابی فولان قی پەیدا بوو، بە دەنگیک بیەوی گەرووی خۆی ساف بکات، بەدەنگی بەرز گوتی: - ئەفسەری پرووسی جوابی بۆ مادموزیل ئیلیزابت روسە نارەووە کە ئایا هیشتا رای خۆی نەگۆپیوە؟

خرخەپان، رەنگی زەرد بوو، قەدی راستکردهو، ئەوجا رەنگی سوور و مۆر بوووە، لە توورپەیی دا، بە جۆری هەلچوو کە نەیدەتوانی قسەبکات. ئەنجام هاواریکرد: - برۆ بەو نا نەجیبی نارەسەنی خوێریه پرووسییه بلێ کە من هەرگیز کاری واناکەم، تێدەگەیی؟ هەرگیزاوهەرگیز!

ئوتیلچیە قەلەووەکە لە ژوورەکە وەدەرکەوت. یەکسەر هەمووان لە دەوری خرخەپان خرپوونەو و پرسیار پیچیان کرد. هەموو داوایان دەکرد کە پەردە لەسەر رازی دیدارەکەیی خۆی لاببات. لە هەوڵەو رازی نەبوو، لێ ئەنجام لە توورپەیدا هاتەقسان وگوتی: - دەپرسن چی دەوی؟ چی دەوی؟... دەیهوی لەگەڵما بخەوێت!

هەموو بە بیستنی ئەو قسەیه توورپە بوون، کورنودە، پەرداخی بیرەکەیی هیندە بە تووندی بە میزەکەدا کیشا، پەرداخەکە شکا. ئەم حەرەکەتە بۆخۆی کاردانەو بوو بەرانبەر بەو قوزاقە بی ئەدەبە، هەلکردنی بای توورپەیی بوو، بانگەوازی یەکتییەک بوو کە لە نیوان هەموواندا بۆ بەرخودان دەهاتە ئاراو. دەتگوت داوای بەشیک لەم فیداکاریەیان لەهەر یەکتییان کردووە. کۆنت گوتی ئەم پرووسیانه وەکو هۆقیانی سەردەمی کۆن رەفتارەکەن. بەتایبەتی ژنەکان، هاوخەمیەکی تووندی مەحەبەتامیزیان سەبارەت بە خرخەپان دەربری. رەبەنیتەکان کەجگەلە کاتی نانخواردن دەرنەدەکەوتن سەریان لەبەرخۆ نابوو و هیچیان نەدەگوت.

هەرکە توورپەییەکیان کەمیک سووک بوو، شیویان خوارد، لێ کەمیان قسە کرد، هەموویان لە فکراں راچووبوون.

ژنەکان، زوو بۆ ژوورەکانی خۆیان چوونەو، لێ پیاووەکان بەدەم جگەرە کیشانەو، کۆریکی وەرەقبازیان پیک هینا و ئاغای " فولان قی " شیان دەعوەت کرد. دەیانویست بەهەر جۆری بوو لێی بپرسن و بزائن چۆن ئەم سەرسەختیەیی یارۆی ئەفسەری پرووسی بەتال و پوچەل بکەنەو. بەلام ئەو جگەلە وەرەقەکانی دەستی بییری لە هیچی دی نەدەکردهو و نەگویی دەگرت و نە بەرسقی دەدایەووە بەردەوام دەگوت و دەگوتەو: - ئاغایان، یاریەکەتان بکەن، یاری!

ئەوئەندە ھەواسى لاي وەرەقەكان بوو كە كۆكۈن و تف پۆكردىشى لى بىر چووبو. لەبەر ئەو ھە جارجار دەنگىكى وەكو دەنگى خالىن ھەلۋەستەى ميوزىك لە گەروويەو ھەھاتەدەرى. لە سىنگە قرخنەكەيەو، كە دايمە دەى خىزان و دياربوو كە تووشى نەخوشى تەنگەنەفەسى بووبو، ھەرچۆرە دەنگىك لە بەرزترىن نەغمەى موسىقىيەو ھە تا نزمترىن دەنگى ئەو نىرە فرۇجانەى كە تازە دەيانەوئى بىنە خوئىدن، دەردەھات.

تەنانەت ژنەكەشى كە خەرىك بوو لە خەوالوويى خۇيدا بكەوئى، كاتى لە دووى ھات، ئەو لە گەليا نەچوو. ژنە ناچار بوو بەتەنيا پۆيى. چونكە پۆژكار بوو، ھەموو پۆژىك سىپىدە زوو، لەگەل ھەلاتتى خۇردا رادەبوو، بەلام مېردەكەى شەو كاربوو وئامادەبوو ھەموو شەويك، تەواوى شەوئەكە لەگەل دۆستەكانيا بەسەر ببات. پياو ھە ژنەكەى گوت:- شىرەكەى من زەردىنەى ھىلكەى تىبكە و لە قەراخ ئاگرەكە داينە!

دىسان دەستى بە يارىەكە كەردەو. وەختايەك ھەمووان بۇيان دەرکەوت كە ناتوانن ھىچ شتىك لەم بۆرە پياو ھەرىپىن، گوتيان ئىدى دەرنگە و كاتى خەو ھەركەسە و بۆسەر جىگاي خۇ چوون. بەيانى، ديسان بە ئومىدىكى ناديارەو، بەوھىوايەى زوو لىرە نەجاتيان بى و پرون، پۆژىكى دى لەم ميوانخانە پيس و ناخوشە نەمىننەو زووتر لەخەو رابوون. مخابن!... ئەسپەكان ھىشتا لە تەويلەكەدا بوون و عارەبانچىەكە لە ھىچ كونىكەو ھە ديارنەبوو. لە بىكاريا كەوتنە سورانەو بەدەورى گالىسكەكەدا.

نيو پۆژە، بە حالىكى زور خەمىنەو خورا. ساردىەكى تايبەتى سەبارەت بە خرخەپان پەيدا بووبو، چونكە شەو، ھەمىشە بە پروداوان ئاوسە، بىروبوچوونەكان گورابوون. ئىستا ھەمووان لەم كىژە پەست و دېرۇنگ بوون كە بۆچى شەوي بە دزىيەو بۇلاى ئەفسەرە پرووسىەكە نەچوو، تا كارەكە رايى بكات و بەيانى لە كاتى رابووندا، دۆستەكانى لەو ئاستەنگەى ھاتبوو پىشى رزگار بكات و خۇشحالان بكات! ئاخىر چ كارىك لەو ھە ئاسانتر بوو؟ ئاخىر كى پى دەزانى؟ ئەگەر ھەر بۇ روالەتەش بوايە دەيتوانى ئەفسەرە پرووسىەكە تىبگەيەنى كەدلى بە ئاوارەبى و سەرگەردانى ھاوسەفەرەكانى دەسووتى، دەنا ھىچ پىوستى بەم كارە نيە!

بەلام ھىشتا ھىچ كەسىك ئەم بىرانەى دەرەدەبىرى.

دواى نيو پۆ، كە ھەموويان بىتاقەت بوون، كۇنت پىشنىازى كرد، كە بۇ پياسە و رايچكە برون بۇ قەراخ ئاوايى. ھەموو بە پارىزەو خۇيان پىچايەو، ھەرھەموويان جگەلە كورنودە كە ھەزىدەكرد

به ديار ئاگره كه وه وه ميني وجگه له جووته تهر كه دنيا كه كه رۆژيان يا له كلّيسا كه دهگوزهراند ياله لاي كه شيشي گونده كه به سهر دهبرد، كه وتنه پي.

سهرما كه رۆژبه رۆژ تووندتر ده بوو، كه پوو وگويچكاني ده ته زاند. پينان له سهرما عاردي نه ده گرت، به زحمهت ههنگاويان بۆ دهنرا، كه دهشت و دهره كه به ديار كهوت، له ژير ئه و په رده سپيه بي سنوور وبي پايانه دا، ئه وهنده غه مناك و ترسناك هاته به رچاو كه ههر هه موويان، بله زي له ز، به دلتيكي سارد وسر وگيراوه وه گه رانه وه. چوار ژنه كه له پيشه وه رينان ده كرد و سي پياوه كهش به مه ودايه كي كه م له دواي ئه وانه وه ده هاتن.

لوازو، كه پهي به رهوشي ناله بار و دژواري گروهه كه بردبوو، له ناكوا پرسى كه: " ئه م ژنه هه رزهيه" دهيه وي تاكه ي ئه مان لي ره ماته ل بكات. كو نت كه هه ميشه پياويكي به ئه ده ب بوو گو تي ناكري چاوه رواني فيداكاريه كي ئاوا نه نگين له ژنيك بكري، مه گه ر خو به خو هه ستيك ي وه هاي له لا دروست بي يت. ئاغاي كاره لامادون گو تي ئه گه ر ئه و بانگه شه و دهنگويه ي كه گوايه فه رهنسيه كان به نياز ن دژه هير شيك له "دي يپ" وه بكن، راست بي، له وانه يه به رخور د و پيكاداني هه ردوولا، لي ره له تت روو بدات. ئه م بو چوونه دووانه كه ي ديكه ي خه مبار كرد. لوازو گو تي: - چونه به پينان هه لين؟

كو نت شاني هه لته كان د وگو تي: - شتي وا و به م به فر و سهرما و ژنانه وه؟ خو يه كسه ر ده كه و نه تاقييمان و دواي ده خوله ك ده مانگرن و به ديلي ده مان هيننه وه وه هنگي سه رو كارمان ده كه وي ته لاي سه ربازان.

ئه م قسه يه دروست بوو. هه موو بي ده نگ بوون. ژنه كان باسي ئارايشتيان ده كرد، به لام وادي ار بوو له سه ر بابه تيكي تايبه تي ناكو كي و ناته باييان كه وتبووه به ينه وه.

له ناكوا سه رو كه لله ي ئه فسه ره پرووسيه كه له كو تايي كو لانه كه وه په يدا بوو.

سي به ري به ژنه به رز و ناوقه ده باريكه كه ي ئه و به يونيفورمي سوپاييه وه، كه وتبووه سه ر ئه و به فره ي چاوي ده خسته ريشكه و پيشكه. به ههنگاوي هه راو هه راو ده روي وشيوه ي ره فتاري تايبه تي سوپايياني هه بوو كه به پي توانا هه ولده دن پو ستاله بويا خكرا وه كانيان پيس نه بي يت.

وهختي به لاي ژنه كانا تي به ري سه ريكي به ريزه وه ي دانه واند، به لام ته مه شايه كي حه قاره ت ئاميزي پياوه كاني كردو، ئه وانيش به لاي كه مه وه ئه وهنده يان غيره ت نواند كه كلا وه كانيان له سه ر دانه گرن، هه رچه نده لوازو سوو كه جووله يه كي كرد كه كلا وه كه ي له سه ر دا بگري.

خرخهپان، سووری سوور بووهوه. ئەو سی ژنه میرداره، که هاوړی له گه‌ل ئەم کیژه هه‌رزیه‌دا تووشی ئەو ئەفسه‌ره بوون که چاوی ته‌ماحی بری بووه کیژهی تاین، هه‌ستیان به شه‌رمه‌زاری و ته‌ریقییه‌کی بی ئەندازه کرد.

ئەوسا که‌وتنه باسی ئەو و سه‌رووه‌زع و سه‌روسیمای ئەو. خات کاره‌لامادون که ئەفسه‌رانیکێ زۆری ناسی بوو و وه‌کو پسیپۆریکی واقعی هه‌لسه‌نگاندنی بۆده‌کردن، باوه‌ری وابوو که ئەم ئەفسه‌ره خراپ نییه، ته‌نانه‌ت خه‌فته‌ی بۆ ئەوه ده‌خوارد که بۆچی فه‌ره‌نسی نییه، ده‌نا یه‌کیک ده‌بوو له‌و ئەفسه‌ره سواره قۆزانه‌ی که هه‌موو ژنان شی‌ت و شه‌یدای ده‌بوون.

که‌بۆ میوانخانه‌که گه‌رانه‌وه که‌س نه‌یده‌زانی چ بکات. ته‌نانه‌ت هه‌ندی قسه‌ی ناخۆشیشیان ده‌رباره‌ی بابته‌ی هیچ وپوچ که‌وته نئوانه‌وه.

شیوه‌که‌یان به‌بیده‌نگی و له‌زبله‌ز خوارد و بۆ ئەوه‌ی کاته‌که‌یان به‌خه‌و بیه‌نه‌سه‌ر هه‌مووان بۆ خه‌وگه‌ی خۆ چوون.

به‌یانی، هه‌مووان به‌قه‌لافه‌تی ماندوو و دلی نائومیده‌وه هاتنه‌خواره‌وه. ژنه‌کان، به‌زه‌حمه‌ت قسه‌یان له‌گه‌ل خرخه‌پاندا ده‌کرد و، وه‌کو جاران پوویان نه‌ده‌دای.

ده‌نگی زه‌نگیک به‌رز بووه‌وه. دیاربوو یه‌کیکیان غوسلی ته‌عمید ده‌کرد. خرخه‌پان مندالیکی هه‌بوو که‌له‌لای جووتیارانی " ئیوتو " به‌خودان ده‌کرا. سالی یه‌ک جاریش ئەم منداله‌ی خۆی نه‌ده‌بینی و هه‌رگیز به‌بیریا نه‌ده‌هات، به‌لام ئیستا به‌و خه‌یاله‌ی که یه‌کیک غوسلی ته‌عمید ده‌که‌ن، له‌ناکاوا میهریکی دایکانه‌ی تووندی سه‌باره‌ت به‌ منداله‌که‌ی خۆی که‌وته دل و به‌مکووپیه‌وه ده‌یویست که‌له‌ رپۆره‌سم و ته‌شریفاتێ ئەم غوسلی ته‌عمیده‌دا به‌شداری بکات.

هه‌رکه خرخه‌پان رۆی، هه‌مووان روانیانه یه‌کدی، پاشان کورسییه‌کانیان لیکدی نزیک کرده‌وه، هه‌ستیان ده‌کرد ئیدی هه‌رچۆنی بووه ده‌بی چاره‌یه‌ک بۆ ئەم کیشه‌یه‌ بدۆزنه‌وه. لوازو بیریکی به‌خه‌یالدا هات: باوه‌ری وابوو پیشنیازی ئەوه بۆ ئەفسه‌ره ئالمانیه‌که بکه‌ن که خرخه‌پان به‌ته‌نیا گلبدا‌ته‌وه‌و رپۆگه به‌وانیدی بدات که برۆن.

دیسان " فولان قی " یان پاسپارد ئەو په‌یامه‌ بگه‌یه‌نیت، به‌لام هیشتا نه‌که‌وتبووه رپۆ گه‌رایه‌وه. ئەفسه‌ری ئالمانی که ده‌ماری به‌شه‌ری چاک ده‌ناسی، یه‌کسه‌ر له‌ ده‌رگاوه ده‌ری کردبوو و گو‌تبووی تا به‌مرادی خۆی نه‌گات، هه‌ره‌ه‌موویان گل ده‌داته‌وه.

ههنگی، ژنه روخسار دیهاتیه که ی لوازو هه لیدایه وگوتی: - ئه ی باب، نه ده بوو ئه وهنده لیره بمینینه وه تاله پیریا بمرین، له کاتیکیا ئه م کیژه سه لیتیه کاری ئه مه یه که له گه ل هه موو پیاویکا بخهوی. به باوه ری من هه ق نییه ئه مه ش رهت بکاته وه. ئاخو من نالیم ئیوه بلین ئه م ژنۆکه یه له "روان" به هه رکهس و ناکه سیکی داوه، ته نانه ت به عه ره بانچیانیش! به لی خانم به عاره بانچی یه که ی شاره وان! من خۆم ده زانم، ئه و میرده ک و بو ره پیاوه له دووکانی مه شه راب ده کړی. ئیستا که مه سه له ی نه جاتی مه له ئارادایه، ئه م به د کرداره ئه دا وئه توار ده نوینی و له به د شانسی مه دا به رمالی به سه ر ئاوه وه ده گه ری!..

به باوه ری من ئه م ئه فسه ره کاریکی باش ده کات. رهنگه له میژ بی بی تووتن بی، ئه گه ر ئیمه هه رسیکمان له وی بواین، بیگومان ئیمه ی به سه ر ئه وا په سند ده دا، لی نا، ئه و به ویه که قاییل ده بی، ئه و به سه ر ئیمه دا په سند ده دات، چونکه ریژی ژنانی به میردی لایه. ئیوه جوان بیری لیکه نه وه، ئه و کابرایه لیره خاوه ن ده سه لاتی ره هایه و ئه وهنده بهس بوو بلین: "من ژنم ده وی!" ههنگی دهیتوانی به سه ربازه کانی خوی، ئیمه به توپزی به ریت.

دوو ژنه که ی دی موچورکه یه کیان پیداهات. چاوانی خات کاره لاما ن پرشنگیان دا، رهنگی که میک په ری بوو، له تووایه ئه فسه ره ئالمانیه که، به توپزی بر دوویه تی وزه فتی کردوه.

پیاوه کان که به جیا گفتوگو وگهنگه شه یان ده کرد، هاتنه نزیکتره وه. لوازو که زور په ست و تووره بوو، ده یویست ئه م "ژنۆکه هه رزه یه" به ده ست وپی به سترای رادهستی دژمن بکات. به لام کونت که سی پشتی سه فیر بوون و به خویشی سه ری له سیاست ده خورا، قه ناعه تی وابوو که ده بی ئه م کاره به ته گبیر یه کلابکریته وه وگوتی: - ده بی ئه و رازی بکریت.

ههنگی که وتنه بیرکردنه وه له دانانی نه خشه یه ک.

ژنه کان زیاتر چوونه پال یه ک وراویژی قسه کانیا ن هیواشتر کرده وه. ئیدی گفتوگو و چهند وچوونه کان شه قلی گشتیان وه رگرت و هه رکه سه و بوچوونیکی ده رده بپی. خو ش ئه وه بوو که ئه م خانمانه بو ده برینی دزیوترین بابه تی داوین ته ری و داوین پیسی، کینایه و ئاماژه نوکته و کومینتی زور ناسکیان ده دوزییه وه. به راده یه ک ئه ده ب و نه زا که ت له قسه کانیا ندا ره چاو ده کرا که که سی غه ریب و بیگانه هیچ له قسه کانیا ن حالی نه ده بوو. به لام چونکه ئه و په رده ناسکه ی پاک داوینی و ته قوایه که رواله تی هه موو ژنانی دنیا ی داپوشیوه، زور سه تحی و سه رقه سه رقه یه. ئه و خانمانه به ده م باسی ئه م بابه ته بی په رده و دوور له ئه خلاقه وه له ناخا گه زگه ز بالایان ده کرد و

له دلی خودا زور له زه تیان لی دهرېد، چونکه غه ریزه و ته بیعه تی ژنانه یان هاروژابوو، وهکو چوڼ
ئاشپه زیکی نهوسن که خواردنی خه لکی دی لیده نی، بهو ئاوايه ئه شقیان تام وچیز ده کرد.

ئاقیبه ت ئه م مهسه له یه به شیوه یه کی ئه وهنده سهیر وجوان که و ته پروو که شادی خو به خو دلی ئاوا
کردنه وه. کوڼت زنجیره یه ک شوخیانی بریک دزیوی هیئایه ناو ناوان، به لام ئه وهنده وه ستایانه
دهیگیرانه وه که هه مووان بزهیان دههاتی. " لوازو" ش له لای خو یه وه هه ندیک شوخی ئاشکراو بی
شه رمانه ی کرد که هیچ که سیک پی نه رهنجا. ئه و بیرو که یه ی که ژنه که ی بهو بی شه رمیبه ده ری
بری بوو، میشکی هه مووانی مژوول ده کرد. ئیستا که ئه م ژنو که سه لیته یه ئیش و پیشه ی ئه مه یه،
بوچی ده ست به پرووی ئه م کابرایه وه ده نیت؟ له تووايه خات کاره لامانی میهره بانی به که شم
ونه شمیش بیری له وه ده کرده وه که نه گه ر له جیاتی خرخه پان بوايه، فه رقی ئه م وئوی نه ده کرد.
له وان دوور که و تبو وه و خو ی وا ده نواند که زور له وجوره کارانه دووره. هه موویان به راده یه ک
تیکه لی بابه ته که بو بوون که گو ییان له دهنگی هاتنه ژووره وه ی خرخه پان نه بوو. به لام کوڼت به
ئه سپایی گوتی: - وس!

هه موو به راده یه ک په شوکان که زمانیان به سترا وه وه لچار نه یان توانی هیچ قسه یه کی له گه لدا
بکه ن، کوڼتس که له وان ی دی پتر به رهوش و ریای هو ل و دیوه خانه ئه شرافیه کان ئاشنا بوو لی
پرسی: - ئی، ئه م غوسلی ته عمیده خوشبوو؟

کیژه ی خرخه پان که هیشتا سارد نه بوو بو وه وه، هه موو شتیکی له سه روسیماکانه وه بیگره تا
شکو وجه لال و هه یبه تی کلئسا که ی، له سیری تا پیازی بو گیرانه وه و ئه نجام گوتی: - چه ند باشه
مرو ف هه ندی جاریش نویژ و نزا بکات!

به هه رحال، خانمه کان، تا کاتی فراقین، زوریان پرو دایه، تا متمانه وئاماده گی وی بو قه بولکردنی
ئاموژگاری، زیاتر بکه ن.

هه رکه له سه ر میزی نیوه پروژه دانیشنن به ره به ره ده رگای بابه ته که یان کرده وه. له هه وه له وه گفتم
وگو یه کی گشتی و هه ندیک ناراسته و خو یان ده رباره ی فیداکاری کرد و ناوی گه لیک له وان هه یان هیئا
که له به ره به یانی میژو وه وه بو بوون به سه رمه شقی فیداکاری. ناوی " ژودیت و هولوفرن " یان
هیئا (ژودیت: ژنیکی جووله که بوو که له پیئاوی رزگاری شاری بهیت له حمدا، " هولوفرن " ی
سه ردار ی دژمنی فریودا وله خه واه سه ری بری) وپاشان بی هیچ به لگه یه ک ناوی " لوکرس
وسکستوس " یان هیئا (لوکرس: ژنیکی جوانی پرووسی بوو که له لایه ن یه کی که له کورانی تارکن
ی پاشای رومه وه ده ستریز ی سیکی کرایه سه رو خو ی کوشت و ئه م بویه ره بووه مایه ی

سەقامگیری رژیمی کۆماری لە روم، سالی ۵۱۰ پ.ز، سکستوس: پزیشک و فەیلەسوف و ئەستیرەناسی یونانی سەدەى سیهەمی زاینی بوو. "کلیوپاترا" یان بە نمونە هینایەوه کەلە رینگەى هەقخەویەوه لەگەل سەردارانى دژمندا، هەموویانی کردبوو بە خزمەتکار و کۆیلەى خۆى.

ئەوجا گێرانهوی حیکایەت و چیرۆکین خەيالى کە دەستکردزادەى خەيالى ئەم میلیۆنیرە گەوجانە بوو، دەستی پیکرد. بە گوێرەى ئەم چیرۆکانە ژنانى رومی بۆ کاپۆ بۆلای ئانیبال ی سەردارى کارتاجى دەچوون و لەگەل ئەو و سەربازە بەکرینگیراوهکانى ئەودا رایان دەبارد و هاوخەویان دەکرد. ئەنجام باسیکی هەموو ئەو ژنانەیان کرد کە رینگەیان لە داگیرکەران گرتبوو لەشى خۆیان کردبوو بە مەیدانى شەر و چەکی سەرکەوتن بەسەر دژمنداو بە نەوازشى قارەمانانەى خۆیان شکستیان بە دژمنى رەزا قورس و قیزەون هینابوو وداوینپاکى و پارسایى و شەرەفى خۆیان لە پیناوى خاک و خەلکدا فیدا کردبوو.

تەنانەت بە شیۆهیهکی ناراستەوخۆ باسى ئەو ژنە نەجیمزادە ئینگلیزەشیان کرد کە بە ئانقەست خۆى دووچارى نەخۆشیهکی گێرۆ و ترسناک کردبوو، تا بۆ ناپلیون بوناپارتى بگوازیتەوه، ئیدی بوناپارت خۆى و شانسی لە ژوانگەکەدا، دووچارى سستیەکی سیکسى لە ناکاوا بوو و بەو شیۆه پەرچوو ئاسایە لەو تالوکەیه خەلەسى.

هەر هەموو ئەم چیرۆکانە، هیندە بە ئاو و تاو دەگێردرانەوه کە هەندیکار گوینگرانى دینایە جۆش و لەوهبوو هەستی خۆزىخووزى و چاولیکەریان لەلا دروست بکات.

سەرەنجام لەگین بوو ئەم باوەرە چى ببیت کە تاقە رۆلى ژن لەم دنیایەدا، بریتیه لە فیداکردنى بەردەوامى جەستەى خۆیان و رادەست بوون بە هەوا و هەوسى پیاوانى قوزاق تەبیەت.

جووتە رەبەنیتەکە دەتگوت گويزیان بۆ دەژمیرن، لە بیرى قوولى خویاندا نقوم بووبوون. خرخەپان هیچی نەدەگوت.

دوا نیوهرۆى ئەو رۆژە، بە دريژایى وەختەکە، ئەویان بە تەنیا هیشتەوه تا بیربکاتەوه. بەلام لە جیاتی عینوانى "مەدام" کە تا ئەوکاتە بەو عینوانە دەیانداوند، ئەمجارە تەنیا بە عینوان وناوى "مادموزیل" دەیانداون، بى ئەوهى هیچکەسیک هوى گورینی ئەم عینوانە بزانیت، دەتگوت دەیانەوى ئەو لە لوتکەى ئەو عیزەت و حورمەتەوه کە پىی گەیی بوو، پلەیهک بیننە خوارەوهو رەوشە نزم و نەنگینەکەى بەرووا بدەنەوه.

لهو کاتهدا که گوشتاوی شیوهکهیان هیتایه سهر سفرهوخوان دیسان ئاغای فولان قی پهیدا بووهوه، ههمان رستهکهی دویشهوی دووباره کردهوه: - ئهفسهره پرووسییهکه، دهلیت ئایا مادموزیل ئیلیزابت هیشتا رای خوی نهگورپوه؟

خرخهپان به راویژیکی تووند تهنیا ئهوهندهی گوت که: - نهخیر ئاغا؟

بهلام لهسهر شیو خواردن، یهکیتی بوچوونهکه سست بوو. لوازو سق رستهی بی سهروبهری دههپهراوند. ههریهکهیان گوشاری لهخوی دهکرد تا بهلگه و نموونهیهکی تازه بدوزیتهوهو وهبیری خوی بینیتهوه، بهلام بیری بههیچ کوی رانهدهگهی، لهم کاتهدا کونتس، بی هیچ پیشهکی و ئامادهسازییهکی پیشوخته وپیدهچوو بههوی جوهر ریژیکی گونگهوه بو ئاین بووبی له رهبنیته به تهمنترهکهی داواکرد کهباسی ماجهرا گرینگهکانی ژیانی گهوره پیاوانی ئاینیان بوبکات. ههلبهته گهلیک لهو گهوره پیاوانه له ژیاناندا کاری وایان کردبوو کهبهلای ئیمهمانانهوه گوناح بوون، بهلام ئهم گوناحانه ئهگهر لهرای خودا بان و بهخیر وله بهرژهوهندی هاوپهگهزاندا بوایهن، کلپسا سووک وئاسان قهلهمی عهفو وبهخشینیلی دهدان. ئهمه بهلگهی بی چهند وچوون بوو وکونتس ئهمهی بهههل زانی. ئهوسا پیره رهبنیته ئایا بههوی ریکهوتتیکی ژیربهژیرهوه بوو، یان بههوی کهودهنیوه بوو، بهبی ئهوهی بهخو بزانی، بههموو توانایهکی خویهوه کهوته پشتیوانی لهم پیلانه. ههموان ئهویان به ژنیکی شهرمن و کهم پروو دهزانی، لی دهکهوت که زور گووساخ و دهماوهر وههرزهچهنه وسهرسهخته. زهینی ئهم ژنه به باوهپین "خواناسانی ئالیگری ویژدان" ئاخینرابوو، بنهمای بیروباوهپهکانی وهکو پولا بوو. زهپهیهک دوودلی له ئیمانیا نهبوو، زهپهیهک وازواری له ویژدانی مهزهبی ئهودا نهبوو. فیداکاری ئیبراهیمی، به کاریکی زور ساده وهردهگرت، چونکه ئیبراهیم، لهبهر روشنایی ئهو فرمانهی کهله عهرشهوه پیی دهگهی ئامادهبوو باب و داکی خویشی بکوژیته. به باوهپی ئهو هیچ کاریک لای خوا، ئهگهر به نیاز ونیهتیکی چاک و خیرخووانهوه ئهجام بدری، خراپ وگوناح نییه. کونتس، به پشتیوانی دهسهلات و توانای روحانی هاودهسته چاوهپروان نهکراوهکهی خوی، دهیجولاند تا له روانگهی ئاینیهوه باسی پرهنسیپی ئهخلاقی " که ئامانج رهوا بوو، ریگای گهیشتن نارپهواش بی گرینگ نییه"

کونتس، له رهبنیتهکهی پرسی: - "ئی، ماسیر، (ماسیر: خوشک، به تایبتهی به رهبنیته و تهرکه دنیا دهگوتری.) بهباوهپی تو کاتی ئامانج و مهبهست رهوا وحهلال بی، گهر پهنا بو ریگای نارپهواش بیری خوا چاوپوشی لیدهکات و به گوناحی نانوسیت؟

بهائی خانم کی دہتوانی نکولی له وه بکات؟ کاریک که له بنج و بناواندا قیزه ونه، زورجار، به گویره ی
ئو نیازه خیره ی که سه ده می نه جامدانیه تی، له لای خوا به چاکه ده شکیته وه.

به مجوره، ماسیر دریزه ی به قسه کانی دا و خواسته کانی خوی تیکه ل کرد و دهر باره ی مه شییه تی
خوا قسه ی کرد و هندی شتی بی مانای دایه پال خوا.

هموو ئه م سیناریویانه، ناراسته وخو و لیها توانه وئالوز و گونگ بوو. به لام هر وشه یه کی
ماسیری کلاو به سر، درزیکی ده خسته به ره قانی و به خودانی نه فره تامیزی ئه وژنه هرزه
وبه ره لایه. پاشان بابه تی باس و گفتوگویه که که میک گورا و ژنه ی ده سته یه ده ست، که وته باسی
کلیساکه ی خوی، سهرانی خوی، باسی خوی و هاوړی و هاو ده مه نازداره که ی، ماسیر "سنت
نیسه فر". ده یگوت له هاقره وه نار دوویانه له دوویان تاله نه خو شخانه کاند، سه ره پرستی و
پرستاری سهدان سه ربازی دوو چاری ئاوله بکن. پاشان که وته باسی رهوشی ئه و نه خو شه
به دبه ختانه و به دوور و دریزی باسی نه خو شییه که ی وانی کرد. ده یگوت که ئیستا له بهر هه و
وه وه سی ئه م پرووسییه مه لعوونه، ماته ل ماوین، رهنگه گه لیک له و فره نسینانه ی که ئه گه ر ئیمه
بیانگه یی، له مهرگ بخلسین، بمرن. ده یگوت پسیپوری من له پرستاری سه ربازاندا یه. من له قرم
و ئیتالیا و نه مسا بووم، ئه وسا باسی ئه و شه رانه ی کرد که به شداری تیایاندا کردبوو، له ناکاوا
دهر که وت ماسیر جه ره زه یه که له و گوره و خوا دایناوه بو ئه وه ی بچیته مه یدانی شه ر و
کو کردنه وه هه لگرتنه وه ی برینداران له ناو جهرگه ی شه را، له فره مانده یه که باشتر ده تیوانی به یه که
قسه، به ره لایترین سه ربازانی لاسارو سه رکیش کو نترول بکات. ماسیری سه رکیش و خو سه ر به و
ده م و چاوه ئاسیو دیده و کون کونه وه، وینه یه کی زیندووی کاره سات و مالویرانیه کانی جهنگ بوو.

قسه کانی ماسیر، ئه وه نده کاریگر بوون که هیچ که سیک له دوا ی ئه و هیچی نه گوت. هه رکه نانی
شیو خورا هه مووان یه کسه ر بو خه وگا کانی خو رویشتن و، قه رار بوو به یانی دره نگتر
بینه خواره وه.

تیشته به ئارامی خورا. دهر فه تیان به و دانه ویله یه ی، که شهوی رابردوو دایان چاندبوو، دها تا
برویت و بیته بهر.

کو نتس، پیشنیازی کرد که دوا ی نیوه رو بچه گه ران و پیاسه. ههنگی کو نت، به گویره ی ئه و
بریاره ی دابوویان، قولی به قولی خر خه پاندا کرد و، به دوو قولی دوا ی ئه وانی دی که وتنه ری.

کو نت، به راویژیکی زور راشکاوانه و باوکانه و بریک تووند که عاده تن پیوانی به ویقارو به ریز
له گه ل کیژاندا به کاری ده بن، قسه ی کرد، به " کچوله نازیزه که م " دواندی و له ره فتاری خویا

بەرانبەر بە وی پایەى بەرزى كۆمەلایەتى و حورمەتى خۆى رەچاۋ دەكرد. بى ھىچ پىشەكییەك، بابەتەكەى كردهۋە و گوتى:- باشە تۆ پىت رەوايە كە ئىمە لىرەدا، وەكو خۆت دووچارى جۆرەھا ناخۆشى و تەعدا ببىن و رۋوبە رۋوى ئەم پرووسىيە نەحەلەتییەمان بکەیتەو، مل بۆ ئەو رابواردنە نەدەیت كە دەیان جار لە ژيانى خۆتا، مومارەسەت كردهۋە؟

خرخەپان، وەلامى نەدایەو.

كۆنت، بە لوتف و نەرم و نىيانى دەستى بە قسان كردهۋە، بەلام لە ھەموو حالەكاندا رىزى پایەى " كۆنتى " خۆى دەگرت و بەگویرەى پىداويستى ھەلوئىستەكە، مداراى دەكرد و سۆز و مېھرەبانى يەكى زۆرى نواند، ستایشى ئەو خزمەتەى كرد كە ئەو (خرخەپان) دەرھەق بەوانى دەكرد و باسى مەتبەرى جەماعەتى بۆكرد. ئەوجا لە ناکاۋا بە راناۋى " تۆ " دواندى و بە پىكەننەو گوتى:- راستى نازىزگان، دەزانى كە ئەم ئەفسەرە دەتوانىت شانازى بەو ھەو بەكات كە بە وىسالى كىژىكى جوان دلخۆشە كە ھاوتای ئەوى لە ولاتى خۆيدا دەست ناکەو؟

خرخەپان، ئەمجارەش بەرسقى نەدایەو ھەموو خۆى گەياندە جەماعەت.

كە بۆ مېوانخانەكە گەرانەو، خرخەپان چوو بۆ ژوورەكەى خۆى و ئىدى بەدىار نەكەوت. نىگەرانى گەبى بوو لوتكە. ئەم كىژە بەتەماى چى بوو، دەويست چى بەكات؟ ئەگەر لەسەر ئەم ھەلوئىستە رۆژد بى، ئەوان چ بەن!

كاتى شىو ھات. چاۋەرۋانىان كرد، لى ھىچ ھەوالىكى نەبوو. ھەنگى ئاغاى فولان قى لە دەرگاكەو ھەسەرى كىشا و پىي راکەياندن كە مادموزىل رۋسە نەخۆشە و بۆ شىو چاۋەرۋورى نەبن. ھەموو گوپان ھەلخست. كۆنت لە ئوتىلچىيەكە نىزىك بوو ھەو بە ئەسپاى پرسى:- لەوئىيە؟

وەلامى دایەو:- بەلى.

بەلام بە رەچاۋكردنى ئەدەب ھىچى بە ھاۋرپىكانى نەگوت، تەنیا بە سەر سووكە ئامازەيەكى بۆكردن. يەكسەر ھەناسەيەكى ئۆخەيان ھەلكىشاۋ جۆرە ئارامىيەك نىشتەسەر رۋخسارىان. لوازو، ھاۋارى كرد:- بەھبە! من ئامادەم ھەمووتان دەعوەتى شامپانىا بکەم بەومەرجهى لىرەدا شامپانىا ھەبىت.

كاتى خاۋەن ئوتىلەكە بە چوار بوتل شامپانىاۋە ھاتەو ھاتە خات لوازو ھەستى بە نىگەرانىەكى تايبەتى لەخۆيا كرد. ھەمووان لە ناکاۋا رۋويان گەشاپوۋەو ھەندە و پىكەننە كەوتە سەر زارىان و جۆش و خرۆشىكى ئاۋىتە بە ھەنەك و شوخيان دل و دەروونى ئاۋەدان كردنەو. كۆنت تازە بۆى

دەرکه و تېوو که خات کاره لامادون چهند جوان و نازداره و ئاغای کارخانه داریش مجامه له ی کۆنتسی ده کرد. ئیدی گفتوگویه کان پربوو له جۆش و خرۆش و ئاماژه و کینایه.

لوازو له ناکاوا، دهسته کانی بهرزکردنه وه و گوتی: وس! هه موو بیدهنگ بوون، چه په سان، بگره ترسان. ههنگی لوازو دووباره گوتی: - وس. چاوی برییه بن میچه که، گویی هه لخت و به راویژیکی ئاسایی گوتی: - کورینه ته واو، دلنیا بن که کاره که به دلی خومان ده بیت.

ئوانی دی، هه وه لچار له مه سه له که حالی نه بوون، لی دوا یی بزه یان که وه ته سه ر لیوان.

دوا ی چاره کیک، لوازو دهستی به مه سه ره بازیه کانی خوی کرده وه و شه ویش هه مان گه مانی دووباره کرده وه. وه کو ئه وه بوو که له گه ل که سیکی قاتی سه ره وه دا قسه بکات و په ندو ئامۆژگارییه دووفاقیه کانی خوی به و بدات. جار جاریش جۆره دل سوژی و هاو خه میه کی له خو دینا و ئاهیکی هه لده کیشا و ده یگوت:

- داماو خۆت کیژی، ژارۆ، به له نگازۆ! یان له بن لیوانه وه و به تو وره یی ده یگوت: - هه ی پرووسی هیچ و پووچ، هه ی نار ه سه نی نانه جیب! هه ندی جاریش که به خه یالی که سدا نه ده هات به راویژیکی له رزۆک، چهند جاریک ده یگوت: - به س! به س!

ئه و جا وه کو ئه وه ی له گه ل خۆیدا قسان بکات، ده یگوت:

- هه ر خوابکات جاریکی دیکه بیدینه وه. ئه گه ر ئه م بی شه ره فه نه یکو ژیت باشه!

هه ر چه نده ئه م شوخی و گالتانه لایه نی کریت و دزیویان هه بوو لی بایسی خه نده و خو شی هه مووان بوو و هیچ که سیک پی ناخۆش نه بوو، چونکه پینا خۆش بوون په یوه ندی به ژینگه و رهوش و حالانه وه هه یه، ئه و ژینگه یه ی له نیوان ئه و گرووپه دا هاتبووه ئاراوه، پربوو له شوخیبازی و هه رزه یی.

له کاتی خواردنی شیرینی و میوه دا، ژنه کانیش چهند ئاماژه یه کی به ته وس و شوخی ئامیزیان کرد. چاوان ده بریسکانه وه. هه مووان زۆریان مه سرووب خوارد بووه وه. کۆنت که له ناپاریزییه کانی خو شیا، هه ر رواله تی ریزداری خوی ده پاراست، به راوردیکی ناسک و جوانی له نیوان رهوشی خویان و شادی که شتییه کی له جه مسه را به جیماو، دوا ی تواندنه وه ی سه هۆلان و دۆزینه وه ی ریگیه ک به ره و باشوور، کرد.

لوازو، که ته واو خرۆش ابوو، به پیکه شامپانیا که ی ده ستیه وه هه ستا و گوتی: - به خو شی پازگار بوونی خۆمانه وه ده خۆمه وه!

هه موو هه ستانه سه رپتيان وچه پلهيان بوليدا. ماسيراني پيرؤزيش كه ژنه كان دهعه تيان كرده بوون، ئاماده بوون بهو مه شرووبه كه فاويه كه به عه مراتيان شتي واين نه خوار دبووه وه، ده مي ته رپكه ن. هه ردووكيان گوتيان كه ئه م شه رابه له نوشابه ي گازدار ده چي ت، به لام له نوشابه باشته ره.

لوازو، له كو تاييدا گوتي: - حه يفي كه پيانؤمان لانييه تا ئاوازيك لي بده ين!

به دريژايي ئه و ماوه يه كورنوده نه تا قه قسه يه كي كرده بوو و نه جووله يه ك، ته نانه ت واده هاته به رچاو كه ده بير يكي خه مئاكه وه چووه، هه ندي جاريش به توورهي ردينه دريژه كه ي خوي راده كي شا، له تووايه ده يه وي دريژتري بكات. ئه نجام نزيكي نيوه شه و كه ده يانويست جيا بنه وه، لوازو به ده م له تر دانه وه، مشت يكي به سكي دا كي شا وبه ده م مينگه مينگه وه گوتي: - هاوشاري، تو ئه مشه و له وه ده چي كه يفت ساز نه بي، نه قسه يه ك ده كه ي نه پنده كه نيت!

لي كورنوده سه ري هه ليري و خيسه يه كي توورهي له جه ماعه ت كرد وگوتي:

- من به هه مووتان ده ليم كه كاريكي زور نامه ردانه و بي شه رمانه تان كرد!

ئه و جا هه ستا، به ره و ده رگا كه روي و جاريكي دي كه گوتي: - به لي كاريكي نامه ردانه و بي شه رمانه!
وديارنه ما.

ئه م ره فتاره له هه وه له وه سارديه كي خسته ناو جه ماعه ته وه. لوازو كه په ست بووبوو، ماوه يه ك، حاير وحه په ساو، گيژوو يژ له جي خوي راوه ستا، لي هه ر زوو، جوش و خرؤشه كه ي وه به ره اته وه، پاشان له ناكاوا گوتي: - سه يره، به راستي ئه مانه زور ناشي و نا ئاز مووده ن، زور ناشين!

چونكه ئه واني دي تينه گه يشتن، كه وته گيرانه وه ي "رازي راره وه كه". ديسان شادييه كي بي ئه ندازه جه ماعه تي داگرت. ژنه كان قزقز پنده كه نين وشاديين ده كرد. كؤنت و كاره لامادون ئه وه نده پي كه نين، روندك به چاوياندا هاته خوار ي. به هيچ جور ي نه يانده تواني باوه ر به م مه سه له يه بكه ن، گوتيان: - چون؟ تو دلنيايي؟ ياني ده يو يست..

- ده ليم به چاوي خوم بينيم.

- ئه و نه يده هيشت؟

- به لي، چونكه ئه فسه ره پرووسييه كه له ژووره كه ي ته نيشته وه بوو.

- ئاخري شتي وا چون ده بي؟

- سویند دهخوم.

کۆنت خەریک بوو له پیکه نینا دهخنکا. یارۆی کارخانه دار به ههردوو دهست سکی گرتبوو. لوازو دیسان گوتی: - ههلبهته ئاگادارن که ئەمشه و ئیدی یارۆ نادۆزیته وه. ئەمشه و ئیدی هیچ ههوالیک نییه.

ههنگی ههرسیکیان خەریک بوو له پیکه نینا دهبورانه وه هه ناسه یان سوار بوو.

پاشان هه موویان لیکدی جیا بوونه وه. به لام خات لوازو وه کو گه زگه زک له کاتی خهوا به میرده که یه وه نووسا و گوتی: - ئەم ژنۆکه بی ئەخلاقه ی کاره لامادون، به دریزایی ئەمشه و، به توپزی پیده که نی. تۆکه دهزانی ئەم ژنانه وهختی چاویان به ئەفسه ریک ده که وی، هه رزۆر ناشیرین نه بیت، ئیدی به لایانه وه گرینگ نییه فه ره نسی بی یان پرووسی. په نا به خواا.

به دریزایی ئەو شه وه، له تاریکی راپه وه که دا، دهنگین سووک، وه کو دهنگی له رزین و هه ناسه دان به ئاسته م ده بیسترا و دهنگی پیی په تی به سه ر زه مینه ی راپه وه که وه وخشه خشی به ئاسته می کرانه وه و داخرانی ده رگاگان ده هات. بیگومان ئەوشه وه هه مووان درهنگ خهوتن چونکه تا ماوه یه کی زۆر تیلماسه که تیشکیکی پوناکی له ژیر ده رگاگانه وه ده هاته ده ری. ئاخر شامپانی باندۆری خۆی هه یه وده لێن خه و ده زپینیت.

سبه نی، هه تاوی رۆشنی زستان به فره کانی هینابوو به ریسکانه وه. ئەنجام گالیسه که له بهر ده رگا که حازر و ئاماده چاوه پروان بوو. له وکاته دا پۆله کو تریکی سپی که په ره کانی مل و گه ردنیان گف کردبو وه، به چاوه په مه یه کانیانه وه که خالیکی رهشیان له ناوه راستا بوو، له ژیر ده ست و پیی ئەسه په کانا ده گه ران و ده سوورانه وه له ناو ته سه قولی ئەسه په کانا بو قووتی خۆیان ده گه ران.

کابرای عه ره بانچی خۆی له پۆسینه که ی پیچابوو، له سه ر کورسیه که ی خۆی دانیشتبوو و خه ریکی پایپ کیشان بوو، نه فه ره کان شاد وده م به خه نده، به په له تویشووی ریگیان ده کپی و داویان ده کرد بۆیان به سه ته به ندی بکه ن.

ئەو! بریک په ریشان و په شیمان ده هاته به رچاو. به شه رمه زاری به ره ولای هاوسه فره کانی رۆیی، به لام ئەوان پروویانلیوه رگیرا، ده تگوت هه ر نه یان بییوه. کۆنت، به ویقار و کهش و فشی ته واوه وه باسکی ژنه که ی گرت و ئەوی له م به رخورده ناپا که دوورخسته وه.

خرخه پان، مات و خامۆش له جیی خۆی وه ستا. ههنگی زاتی وه بهر خۆی نا، زۆر خاکیا نه و به ئەسپایی گوتی: " سلّو خانم!" و به ره ولای ژنی کابرای کارخانه دار رۆیی. ئەو به ئاماژه ی سه ر

وہ لامیکی ساردوسری دایہ وہو ئہوجا بہ چاویکی سووک وھکو ژنیک کہ شہرف و ئابرووی پیشیل کرابی تہمہشای کرد. ھہموو وایان دہنواند کہ سہرگہرمی کاری خویانن و خویان لہو دوور دہگرت، دہتگوت لہ ژیر داوینی خویہوہ نہخوشییہکی گیروی ھینابوو. ئہوسا ھہموو بہ ھہشتاو بہرہو گالیسکہکہ چوون، ئہو دواکہس بوو کہ سواربوو ولہہمان جیگای قوناعی یہکہمی ریگاکہ مات و بیدہنگ دانیشٹ.

دہتگوت نہ دیویانہ ونہ دہیناسن، لی خات لوازو کہلہ دوورہوہ بہچاوی حہقارہتہوہ سہیری ئہوی دہکرد، لہبن لیوانہوہ بہ میردہکہی گوت:- چہند باش بوو کہ نہکہوتمہلای ئہوہوہ!

گالیسکہکہ بہ قورسی جولاو سہفہرہکہ سہرلہنوی دستی پیکردہوہ. سہرہتا کہس قسہی نہدہکرد. (خرخہپان) ذاتی نہدہکرد سہر بہرزبکاتہوہو لہ ھہمان کاتدا ھہستی دہکرد لہبہرچاوی ھاوسہفہرہکانی سووک وچرووک بووہ. شہرمی دہکرد کہخوی رادہست کردبوو وبہ ماچہکانی ئہو ئہفسہرہ پرووسیہ، کہ ھاوسہفہرہکانی ریاکارانہ ئہمیان خستبووہ باوہشی، گلابووہ.

لی کونتس، رووی بولای خات کارہلامادون وەرگیرا وئہو بیدہنگییہ بہسوئیہی شکاند:- خانم، تو مہدام دوترول دہناسی؟

- بہلی، یہکیکہ لہ دوستہکانم.

- چہند ژنیکی بہریز ونازہنینہ!

- ھہر نازہنین! ئہلہقہی نمونہیہ. زور خوینہوار و بہ تہریتہ، ئہمہجگہلہوہی کہ ھونہرمہندیکی فرہ بہتوانایہ، گورانیک دہلی ھہر حہزدہکہی گوئی لینگریت ولہواری نیگارکیشیشدا ئہوہ ھہر باسی مہکہ.

یاروی کارخانہدار دہگہل کونتدا قسہی دہکرد، ھہندیجار بہدہم لہرہ لہرو سہروسہدای شووشہی پہنجہرہی گالیسکہکہوہ، ھہندی زاراوہی وھک: " ئہوراقی بہہادار، پہسید، بہرزی پشک، ئیعتبار " دہہاتہگوئی.

لوازو کہ وەرہقہ کون وچلکنہکانی، سہرمیزہ پیسہکہی دزی بوون، کہ چلک وچہوری پینج سالیان پیوہبوو، لہگہل ژنہکہیدا دستی بہ وەرہقبازی کرد.

ماسیران، کہ تہزبیحہکانیان بہناو قہدیانہوہ کردبوو، کردہوہو بہ دووقولی نیشانہی خاچیان کیشا، لیویان بلہزوخیرا جولاند و دستیان بہ زمزمہ گونگہکہی خویان کرد. دہتگوت دہیانہوی

نوڤڙي "مهسيح" بخوڙين، جار جاريڪ ميڊالنيڪيان ماچ دهڪرد و دووباره نيشانهي خاچيان دهكيشا، پاشان سه رله نوڙ دهستيان به ويڙده خيرا و بهرده و امهڪانيان دهڪردهوه.

كورنوده، جو لهي نه دهڪرد و لهفكران پوچووبوو.

دواي سي سه عات ه پي لوازو، وهرهقهكاني كوردهوه و گوتي:- من برسيمه.

ههنگي ژنهكهي بهستهيهكي بهداو پيچراوي كردهوه، پارچهيهك گوشتي ساردي گوڙهكهي لي دهرهينا وپاك و خاوين، توي توي و تنك وهكو كاغزي تنك بري. به دوو قولي دهستيان به خواردن كرد.

كوئتس گوتي:- ئيمهش نانهكه مان بخوين!

رهزامهندي دراو، ئهويش خواردنهكاني خوي كه بهشي دوو خيزاني دهڪرد، كردهوه. قاييكي دريژكولهي چيني نه ئهسل بوو، كه وينهي كه رويشكيك لهسه رقه پاخهكهي نه خشابوو تا نيشاني بدن كه له ژير ئه و قه پاخهوه كه رويشكيكي برژاو نووستوه. داوي باريكي دووگ، وهكو روباريكي سبي، بهسه ر گوشته ئامال قاوهيهيهكه وه هاتبووه خوارهوه، ئه م گوشته، گوشتي قيمهكراوي ديكهشي تيكه ل كرابوو. قاييكي چوارگوشهي په نيريش له رورژنامهيهكه وه پيچرابوو كه شوينه واري نووسين وپيتهكاني رورژنامهكه بهسه ر په نيرهكه وه نه خش بووبوو به ئاساني دهخوينرايه وه.

ره به نيتهكان، ئه لقهيهكي "باسترمه" يان كه بوئي سيري ليدههات، كردهوه. به لام كورنوده، به كه ره تي ههردوو دهستي خوي به گيرفانه گه ورهكاني پالتوكهيدا كرد، له يه كنيكاندا چوار هيلكه ي كولاو ولهوي ديكه ياندا ناننيكي دهرهينا. هيلكهكاني پاك كردن و تويكلهكاني فريدايه كايهكهي ژير پيئانهوه و ئه و جا كه و ته نان وهيلكه خواردن، ورده زهردينهي هيلكهكان دهكه و تنه ناو ردينه چرهكهيهوه وله بهيني ئه و مووه رهشانهوه له ئه ستيره دهچوون.

خرخهپان، هينده به پهله پروزي ههستابوو كه بييري له تويشوي ريگا نه كردهبووهوه. تووره و نارحهت ده ي روانيه ئه م هه شيمه ته كه به و خوينساردي و ئاراميه به ربووبوونه خواردن. يه كه مجار، تووره ييهكي به ترهف ميشكي گوشي، ده مي كردهوه، تا ده مپريژيڪ جويني مزيان، كه تا سهري زماني هاتبوو، به سه ردا بريژيٽ. لي رق و تووره يي به جور ي ئه وكي گرتبوو كه تواناي قسه كردني نه بوو.

هیچکەسێک نە تەمەشای دەکرد و نە لە خەمی ئەودا بوو. بەستەزمانە هەستی دەکرد لە ناو رِق و کینەى ئەم بەد کردەوه شەریفانەدا، کە هەوێلجار ئەویان کردە قوربانی و پاشان وەکو پەرۆیهکی پیس توورپیان دا، نقووم بوو. هەنگی سەبەتە پڕ لە خۆراکە بەلەزەتەکانی خۆی بیرکەوتەوه، کێک و چۆرەک و شیرینی و گولای و چوار بوتلە شەرابەکەى خۆی بیرکەوتەوه. توورپیهکەى، وەکو چۆن تەنافیک زۆر رابکیشیت و بپچرئ، لەناکاو نیشتهوه و هەستیکرد دەیهوئیت بگری. زۆر کوشا و بە توپزی وەکو مندال گریانەکەى خۆی خواردەوه، بەلام روندک دەزاییه چاوانی و لە سووچی پیلوهکانیهوه سەرەتاتکییان دەکرد، بەلام زۆری نەبرد کە دوو دلۆپه روندکی درشت، وەکو چۆن تەکی ئاو لەبن تاویریکەوه، بدلۆپیتەوه، بەو ئاویە لە چاوانی ترازان و بەسەر سینگ و مەمکیا دارژا. بەو حالەوه بە چاوانی ئەبلەق و پوخساری گرژ و رەنگی هەلبزپکاوهوه دانیشتبوو و وای دەزانی کە نایبینن.

لئى کۆنتس، بینی و بە ئاماژە مێردەکەى ئاگادار کردەوه. مێردەکەى شانی هەلتەکاند، وەکو ئەوهی بیهوئ بلیت: - هەقم چیه، جا من چی بکەم!

خات لوازو سووکه بزەیهکی سەرکەوتوانەى کرد و لەبن لیوانەوه گوتی: - لە شەرمەزاری خۆیا دەگری!

جووتە ماسیڕ، پاش ئەوهی پاشماوهی "سوسیونە" کەیان لە کاغەزیکەوه پیچا، سەرلەنوئ دەستیان بە وێردخوانی خۆ کردەوه.

هەنگی کورنوده، کە بە هەرسی هیلکەکانی خۆیهوه مژوول بوو، لاقە درێژەکانی تاژیر تەختەکەى بەرانبەر راکیشا و پشتی دایهوه و بازووهکانی خاچ ئاسا تیک ئالاندن و وەکو یهکیک کە گەمەیهکی خوشی بیر کەوتبیتەوه بزەیهکی بۆکرد و دەستی بە گوتنی سروودی (مارسی یز) کرد.

چارەکان گرژبوون. هەلبەتە هاوسەفەرەکانی وی، حەزیان لەم ئاهەنگە نەتەوهیه نەدەکرد. هەموویان پەست و نیگەرەن بوون، وەکو کۆمەلە سەگیک کە لە ناکاو گوئیان لە موسیقاییهکی جەنجال بیت، ئامادهی وەرین بوون. کورنوده ئاگادار بوو، درێژەى بە سروودهکە دا، هەندێجار، تەکەزی لە شیعری سروودهکە دەکرد:

ئەى قیانی پیروزی نیشتمان

بازوانی حەقە وەسینی مە بپاریزه

وئاراستەى بکە!

ئەي ئازادى، ئازادى ئازىز

شان بەشانى زېرەقانى

خۆت بىجەنگە.

چونكى بەفرەكە پەسترا بۇوۋە لەزتر پىيان دەكرد و تا شارى "دى يىپ" لە ماۋەي دوورودرىژو خەمناكى سەفرەكەدا، لە ھەلتەك ھەلتەكى گالىسكەكە بەسەر جادەكەۋە، لەو شەۋەدا كە بەرە بەرە تارىك وتارىكتەر دەبوو ولە تارىكىە مەندەكەي ناو گالىسكەكەۋە، كورنودە، بە عىنادىيەكى زۆرەۋە درىژەي بە گوتنى سرودە ھەقەۋەسەين ويەكنەۋاكەي خۆي دەداو بىرە ماندوو وپەرىشانەكانى ناچار دەكرد كە لە ھەۋەلەۋە تا كۆتايى پەيگىرى سرودەكە بكەن و وشە بەوشە بە گوڭرەي ئاھەنگەكە بىلەنەۋە.

خەرخەپان، دەگريا، ھەندىجار كە گريانەكەي بى ئختىارى خۆي، بەرز دەبوۋەۋە، لەنىوان دووبەندى شىعەرى سرودەكەدا لە تارىكىيەكەدا دەنگى دەدايەۋە.

مىراتى

(۱)

ھەرچەندە ھىشتا سەعات دە نەبوۋبوو، فەرمانبەران و كارمەندان لەھەر چوارنكالى پارىسەۋە، بەھەشتاۋ، ۋەكو شەپۆل خۆيان دەكوتا وخۆيان دەگەياندە ۋەزارەتى دەرياۋانى، چونكى سەرەتاي سال كە ۋەختى نواندى جدىت و كاتى سەرموۋچە و تەرفىعات و بەرزبۇونەۋەيە، نىزىكە. دەنگى تۈۋندى پىيان لە راپەۋەكانى ئەو بىنا گەۋرەيەدا، كە ۋەكو دەخمەيەكى پىپىچاۋپىچ بوو و لەۋيۋە جۆرەھا دەرگا بۇ ژوورەكان دەبوۋنەۋە، دەنگى دەدايەۋە.

ھەر كارمەندىك دەچوۋە ژوورى خۆي، دەستى ھاۋكارەكەي، كەلەو زووتر گەيى بوو، دەگوشى و كۆتەكەي دادەكەند، جلكى كۆنى كاركردنى لەبەر دەكرد ولەپشت مىزەكەي خۆيەۋە، لە خەرمانىك كاغەز و دۆسىيە لەسەرى چاۋەرۋان بوو، دادەنىشت. پاشان ھەموو بۇ زانين و ۋەدەست ھىتانى ھەۋال و نوچەين تازە دەچوۋنە ژوورەكانى تەنىشت خۆيان و پىش ھەموو شتىك تاقيىي ئەۋەديان

دهکرد که سهروکی دایه ره هاتووہ یان نا، سهرحال و بهکهیفه، یان نا، نووسراوانی هاتووی پوژ زوره یان نا.

ئەندیکاتورنووسی دایه ره، جهنابی سزار کارشلن، که جاران دهره جه داری هیزی دهریایی بوو و ههنووکه به تیپه پبوونی پوژگار بووبوو به سهروکی دایه ره، ههموو ئەو نامه و نووسراوانه ی که سکریتیر بوی هینابوو وبوی دههینا، له توماریکی گهره دا توماری دهکردن. له بهرانبه ر ئەودا کاتبی ئیداره، باباساون، که پیره میتریکی خه له فاو بوو، له به دشانسی خویا له مهسه له ی په یوهندی خیزانداری و ژن ومیردایه تیدا له سه رانسه ری وهزاره تخانه که دا به نامی بوو، به دهستیکی له رزوکه وه خه ریکی کوپی نووسی بروسکه و ته له گرافه کانی سهروکی دایه ره بوو. به جهسته ی چه ماوه و به چاوی خه پ و خیله وه، له نووسیندا زور دیکه تی دهکرد و حاله تی میرزا بنووسانی وازوای له خو هینابوو. جهنابی کاشلن که پیاویکی که ته ی زه لام بوو، پوره سپی و کورته که ی وهکو فلچه ی شت پاککردنه وه، به سه ر سه ریوه دهرزی ئاسا ره پ وه ستابوو، به ده م ئەنجامدانی کاری پوژانه وه قسه ی دهکرد: - " سی و دوو ته له گراف و بروسکه ته نیا له تولونه وه هاتووہ. ئەم به نده ره به تاقی ته نیا له ههر چوار به نده ره که ی دیکه، زیاتر مامه له و نووسراوی هه یه. " پاشان ئەو پرسیاره ی که ههموو به یانییه ک له باباساونی دهکرد، دووباره کرده وه و گوتی: - ئی باباساون، خانم حالی چونه؟

پیره میتر، بیئه وه ی کاره که ی رابگریت، به رسقی دایه وه: - جهنابی کالشن، به خوت دهرانی، من به م مهسه له یه زور نارچه ت ده بم.

ئەندیکاتور نووسه که، وهکو چوون ههموو پوژیک به بیستنی ئەم وه لامه پیده که نی، به و ئاوایه که وته قاقای پیکه نین. دهرگای ژووره که کرایه وه وئاغای ماز وه ژوورکه وت. ماز گهنجیکی قوز وسوور و سپی بوو و جلکی زور شیکی له بهر دهکرد، به مه زهنده ی خوی به و پله و پایه یه نه گه یی بوو که خوی به شایسته ی دهرانی، چونکه قه د وقه لافه ت و ته رزی رهفتاری خوی به بالاتر له پینگه ئیداری و کارگریپیه که ی خوی دهرانی. موستیله ی گهره و درشتی له ده ستدا بوو. زنجیریکی ئەستووری سه عات له کونی قوپچه ی ئیله که که یه وه شوپ بوو بووه وه و ههر بو فیز و خوناندن چاویلکه یه کی یه ک چاوی له چاو دهکرد، له کاتی کارکردنا چاویلکه که ی داده که ند. هه میشه مه چه که کانی دهستی ده جوولاند تا سه ری ئاسین و بزمه ی کراسه که ی، که دوگمه ی بریقه دار ودرشتی لی نابوون، به دهر بکه وی.

ئاغای ماز هه ره له بهر دهرگاوه پرسی: - ئەمرو کار زوره؟

جەنابى كاشلن بەرسقى دايەوہ:- ھەرچىيەك ھەيە ودېت لە تولونەوہ دېت. ديارە كە رۆژى ھەوہلى سال نزيكە و ئەوانىش لەوئىندەر زۆر مژوولى كارن.

لئى كارمەنديكى ديكە بەنيوى ئاغاي پىتولە كە پياويكى لىبوك و زمان شيرين و ھەنەكچى بو، خوى لە قسەكان ھەلقورتاند و بەدەم پىكەننەوہ پرسى:- ئى باشە بۇ ئىمەش ھەندىك خۇ ماندوو نەكەين، بە جدى كار نەكەين؟

ئەوجا سەعاتەكەي لە گىرفانى دەرھىنا ولەسەرى رۆيى:- سەعات دە كەم ھەوت خولەكە و ھەمووان لەسەر كارى خويانن. ئاغاي ماز تۆ لەمبارەيەوہ چ دەلىي؟ من گريو دەكەم كە جەنابى ھىژا " لوسايل " ش سەرى سەعات تۆ لە گەل سەرۆكى ئىدارەدا ھاتوہ.

يارۆي ئەنديكاتۆرنووس دەستى لە نووسين ھەلگرت، قەلەمەكەي نايە پشت گويى، ئانىشكى دادايە سەر مېزى كاركردنەكەي وگوتى:- " ئاھ نازانم چىت ەرز بكەم، ئەو بەرپىز و ھىژايە، ئەگەر سەرکەوتنىكىشى پەيدا نەكردىت، لە سۆنگەي كەم كاريبەوہ نيبە. "

ئاغاي پىتولە كەلە سووچىكى مېزەكەوہ دانىشتبوو ولاقە ھەلواسراوہكانى خوى رادەژەند، لە وەلامدا گوتى:- لئى بابا كاشلن تۆ دلنيابە كە ئەو ھەر سەردەكەويت. من ئامادەم گريو لە سەر بىست فرانك بكەم، كە دە سالى دى پىناچى، سەرۆكى دايەرەيە.

ئاغاي مان، كە پىيەكانى لەبەر موغەيرىبەكە گەرم دەكردەوہو خەرىكى سىغار پىچانەوہ بو، گوتى:- پىف من ھەزەدەكەم تا ماوم بەم شىوہيە بمىنمەوہووەكو ئەو شىلەي گيانم نەمژن.

پىتولە، لە سەر پاژنەي پى وەرچەرخا وبە راويژىكى تانەئاميزەوہ گوتى:- بەلى گيانە، بۆيە دەبىنم كە ئەمپرو، ۱۲/۲۰ پىش سەعات دە بۇ دەوام ھاتوويت.

لئى مان، بەبى موبالاتى، شانى ھەلتەكاند وگوتى:- ھەزىش ناكەم ھەمووان سوارى كۆلى من بن. ئەگەر تۆ سىپىدە زوو بۇ ئىرە بىيى منىش دىم، بەلام دللم بەم ھەموو جديەتى كاركردنەي تۆ دەسووتى. تۆ ئەگەر بەتەماي ئەوہى كەمن وەكو ئاغاي لوسابل مەرايى بۇ سەرۆكى ئىدارە بكەم و پىيى بللم " جەناب گيان " وسەعات شەش و نيوى خورئاوا لە دايەرە وەدەر بكەوم و ئىشەكان بەرمە مالەوہ، ئەوا بە سەھوو چوويت. لەمەش بترازى من مرقىكى كۆمەلايەتيم وئەرك و وەزىفەي ديكەم ھەن كە وەختم لىدەگرن.

ئاغاي كاشلن، دەستى لە نووسين و تۆماركردنى نووسراوہكان ھەلگرت و دەفكرەوہ چوو و چاوانى برى بوونە بەردەم خوى. ئەنجام پرسى:

- ئۆيۈ باۋەردەكەن كە ئەمسالىش سەرموۋچە ۋەربگىرەت؟

پىتولە گوتى:- من دۇنيام كە دە ھىندەي جاران ۋەردەگرەت. ئەم گۆساخى ۋ بىموبالاتىيەي لە خۇرايى نىيە.

ۋەھنگى دەربارەي مەسەلەي ھەمىشەيى زىدە موۋچە ۋپاداشتان كە پتر لە يەك مانگ بوو، ھەموو ئاكنجىانى ئەم شارە زەردەۋالە ئىدارى ۋكارگىرپىيەي لە نھۆمى خوارەۋە تا سەربانى دوانھۆمى ھىنابوۋە جۆش ۋخرۆش- كەۋتنە گەنگەشە ۋگفتوگۇ.

دەربارەي بەخت ۋ يەغبالى ھەر يەككىك لە كارمەندەكان مەزەندەيان لىدەدا، ھەندىك ژمارەيان پىشېنى دەكرد، عىنۋانەكانيان تاوتوئ دەكرد، داخيان لە بى عەدالەتتە ئىحتىمالىيەكان دەخوارد ۋ پىشيان دەخواردەۋە. سەرلەنۆي دەستيان بەۋ گەفت ۋگويانە دەكردەۋە كە دويىنى دەستيان پىكردبوو ۋ ئەم گەفت ۋگويانە لە رۆژى دواترىشدا بە ھەمان شەرۋقە ۋلىكدانەۋەۋ بەھەمان بەلگەكانى دويىنى ۋ پىرئوۋە، بەھەمان وشە ۋدەستەۋاژە بەردەوام دەبوو.

كارمەندىكى تازە كە كابرايەكى ۋردىلە ئەندام ۋرەنگ زەرد ۋقەلەفتىكى چوون نەخۇشانى ھەبوو ۋناۋى بواسل بوو، ۋ دەتگوت لەيەككىك لە رۆمانەكانى " ئەلكساندر دوماي باوك " دا دەژى، بەناۋ كەۋت. ھەموو شتىكى سۋاۋپۋاۋى لەلا دەبوو بە بويەرىكى گەۋرەۋ نائاسايى ۋ ھەموو رۆژىك چىرۆك ۋبەسەرھاتى بەرخوردە سەيرەكانى خۆي كە رۆژى رابردوۋ لە بەيانىيەۋە تا ئىۋارى بۆي پىشھاتبوون ۋ دىمەنە خەيالىيەكانى ئەۋ رۋوداۋەي لە مالەكەي خۇيدا رۋويدابوو ئەۋ ھەراۋزەنايانەي لە كۆلانەۋە بەرز بووبوۋنەۋەۋ ناچارىان كەردبوو كە سەعات سى ۋ بىست خولەكى دويىشەۋ پەنجەرەكە بكاتەۋە، ھەموو ئەۋ شتانەي لە سىرى تا پىازى بۆ دۆست ۋ ھاۋكارەكەي، پىتولە دەگىرپىيەۋە. ئەۋ، بە قسەي خۆي ھەموو رۆژى ئەۋ خەلكانەي كە بەشەر دەھاتن لىكى جودا دەكردەۋەۋ ئەسپانى رەقۇكى دەگرتهۋەۋ ئەۋ ژنانەي كە دەكەۋتنە مەترسى ۋ تالوكەۋە، رزگار دەكرد، ھەرچەند كابرايەكى رپۆلە ۋ مردەلۆخ بوو، بەلام ھەمىشە بەدەنگى بەرز ۋ بەلاف ۋگەزافەۋە باسى ئەۋ قارەمانىيە بەدەنيانەي دەكرد كەگۋايە بەزورى بازوۋ ئەنجامى دابوون.

ھەر كە زانى بابەتى قسەۋباسى ئامادەبوۋان ئاغاي لوسابلە گوتى:- تا چەند رۆژىكى دى چارى ئەم كابرا چلمنە دەكەم. ئەگەر بىھوئ بەسەر پىشتى مندا سەربكەۋى، بەجۆرى ھەقى لە قولى مستى دەنەم كە ھىچ كاتىك نەۋىرى خۆي لە قەرەي من بدات ۋگەر لەمن بئالئىتت.

ماز، به دەم جگەرەكیشانهوه پۆزخەنیکى بۆ کرد وگوتى: - باشتەر وایه له ئەمڕۆ دەست پێبکەیت، چونکه من له سەرچاوهیهکی باوەر پێکراوهوه زانیومه که ئەمسال تۆیان ئەفروز کردوه، تا ههقهکهی تۆ به لوسابل بدن.

بواسل، دەستی بهرزکردوهوگوتى: - من سویند دهخۆمکه ئەگەر...

جاریکی دی دەرگا فهبوو، گهنجیکی کورتهبالا، که ڤدینیکی چون ڤدینی دهریاوانان یان ئەوقاتانی دادگای ههبوو و یهخهیهکی پان وڤهقی دانابوو وهینده بلهز دهئاخفی که دهتگوت فریای تهواوکردنی قسهکانی ناکهویت، بهههشتاو وهکو کهسیک کهکاریکی بهپهلهی ههبیته، خوی به ژوورهکهدا کردوهکو یهکیک دهرهتانی وهخت به فیروڤدانی نهبیته، تهوقهیهکی سهرفهسهرفهیی لهگهڵ ههموواندا کرد، پاشان له ئەندیکاتورنوسهکه نزیك بووهوهو گوتى: - کاشلن گیان، بهئهرک نهبیته دهتوانی دۆسیهیی " شاپلو " ی تاییهت به زهویهکانی تولون کهلهژیر ژمارهیی ئەلف-ت-و- ۱۸۷۵ ه بهمن بدهی؟

کارمهندهی ناقبری لهجییی خوی ههستا، کارتۆنیکى هینایه خوارهوهو بهستهیهک سهنهه وقهوالهیی خهرجیانی کهلهناو فایلکی شیندا بوو، هینایهدهری، بۆیارۆی تازه هاتووی درێژکرد و گوتى:

- فهرموو ئاغای لوسابل، ئاگاداریت که جهنابی سهروک دوینی سی بروسکهی لهم دۆسیهیه دهرهیناوه؟

- بهلی ئاگادارم، بروسکهکان لای منن. سوپاس.

و پیاوه گهنجهکه بهههشتاو له ژوورهکه وهدهرکهوت.

ههرکه ئەو ڤۆیی، ماز گوتى: - یارۆ چهند پۆشته وپهرداخ بوو، له ئیستاوه دهلیی بووه به سهروک.

پیتوله بهرسقی دایهوه: - سهبرکهن سهبر، باوهڤ بکهن لهههموومان زووتر دهبیته به سهروک.

ئاغای کاشلن، هیشتا دووباره دهستی بهکارهکانی خوی نهکردبووهوه (پیدهچوو بیریکی جیگیر زهینی مژوول کردبیته) که دووباره گوتى: - ئەم گهنجه ئایندهیهکی ڤۆشنی ههیه!

وماز، به بیزاری و، لهبن لیوانهوه گوتى: - بهلی بۆ ئەوانهیی کهوا خهیاڵدهکهن وهزارهت پیگه وپایهیهکه، قسهی تۆیه، بهوجۆریه که تۆ دهیلیته، لی بۆخهلکانی دی شتیکی گرینگ نییه.

پیتوله قسهکهی پیڤیری وگوتى: - وایزانم تۆش بهتهمای بیته به سهفیر؟

ئەویش، بە بېتاقەتییەو گوتی: - مەسەلەکە من نیم. من ئەسلەن گوئ بەم قسانە نادەم، مەسەلەکە ئەمەیه کە پۆستی سەرۆکی سکرتریەت وئەرشیفخانە قەت لە دنیا دا گرینگ نەبوو و گرنگ ناییت.

باباساون، کۆپی نووسی ئیدارە، بۆ تاقەساتیک دەستبەرداری کاری کۆپی نووسی نەبوو بوو. لئ چەندساتیک بوو کە ھەر تاواناویک، قەلەمەکە ی دەکرد بە شووشە مەرەکە بەکە داو، بیخود بەو ئیسفەنجە تەرە ی کەلە قاپیکی تاییەتیدا دانرابوو، پاکی دەکردهو، بیئەوہ ی بکاری تاقە وشە یەکی پی بنووسیت. مەرەکە بی رەش لە نووکی کانزایی قەلەمەکە یەو، لە شیوہ ی پەلە یین رەشدا، دەپژایە سەر کاغەزەکە. ئەم پیاوہ داماو، ھەراسان و پەریشان، پوانیہ ئەو پاکنووسە ی کە دەبووا سەرلەنوئ بینووسیتەوہ (چونکە مودەتیک بوو، بەردەوام کارەکە ی تیکدەچوو و ھەموو جارئ سەرلەنوئ دەستی پیدەکردهو) و بە راویژیکی کز وخەمناک گوتی: - دیسان مەرەکە بەکە ساختە یە..

ھەموو لە قاقای پیکەنیان دا. کاشلن بە ورگی میژەکە ی تەکان دەدا! مان، وەکو یەکیک بیەوئ پاشەو پاش بچیتە ناو موغەیرییەکەو، دوولا کۆمابووہو. پیتولە، پای بە عاریدیدا دەکیشا، دەکوکی ووەک ئەوہ ی تەربوو بی دەستی راستی تەکان دەدا. " بواسل " ش، ھەرچەندە زیاتر لە لایەنە رەشبینی وخەمینیەکەو دەپروانییە ھەر بابەتیک، ئەمجاریان بۆ نەگبەتی پیکەنینیک گرتی ھەر خەریک بوو دەخنکا.

لئ باباساون، کە ئەنجام نووکی قەلەمەکە ی بە داوینی پالتۆ درێژەکە ی سڤی بوو، سەرلەنوئ دەستی بە قسان کردەوہو گوتی: - ئەمە پیکەنینی ناوئ. من ھەمیشە ناچارم کارەکەم دوو سی چەلاندوو بارە بکەمەوہ.

ئەوجا لە چەکمەجەکە ی بەردەمیا پەرە کاغەزیکی دی دەرھینا، خستیه ژیر زەرەبیینەکە ی و دووبارە لە سەرەتاو دەستپیککی عینوانی نووسراوہکەو دەستی بە پاکنووس کردەوہ: - " ئاغای وەزیر وھاوکاری ئازیزم... " نھا قەلەمەکە، قەلەمەکە، مەرەکە بەکە ی لەخۆدەگرت و نە ی دەدەلان و ھەرفەکانی خویا وخوانا دەر دینا. پیرەمیرد دیسان خۆی خوار کردەوہو کەوتە روونووسی. ئەوانی دی ھیشتا ھەر پیدەکەنین و خەریک بوو لە پیکەنینا دەخنکان. ئەلھەقی پتر لە شەش دانەمانگ بوو کەبە بەردەوامی سەریان دەکرده سەر پیرەمیرد وئەوئاگای لە مەحموودی بی زەواد نەبوو، ھەربەخۆیشی نەدەزانی. یانی کەچەند دلۆپە چەورییەکیان دەکرده سەر ئەو ئیسفەنجە تەرە ی کە نووکی قەلەمەکە ی پیدەسڤی و نووکی قەلەمەکە کە ئەو چەورییەکی بەردەکەوت ئیدی مەرەکە بەکە ی رانەدەگرت و ئەم داماو، بە سەعاتان دۆش دادەما، ھەرچەندە قەلەم و مەرەکە بەکە ی

دهگورپی فایده‌ی نه‌بوو و نه‌بوو، ئەنجام ده‌یگوت هه‌موو قیرتاسیه‌کانی ئیداره تیک چوون و خراپ بوون!

ئیدی کاری ئەم رابواردنانه گه‌ییه ئەزیهت و ئازار: بۆ نمونه بارووتیان ده‌کرده توتنه‌که‌یه‌وه، یان هه‌بیان ده‌کرده ناو ئەو شه‌ربه‌یه‌وه که پیره‌می‌رد جارجاری ئاوی لیده‌خوارد‌ه‌وه، پیره‌می‌رد به‌ربه‌ره هاتبووه سهر ئەو رایه‌ی که له زهمانی ده‌سه‌لات و حکومه‌تی " کومون " به دواوه، زۆر که‌ره‌سته و پیداو‌یستی پۆژانه و ئاسایی له لایهن سوسیالیسته‌کانه‌وه، ده‌سکاری و عه‌یبدار ده‌کرین، تا خه‌تای ئەم خراپه‌کاریانه بخه‌نه گه‌ردن و ئەسته‌وی ده‌وله‌ت و پرێگه بۆ شو‌رش هه‌موار و خوشبکه‌ن.

پیره‌می‌رد، رق و نه‌فره‌تیکی زۆر گه‌وره‌ی له ئاژاو‌ه‌چییان په‌یدا کردبوو و وای ته‌سه‌ور ده‌کرد، هه‌موو ئاین و ئۆینه‌کان له‌ژیرسه‌ری واندایه و له‌هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکدا خۆیان مه‌لاس داوه، ترسیکی زۆری له نه‌ناسیکی په‌نه‌ان و ترسناک هه‌بوو.

لێ له‌ناکاوا ده‌نگی زه‌نگی ئاگادار کردنه‌وه له پاره‌وه‌که‌دابه‌رز بووه‌وه. هه‌مووان ئەم ده‌نگه‌یان که گوزارشتی له توورپه‌یی ده‌کرد ده‌ناسی و ده‌یانزانی که زه‌نگی ئاغای " ترشبووف " ی سه‌رۆکی دایه‌ره‌که‌یه. هه‌موو بله‌ز به‌ره‌و ده‌رگا که غاریان دا تا هه‌رکه‌سه بۆ ژووری خۆی و بۆسه‌ر می‌زه‌که‌ی بزقپه‌ته‌وه.

کاشلن، دووباره ده‌ستی به‌تۆمارکردنی نووسراوه‌کان کرده‌وه. لێ دوا‌ی تۆزیک، دووباره قه‌له‌مه‌که‌ی له‌سه‌رمی‌زه‌که‌ دانا، سه‌ری له‌نیو هه‌ر دوو ده‌ستی ناو له فکران راچوو.

بیری له خه‌یالیک ده‌کرده‌وه که ماوه‌یه‌ک بووپه‌یوه‌ی ده‌تلایه‌وه. ده‌ره‌جه‌داری جارانی هیزی ده‌ریایی، که پۆژگاری سێ برینی کوشنده‌ی په‌یوه‌بوو، یه‌کیکیان له سینینگال و دوانیان له کامبوج، پاشان چاک بووبوووه‌وه به واسیته و واسیته‌کاری بۆ سکرته‌ریه‌تی وه‌زاره‌تخانه نه‌قل بووبوو. له‌ماوه‌ی ده‌ورانی دوورو درێژی خزمه‌تدا، دژواری و به‌دبه‌ختی و نامرادی زۆری بینی بوو. له‌به‌ره‌ئمه، به‌چاوی جوانترین شتی دنیا، سه‌یری ده‌سه‌لات، واته مه‌قام و پایه‌ی فه‌رمی کارگێری ده‌کرد. سه‌رۆکی دایه‌ره له ئۆرینی ئەوه‌وه، بوونه‌وه‌ریکی ئاوارته بوو که له فه‌زایه‌کی سه‌رووی فه‌زا و هاماجی ئەوه‌وه ده‌ژیا و هه‌روه‌ها ئەو کارمه‌ندانه‌ش که له‌م وه‌وه‌وه شتی ده‌رباره‌یان ده‌ژنه‌وت: " یارۆ زۆر زۆله و زۆر زوو شتیکی بۆخۆی پچری. " به‌لای ئەوه‌وه له نه‌ژاد و قوماشتیکی دیکه بوون، وه‌کو ئەو نه‌بوون.

بۆيە، حورمەت و پۈتۈنلۈك يەجگار زۆرى بۇ "لوسابل"ى ھاۋكارى خۇي ھەبوو، ئەم پۈتۈنلۈك ھەبوو تە بە رادەيەك بوو كە ھەندىجار ئىكلامى بۇ دەكىشاۋ لەدلى خۇدا زۆر ھەزىدەكرد كە كىژەكەي بدات ھەبوو..

كىژەكەي پۈتۈنلۈك لە پۈتۈن دەبووبە كەسىكى دەولەمەند و زۆرىش دەولەمەند. تىكراي كارمەندانى ۋەزارەتخانەكە بەم مەسەلەيەيان دەزانى، چونكە خوشكەكەي كاشلن بەنىۋى خاكاشلن، يەك مليون پۈولى كاشى ھەبوو كە دەيانگوت بە فسق و فجوړ پەيداي كرددو ھە پاشان لە رېگاي تۆبە و پارسايى زۆرەو ھەلالى كرددو.

پېرەكچ كە پۈتۈنلۈك زۆر جوان و بەناز و كرىشمە بوو، بە پېنج سەد ھەزار فرانك خانەنشېن بووبوو، لە ماۋەي ھەژدەسال خانەنشېندا، لە رېگەي رژدى بخو ۋە مەرو گوزەرانى نزمتر لە گەدايى، ئەم نەختىنەيەي گەياندبوو ھە دوو چەنانە. دەمىك بوولە مالى براكەي، كە ژنەكەي مردبوو، دەگەل كچۆلەيەكەي بچووكيا بەنىۋى " كورالى " دەژيا و بەشداريەكەي يەجگار كەمى لە خەرجى مالاكەدا دەكردو بەردەوام پارەكانى خۇي لەسەريەك ھەلدەچنى و بەردەوام بە " كاشلن"ى دەگوت:- خەمت نەبى، من ھەرچىيەك ھەيە بۇ كچەكەي تويە، بەلام زوو بە مىردى بدە، چونكە ھەزەكەم نەۋەكانى خوم بدىنم. تەنيا كچەكەتە كە لەزەتى ماچكردنى مندالىكى بچووك لە خويى مالباتەكەي خومان، بە نەسىبى من دەكات.

لە دايرە ھەمووان بەم مەسەلەيەيان دەزانى و خوازگارانى كچەش كەم نەبوون. دەيانگوت خودى ماز، ھەمان مازى قوز كەبە شىرى دايرەكە بەنىۋانگ بوو، بە نيازىكى زۆر ئاشكراۋە، دەوروخولى بابا كاشلنى دەدا. لى سەردەستەي دىرىن، كابرايەكەي ھىلەباز بوو، قەت لە شوپىنئى نەدەخەوت ئاۋ بچىتە ژىرى، لەدووى كورپىك دەگەرا ئايندەي ھەبىت، كورپىك كە بىي بە سەرۆك و پۈتۈنلۈك ھەبوو بۇ ئەو كۆنە دەردەجەدارە پەيدا بكات، لوسابل كەسىك بوو كە زۆرچاك بەكەلكى ۋى دەھات، بە دلى ئەو بوو و كاشلن لەمىژ بوو، لە رېگەيەك دەگەرا كە ئەو بكىشىتە مالاكەي خۇي.

لەناكاۋا لەجىي خۇي ھەستا و دەستەكانى لىكىدى مالىن:- ئەم رېگەيەي دۆزى بوو ھەبوو.

ئەو خالى لاواز ۋە دەمارى ھەريەكەك لە كارمەندەكانى بەباشى دەزانى ۋە دەناسى ۋە دەيزانى لوسابل، تەنيا بە ھەلدان و بزواندى ھەستى غروورى پېشەكەي دىتە رەدا، ئەو ھەبوو كە لىبرا بۆلاي بېرات و ھەكو ئەۋەي داۋاي پىشتىۋانى لە سىناتورىك يان ئەندام پەرلەمانىك يان گەورە فەرمانبەرىكى ئىدارى بكات، داۋاي پىشتىۋانى لەو بكات.

کاشلن، چونکه پینج سال بوو تهرفیی نه کردبوو، دلنیا بوو که ئەمسال تهرفیع دهکات. ئیدی باشتترین رینگه ئەوه بوو و ابنوینی که ئەم تهرفیعه له چاوی ئەو دهزانی و ئیدی به ناوی منه تباری و سوپاسگوزارییه وه، دهعه تی شیوی بکات و بهو بیانوه وه بۆمالی خوی به ریتته وه.

هه رکه نه خسه ی کاره که ی کیشا، ئەوجا دهستی به جیبه جیکردنی کرد. ئەو پالتۆ کۆنه یه ی که له کاتی کارکردنا له بهری دهکرد، داکه ند و پالتۆیه کی خاوینی، که له شه قام و دهره وه ی دایه ره له بهری دهکرد، له دۆلابه که دهره ئینا و له بهری کرد. پاشان هه موو نووسراوه تۆمارکراوه کانی، که په یوه ندییان به کاری هاوکاره که یه وه هه بوو هه لگرت و چوو بۆ ئەو ژووره ی که لوسابل، به هوی ئیمتیازی تاییه تی و جدیه تی کاره کانی و گرینگی وه زیفه که یه وه، به ته نیا تیایدا داده نیشته.

یاروی گه نچ له پشت میژیکی گه وره وه، له ناوه ندی کۆمایه ک دۆسیه ی کراوه و کاغه زین په خش و بلاودا، که به مه ره که بی سوور وشین، ژماره گوزاری کرابوون، مژوولی نووسین بوو.

هه رکه چاوی به ئەندیکاتور نووسه که ی دایه ره که وت که له دهرگای ژووره که هاتوه ته ژووره وه، به راویژیکی دۆستانه ی حورمه ت ئامیزه وه پرسی: - سلاو هاوپی، له وه ده چی کاریکی زۆرت بۆ هینابم؟

- به لی خراپ نییه، به لام من عهرزیکیشم هه بوو.

- فه رموو هاوپی، گویم لیتته.

کاشلن دانیشته، کۆکه یه کی کرد، جوړه نیگه رانی و نارپه حه تیه کی له خو هینا و پاشان به دهنگیکی له رزۆک گوتی: - جه نابی لوسابل، ئەو بابته ی که بووه مایه ی ئەوه ی به حوزوری ئیوه شه ره فمه ند بيم ئەمه یه که... زیاد به تانیا ناچم، من وه کو کۆنه سه ربازیکی، به راشکاوی قسه ده که م... هاتووم تکا له ئیوه بکه م که لوتفیک دهره ق به من بکه ن.

- چ لوتفیک؟

- به دوو وشه ده بیبرمه وه: من پیویستم به وه یه که ئەمسال تهرفیع بکه م و هه قی خۆمه، جا چونکه هیچ پشت و پشتیوانیکم نییه، وام هات به بیرا که هانا بۆ تو بینم.

لوسابل، تاویک سوور بووه وه، سه رسام و خو شحال بوو، جوړه غرووریک گرتی، و پرای ئەوه ش له وه لاما گوتی: - به لام هاوپی من هیچ کاره نیم. ته نانه ت له خودی تۆش که بهو زووانه ده بنه سه روکی دایه ره، له خوارترم. من هیچ کاریکم له دهست نایه ت. باوه پ بکه که..

کاشلن، به پهله و بهر پیزه وه قسه که ی پیبری و گوتی: - ببوره ئاغا سه روکی دایه ره گوئ له جه نابت ده گری، به قسه ی تو ده کات، ئه گه ر یه ک قسه ی خیر سه باره ت به من به و بلینی ئیدی هه موو شتیک ته واوه. ئه وه ش ره چاو بفرموو که من دوا ی هه ژده مانگی دی هه قی ئه وه م هه یه که خانه نشین بیم و ئه گه ر له مانگی یه کی ئه مسالدا ته رفیعه که م بو نه یه ته وه، مووچه ی خانه نشینییه که م پینج سه د فرانک دیته خواره وه. من چاک ده زانم که له م دایه ره یه دا هه مووان ده لین: - کاشلن هه ر به خه یالیا نایه ت، خوشکه که ی خاوه نی یه ک ملیون پاره یه. هه لبه ته راسته خوشکه که م یه ک ملیون سه روه تی هه یه، به لام ئه و به م یه ک ملیونه ده ژی و خستویه تیه کاره وه و ئاماده نییه تا قه پولیکی به هیچ که سیک بدات. راسته ئه م پاره یه به کچه که ی من ده بریت، به لام من و کچه که م دوو که سی جیاین. ئه و کاته ی که کچه که م و زاواکه م به گالیسکه ده چنه گه شت و سه یران، ئیدی من پیربووم وله گینه موحتاج به نانی شه و بم. ئیستا حالی عه رزم هه ی، وانییه؟

لوسابل، سه ری ئه ری بو له قاند و گوتی: - قسه که ت زور دروسته و ئه گه ریش زوره که زاوا ی ئاینده ت ده گه لئا نه گونجی. هه رچه نده پیاو قه ول به که س نه دات ئاسووده تره، به لام من به لینت ده ده می که هه رچییه کم له ده ست بیت دریغی نه که م. من قسه له گه ل سه روکی دایه ره دا ده که م و مه وزوعه که ی له گه لدا ده که مه وه و ئه گه ر پیویست بکات پیداگریش ده که م. خه مت نه بی له منی بزانه.

کاشلن، له جیی خوی هه ستا، به هه ر دووده ست، دهستی هاوکاره که ی خوی گوشی و به گه رم و گوری سوپاییانه وه دهستی ته کاند و له بن لیوانه وه گوتی: - سوپاس، مه منونم، خوژگه ده رفه ت و ده ره تانیکم بو هه لده که وت و ئه م چاکه یه م... خوژگه روژیک هه لم بو هه لبه که وی و بتوانم..

به لام چونکه هیچ قسه یه کی بو نه هات که رسته که ی خوی ته واوبکات، رسته که ی به نیوه چلی هیشته وه و، له حالیکدا که ده نگدانه وه ی هه نگاوه به ریتم و هاوسه نگه کانی وه کو هی کو نه سه ربازان له راره وه که دا، دهنگی ده دایه وه، له دووی کاری خوی روئی.

به لام له دووره وه دهنگی زهنگیکی تووره له گوئیدا زرينگایه وه که په یتاپه یتا لی ده دا، بویه دهستی به غاردانی کرد، چونکه دهنگی زهنگه که ی ده ناسییه وه، جه نابی " ترشبووف" ی سه روکی دایه ره بوو، که داوا ی ئه ندیکاتور نووسه که ی خوی ده کرد.

هه شت روژ دوا ی ئه وه، کاشلن به یانیه ک، نامه یه کی داخراوی سه ره به موری له سه ر میزه که ی خوی بینی که ناوه روکه که ی به مجوره بوو:

"ھاوکاری ئازیزم، خوشحالم که مژدهی ئه وهت بدهمی که مهقامی وهزارهت، لهسههر پیشنیازی سهروکی ئیداره، دوینی فهرمانی دانانی ئیوهی بو سهروکیهتی دایه ره، ئیمزا فهرمووه و فهرمانی فهرمی سبهینی به ئیوه راده گهیه نریت. بیگومان ئیوه ئاگاتان له م بابه ته نییه، وانیه؟

دلسوزتان، لوسابل"

سزار یه کسه ر به ههشتاو بو ژووهرکه ی هاوکاره گه نه که ی خوی رویی، سوپاسی کرد، ته وازی بو هینایه وه که زهحمه تی داوه، دلسوزی و سوپاسگوزاری و منه تباری خوی بو دهربری.

ئیدی سبهینی هه مووان زانیان که ههردوو ئاغای لوسابل وکاشلن تهر فیعیان کردوه. باقی کارمه ندهکان ده بوایه چاوهروانی سالیکی باشتر بکه ن، لی ده بوایه به هه ره یه که یان پاداشتیک بدریت که بره که ی به گویره ی ریژه له نیوان سه د وپه نجا فرانک و سیسه د فرانک دا بو.

ئاغای بواسل، رایگه یاند که له یه کی که له م شه وانهدا، له نیوه شه ودا له سوچی کولانیکی چولدا، بو سه یه ک بو ئاغای لوسابل دهنیته وه و مستیکی پيدا ده کیشیت که یه کسه ر ته ختی زه وی بییت. کارمه ندهکانی دی هه موو بیده نگ بوون.

دوو شه مه ی پاشی، کاشلن هه رکه گه ییبه دایه ره چوو بو ژوووری پشتیوانه که ی خوی، به وپه ری وبقار وکesh وفشه وه وه ژووورکه وت و به راویژیکی ته شریفاتی گوتی:- هیوادارم شه ره فی ئه وه م پی به خشیت که ئیوا ره یه ک بو شیو گه وره م بکه یت و مالله که م روناک بکه یته وه... خوتان کاته که دیاری بکه ن.

یاروی گه نج که واقی ورمابوو، دوای توزیک سه ری هه لئنا، چاوی له دوورچاوی هاوکاره که ی بری، پاشان بیته وه ی چاوی لی بگوازیته وه، تا بتوانی ناخی ئه و بخوینیته وه له وه لامیا گوتی:

- لی دۆستی ئازیزم، راستت ده وی که... تا ماوه یه ک هیچ دهر فه تی کم نابیت و به دریژایی شه و هه ر مژوولم.

کاشلن، به راویژیکی دلسافانه پیداغری کرد وگوتی:- ئاغاگیان، دوای ئه و پیاوه تی گه وره یه ی له گه ل مندا کردت، به ره فزکردنی ده عوه ته که م خه مبارم مه که. من به ناوی خوم و خانه واده که مه وه تکات لیده که م که ده عوه ته که مان قه بوول بفرموون.

لوسابل، حایر وحه په ساو دوودل بوو. له مه به سستی کاشلن حالی ده بوو، لی نهیده زانی چ وه لامیکي بداته وه. چونکه دهر فته تی هه لسه نگانندی لایه نی ئه رینی ونه رینی ئه م ده عوه ته ی بو نه په خسابوو.

ئه نجام له دلی خویدا گوتی: - ده چم به لام هیچ به لینیک نادم.

بویه به شادییه کی رواله تییه وه قه بوولی کرد و، کاته که شی خسته رژی شهمه ی ئاینده. ئه وسا به دهم زهرده خه نه وه گوتی:

- بو ئه وه ی سبه نی شوه ی میوانییه که ناچار نه بم زوو له خه و رابم.

(۲)

ئاغای کاشلن، له سه رووی کوچه ی "روشه شوار" له نهومی پینجه می ئاپارتمانیکي چکوله دا ده ژیا، که له ویوه هه موو شاری پاریس دیار بوو. له و ئاپارتمان ه دا سی ژووری له بن ده ستدا بوو، یه کیکی بو خوشکه که ی و یه کیکی بو کچه که ی و یه کیکی بو خوی ته رخان کردبوو. ژووری نان خواردن، وه کو ژووری پیشوازی و میوانیش به کار ده برا.

کاشلن به دريژایی رژیانی ئه و هه فته یه له خه می کپینی که ره سته ی ده عوه تی ناقبریدا بوو. ماوه یه کی زور، گفتوگو له سه ر چونیته تی سازدان و ریکخستنی ده عوه ت و شیویکی ئه شرافانه و به شکو کرا. ئه نجام قه رار درا که به رنامه ی شیوه که ی به مجوره بیت: سوپ، هیلکه ی مریشک، به رکول، قرژانگ و سوسیسون، خوراکي قرژانگی سپی، مریشکی سووره وه کراو، نوکی قوتووبه ن و جگه ری به ران، زه لاته، به سته نی ومیوه.

جگه ری قوتووبه ندیان له قه سابه که ی دراوسنیان که گوشتی به رازی ده فروشت کپی و موغازه که یان راسپارد که باشترین جگه ریان بو دروست بکات. ئه و زه مانه یه ک قاپ جگه ری کولاو بایی سی فرانک وپه نجا سانتیم بوو. سه باره ت به شه راب، کاشلن چوه لای شه راب فروشه که ی سیله ی شه قامه که که هه میشه شه رابی سووری به لیتر بو ئاماده ده کرد، که جار جار ده میکی به شه راب ته ر ده کرد.

کاشلن بویه نه ده چوه مه شرووب فروشیه گه وره و سه ره کییه کان چونکه پیی وابوو خاوه ن دووکانه بچووکه کان، مشته ری باشیان که مه و مه شرووبه کانیان ماوه یه کی زور له ژیرزه مینی موغازه و دووکانه کانیا نندا ده مینیتته وه و بویه مه شرووبی عال ته نیا لای ئه وان ده ست ده که وی.

پوژی شه ممه زووتر له پوژانی ئاسایی بو مال گه رایه وه تا دلنایبیت که هه موو شتیک ئاماده یه، کاره که ری ماله که، که ده رگای لیکرده وه وه کو ته ماته سوور بوو بو وه وه، چونکه و جاخ و ئاگردانه که، له ترسی ئه وه ی نه با شیوه که له وه ختا پینه گات، له نیوه پووه پیکرابوو و گری ئاگره که به درپژایی پوژه که، بهر سه روچاوی ئه و که وتیوو و سوور هه لگه پرابوو. ئه مه جگه له وه ی که نیگه رانی و هه لچوونه که ش هینده ی دی دهم وچاوی سوور هه لگه پاندبوو.

کاشلن، خوی به ژووری نانخواردنه که دا کرد تا هه موو شته کان سه ح بکاته وه. میزه خره که له ناوه راستی ئه و ژووره بچوو که که دا وله ژیر تیشکی به شه وقی چرای بن میچه که دا که شووشه یه کی ئامال که سک دهوری گرتیوو، له په له یه کی سپی گه وره ده چوو.

له سه ر میزه که چوار قاپ و له سه ر هه ر قاپیک ده سما لیک، له شیوه ی شه وکلایوی که شیشان دا به دهستی خاکاشلن، پووری کیژی خاوه ن ماله که دانرابوو. له ته نیشته هه ر قاپیکه وه چه قو و چنگالی سپی له گه ل دوو په رداخدا یه کیکی گه وره و یه کیکی بچوو که دا دانرابوون.

سزار، له یه که م نیگادا سفره و خوانه که ی نو قسان هاته بهرچاو بانگی کرد:

- شارلوت!

ده رگای دهسته چه پ کرایه وه و پیره ژنیکی کورته بالا وه ژوور که وت. پیره ژن که ده سال له برایه که ی گه وره تر بوو، دهم وچاویکی پانی هه بوو، گیسوه سپیه لول کراوه کانی که له ئه لقه ی کاغه زه وه پیکرابووون به لا پوومه ته کانی هاتبوونه خواره وه. دهنگه ناسکه که ی له چاو هه یکه لی لاواز وچه ماوهیدا، کز بوو. له کاتی جولاندا، پییه کانی به عاریدیدا راده کیشا و به خاو و خلیچکی ری ده کرد. کاتی خوی که گه نج بوو، پییان ده گوت: - چه ند ژنیکی ناسک و جوانه.

لی هه نووکه پیره ژنیکی ره قه له و مرده لوخ و به گویره ی داب ونه ریتی پیشینیان زور خاوین و به ئیراد و سه رسه خت و کورتبین و ازوازی و تۆرینوک بوو، چونکه زور خوی دابوو ه پارسایی و خواناسی و پاریزکاری، به پوالهت وا ده رده که وت که هه موو به سه رهات و ماچه راکانی سه رده می گه نجی خوی فه راموش کردوه.

پیره ژن پرسى: - چیت ده وئ؟

کاشلن به رسقی دایه وه: - به پای من دوو په رداخ که مه، به تاییه تی ئه گه ر بمانه وئ شامپانیاش دابنه یین... زیاد کردنی شامپانیا له سی چوار فرانک زیاتری تیناچیت، به پای من ئه گه ر په رداخی

دریژی شامپانیا خواردنه و هوش له سهر میزه که دابنهین، باشته و ئه مه دیمه نی ژووره که به ته وای ده گوریت.

خاشارلوت، به رسفی دایه وه و گوتی: - من هیچ حکمه تیک له م زیاده مه سره فهدا نابینم. به هر حال تو ده بی پاره ی شامپانیا بدهیت، من هه قم نییه، په یوه ندی به منه وه نییه.

کاشلن، دوودل بوو، له هه نجه تیک ده گه را تا خوی قانیع بکات: - دلنیا به که واهی باشته. ئه مه جگه له وه ی که کیکی " ئاههنگی شاهان " له گه ل شامپانیا دا ره ونه قیکی تازه به خوانه که ده دات.

ئه مه هه نجه ته رژدتری کرد. کلاوه که ی داکه ند. به هه شتاو به پلیکانه کاندایا داگه را، دوی پینج خوله ک به بوتلیک شامپانیا وه، گه رایه وه که مارکه یه کی سپی پیوه نرابوو و به پیتی درشت له سهری نووسرابوو: " شه رابی نایابی که فداری شامپانی کونت دوشاتل رنو " و به گول و گیا پارا بووه وه. گوتی: - بایی سی فرانک زیاتر نه بوو و دیاره شه رایکی به له زه ته.

هه رخوی په رداخه قووله کانی له نیو دولابه کان دهرهینا وله به رده م قاپه کانی سهر میزه که داینان.

دهرگای دهسته راست کرایه وه و کیژه که ی کاشلن وه ژوور که وت. کیژیک بوو بالابه رز وقه له و و سوور و سپی، جوان و سه رحال و شه نگول، قژ رهش و چاوشین. کراسیکی ساده، ئه ندای خروخه پان و نهرم ونول و ناسکی به رجه سته ده کرد. دهنکه گره که ی که زیاتر له دهنگی پیاو ده چوو، دهنکه دانه وه یه کی تیژی هه بوو، له و دهنگانه ی که ئه عساب دیننه له رزه. کیژی به دهنگی به رز گوتی: - به هبه! شامپانیاش هاتوو! که باشه.

وه کو مندال له خوشیا چه پله ی لیدا.

بابی پی گوت: - ئه م پیاوه که خزمه تیکی زوری مه ی کردوو، هه ندی مدارای بکه وله گه لیا به لوتف به.

کیژی قاقایه کی لیدا که مانا که ی ئه مه بوو: - خوم ده زانم.

زهنگی پاروه که لیدرا. دهرگاگان کرانه وه و داخران. لوسابل به دیار که وت. جلیکی رهشی له بهر، بوینباخیسپی له مل و ده ستکیشی سپی له ده ست کردبوو. جووله یه کی بو خو رانان کرد.

کاشلن، شاد و شه رمن به هه شتاو به پیری میوانه که یه وه چوو و گوتی: - لی هاورپی ئازین، ده عوه ته که مان خومانی بوو، بزانه من جلی ئاساییم له بهر کردوو.

یارۆی گهنج بهرسقی دایهوه وگوتی: - بهلئ دهزانم. تو پیت گوتبووم، لی من عادهتم نییه هیچ شهویک بهبی جلکی فهرمی لهمال دهرچم.

له حالیکا که کلاوه قووچهکهی نابووو ژیر باخهلی وگولیکی له یهخهی چاکهتهکهی دابوو، سلای له ههمووان کرد. سزار کهوته ناساندنیان بهیهکدی: - خوشکم، مادموزیل شارلوت و کیژهکه م کورالی، که ئیمه لهنیو خوماننا به " کورا " بانگی دهکهین.

ههموو بهپیزهوه سهریان فرو هینا وکاشلن لهسهری رۆیی: - ئیمه هۆلی پیشوازیمان نییه و له م روهوه بریک سهغلهتین، لی بهههرحال دهگوزهری.

لوسابل گوتی: - زوریش جوانه.

پاشان کلاوهکهیان لهدهست میوانهکه، که دهیویست لای خوی بی، وهرگرت و بهخوی یهکسه ر کهوته داکهندی دهستهوانهکانی.

ههموو دانیشتن. ههموو لهوبهری میزهکهوه تهمشای ئهویان دهکرد وهیشتا کهس قسهی نهدهکرد.

کاشلن پرسی: - ئهمرۆ سهروک زور له دایهره مایهوه؟ من زوو هاتمهدهری تا لهمالهوه یارمهتی ئهه خانمانهبدهم.

لوسابل، به بی موبالاتی بهرسقی دایهوه: - نه، پیکهوه هاتینه دهری چونکه دهبویه بو چارهسهری مهسهلهی مشهماکان، پیکهوه قسه بکهین. ئهمه مهسهلهیهکی یهجار ئالۆزهکه ئههجام تووشی سهریهشمان دهکات.

کاشلن، بیری کردهوه که پیویسته خوشکهکهی بینیتنهناو مهسهلهکهوه. ئهوجا روهی کرده ئه و گوتی: - جهنابی لوسابل له دایهره، به ههموو مهسهله ئالۆزهکان رادهگات. یانی دهتوانم بلیم که جهنابیان دهستهراستی سهروکی دایهرهکهن.

پیره کچ، به ئهدهبهوه سهری داگرت وگوتی: - ئاه! بهلئ، من دهزانم که جهنابیان کهسیکی به توانا و به لیاقهته.

کارهکهری مالهکه، به ئهژنو دهرگاکهی کردهوه، بهدوو قاپی گهورهی سوپ و شورباوه هاته ژوورهوه. ههنگی خانهخوی بهدهنگی بهرز گوتی: - فهرمونه سهر میزهکه، ئیوهجهنابی لوسابل، لیره له نیوان خوشکهکهمو کچهکهما دانیشتن. پیم وانیه شهرم له خانمان بکهیت.

ئیدی خواردنی شیو دەستی پیکرد.

لوسابل، بە ویقاریکی تایبەتیهووەو تەقربیبەن لەبەر خاتری مالمخوکان، خووی زۆر میرەبان دەنواند، ژیراویژیر تەمەشای کیژە گەنجهکەئە دەکردو واقعی لە تەپووبری و سەلامەتی و شەنگولی شەهووت ئەنگیزی ئەو و پرمابوو. خا شارلوت، کە ئاگاداری نیاز و مەبەستی براکەئە بوو، بەردەوام پلارو قسەئە بازارپیبەسەر قسەکاندا دینا. کاشلن شاد و خەنۆل بەدەنگی بەرز قسەئە دەکرد، پەیتاپەیتا لەو شەرابەئە تیدەکرد کە سەعاتی لەوەپیش لە دووکانەکەئە سەری کۆلانەکەئە کری بوو و، دەیگوت: - جەنابی لوسابل، بیژەحمەت پینکی لەم شەرابە بورگونییە بخۆو. بەدەمی خۆم نەبی شەرابینکی یەجگار باشە ولە عەماردا ماوەتەووەو نایابی نایابە. دلنایابە بی وینەئە، لە دۆستانی ئەو بەریبەووە بۆمان دیت.

کیژە گەنجهکە هیچ قسەئەکی نەدەکرد، کەمیک سوور بوو بوووەو و تووزیک شەرمی دەکرد و لە هەقنشینێ کابرایەک کە بیرەکانی ئەمی دەخویندەووە ناپرەحەت بوو.

کاتی خۆراکی قرژال هینرایە سەر سفرەکە، سزار گوتی: - ئەمەش هی کەسایەتیهکی بەرجەستەئە کەمن شانازی بە ئاشنایەتی ئەووە دەکەم.

لوسابل بەدەم زەردەخەنەووە گێرایەووە کە یەکیک لە نووسەرەکان قرژانگی، ناو ناو " خەلیفەئە دەریا" ونەیزانیووە کەئەم حیوانە بەرلەووەئە بکولیت پەشە. کاشلن قژقژ کەوتە پیکەنین و پەیتاپەیتا دەیگوت: - "ها، ها، ها، چ ناویکی سەیرە."

لی خا شارلوت، بە توورەئە و بەپەستی گوتی: - هیچ پەیوەندییەک لەنیوان ئەم دووانەدا نابینم. ئەم نووسەرە پیاویکی نەزان بوو. من هەموو سوعبەتیکم قەبوولە، بەلام دژی ئەووەم کەسیک لە حوزوور و هەنتەری مندا، گالته بە پوحانیان (پیاوانی ئاین) بکات.

میوانە گەنجهکە کە دەیویست دلی پیرەکچ رابگریت وئەم هەلەئە قۆستەووەو وەفاداری و باوەرداری خووی بە ئۆل و مەزەبی کاتولیک دەربری، باسی ئەو خەلکە بی سەلیقەئەئە کرد کە بە شیوئەئەکی سەر قەسەر قە بەسەر حەقیقەتە بی چەند وچوونەکاندا، رادەبرن. ولە دواییدا گەیبە ئەم ئەنجامگیرییە: - من ریزو حورمەتی ئۆل وئاینی باب و کالانم دەگرم، سەری ریزیان بۆ دادەنەوینم. من بەو باوەرە پەروەردە کراوم و تا مردن پابەندی دەبم.

کاشلن، ئیستا پینەدەکەئە. لەکاتیکا پارچەنانیکی بەدەستەووە بوو، لەبن لیوانەووە گوتی: - دروستە، دروستە.

ئەوجا بابەتى قسەكەى، كە بىتاقەتى دەكرد، گۆرى و بە لىھاتوویى و كارامەىى كەسانىكەوہ كە لە كارىكا قال بووبنەوہ پرسى:

- ئەرى ئەم مازەقۆزە، كە ئەمسال تەرفىعى نەكرد، دەھرى نەبووہ؟

لوسابل، بە پىكەننەوہ گوتى:- دەتووست ببى بەچى؟ ھەركەسە وبەگوپرەى كارى خۆى.

ئەوجا، سەبارەت بە وەزارەتخانە، كە ھەمووان تاسەمەندى بىستنى بوون، قسەيان ھىنايە پىشى، ئەو دوو ئافرەتە ئەوئەندەيان شت لەبارەى كارمەندانەوہ ژنەوتبوو، ھەموو كارمەندەكانيان، بەقەد خودى كاشلن دەناسى.

خاشارلوت، بەردەوام باسى "بواسل" ى دەكرد، چونكە ئەو پىاوہ بەو ماجەرا و بەسەرھاتانەوہ كە بەو خەيالپەرورەى وئاو وتاوەوہ دەىگىرپرانەوہ ماىەى دلەندى ئەو بوو. بەلام خاكورا، بە دزىيەوہ دللى لەلای مازى قۆز بوو. ھەلبەتە ئەم خانمانە، ھەرگىز ئەو پىاوانەيان نەبىنى بوو.

لوسابل، كە باسى ئەوانى دەكرد، خۆى زۆر لەوان بە گەرەتر دەزانى، رىك وەكو وەزىرىك كە باسى كارمەندانى خۆى بكات. ئەو قسەى دەكرد و ئەمان گوپيان دەگرت:

- ھەلبەتە ماز پىاوپىكى كەم توانايە وبۆ بەرزبوونەوہ، بۆ پلەوپۆستى بالاتر دەبى زىاتر خۆى ماندوو بكات. ئەم زىاتر ئەھلى ماشەرەت و رابواردنە، ئەم شتانەش بىر وبىرکردنەوہ دەشىوئىنى بۆيە، ھەر بەم دەقەوہ دەمىنئەوہو لەمە بەرزتر نابىتەوہ. ئەمەش خەتای خۆيەتى:- لەگىنە بەھۆى ئەو دەسەلات وئىحتوبارەوہ كە ھەيەتى تا پۆستى يارىدەدەرىش پروات، بەلام لەوہ ھىوہتر ناروات. بەلام پىتولە، قەلەم و ئىنشايەكى باشى ھەيە، پىاو ھەق بللى دارشتنىكى جوانى ھەيە، بەلام نووسىنەكانى ھەر ئىنشايە وبى ناوەرۆكن وسەرڤەسەرڤەن. ناتوانرى ئەم كورە لەسەر كارىكى ھەستىار دابنرى، بەلام ئەگەر سەرۆكىكى ئاقللى ھەبىت، دەتوانى كارى باشى لىبكىشئەوہ.

خاشارلوت پرسى:- ئەدى بواسل چۆنە؟

لوسابل، شانى ھەلئەكاند وگوتى:- ئەو كەسىكى داماوہو ھىچ شتىك لەئاستى راستەقىنەى خۆيدا نابىنئت. ھەندى خەيال پلاوى ھەيە، پىاو بىتاقەت دەكات، ئەو لە نۆرىنى مەدا كەسىكى كەم و بى بايەخە.

كاشلن لە قاقاى پىكەننى دا وگوتى:- باباساون لە ھەموويان باشترە.

ھەموويان بەم قسەيە كەوتنە پىكەنن.

ئەوجا ھاتنەسەر باسی شانۆ و شانۆنامەکانی سال. لوسابل بە ھەمان توانا و زەبەر دەستیەو، پابوچوونی خۆی دەربارەى ئەدەبیاتی دراماتیک و شانۆیی دەربەری و بە دلنایى تاییەتی ئەو پیاوانەو ھەخۆیان لەھەر ھەلە و سەھوویەک بەدەر و خۆیان زۆر پى زانا و شارەزایە، لایەنى ئەرینى و نەرینى ھەر یەکیکیانی ژمارد. خواردنی کەباب و برژاوان تەواو بووبوو. سزار، بە پاریز و دیقەتیکی تاییەتیەو ھە ڕەنگدانەو ھى عال بوونی ناواخنەکە بوو، قەپاخى سەرقایى جگەرى بەرازەکەى ھەلدايەو ھوگوتى: - نازانم ئەم خواردنە باش دەرچوو ھى یان نا. ئەم جۆرە جگەرەنە پسمامیکمان کە لە "ستراسبورگ" ھ بومانى دەنیریت.

ھەموویان، بە نەزاکەتەو، لەو جگەرەیان، کەلەناو دیزەيەکی گلینى زەردا بوو، خوارد.

کاتى بەستەنیان ھینا، ھەموو نیو چەوانیان تیک نا لەجیاتی بەستەنى شتیک بوو لە شۆربا یان شلەيەک دەچوو کەلە پیالەيەکی کەمپوتخۆریدا شەپۆلى دەدا، کارەکەرەکە داواى لە شاگردى شیرینی فرۆشەکە کردبوو کە سەعات ھوت بو ئەویندەر بیت، تابەخۆی بەستەنییەکە لە قالب دەریئى چونکە دەترسا بەخۆی لە عۆيەى ئەو کارە نەيەت.

کاشلن، خەمگین بوو و دەیویست بەستەنیەکە بنیریتەو، لى کە "کیکی شاھان" ھەکی بیرکەوتەو ھە ژیان بوو ھو. ئیدی خۆی ئەو کیکەى کە دەتگوت راز و نەینییەکی زۆر گرینگی تیاوو، بەشپۆیەکی نەینى ئامیز دابەشکرد. ھەموو چاویان برى بوو ئەو شیرینی نەینى ئامیز، داوى ئەو ھى داوا لە ھەموویان کرا کە ھەرکەسە و بەچاوى نوقاوەو پشکی خۆی ھەلگرت، کیکەکە بەسەر ھەموواندا گیردرا.

دەنکە پاقلەکە، بەرکى دەکەویت؟ (لە کیکى شاھان دا، دەنکە فاسۆلیا یان پاقلەيەک دەشاردیریتەو، ئەگەر بەر ھەرکەسێک بەھوى دەبیت بە شای کۆر و مەجلیسەکە و دەتوانى شابانوو ھەلبریت) بزەيەکی ساکارانە بەسەر لیوی ئامادە بوواندەگەرا. لەناکاوا جەنابى لوسابل، لە پووی سەرسامییەو ھائیکى ھەلکیشاو یەک دەنکە پاقلەى درشت و سپى، کە ھیشتا شیرینیەکی پیو ھو، لەنیوان ھەر دوو قامکی دۆشاومژە و ئەسپى کۆژەدا بەھەمووان نیشاندا. کاشلن دەستی بە چەپلەلیدان کرد و بەدەنگى بەرز گوتى: - شابانوو ھەلبرت، شابانوو ھەلبرت.

دوو دلەکی کورتخایەن لە زەینى (شا) دا پەیدا بوو. ئایا ئەگەر خاشارلوتى ھەلبراردبا، ئەمە نەیدەکردە کاریکی سیاسیانە؟ بەو کارە پیرە کیژ دلێ خۆش دەبوو و دلێ دەھاتەو جى، بەلام لوسابل پاشان بیرى کردەو ھە ئەسلەن ئەم دەعوەتە لەبەرخاترى ئەو و خاکورا ئەنجام دراو، ئەگەر پورەکەى ھەلبرت کارىکی بەروالت گەوجانەى کردوو. ئەو ھو پووی کردە دراوسى

گهجه که ی خوی و دهنکه پاقله که ی، پاقله ی شاهی، له به رده م ئه ودا راگرت وگوتی:- مادموزیل
ئىجازه ده فهرموویت ئه م دیارییه تان پیشکەش بکه م؟

ههردووکیان بۆ یه که مجار پوو به پوو پوانیانه یه کدی. کیژی گوتی:- سوپاس ئاغا!

ونیشانی شکۆداری قه بوول کرد.

لوسابل، له دلی خویدا دهیگوت:- ئه له هقی که ئه م کیژه جوانه! چ چاوانیکی رهشی هه ن! که کیژیکی
سه نگینه!

دهنگی ته قینه وه یه که به رز بووه وه که ههردوو خانم له جیی خویان راپه رین. تومه ز کاشلن، سه ری
بوته شامپانیاکه ی هه لپچری بوو وشامپانیاکه به ده م هه لچوونه وه له ده می بوته که وه سه ری
کردبوو وده رپژایه سه ر سفره وخوانه که. ئه وسا جامه کان له شامپانیا ته ژى کران وخانه خوی
گوتی:- ده بینن چ شامپانیایه کی باشه.

لی له و ساته دا که لوسابل جامه که ی خوی هه لگرت تا که میکی لی بخواته وه و نه یه لی شامپانیاکه
برژی، سزار هاواریکرد:- شا ده خواته وه، شا ده خواته وه!

"خا شارلوت" ش که له خوشیا هاتبووه جۆش، به دهنکه گرکه که ی خوی دووباره ی کرده وه:- شا
ده خواته وه، شا ده خواته وه!

لوسابل، جامه که ی خوی به شینه یی وکه مالی دلنایی خواره وه، جامه که ی دووباره له سه ر میزه که
دانایه وه. گوتی:- ده بینن که من چه ند متمانه م به خۆم هه یه!

ئه وجا پوو یکرده خا کورا وگوتی:- هه نووکه ئۆره ی تۆیه مادموزیل!

ئه ویش ده یویست جامه که ی بۆ ده می ببات، به لام چونکه هاوار له هه مووان به رز بووه وه که: "
شابانوو ده خواته وه! شابانوو ده خواته وه!" سووره له گه را و ده ستی به پیکه نین کرد و په رداخه
قوله که ی دووباره له به رده م خویدا دانا.

ئا هه نگ و ئیواره خوانه که، به خۆشی و شادی ته واو بوو "شا" وه کو تاسه مه ند و ئاشقیک خوی
بۆ "شابانوو" ده نواند. پاشان که سارده مه نی و نوشابه خورانه وه. کاشلن داوا ی کرد:

- ده ی ئیستا، قاپ و ئامانان خر بکه نه وه، تا جیگه یه کی زیاترمان بۆ قه بی. ئه گه ر باران ناباریت،
ده توانینبچینه هه یوان و بانیزه ی به رده م شوقه که.

هه چه نده دنیا شه و بوو، رژد بوو له سه ر ئه وه ی که دیمه نی ده ره وه مان نیشان بدات.

بۆیه دەرگا شووشه یییه که ی بهر هه یوان و بانیزه که یان کرده وه و شنه بایه کی فینک خۆی به ژووردا کرد. له دهری رڤا هه وا- وهکو هه وای هه یقی چوار- خۆش بوو و هه موو له و تاک پله یه وه، که ژووری نانخواردنی له به له کۆنه گه وره که ی به رده م شوقه که جیاده کرده وه، سه رکه وتن. جگه له و روناکییه کزه ی که به سه ر شاره گه وره که وه له جه وه لاندای بوو و له و تاجه ئاگرینه ده چوو که ده خرینه سه ر هه نیه ی قه دیسان و پیاوچاکان، هه چی دی نه ده بینرا. خال به خالی ئەم روناکیانه دره خشانتر ده یانوانوو، کاشلن دهستی به روونکردنه وه و شرۆفان کرد:- ته مه شاکه ن، ئەو خواره وه، باخی عه ده نه که به وجۆره دهره وشیتته وه. ئەو هیلله نورانیه ی که جوان دیاره، دریزه ی بولقاره کانه. دیمه نی ئیره به رۆژه وه یه جگار عاله. باوه ر بکه ن ئەگه ر چووبانه سه فه ریش دیمه نی له مه جوانترتان نه ده بینن.

لوسابل، له ته نیشته کوراه، که حایر وحه په ساو ده یروانییه تاریکیه که سستی و په سستی که خه مناک، له وجۆرانه ی که رۆح فه ته ده کات و له په لوپۆی ده خات، بالی به سه ریا کیشابوو، خۆی دابوو به سه رموچه جه ره ئاسنه که دا. خا شارلوت له ترسی سه رما، بۆناو ژووره که گه راپیه وه. کاشلن هه ر به و ده قه وه دهستی دریز کردبوو پایه و ئەستوونه کانی " ئەنوالید " و تروکادرو " و تاقی سه رکه وتنی " ئەتوال " ی نیشاندان و په یته په یته قسه ی ده کرد.

لوسابل، به ده نگیکی نزم پرسن: تو مادموزیل کورا، ده ته وئ له سه ری رڤا ته مه شای پاریس بکه یته؟ کیژی وهکو یه کییک له خه و راپه ری بی، ته کانیکی دا وله وه لاما گوته:- من ده فه رمووی؟... به لی چه ز ده که م. به تاییه تی له شه وا، بیر له هه ندی بویه ران ده که مه وه که به به رچاوی مه وه راده برن. چه ند خه لکی به خته وه ر و چه ند خه لکی نه گبه ت و به ده بخت له م خانوانه دا هه ن! ئەگه ر ده رفه ت و دهره تان هه بووایه هه موو شتییک ببینن، زۆرشت فی ر ده بووین.

له م کاته دا لوسابل، ئەوهنده خۆی له کیژی نزیک کردبووه وه که ئانیشک و شانیان به یه ک ده که وتن. گوته:- دیمه نی ئیره له شه وانی هه یقه شه ودا ده بی زۆر شاعیرانه بی.

کیژی له بن لیوانه وه گوته:- ته سه ور ده که م وایه، ریک وهکو تابلوکانی گوستاف دوره. پیاسه ی دوورودریژی سه ربانان چ که یف و خوشییه ک به مرۆف ده دات.

هه نگی لوسابل، هه ندی پرسیری له مه ر زه وق و سه لیه و خه ون و خولیاکانی کیژی گه نج و دهرباره ی ئەو شتانه ی که له زه تی پی ده به خشن کرد، کیژی به کاوه خو، ریک وهکو کیژیکی به ئاوه ز و فامیده و له هه مان کاتدا نه له راده به دهر خه یالریس، وه لامی دایه وه. لوسابل، کیژی زۆر ئاقل و به ئاوه ز هاته به رچاو.

وای هاته بهرچاو که سهعاتان و شهوان وهفتان له تهنیشت ئهوهوه، بههه مان حالهوه، ئانیسکی داداوه ته سهر محهجه ره ئاسنه که وههستی بهبوونی ئه و له لای خویهوه کردووه و له زهتی ته ماسی بهدنی ئه و چووه ته وجوودیه وه، شتیکی وهکو ههستی شاعیرانه دلئی ئهوی، له بهران بهر پاریس دا، ئه وشاره ی که له ههنبه ریا پراکشابوو و له روناکیدا نقووم بووبوو، و ژیانی پر له زهت و پر فسق و فجوری خوی دهگوزهراند، هینابوو دهخوریان. وای دههاته بهرچاو که خوی بهسهر ئه و شاره مه زنه دا، بالا دهسته و بهسهریا جهوه لان دهکات. ههستی دهکرد چند خۆشه، هه موو شهویک له م به له کونه دا، له لای ژنیکی واوه، خوی بهسهر موحه جه ره که دا بدات و ئاشقیینی بکه ن و دم له ناو دم یه کدی راموسن و بهسهر ئه م شاره به رینه دا، بهسهر هه موو ئه و ئه شق و فیانانه دا که له خوی گرتوون، بهسهر هه موو خۆشی و شادیه بازاری و هه موو هه وا وهه وه سه عه وامیه کاند، به لای ئه ستیره کانه وه یه کدی تووند له هه میز بگرن و بگوشن.

شهوانیک هه ن که بی حالترین بوونه وه ران، به جووری خه یالی ده بن له تووایه بالیان گرتووه. له وه ده چوو لوسابل که میک مه ست بی.

کاشلن چوو تا قیبی پایپه که ی، به دم پیکردنی پایپه که یه وه گه رایه وه و گوتی: - من ده زانم که تو جگه ره کیش نیت، بویه خولکی جگه ره ت ناکه م. به لام شوینی له مه باشتر بو جگه ره کیشان نییه. من ئه گه ر مالم له نهومی خواره وه بووایه ده مردم. هه لبه ته ده مانتوانی ئه م کاره ش بکه ن، چونکه ئه م خانوو ه هی خوشکه که مه. هه روها دوو خانوو ه که ی ئه ملا و ئه ولاشمان، ئه وه ی دهسته چه پ و دهسته راستیش هه ره ی خوشکه که مه. ده رامه تیکی باشی له م خانوانه ده ست ده که ویت. ئه م خانوانه ی له و ده ورزه مانه دا هه رزان ده ست که وتووه.

ئه وجا، رووی بو هۆلی پیشوازییه که وه رگیئا و هاواریکرد: شارلوت، ئه ری تو ئه رزه که ی ئیره ت به چه ند کری؟

له وکاته دا، دهنگی ناسازی پیره کچ به رز بووه وه که شتیکی ده گوت. لوسابل، جگه له چه ند رسته یه کی سه روگویی شکاو هیچی دی نه ده ژنه وت:

- ... له هه زار و هه شت سه د و شه ست وسی دا... سی وپینج فرانک... دوا ی ئه وه کرا به بینا... هه رسی خانوو ه که ... کابرایه کی کارمه ندی بانک... دووباره به پینج هه زار فرانکی فرۆشته وه..

پیره کچ، به که ش و فش و غرووریکی ئه وتوو چه روک و حیکایه تی سه روته و سامانه که ی خوی ده گیزایه وه، مه گه ر سه ربازیکی پیر به وجوره باسی شه ره کانی خوی بگیزایته وه. کرین و مامه له کانی دواتری خوی و قازانجه کانی خوی یه ک یه ک ژمارد.

لوسابل، که به ته‌واوه‌تی گیرۆده‌ی ئەم قسانه بووبوو، هه‌نووکە ڕووی وەرگێڕابوو و پشتی به محه‌جهره ئاسنینه‌که‌وه بوو. لێ چونکه جگه‌له چه‌ند وشه‌یه‌کی پچرپچر، هیچی دیکه‌ی نه‌ده‌بیست، له ناکاوا، هاوڕێ جوانه‌که‌ی خۆی به‌جیه‌یشت وچوو بۆ ژووری نانخواردن، تا گوێی له هه‌موو قسه‌کان ببیت. له‌لای خا شارلوته‌وه دانیشته و ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌رباره‌ی ئەگه‌ری زیادبوونی کرێ خانوو و ئایا پاره‌ی نه‌خت سوودی زیاتره‌ یان مولک، قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

ده‌وروه‌ری نیوه‌شه‌و ڕۆیی و به‌لینی دا که جارێکی دیکه‌ش سه‌ریان بدات.

دوای مانگیك ته‌واوی قسه‌و‌باسی ناو وه‌زاره‌تخانه جگه‌له‌ باسی زه‌ماوه‌ندی ئاغای " جاک لیوولد لوسابل " و خا " سلسه‌ت کورالی کاشلن " هیچی دیکه‌ نه‌بوو.

(۳)

بووک و زاوا له‌هه‌مان ئاپارتماندا که کاشلن و خا شارلوت تیایدا ده‌ژیان له شوقه‌یه‌کی وه‌کو ئەوه‌ی ئەواندا که کرێچه‌یه‌که‌یان ده‌رکردبوو، ئاکنجی بوون.

وی‌پای ئەوه‌ش نیگه‌رانییه‌کی تاییه‌تی بیری لوسابلی نا‌په‌حه‌ت ده‌کرد:

پورێ ڕازی نه‌بووبوو که میراتی خۆی به‌ قه‌واله‌ی فه‌رمی بخاته‌سه‌ر کورا، لێ ڕازی بووبوو که‌له حوزوری خوادا سویند بخوات که پیشتر وه‌سیتی کردوووه‌ وه‌سیتنامه‌که‌ی له مه‌زه‌ری ئاغای " بلوم " سه‌رده‌فته‌ری قه‌واله‌ی فه‌رمی، به‌ ئەمانه‌ت سپاردوووه‌. هه‌روه‌ها به‌لینی دابوو، که هه‌ر میراتیه‌کی له‌پاش به‌جی بمینی به‌ برازاکه‌ی ببیت، به‌لام به‌یه‌ک مه‌رج. چه‌ندیان پێ داگری لیکرد که ئەو مه‌رجه بلیت نه‌چوووه‌ ژیر بار، لێ له‌هه‌مان کاتدا به‌ده‌م بزه‌یه‌کی ئومیدبه‌خشه‌وه‌ سویندی ده‌خوارد که ئەنجامدانی ئەو مه‌رجه کارێکی زۆر ئاسانه‌.

لوسابل، له هه‌نهر ئەم داخوێان و ئەم ڕژدیه‌ی پیره‌کچ دا، باوه‌ری وابوو که باشتر وایه‌ ده‌ستبه‌رداری خیری ئەم مامه‌له‌یه‌ ببیت، به‌لام چونکه کچۆله‌که‌ی زۆر خۆشه‌و‌یست، ئاره‌زووه‌کانی به‌سه‌ر دوودلیه‌کانیا زال بوو، ڕاده‌ستی پێداگرییه‌کانی کاشلن بوو.

ئەو هه‌نووکە، هه‌رچه‌نده به‌دگومانی ناخی ده‌خوارد، به‌خته‌وه‌ر بوو. له‌لایه‌که‌وه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی، که هه‌رگیز له‌ ڕاو ئەمری ده‌رنه‌چوووبوو، خۆش ده‌و‌یست. ژیا‌نی به‌ ئارامی و یه‌کنه‌وایی ده‌ڕۆیی. له زه‌رفی چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌دا به‌ په‌وشی تازه‌ی خۆی که بووبوو به‌ پیاویکی ژندار ڕاهات و له دایه‌ره‌شدا وه‌کو جاران کارمه‌ندیکی به‌رز بوو.

سال بووری و پوژی یه که می سالی تازه هات. به که مالی سه رسامی ئه و تهر فیهی وهر نه گرت که چاوه پروانی بوو، تنیا ماز و پیتوله یهک پله بهرز بوونه وه، لوسابل به دزییه وه به کاشلنی گوت که به تهمایه شهویک، وهختایهک له دایره دهرده چن، له بهر دهرگا گه وره که و به بهر چاوی عالهمه وه، چه سیر مهیدانیکی باشی ههر دوو هاوکاره که ی خوی بکات، لی ئه و کاره ی نه کرد.

لوسابل، له داخی ئه مه ی، به هه موو هه ول و جدیه تیکی خوییه وه تهر فیهی نه کرد بوو، هه شت دانه پوژی ته واو خه و نه چوه چاوانی.

ویپای ئه وهش وه کو سه گی هار کاری ده کرد. له خوت و خو پایش جهوری ئاغای " رابو " یاریده دهری ئیداره شی که نومانگی سال له نه خوشخانه ی " قالی دوگراس " که وتبوو، ده کیشا کاره کانی ئه ویشی ده کرد.

هه موو به یانییهک سه عات هه شت ونیو له دایره ئاماده ده بوو و سه عات شهش و نیوی ئیواره ده هاته دهری. ئیدی له وه ی زیاتر چییان لی ده ویست؟ ئه گه ر به م هه موو هه ول و جدیه ته ی نه زانن و قه دری نه گرن، ئه ویش وه کو خه لکانی دی ده کات. وه سه لام و برایه وه. هه رکه سه و به گویره ی کار و زه حمه تی خوی. ئاخو ئاغای ترشبوو، که وه کو ئه ولادی خوی ره فتاری له گه ل ئه ودا ده کرد، چون قاییل بوو بوو ئه و بکات به قوربانی؟ چه زی ده کرد ئه م بابه ته ی له دلدا نه بی به گری، لیبرا بروات و کیشه که ی له گه ل خودی سه روکدا باس بکات.

ئه وه بوو، پوژیک به یانی دوو شه ممه، پیش هاتنی هاوکاره کانی، له دهرگای ئه و ریزداری دا، ده نگیکی تال بهرز بووه وه که " وهره ژووری " و لوسابل وه ژوورکه وت.

جه نابی ترشبوو، له پشت میژیکی گه وره وه، که کاغه ز و دو سیه ی دنیای به سه ره وه بوو، به جه سه ته چکوله و سه ره زله که یه وه دانیشتبوو خه ریکی نووسین بوو، که چاوی به ئه ندامه پیشکه وتوو هه که ی، لوسابل، که وت گوتی: - سلاو لوسابل، حالت چونه؟

کارمهنده گه نه که به رسقی دایه وه و گوتی: - سلاو سه روکی هیژام، حالی من باشه، ئه دی حالی ئیوه چونه؟

سه روک، دهستی له نووسین هه لگرت و کورسییه خولاوه که ی خوی وهر سوورانه وه. جه سه ته لاواز وباریک و بنیسه که ی که له پالتو ره شه فه رمییه که یدا جه ری بوو، له گه ل ئه و کورسییه گه وره چه رمیه پشتی داره دا، تیکی نه ده کرده وه. میدال و نیشانی ریزلینانی " لژیون دونور " گه وره و بریقه دار، که هه رگیز له گه ل جه سه ته ی وردیله که یدا نه ده گونجا، به سه ر سینگه چکوله و

داته کیوه که یا و له ژیر گوشاری ئه و که لله زله یدا، وهکو سکلیکی گه شاره دهره وشایه وه، سه ری ئه وه نده زل بوو، ده تگوت کارگه و (قارچک) له شیوه ی گومه زدا هه لتوقیوه.

شه ولاگه ی (کاژیره) تیژ و دریژ بوو، گوناکانی قوپابوون، چاره کانی دهرپوقی بوون و هه نیه دزیوه که ی یه کپارچه مووی سپی بوو که بو سه ره وه هه لی دابووه وه.

جه نابی ترشبو ف گوتی: - دانیشه دوستی من، کاریکت هه بوو؟

ئه و سه باره ت به کارمه ندان، به هه مان ته کوزی و زاکونی سوپاییه وه ره فتاری ده کرد و خوی به فره مانده ی که شتییه کی جهنگی ده زانی که له سه ر که شتییه که بیته، چونکه وه زاره تخانه له گوشه نیگای ئه وه وه له که شتییه ک ده چوو که له ریزی پیشه وه ی هیزه جه نگیه کانی فره نساده یه.

لوسابل، به که میک نیگه رانی و توزیک په شیوی و په شوکاو یه وه، به دمه لالکیوه گوتی: - بویه هاتمه خزمه تتان تا له سه روکایه تی به ریز بپرسم، ئایا هیچ هویه ک هه یه، که به مجوره فره موش کراوم؟

- نه خیر دوستی ئازیز، بو ئه م پرسیاره ده که ی؟

- چونکه سه رم سوپماوه، بوچی ئه مسال وهکو سالانی بووری ته رفیعم نه کرد. تکا له سه روکی هیژا وخوشه ویست ده که م ریگه م به دیت تا نیاز ومه بهستی خوم تا کوتایی پروون بکه مه وه و دواوی بووردن ده که م که ئه م پرکیشیه له پرووی جه نابتان ده که م. زور ببوره. من ده زانم که تا کو ئیستا مه شمولی ریعیایه ت و عینیایه تی ئاوارته ی جه نابتان بووم و زور ئیمنتیازی چاره پروان نه کراوم له لایه ن جه نابتانه وه پی دراوه و من ده زانم که ته رفیعم به شیوه یه کی گشتی هه ر دووسال یان سی سال جاریک ده دریت، به لام ئیجازه ده فره موون ئه م خاله ش به عهرزی جه ناب عالی با سه عاده تتان بگه یه نم که من له م دایه ره یه دا ته قریبه ن چاره هینده ی یه ک کارمه ندی ئاسایی کار ده که م و به لای که مه وه دوو هینده ی وهختی دیاریکراو له دایه ره ده مینمه وه. بویه ئه گه ر هه ول و زهحمه تی من له گه ل ئه و مووچه و پاداشته دا که وه ری ده گرم، بخه نه دوو تاکی شایه نه وه (ته رازوو) تاکی جدییته و زهحمه تی من، زور قورستر ده بی له تای ئه و مووچه و پاداشته ی وه ری ده گرم.

لوسابل، ئه م رسته یه ی پیشه وه خته وزور به وردی ئاماده کردبوو و زور به باشی ئه زبه ری بوو.

جه نابی ترشبو ف، سه ری سوپماوو وله وه لام ده گه را. ئه نجام به راویژیکی سارد گوتی: - هه رچه نده له پرووی یاسا و ریساوه، باس و گه نگه شه ی ئه م مه سه لانه له نیوان سه روک و کارمه ندا ریگه پی دراو نییه، به لام ئه مجاره، له بهر خزمه ته زور و به هاداره کانت ئاماده م وه لامت به دمه وه. من

ئەمسالىش، ۋەكو سالانى پيشوو پيشنيزى تەرفيەم بۆتۇ كىردبوو، لى بەرپۆبەرى گىشتى بە بيانوى ئەمەى كە ژنەينانەكەى تۇ ئايندەيەكى روناكى بۇ تۇ دابىن كىردوو، ئايندەيەكى لە رادەبەدەر باش وسەرۋەت وسامانىكى ئەوتۇ كەھىچ يەكىك لە ھاوكارە بچوكەكانى تۇ بە خەويش پىي ناگەن، ناۋەكەى توى سىپپىەو. باشە ئەمە دادپەرۋەرەنە نىيە، ھەركەسە ھەقى خۆى بدىتتى؟ تۇ دەۋلەمەند دەبىت و زۆرىش دەۋلەمەند دەبىت. سىسەد فرانكى زىادە لە سالىكا بۇ تۇ ناكاتە ھىچ، بەلام ئەم سووكە زىادەيە بۇ خەلكانى دى زۆرەو كەلىنىكىيان بۇ پردەكاتەو، بەلى ھاورى، ئەمە بوو ھۆى دواكەوتتى تەرفيەكەى ئەمسالى تۇ.

لوسابل، بە توورەيى و شەرمەزارى ھاتەدەرەو.

شەوى لەسەر نانخواردن، مجىزى لەبەرچاوى ژنەكەى نائاسايى دياربوو. ژنەكەى، خۆى خۆشخوو و خۇمانى، بەلام جدى و پژد دەنۋاند ۋەھركاتى شتىكى بويسىتايە، ھىچ كاتىك رادەستى بۆچوونى بەرانبەرەكەى نەدەبوو، ئىستا ئەو لوتف و جەزبە سىكسىيەى جارانى بۇ مىردەكەى نەبوو ۋەھەرچەندە بەھۆى تەرۋېرى و جوانى ۋشەنگولى ئەۋەو ھىشتا ھەستى ھەۋەسپرانى لاي مىردەكەى بەھىز بوو، جارجار ھەستى پەشىمانىيەكى نىزىك بە دل تىكەلھاتن، كە عادەتەن لە ژيانى ھاۋبەشى دووكەسدا چىدەبى، توشى لوباسل دەبوو.

ھەزاران مەسەلەى بازارى و ناماقولى ژيانى ۋەك فەرامۆشكىردنى ئارايشى بەيانىان و رۆبى خورى كۆنە و نىۋداشتى ئاغا و جلكى كۆن و كالەۋەبووى خانم كە ھەرھەموو ئەمانە نىشانەى ھەژارى خانەۋادەن و ھەرۋەھا ھەموو ئەو كارە زەرۋورىانەى كە نىشانەى خانەۋادەى ھەژارن، كاتى لە نىزىكەۋە زەينى ئەو شتەنە دەدرا، پەنگ و پەۋنەقى دەستكىردى زەماۋەندەكەيان دەبرد و ئەو گولى رۆمانتىكى و شاعىرانەيەى كەلە دوورەو دەستكىرانانى فرىو دەدا، پەژموردە دەكىرد.

پوورە "شارلوت" ش تەبىعەتە ناخۆش و ناپەسەندەكەى خۆى ئاشكرا كىردبوو و دەستى لە رەفتارە ناھەموارەكەى خۆى ھەلنەدەگرت. خۆى لە ھەموو كارىك ھەلدەقورتاند. دەيوىست بەخۆى ھەموو بابەتىك چارەسەر بكات و لە ھەر كىشە و ئاريشەيەكدا بۆچوون و نۆپىنى خۆى ھەبىت. دەيوىست لەھەموو مەنجەلىكدا ئەسكوى بى. جا چونكە ژن و مىرد ترسىكى زۆرىان لە پەنجاندنى ئەو ھەبوو، بۆيە ھەموو رەفتارىكى ئەويان بى چەندوچوون و لەھەمان كاتدا بە نائومىدىيەكى پەنھانىەو، قەبوول دەكىرد.

پىرە كچ، بە ھەنگاۋە قورسەكانىەۋەو بەخشەخش بەناو شوقەكەدا دەھات و دەچوو و بەو دەنگە ناسازەى بەردەوام دەيىۋلاند:- بۆچى واتان نەكىردوۋە؟

گافی ژن ومیر، هر دووبه دوو و به تهنیا ده بوون. لوسابل به توورپه یی دهیگوت:- پوورت تهحه موول ناکری. من چیترباری ئەم وه زعم بۆ نابری، گویت لینی؟ باری ئەم رهوشه نابهم. کورا، به بیموبالاتی وه لامي دایه وه:- جا من چی بکه م؟

ههنگی لوسابل، دههری ده بوو و، دهیگوت:- به راستی ئەو جووره کهس وکاره مایه ی شه رمه زارین! ئەویش، به رسقی دایه وه:- به لئ ئەو جووره خزم وخویشه مایه ی شه رمه زارییه، به لام میراتیه کهشی زۆر چاک وچه وره، وانیه؟ له بهر ئەمه خۆت کهر مه که، تۆش به قه دهر من له مداراکرنی حالی پووریدا، سوودمه ندیت.

لوسابل، که نهیده زانی چ وه لامیک بداته وه، بیدهنگ ده بوو.

ئیسنا پووری، به ردهوام ئەم ژن ومیردهی به گیر هیتابوو داوای لیده کردن که مندالیان بیت، به ته واوه تی له زه واتی نابوون، زۆرجار "لوسابل" ی له گوشه و که ناری ماله که دا به گیر دهینا وبه گویا ده خویند:- زاواکه ی من، من چاوه پروانی ئەوه م، به رله مهرگی من ببیته باوک. من چه زده که م میراتگری خۆم بدینم. هیوادارم بیانووی ئەوه م بۆ نهیه نیته وه که کورا، مندالی نابیت بۆ ئەوه نه خولقاوه که ببیت به دایک. خوا بۆ ئەوه ی داناوه سهیری قه د و بالای بکهیت. مرۆف که زهماوه ند دهکات بۆ ئەوه یه ژماره ی ئەندامانی خیزانه که ی زیاد بکات ونه وه و زورپهت بخاته وه. دایکه پیروژه که ی کلێساکه ی مه، مهنع کردنی مندالبوونی حه رام کردوه. من چاک ده زانم که ئەنگو زهنگین و دهوله مه ند نین و مندال بوون، مه سره فی دهوی، لی ئەوه بزنانن که دوای من هیچ که م و کۆرییه کتان له ژياندا نابیت. من یهک "لوسابل" ی بچووکم دهوی، به لئ دهمه وی، تیده گه ی چ ده لیم؟

چونکه پازده هه یقان به سه ر زهماوه ندی واندا راده برد و هیشتا چه ز و ئاره زووه که ی پیره کچ نه هینرابوو ده ی، گومان و دوو دلئ که وته دل، ئەوه بوو کیچ که وته که ولی و ژیراوژیر هه ندی ده ستوور و رینمایی به کورا دها، رینمایی پراکتیکی ژنیک که پیشتر هه موو فه ند و فیله کانی تاقی کردبووه وه وه هیشتاش به گویره ی پیویست، دهیتوانی په نایان وه بهر بیات.

به لام قهیره کچ به یانیه که ههستی به نه خوشی کرد، به راده یهک که نهیتوانی له جیگا هه ستیت. چونکه تا ئەوکاته قهت نه خویش نه که وتبوو، کاشلن زۆر شپرزه و نیگه ران بوو وله ده رگای ژووری زاواکه ی دا و پیی گوت:- خیرا برۆ بۆلای دکتۆر "باریت" و به سه روکی دایه رهش بلئ که من ئەمرو له بهر ئەم پیشهاته بۆ دایه ره نایه م.

لوسابل، رۆژیکى نارەحەتى بەسەربرد، ئەوندە نینگەران و نارەحەت بوو دەستی نەدەچووہ کار و نەیدەتوانى کار بکات، شت بنووسیت و بەکارەکان رابگات. جەنابى ترشبوڤ، سەرى سورما و لىى پرسى:- ئاغای لوسابل، چ بووہ کہ ئەمرو حەواست جەم وچور نییە؟

لوسابل، بە نینگەرانى بەرسقى دایەوہ:- جەنابى سەرۆک، من زور ماندووم، دویشەو هەتا بەیانى بەدیار پووریوہ بووم کہ حالى زور شرە.

بەلام سەرۆک بە خوینساردییەوہ گوتى:- هەر ئاغای کاشلن بە دیارییەوہ بوایە بەس بوو. من ناتوانم رىگا بەدەم لەبەر خاترى هەندى کاروبارى شەخسى کارمەندەکانم، شیرازەى دایەرەکەم لەبەر یەک هەلوەشیتەوہ.

لوسابل، سەعاتەکەى لە سەر میزەکەى بەرانبەر خوى داناو بە پەشووکاوییەکى زورەوہ چاوەروانى سەعات پینجى پاش نیوەرۆ بوو. هەرکە سەعاتە چالەم گەرەکەى قەد دیوارى حەوشەى دایەرەکە، زەنگى سەعات پینجى لىدا، بە هەشتاو چووہ دەرەوہو بو یەکەمجار لە کاتى دیاریکراودا لە دایەرە وەدەرکەوت.

ئەوئەندە بەپەلە بوو کہ تەنانەت بوو چوونە مالهەش گالیسکەىکى بەکرى گرت و هەرکە گەییە مالهەو، بەپەلە بە قالدەرمەکاندا هەلگەرا.

کارەکەرەکە دەرگاگەى کردەوہ، ئەویش بە مینگەمینگ پرسى:- حالى چۆنە؟

- دکتور دەلەیت حالى زور شرە.

لە ناکاوا لیدانى دللى لوسابل تووند بوو، نینگەران و نارەحەت گوتى:- ئاە! پیرەژن نەمرى!

لوسابل، هەنووکە زاتى نەدەکرد بچیتە ژوورى نەخۆشەکە، بۆیە داواى کرد کاشلن، کەبەدیار خوشکەکەىوہ بوو، بىتە دەرەوہ.

سەرۆکەللەى خەزوورى، لە حالیکا بە پاریزەوہ دەرگای دەرکەوہ پەیدا بوو. رىک وەکو ئەوکاتانەى کە شەوانى خۆشى لەپای ئاگرى موغەیرییەکە بەسەردەبرد، پۆبەکەى لەبەر و شەوکلاوہ یونانییەکەى لەسەربوو. کاشلن لەبن لیوانەوہ گوتى:- حالى شرە، زوریش شرە، چواردانە سەعاتە بیھۆشە، ئەمرو دواى نیوەرۆ دەرمانیان داى.

ئەوسا، لوسابل، هەستى بە سستى ولاوازییەکى زور کرد، خوى بەپیوہ نەدەگرت. لەسەر ئەرزەکە پونیشت و گوتى:- ژنەکەم لە کوئیە؟

- بەديار نەخۆشەكەوہیە.

- ئەدی دكتور چ دەلیت؟

- دكتور دەلیت دووچاری بوورانەوہ بوو، لەوہیە وەھۆش بیتەوہو لەوہشە ئەمشەو بمیریت.

- پئویستی بەمن ھەیە؟ ئەگەر پئویست بەمن نییە ھەزناکەم بیمە ژوورەوہ چونکە ھەزناکەم بەو ھالەوہ ببینم.

- نا، بۆ ژوورەكەى خۆت، ئەگەر شتیكى تازە پرویدا یەكسەر بانگت دەكەم.

لوسابل، بۆ شوقەكەى خۆى زقړییەوہ. ئاپارتمانەكە لەبەرچاوى گۆرَابوو، یانى گەرەترو پوناكتر بووبوو، لى چونكە لەھیچ شوینیک ئۆقرەى نەدەگرت، بۆ بەلەكۆنەكە چوو.

ئاخروئۆخرى مانگی تەمووز بوو، ھەتاو خەرىك بوو لەپشت ھەردوو بۆرجەكەى " تروكادرو " وە ئاوا دەبوو، نوور و پوناكى باران ئاسا بەسەر سەربانە بى شومارەكانى شارا دەبارى.

فەزا كەلەپای ئەو بىنا گەرەبەدا سوورى دەنواند، لە سەر و ترەوہ رەنگى دەگۆرَا و دەبوو بە رەنگى زىرین، پاشان رەنگى جىاوازى زەرد و رەنگى جىاوازى سەوز- سەوزى ئاچوڭ و نوورانى- لەخۆ دەگرت و پاشان، لەئاستى تەپلى سەردا، دەگۆرَا بە رەنگىكى شىنى خالیسە و زندوو.

تەیرە ئەبابیلە وەكو تیر تیدەپەرین، ھیندە بە تیژى تیدەپەرین بە زەحمەت دەبىران و، لە زەمینەى رەنگ ئەرخەوانى ئاسماندا بەرجەستە دەبوون. ھەوریکى چلكن، بە سەر خانووە بى شومارەكانى شارو بە سەر دەشت و بىابانە دوورە دەستەكانەوہو تروپكى تیژى ساختمانە گەرەكان، لەبەینى ھەرەكانەوہ، وەكو نووكى زەنگین جەژن و ئاھەنگى " ئولویھەتى ئىمتراتورانى روما " چوو بوون بە ئاسمانا. تاقى سەرکەوتنى ئەتوال، لە ئاسۆى ئاگریندا، گەرەو رەش دەھاتە بەرچاو، گومەزى بىناى " ئەنوالید " لە ھەتاویكى دى دەچوو كەلە بەرزایى ئاسمانەوہ كەوتیبیتە سەربانىك.

لوسابل، ھەردوو دەستى بە مەجەرە ئاسنینهكەى بەر ھەیوانەكەوہ گرتبوو، لەدلى خۆیدا ھەستى بە شادىەكى زۆر و سەرکەوتوانە دەکرد، بە رادەيەك شاد بوو كە ھەواكەى وەكو شەراب ھەلدەمژى و ھەزیدەكرد كە بجوولیت و ھاوار بكات. ژيانى خۆش و، ئايندەى پر لەشادى دەھاتە بەرچاو. لە ئیستا بەدواوہ دەیویست چ بكات؟

دەخەون و خەيالیکى شیرینەوہ چوو. دەنگىك لە پشتهوہ لەو خەون و خەيالەى دەرھەیتنا. ژنەكەى بوو. چاوانى سوور ھەلگەرَابووون و گۆناكانى ئاوسابوون و كەشەنگ و شەكەت دەھاتە بەرچاو.

هه‌نیه‌ی خۆی هه‌نایه‌ی پێشه‌وه‌ی تا می‌رده‌که‌ی ماچی بکات و ئه‌وجا گوتی: - بۆ ئیواره‌ له‌مالی باب‌ه‌ ده‌بین تا ئاگامان له‌ نه‌خۆشه‌که‌ ببیت. ئه‌وکاته‌ی که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی شیف‌ خواردن ده‌بین، کاره‌که‌ره‌که‌ به‌دیارییه‌وه‌ ده‌بیت.

لوسابل، به‌دوای ژنه‌که‌یا چوو بۆ شوقه‌که‌ی ته‌نیشه‌وه‌.

کاشلن، پێشه‌خته‌ له‌ سه‌ر سه‌فره‌که‌ پۆنیشته‌بوو و چاوه‌پروانی کچه‌که‌ی و زاواکه‌ی بوو. مریشکه‌ سارد بووه‌که‌ و قاپی زه‌لاته‌ی په‌تاته‌ و که‌مپوتخۆری پر له‌ که‌مپوتی تووه‌فه‌ره‌نگی له‌سه‌ر دۆلابی قاپه‌کان بوو، شۆربا و سوپ له‌ناو قاپه‌کانه‌وه‌ هه‌لمی ده‌کرد.

دانیشتن و کاشلن گوتی: - خه‌ریکه‌ پۆژانی به‌رێ ده‌که‌ین که‌من هه‌رگیز ئاره‌زووم نه‌کردوون. به‌لێ پۆژانیکی باش نین.

ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ راویژیک‌ی بی‌ موبالاتانه‌ کرد و جووره‌ نیشانه‌یه‌کی په‌زنامه‌ندی و شادی به‌ سیمایه‌وه‌ دیار بوو. ئه‌وجا وه‌کو پیاویک‌ که‌ ئیشتیایه‌کی زۆری خواردنی هه‌بی، ده‌ستی به‌ خواردن کرد. فرۆجه‌که‌ی به‌لاوه‌ عال و زه‌لاته‌ی په‌تاته‌که‌ی زۆر پێخۆش و به‌له‌زه‌ت بوو.

لێ لوسابل، هه‌ستیده‌کرد، گه‌ده‌ی قورس و روحی ناره‌حه‌ته‌. به‌زه‌حمه‌ت پاروویه‌کی له‌زاری ده‌نا و گویی هه‌لخسته‌بوو و دلێ له‌لای ژووره‌که‌ی ته‌نیشه‌وه‌ بوو، که‌له‌ بیده‌نگیدا نقووم بووبوو، ئه‌ونده‌ مات و خامۆش بوو ده‌تگوت که‌سی تیانیه‌. " کورا"ش برسی نه‌بوو و نیگه‌ران و په‌ریشان ده‌هاته‌ به‌رچاو. چاوی به‌گریان بوون و جارجار گوشه‌ی چاوی به‌ ده‌ستمال سه‌فره‌که‌ ده‌سپری.

کاشلن پرسی: - سه‌رۆکی دایه‌ره‌ چی ده‌گوت؟

لوسابل، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ خه‌زووری ده‌یویست بیزانی، له‌ سیری تا پیاوی گێرایه‌وه‌. کاشلن، چه‌ندین جار ناچاری کرد شته‌کانی بۆ دووباره‌ بکاته‌وه‌و رژدبوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو شتیک‌ بزانن، له‌تۆوايه‌ یه‌ک دانه‌سال بوو له‌ ده‌وامی وه‌زاره‌تخانه‌دوور بوو.

- ده‌بوايه‌ هه‌والی نه‌خۆشینی خوشکه‌که‌م، له‌ دایه‌ره‌دا نیگه‌رانییه‌کی زۆری ئیجاد بکردایه‌.

کاشلن، بیرى له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ دوای مردنی خوشکه‌که‌ی بۆ دایه‌ره‌ بگه‌رێته‌وه‌و سه‌رۆکایه‌تی هاوکاره‌کانی بگه‌رێته‌ ده‌ست. وێرایی ئه‌وه‌ش، بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی لۆمه‌ و سه‌ره‌زنه‌شتی و یژدان، که‌له‌ ناکاوا لێی بیدار بووبوووه‌، گوتی: - وانه‌زانن من به‌مردنی ئه‌م ژنه‌ ئازیزه‌ خۆشحال ده‌بم. خوا به‌وسه‌ره‌وه‌ شایه‌ده‌ که‌من چه‌زم ده‌کرد سه‌له‌های سال خزمه‌تی بکه‌م. به‌هه‌رحال ئیدی هیچ شتیک‌ له‌گه‌ل قه‌ده‌ردا ناکریت، قه‌ده‌ر رته‌ کردنه‌وه‌ی نییه‌.

تازه دستیان به خواردنی تووه فەرہنگیہ که کردبوو که له ناکاوا دەرگای ژووری نه خوښه که کرایه وه. جه ماعه تی سەر سفره که به جوړی راپله کین که ههرسیکیان هه راسان و په ریشان له جیی خو راپه رین و بهرزه پین ههستان. کاره که ره که که ئارامی و خوینساردی خوئی له دست نه دابوو، هاته بهر ئاستانه ی دەرگا که و به هیمی گوتی: - هه ناسه نادات.

کاشلن، دهستمال سفره که ی خوئی هه لدا یه سەر قاپه کان و وه کو شیتان غاری دا. کورا، که دلی که وتبووه په له پهل، له دووی رۆیی. به لام لوسابل، له نزیکی دەرگا که دا وهستا. له دووره وه که وته ته مه شای ئه و په له زهردباوه ی سەر تهخته خه وه که ی نه خوښه که، که به زهحمهت له بهر رۆشنایی زهرده پهری هه تاوی ئیواره دیاربوو. له ویوه پشتی خه زووری ده بینی که به دیار جیگی نه خوښه که وه دانه وی بووه وه و جووله ی نه ده کرد و به واتی وره وه ته مه شای ده کرد. له ناکاوا دهنگی ئه وی هاته گوی، دهنگی که دهتگوت له دووره وه له ریگه یه کی زور دووره وه، له وسه ری دنیاوه دیت، دهنگی که له خه و ناندایته گوی و شتی سهیروسه مه ره ده لیت. دهنگه که دهیگوت؛ - ئیدی ته واو. دهنگی هه ناسه ی نایهت.

وژنه که ی بینی که له پای تهخته که دا هاتبووه سه رچوکان و هه نیه ی نابوووه سەر لیفه که و به دم هه نسک هه لدا نه وه به کول ده گریا. ههنگی ئه وژی بریاری دا بجیته ژووره وه، چونکه له وکاته دا کاشلن، له دیار جه نازه که هه ستابوو، لوسابل، له سەر سه ری نه سپیه که وه چاوی به سه روچاوی پووره شارلوت که وت، چاوانی نوقاوی پیره ژن به راده یه ک له قووله وه چووبوون و پیستی دم وچاوی به جوړی داکشابوو و رهنگی زهرد بووبوو که له جهسته یه کی مؤمیاکراو دهچوو.

لوسابل، به نیگه رانییه کی تایبه تیه وه گوتی: - ته واو بووه؟

کاشلن، که دهیروانییه جهسته ی خوشکه که ی، رووی بۆلای زاواکه ی وهرگیراو ههردووکیان ته مه شای یه کیان کرد. له وهلامی ئه ودا گوتی: - به لئ.

و ویستی به خورتی خه م له دم وچاوی خوئی بیئی، لی ههردوو پیاوه که له چاو تروکانیکا، هینده ی بللی یه ک و دوو ناخ و دهروونی یه کیان خوینده وه و بیئه وه ی بزائن بۆ، به حوکی غه ریزه ته و قه یه کیان له گه ل یه کدیدا کرد. دهتگوت دهیانویست به و شیوه یه سه بارهت به وکاره ی هه ر یه کیکیان بۆ ئه وی تریانی کردبوو، سوپاسی یه کدی بکه ن.

ئه وسا، بیئه وه ی کات به فیرو بدن، بۆ ئه نجامدانی ئه و کارانه ی که ده بی بۆ هه ر مردوویه ک بکری، که وتنه خو.

لوسابل، راسپيردرا كه له دووی دكتور بړاوت و هه رچی زووتره سهری ئو شوینانه بدات، كه پیویسته سهریان بدات.

کلاوه که ی له سهر کرد وبه هه له داوان له پلیکانه کانه وه داگه پرا. په له ی بوو که زووتر بگاته سهر شه قامه که تا به تهنیا هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکشیت و بیریک بکاته وه و له زهت له و شادمانی وبه خته وه ریبه ببینی که رووی کردو وه ته ئو.

که راسپارده کانی ته واو کرد، له جیاتی ئه وه ی بومال بگه ریته وه به تاسه ی دیداری خه لکییه وه بو بولقار رویی تا ئاویتته ی جم و جولی جه ماوه ری خه لک و ژیانی پر جووله ی زه رده په ری ئیواره ی پاریس بییت. چه زیده کرد، پر به زار هاوار به گوئی ریواراندا بدات که: - من ئیستا خاوه نی په نجا هه زار "لیور" م. هه روه ها که دهستی له گیرفانه کانی نابوو له به رده م موغازه کاندا وه ستا وبه و نیازه ده پروانیه کوتال و قوماشه گرانبه ها وجه و اهیزات و موبیله جوانه کان که: - ئیستا ده توانم ئه مانه بکرم.

له ناکاوا، له به رده م موغازه یه کدا، که شتومه کی تاییه ت به تازیه باری ده فروشت، رت بوو، له پر بیریکی به میشکا هات: - ئه دی باشه ئه گهر نه مردبی چی؟ ئه گهر به هه له چووبن؟

له حالیکا که ئه م گومانه له یادگه یدا شه پؤلی ددها، به هه نگاهی هه راره وه بومال گه رایه وه. هه رکه گه بییه وه مالی پرسى: - دکتوره که هات؟

کاشلن به رسقى دایه وه و گوتى: - به لئى، دکتور فه وته که ی (مردن) سه لماند و قه ولی دا که لایه نین په یوه ندیدار ئاگادار بکاته وه.

هه ردووکیان بو ژووری مردووه که گه رانه وه. کورا، که له سهر تاک قه نه فه یه کی ده سکدار دانیشتبوو، هیشتا هه ر ده گریا. گریانه که ی نه رم و ئاسایی بوو، هیچ خوی نه ده رهنجان، به هه مان ئاسانیه وه که ژنان روندک ده ریژن، له سهر گریانی خوی به رده وام بوو.

هه رکه هه رسیکیان به تهنیا له ئاپارتمان ه که دا مانه وه کاشلن به ئه سپایی گوتى: - ئیستا که کاره که ره که رۆیشتوو به خه وئ ئیمه ده توانین هه موو شوینیک بگه ریین تا بزاین شتیک له موبیله ودؤلابه کاندا شاردراره ته وه یان نا؟

هه ردوو پیاره که ده ست به کار بوون. دؤلاب وکومه دیه کانیان خالی ده کرد، گیرفانی جله کان ده گه ران و هه ر پارچه کاغه زیکیان به رده ست که وتبا ده یان کرده وه و ده یانخوینده وه. تا نیوه شه و

هیچ شتیکیان نه دۆزی بووه وه که مایه ی سه رنج بیته. کورا خهوی لیکه وتبوو، به دهم خه وه وه سووکه پرخه یه کی به رده وامی ده کرد. سزار پرسى: - باشه ئیمه ده بی تا به یانی لی ره بین؟ لوسابل، که هه راسان و په ریشان بوو، گوتی باشتترین شت ئه مه یه تا به یانی له ویندەر بمینینه وه. ههنگی خه زووری بریاری خوی دا وگوتی:

- له م حاله دا ده بی برۆین کورسیه ده سکداره کان بینین.

به دوو قۆلی دوو کورسی ده سکداری نه میان له ژووری میوانی ژن و میرده ی گهنج هینا.

دوای سه عاتیک هه رسیکیان به دهم پرخ وه وۆری نا ریک و پیکه وه له هه نهر جهسته ساردو سرکه ی پیره ژندا، که له بیدهنگی ئه به دی خویدا ئارامی گرتبوو، خهویان لیکه وت.

به یانی وهختایه ک کاره که ره که وه ژوورکه وت هه موو بیدار بوونه وه. کاشلن، چاوانی هه لگوفت وگوتی: - به لئ، من ئاگادار بووم ته نانه ت یه ک چرکه ش نه خه وتم. ته نیا چاوم نوقاندبوون تا که می ئیسراحت بکه م.

کورا بو ماله که ی خوی گه رایه وه. له وکاته دا لوسابل، به بی موبالاتیه کی ئاشکراوه پرسى: - که ی بچین بۆلای مه حزه ردار تاله ده قی وه سیتمه که ئاگادار بین؟

- به که یفی تو... حه زده که ی ئه مرۆ به یانی ده رۆین.

- پیویست ده کا " کورا " ش له گه ل خۆدا به رین؟

- پیموایه ئه و بیته باشته ره، چونکه به هه رحال میراتگر ئه وه.

- که واته من ده رۆم پیی ده لیم که خوی ئاماده بکات.

لوسابل، به پینگافی له ز له ژوورکه وه ده ره که وت.

مه حزه ری ئاغای " بلوم " سه رده فته ری قه واله ین فه رمی، تازه خه ریک بوو ده کرایه وه که کاشلن و لوسابل و ژنه که ی به جلکی تازیه باری و قه لافه تی خه مباره وه گه یینه جی.

مه حزه ردار، یه کسه ر پیشوازی کردن و خولکی دانیشتنی کردن. کاشلن هه ودای قسه کردنی گرته ده ست وگوتی: - هه لبه ته جه نابت به نده ده ناسیت. من برای " خا شارلوت کاشلن " م. ئه م خانمه کچی من و ئه و ئاغایه زاوامه. خوشکه داماوه که ی من دوینی چوه بهر دلۆقانی خوداو ئیمه سبه ینی به خاکی ده سپیرین. چونکه ئه و ره حمه تیه له مه حزه ر و نووسینگه که ی ئیوه وه سیتی

کردوو، بۆیه هاتووینه خزمهتتان تا بزانی ئایا سهبارهت به ناشتنی خۆی هیچ وهسیتنیکی تایبهتی کردوو و ئایا ئیوه شتیکتان له لایه به ئیمه ی بلین یان نا.

یارۆی مهزهدار چه کمه جه یه کی راکیشا وگوتی: - بفرموان ئاغا، ئه مه کۆپی وهسیتنامه که یه که من ده توانم یه کسه دهقه که یان بخمه خزمهت. نوسخه ئهسلیه که عهینی ئه م نوسخه یه یه و ده بی له لای من بمینیتته وه.

ئه وجا به مجوره دهستی به خویندنه وه کرد: - بهنده که له خواره وه ئیمزام کردوو، فیکتورین شارلوت کاشلن، وهسیتنامه ی خۆم به م ناوه پۆکه ی خواره وه ئیقرار کردوو:

" کۆی میراتی من که نزیکه ی یه ک ملیۆن و سه د و بیست ههزار فرانکه بۆ ئه و مندالانه ده بیته که له "سلسهت کورالی کاشلن" برازام ده بن، به م مه رجی که باب و داکی ئه و مندالانه، تا گه وره بوونی منداله نۆبه ره که یان، هه قی ئه وه یان هه یه سوود له قازانجی ئه و پارهی وه برگرن.

ئه م ریسایانه ی خواره وه، پشکی هه ر مندالیک و پشکی تایبهت به باب و داک که تا له ژیانابن مافی سوود وه رگرتیان له قازانجی ئه و پارهی پاریزراوه، دیاری ده کات.

له حالیکه ئه گه ر مه رگی من پیش ئه و کاته بکه وئ که برازیه که م مندالی بیته، هه موو سه روته و سامانه که م بۆماوه ی سی سال به و مه به سه ته ی که له سه ری را ئماژم بۆ کردوو، له لای مهزهداره که ی من ده مینیت، تا ئه گه ر له و ماوه یه دا مندالیک هاته دنیا یی وهسیتته که ی من ئه نجام بدات.

لی هه رکاتی، له ماوه ی سی سالدا، که به سه ر مه رگی مندا رابرد، خواوه ند مندالیکی به کورالی عه تا نه فهرموو، ههنگی مهزهداری من له سه ریته سه روته و سامانه که ی من به سه ر هه ژاران و ئه و دام و دهزگا خیرخوازیانه ی که ناویان له م لیست وپاشکویه دا هاتوو دابه ش بکات.

لیستیکی دووردیژی ناوی دهزگا خیرخوازیه کان و ژماره و دهستور و وهسیتان هاوپیچی وهسیتنامه که کرابوو.

پاشان ئاغای بلوم به ئه ده به وه کاغه زه که ی دایه دهست کاشلن که زۆر ناره حته و هه راسان بوو. چونکه به پیوستی زانی که هه ندیک داخویان و پوونکردنه وه ی زیاتری بداتی گوتی: - خا کاشلن، کاتی بۆ یه که مجار ئه م شه ره ف و شانازیه ی دابه من که بيم به سهروه سیتی وی، به منی راگه یاند که پر به دل چه زده کات میراتگریک له نه ژاد ومالباتی خۆی بدینیت. له وهلامی ئه و به لگه و هه نجه تانه دا که من دم هینانه وه، ویستی فه رمی و نه گۆری خۆی که به هه رحال هه لقولاو و زاده ی

ههست و باوه‌پین مه‌زه‌بی خۆی بوو، پوونکرده‌وه. ئەو باوه‌پری وابوو که‌هەر وه‌سله‌تییکی نه‌زۆک و بی به‌ر نیشانه‌ی له‌عنه‌تی خودایه. بۆیه من به‌هیچ کلۆجی نه‌متوانی که‌مترین گۆرپانکاری له ویستی ئەودا بکه‌م. باوه‌پ بکه‌ن من له‌مباره‌یه‌وه زۆر نار‌ه‌حه‌تم.

ئەوسا، خه‌نده‌یه‌کی به‌ پووی کورالیدا داوگوتی: - گومانم نییه که ئەم خانمه به‌م زووانه ئاره‌زووی ره‌حمه‌تی به‌دی دینیت.

هه‌رسیکیان، خه‌مبارتر له‌وه‌ی بتوانن بیر له‌هیچ بکه‌نه‌وه، له‌وینده‌ر هاتنه‌ده‌ری. شان به‌شانی یه‌ک، مات و خامۆش، شه‌رمه‌زار وتوو‌ره، وه‌کو ئەوه‌ی دزییان له‌ یه‌کدی کردبیت، بۆ مال زق‌پینه‌وه. له‌ناکاوا هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی کورا په‌وه‌یه‌وه، هه‌قنه‌ناسی پووری کردیه‌کاریک که‌چیتر بۆ مردنه‌که‌ی نه‌گری. لوسابل، که‌له‌ داخا لیوه‌کانی زه‌رد هه‌لگه‌رابوون، به‌ خه‌زووری گوت: - کوا ئەم قه‌واله‌یه‌م ویده تا به‌چاوی خۆم ناوه‌پۆکه‌که‌ی بدینم.

کاشلن قه‌واله‌که‌ی دای‌ی و ئەویش ده‌ستی به‌ خوینده‌نه‌وه‌ی کرد. له‌ قه‌راخ شوسته‌که‌ وه‌ستابوو و له‌ کاتیکا که‌ پ‌ی‌پ‌واران شانیان له‌ شانی د‌ه‌دا، ماوه‌یه‌کی زۆر وه‌ستا و به‌چاوانی تیژ، ناوه‌پۆکی وشه‌کانی پشکنی. دوو نه‌فه‌ره‌که‌ی دی، دووشه‌قاویک له‌ پیشت‌ره‌وه‌ چاوه‌پروانیان ده‌کرد و خامۆش و بیده‌نگ بوون. پاشان لوسابل، وه‌سیتنامه‌که‌ی دایه‌ وگوتی: - هیچ کاریک نا‌ک‌ری، عه‌جه‌ب کل‌اویکی ناوه‌ته‌ سه‌رمان.

کاشلن، که‌ پاشه‌کشه‌ی ئاوات و ئامانجه‌کانی توور‌ه‌ی کردبوو، به‌رسفی دایه‌وه‌وگوتی: - خه‌تای تۆی نه‌حله‌تیه که‌ مندالیکت نه‌خسته‌وه، تۆ که‌ده‌ترانی ئەو له‌میژ بوو چاوه‌پروانی مندالیک بوو.

لوسابل، بیئه‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه، شانی هه‌لته‌کاند.

وه‌ختی گه‌بینه‌وه‌ مال، خه‌لکیکی زۆر چاوه‌پروانیان بوون ئەم خه‌لکانه که‌سانیک بوون که‌ کاروکاسبیان کفن و دفنی مردووان و کاروباری تاییه‌ت به‌ مردووان بوو. لوسابل، چوو بۆ ماله‌که‌ی خۆی و بریاری دا که‌ هه‌قی به‌سه‌ر هیچه‌وه‌ نه‌بیو خۆی له‌ هیچ کاروباریک هه‌لنه‌قورتینی.

سزار، له‌گه‌ل هه‌موواندا به‌ تووندی قسه‌ی کردو هاواری به‌سه‌راکردن که‌ وازی لیبینن و داوای لیکردن که‌ زووتر کۆتایی به‌ هه‌موو شتیکی بینن و به‌په‌له‌ شه‌ری ئەم جه‌نازه‌یه‌ی له‌کۆل بکه‌نه‌وه. کورا، که‌له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا بوو، هیچ ده‌نگیکی لیوه‌ نه‌ده‌هات. لی کاشلن، داوی یه‌ک سه‌عات، له‌ ده‌رگای ژووری زاواکه‌ی دا و پ‌ی‌ی گوت: - " لیوپلد" ی ئازیزم، هاتووم تا هه‌ندی بۆچوونی خۆمت له‌مباره‌یه‌وه پ‌ی‌ی بلیم، چونکه‌ ئەنجام هه‌رچۆنی بی ده‌بی ر‌ی‌که‌وتنیکی ب‌ک‌ری. من پ‌ی‌م‌وايه ده‌بی

رېټورېسميکي تازيه باري ئابروومهندانه بهرپا بکريټ تا وهزاره تخانه گومان نه کهن. بۆ خه رجي ئه م کارهش پيکه وه ده چينه ژي رباري. ئه مه جگه له وهی که ئيمه هيشتا هيچمان له ده ست نه داوه. چونکه ماوه يه کي زور نييه که ئيوه زه ماوه ندتان کردوه. ئه وهی مایه ی نه گبه تي بي، ئه وه يه که ئهنگو نه توانن مندا ل بخره وه. هه ر هيمه تي بکه ن، ئيدي کاره که ته واوه. جاري با به په له کاره کان رايي بکهين، تو ئاماده ی جار جاري سه ريکي وهزاره تخانه بده يت؟ منيش ناو نيشاني کارته کاني راگه ياندي مرده که ده نووسم.

لوسابل، به پرووی گرژی و نه به دلی، قه بوولی کرد که هه ق به خه زووریه تی و هه ردووکيان پرووبه پرووی يه کدی، له م به روله و به ری ميژيکی دريژا رو نيشتن تا ناوه روکی مه رگنامه که که چوار چيوه يه کي ره شی له ده ور کيشرابوو بنووسن و پر بکه نه وه. پاشان فراڤينيان خوارد. کورا، به خه مساردی و بي موبالای هاته وه، وه کو ئه وه وابوو، که ئه و بوويه رو رووداوانه هيچ په يوه نييه کيان به وه وه نه بيت. چونکه شه وي شيقی نه خواردبوو خواردنيکی زوری خوارد.

هه رکه له نيوه روژه بوونه وه، کورا بۆ ژووره که ی خوی زقريبه وه. لوسابل، چوه ده ري تا بۆ وهزاره تي ده ريانوی بروات. کاشلن له هه يوانه که دا له سه ر کورسيه ک پالی دایه وه تا پايپيک بکيشيت. هه تاوی قورسی روژيکی هاوینه، به تووندي دهيدا له سه ربانه تيکروژاوه کان که هه نديکيان هه وره بانی شووشه به نديان هه بوو، که تيشکی خو ره که له و شووشانه ی ده دا، وه کو ئاگر ده دره وشايه وه و چاوی ده خسته ريشکه و پيشکه و..

کاشلن، به توی تاقه کراسيک، به چاوه پرووشه کانيه وه، له ژي ر ئه و نوور بارانه وه، ده پروانيه گرده سه وزه کاني پايی ئه وشاره گه وره يه ی له ته پ وتوزا غه رق بوو بوو. بيري ده کرده وه، که پرووباري سن له پای ئه م گرده سه وزانه دا، ئه م گرده جوانانه ی که داوینيان يه کپارچه درخت بوو، ئارام و فينک ده روات، چه ند چه زی ده کرد که بيتوانيا له ره خي روبره که دا، له ژي ر دره خته کاند، له سه ر سه وزه گياکه دا به ده ما دريژ بييت و هه موو ده ميک ئاو له ده می وه ربات، به لام له به له کو نه گه رم و داغه که ی مالی خویدا نه بوایه. ناره حه تيه کی تايه ت، که زاده ی ئه و ناکامی و به د شانسيه چاوه پروان نه کراوه بوو که به سه ريان هاتبوو- که پيشتر به ئوميديکی زوره وه چاوه پروان بوون - دلی ده گوشتی. له ناکاوا به ده نگی به رن، وه کو چۆن يه کيک له ئه نجامی بير کرده وه ی زور وه له چوونه وه ميشکی تيک بجيت، هاواريکرد:- ئه ی به د سروشتی ناره سه نی چه په ل!

له ژووره که دا و له پشت سهری خوږه وه، گوږی له دهنګی هاتوچوږی مامورانی کاروباری مردووان و ته قه ته قی به رده وامی چه کوش ده بوو که بزمازی تابووته که یان داده کوتا. له و کاته وه که چووبوو بولای کابرای خاوهن مهزهر، ئیدی رووی خوشکه که ی نه بینی بوو.

لی به ره به ره گهرمی هه و او روښنایی ئه و روژه هاوینییه تین و تاوی به جهسته و گیانی به خشی و ههنگی بیرى کرده وه که هیشتا هه موو شتیک له دهست نه چوو. ئاخر چون ده بی کیزه که ی مندالی نه بیت؟ خو هیشتا دوو سال به سهر بوکینی ویدا نه بوریه.

زاواکه ی هه رچه نده که سیتی کورته بالا بوو، لی به هیز و که ته و چوارشانه وساغ و سه لامهت ده هاته به رچاو. بیگومان مندالیان ده بوو، زور پیویست بوو مندالیان بییت.

له ولاشه وه لوسابل، به بیدهنگی خو ی به وهزاره تخانه که دا کردبوو ویه کسهری بو ژووره که ی خو ی داخری بوو. کاغه زیکی له سهر میزه که ی خو ی بینی که لی نووسرابوو: - سهروک ئیوه ی دهوی.

سهره تا، زور بیثاقهت بوو. زور له دکتاتوریه تی ئه م دهزگایه که سواری سهری بووبوو بیزار بوو و به نارهبزاییه وه دهستیکی هه لته کاند، پاشان ئاره زویه کی تووند و ناگه هانی بهرز بوونه وه و ترفیع ختو و که یه کی دا، بیرى کرده وه که ئه ویش روژی له روژان ده بی به سهروک و به و زوانه تهره قی ده کات.

لوسابل بیته وه ی چاکه تی دهره وه له به رخوی داکه نییت، یه کسهر چوو بولای جه نابی ترشبو ف، سیمایه کی ماته مباری، نه ک له و جوهری له کاتی خه م و په ژاره ی ئاساییدا له خو ده گرن، به لکو زور له وه زیاتری له خو هینا و نیشانه ی خه میکی راسته قینه و قوولی له سهر و سیمای خو ی هینا. سیمای نائومی دی و ره شبینییه کی ئه وه نده قوولی پیوه دیار بوو، مه گه ر ته نیا له کاتی رووبه پروو بوونه وه ی کیشه و ئاریشه یین گه وره دا، به روخساری مروقه وه دهر بکه ویت.

سهروک، که سهر و که لله زه لامه که ی به سهر کاغه زاندا دانه واندبو وه وه، هه لپری و به راویژیکی له ناخافله وه پرسى: - من ئه م به یانیه زور کارم به تو هه بوو، بوچی نه هاتبو ویت؟

لوسابل به رسقی دایه وه و گو تی: - جه نابی سهروک، به داخه وه پوره شارلوت ئه مری خوی کرد و من هه نوو که هاتووم که تکا له جه نابتان بکه م، به به شداری له پیوره سمی ناشتنه که یدا که سبه نیی ئه نجام دهری گه وره مان بکه ییت.

قەلافەتى جەنابى ترشبوڧ يەكسەر ھيۋر بوۋەۋە بە راۋيژىكى رېزئامىز ۋاۋخەمىيەۋە گوتى:-
لەم حالەدا دۆستى ئازىزم مەسەلەكە فەرق دەكات. سوپاست دەكەم و بېرۆ مەرەخەسەيت چۈنكە
ئەرك و كارىكى زۆرت لەسەرە كەدەبى پىيان رابگەيت.

لى لوسابل، دەيوست خۆى جدى نىشانىدات، بۆيە گوتى:- مەمنونم جەنابى سەرۆك، ھىچ كارىكم
لە دەرەۋە نەماۋە دەمەۋى تا كۆتايى دەوام لە دايەرە بمىتمەۋە.

ئەۋەى گوت و بۆ ژوورەكەى خۆى زقريبەۋە.

ئەم ھەۋالە لە ھەموو بەشەكانى دايەرەدا بلاۋ بوۋەۋە ھەموۋان دەھاتن وسەرخۇشيان ليدەكرد،
سەرخۇشيبەك بەتامى پىرۆزبایى، زياتر بۆ ئەۋە دەھاتن تا قەلافەت و جلەكانى دواى ئەم
پووداۋەى ئەۋ بدىنن. لوسابل، ھەموو رستە ونىگا مانادارەكانى، بەرۋالەتى فرىوبىبازى، ئەكتەرىكى
ليھاتوو و بە كارامەيەكى سەيرەۋە تەحەموول دەكرد.

ھەندىك دەيانگوت:- چ ئەدا وئەتۋارىك دەنۆيتى. ئەۋانى دىش دەيانگوت:- ئەۋ خەمى چىيە، دەبى لە
دلى خۇيدا زۆر خۇشحال بى..

ماز، كەلە ھەموۋان پوودارتر بوو، بە گۆساخى خەلكانى لات و لەۋيرەۋە پرسى:- بەدروستى
دەزانى چەندى لەپاش بەجىماۋە؟

لوسابل، ۋەكو يەككىك مەسەلەكە ھىچ پەيوەندىيەكى بەۋەۋە نەبىت و چاۋى لە مىراتى ئەۋەۋە
نەبى، ۋەلامى دايەۋە:

- نە، بە تەۋاۋى نايانم، ۋەسىتنامەكە دەلئىت نزيكەى يەك مليۆن و دووسەد ھەزار فرانكە. ئەمەش
لەۋيۋە دەزانم كە يارۆى مەحزەردار ناچاربوو يەكسەر ھەندى لە تىچوو و كاروبارى كفن و
دفنەكەيمان پى بلىت.

ھەموۋان لەۋ باۋەرەدا بوون كە لوسابل چىتر لە دايەرە نامىتت. مرۆف ئامادە نىيە بە دەرامەتتىكى
سالانەى شەست ھەزار فرانكى ئەم ھەموو رەنجە بدات، چۈنكە ئەم جۆرە خەلكە بۆ خۇشتن
ۋدەتوانن بىنە ھەرشتىك كە خۇيان بىانەۋى. ھەندىك ۋاى بۆ دەچوون كە لەۋەيە ھەزبكات بچىتە
ئەنجوومەنى ۋەزيران و ھەندىكى دى پىيان ۋابوو دەيەۋى بىتت بە ئەندام پەرلەمان. سەرۆكى
ئىدارەش چاۋەرۋان بوو كە ئىستىقالەنامەكەى ئەۋى پىبگات تا بىخاتە بەردەست بەرپوۋەبەرى
گشتى.

هه موو کارمه ندانی ئیداره له خه تمه کهیدا به شدارییان کرد و پئیان وابوو خه تمیکی هه ژارانیهان بۆ پیره ژن کردوو. لی دهنگویه کیش له ئارادا بوو که خا کاشلن خۆی وای ویستوووه و ئه وهی له وه سیتمانه که یا به ئاشکرا گوتوو.

له سبه یینی ئه و رۆژه وه، ئیدی کاشلن به بهرده وای ده چوو دایه ره و ده وای خۆی ده کرد، "لوسابل" ش دوی یه که هه فته نه خوشین بۆ خزمهت و ده وای گه رایه وه. هه رچه نده له ر ولاواز ورهنگ زهرد بوو بوو، به لام وه کو هه میشه کۆشیار وجدیوو. واده هاته به رچاو که هیچ گۆرانیکی له ژانیا روی نه داوه. به لام ئه وهی ده بینرا، ئه وه بوو که به خۆ رانانی ته واوه وه، به وپه ری که ش و فشه وه چرووتیان ده کیشا و باسی ده رامهت و ریگه ی ئاسن و ئیعتیاراتی گه وره یان ده کرد. ریک وه کو ئه وانیهی که ئیعتیاراتیهی گرینگیان له گیرفاندا بیت. ئه نجام، دوی ماوه یه که هه مووان زانیان که خانویه کی هاوینه یان له ده وره به ری پاریس به کری گرتوو تا پشووه کانی هاوین له وینده ر بقه تینن.

خه لکی وایان بیر ده کرده وه: ئه مانه ش وه کو پیره ژنی ره حمه تی رژد و پیسکه ن. ئه م خووه له ناو هه موو خانه واده که یاندا بلاوه وه هه موویان تان وپۆی یه که شالن. به هه رحال، هیچ خوش نییه پیاو به م هه موو سه رووت و سامانه وه، له خزمه تی دایه ردها بمینیتته وه.

دوی ماوه یه که، ئیدی که س باسی نه ده کردن، هه مووان بۆچوون و نۆرینی خۆیان سه بارهت به وان ده ربری بوو، که له چ قوماشیکن وچ مالیکن.

(٤)

لوسابل، له وه ده مه دا که له دوی جه نازه که ی پوره شالوت ده رۆی بیری له میراتیه ملیون فرانکیه که ی ئه و ده کرده وه و تووره یی ئه وه ش که ده بوایه ئه مه له دلی خۆیدا بیلیتته وه، هینده ی دی خۆینی جگه ری ده خواره وه، ئه و نامرادی خۆی له چاوی هه موواندا ده بیینی وله خۆی ده پرسی: - باشه بۆچی له زهرفی ئه م دووساله دا که ژنم گواستوو ته وه مندالم نه بووه؟ وله ترسی ئه مه ی نه با وچاخ کویر بی، دلی به تووندی لیی ده دا.

ئه وسا وه کو کورپژگه یه که که به ته ماحی برده نه وهی خه لاتیک بروانیتته ترۆکی ئه ستوون و کۆله که یه کی به رز وله دلی خۆیدا بریار بدات به هه ول و ته قه لا و کاری پیویست، هه رچۆنی بووه خۆی بگه یه نیتته ترۆکی ئه ستوون و کۆله که که، به وئاوایه لوسابل بریاری دا که ببیت به باوک؟ دنیاو بنیا بوون به باوک بۆ ئه و نه ببیت به باوک؟ رهنگه تا ئیستا له بهر خه مساردی و بی موبالاتی خۆی، بیری له وه نه کرد بوو بیتته وه که زورپهت و میراتگریک بۆخۆی بخاته وه و هیچ کاتیک هه ولی

جدی بۆ گەشتن بەم مەبەستە نەدابێ. لەدلی خۆیدا گوتی لە ئیستا بەداوێ هەموو هەولێکی خۆی بۆ ئەم مەسەلەیه تەرخان دەکات و دەستبەرداری هیچ هەول و کۆششیک نابێت و چونکە بەدڵ خوازیاری ئەم مەبەستەیه، هەر سەردەکهوێ و دەیگاتی.

لێ کە بۆمال گەپایهوه هەستی بە نەخۆشی کرد و بەناچاری لەجیدا کەوت. ئەنجامی نامرادی و ناکامیهکی تووند بوو و ئەو باجەکهی دەدا.

پزیشک گوتی حالی زۆر خراپەو دەستووری دا کە ئیسراحت بکات و تا ماوهیهکی زۆر داوێدەرمان بەکار بینێ. لەوه دەرسان کە تایی نەخۆشهکە، تایی مێشک بێ.

وێرایی ئەوهش دواي هەشت رۆژ لەبەکارهینانی دواوێدەرمان هەستایهوهو چوو بۆ وهزارهتخانه و دەستی بە دواي خۆی کردەوه. بەلام چونکە هیشتا هەستی بە نەخۆشی و بیتاقهتی دەکرد، نەیدەوێرا لەگەڵ ژنەکهیدا بخهوێت. وهکو چۆن فرماندهیهک بیهوێ بچیتە شەڕیکی چاره‌نووس سازهوهو دوودل بێ و بترسیت، بهوئاوایه دوودل بوو. کاری ئەمشهوی دهخسته سبهی شهو و بهئومیدی ئەوه بوو کە بهتهواوهتی چاک ببیتهوه وههست بکات کە توانای تهواوی بۆ ئەنجامدانی هەرکاریک هیه. هەر ساناساتی نەبزی خۆی دەگرت، کە هەستی بە سستی لێدانی دلی بکردایه خیرا یان شەربهتی قوهتی دهخوارد یان گوشتی دهخوارد و بهرلهوهی بۆ مال بگه‌پیتهوه، بۆ وهی گوڕیکی وهبه‌ربیتهوه ری په‌یماییهکی زۆری دهکرد.

چونکە، حالی بەدلی خۆی باش نەدهبوو، کەوته بیری ئەوهی کە بروات وهرزی هاوین له دوروبه‌ری پاییز به‌سه‌ربه‌ریت. ئیدی ئەم قه‌ناعه‌تهی له‌لا دروست بوو کە هه‌وای ئازادی زۆزان، مجیزی شیواوی وی دینیته‌وه تایم وئارامی دەررونی پینده‌به‌خشیت، بۆیه ئومیدی ته‌واوی به‌سه‌رکه‌وتنی ئایندهی خۆی په‌یدا کرد و زۆرجار به‌ کینایه‌ی تاییه‌تیه‌وه به‌ خه‌زووری ده‌گوت:- کە بچینه زۆزان و هاوینه‌هه‌وار مجیزی من باشتر ده‌بیت و هه‌موو شتی‌ک به‌دلی خۆمان ده‌بیت.

و وشه‌ی هاوینه‌هه‌وار له‌ نۆرینی ویدا مانایه‌کی نه‌ینی ئامیزی هه‌بوو.

به‌لێ، له‌ گوندی "بزون" خانویه‌کی بچووکیان به‌کرئ گرت وه‌هرسیکیان بۆ ئەوینده‌ر گواستیان‌ه‌وه. ئەو دووپیاوه هه‌موو رۆژی له‌ به‌یانیه‌وه به‌ پێیان به‌ نیو ئەو ده‌شت وده‌ره ده‌که‌وتن و تا ویستگه‌ی ئاسنی "کلمب" نەده‌وه‌ستانه‌وه و عه‌سر له‌وینده‌ره‌وه به‌پای پیاده‌ بۆمال ده‌گه‌رانه‌وه.

کورا، که شاد و سه‌رمه‌ستی ژيانی که‌نار روبراره جوانه‌که‌ی گوند بوو، به رۆژه‌وه ده‌رۆی له ره‌خی روبراره‌که رۆده‌نیشت وگولی کیوی ده‌چنی و چه‌پکه گیای جوان وناسک و زه‌ردی له‌گه‌ل خۆیدا دینایه‌وه.

شه‌وان به سی قۆلی به‌ره‌خی روبراره‌که‌دا به دم پیاسه‌وه تا به‌نداوی "مورو" ده‌رۆیشتن و بۆ بیره‌خواردنه‌وه، خۆیان به ریستورانی "تیول" دا ده‌کرد. روبراره‌که له‌و که‌رخه‌وه به ریزی‌ک کۆله‌که‌ی دارین به‌ربه‌ستیکی بۆ کرابوو، به‌تووندی سه‌ری خۆی به کۆله‌که‌کاندا ده‌کیشا وله پانتاییه‌کی سه‌د مه‌تریدا به‌رز ده‌بووه‌وه هه‌لده‌چوو و که‌فی ده‌کرد. هاره‌وهاژهی دارژانی ئاوه‌که، ئه‌رزه‌که‌ی دینایه له‌رزه‌و بۆخاریکی شیدار و فینک له شیوه‌ی ته‌نکه هه‌وری‌کا، که وه‌کو ته‌نکه دووکه‌لیک له قه‌لبه‌زه و تاقه‌که‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه، له ئاسماندا شه‌پۆلی ده‌دا و بۆنی ئاو و سیاناوی به ده‌ورو به‌ردا بلاوده‌کرده‌وه.

شه‌و داده‌هات. له‌خواری خواره‌وه پوناکییه‌کی گه‌وره پارسی روناک ده‌کرده‌وه هه‌موو شه‌ویک کاشلن ئه‌م رسته‌یه‌ی دووباره ده‌کرده‌وه: - عه‌جه‌ب شاریکی گه‌وره‌یه!

جارجاری قیتاریک به‌سه‌ر پردیکی ئاسندا، که کۆتایی دو‌رگه‌که‌ی ده‌بری، تیده‌په‌ری، گرمه‌گرمیکی بریسکه ئاسای ده‌کرد ویه‌کسه‌ر به‌سه‌متی چه‌پ وراستا، واته رپوله پارسی یا ده‌ریا، پینچی ده‌کرده‌وه و دیار نه‌ده‌ما.

هه‌رسیکیان به پیاسه‌و راپوچکه ده‌گه‌رانه‌وه و سه‌یری هه‌له‌هاتی هه‌یفیان ده‌کرد. پاشا له قه‌راخ خه‌نده‌کیک داده‌نیشتن و ته‌مه‌شایان ده‌کرد و ده‌تگوت مانگه‌که له‌گه‌ل ئاوه‌که‌دا ده‌روات و چینی سه‌ر ئاوه‌که، وه‌کو شه‌پۆلی ئاگر، ته‌کانی ده‌خوارد. قورباقان به‌ده‌نگی وشک و کورت ده‌یان قی‌راند. ده‌نگی بالندانی شه‌و له حه‌وادا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. جارجار تارمایی و سیبه‌ریکی گه‌وره و خامۆش به‌سه‌ر ئاوی روبراره‌که‌دا داده‌خزی و په‌وتی رۆشن و هیمنی روبراره‌که‌ی ده‌شیواند. ئه‌م سیبه‌رو تارماییه، به‌له‌می راپوه‌ماسی قاچاخچیان بوو که‌له ناکاوا تۆری قوچه‌کی خۆیان هه‌لده‌داو ئه‌و تۆره گه‌وره و بۆرباوه‌ی که پر ده‌بوو له ماسییانی دره‌خشان و له‌رزان، وه‌کو ئه‌وه‌ی گه‌نجینه‌یه‌ک له ژیر ئاوه‌وه هه‌لکیشن - گه‌نجینه‌یه‌کی زندوو له ماسییانی سپیواژ - ده‌یان‌ه‌تینایه ناو به‌له‌مه‌که‌وه.

کورا، هه‌راسان و په‌ریشان، به میهر و مه‌حه‌به‌ته‌وه خۆی ده‌دا به‌سه‌ر بازووی می‌رده‌که‌یدا و هه‌رچه‌نده به ئاشکرا باسی هیچ شتیکیان پیکه‌وه نه‌کردبوو، به‌لام پیشبینی نه‌خشه‌کانی می‌رده‌که‌ی ده‌کرد. ئه‌م ده‌ورانه بۆ وان ده‌ورانی تازه‌ی ده‌زگیرانداری و چاوه‌روانی ماچ ماچین و راموسان و ماته‌ماتی ئاشقانه بوو. هه‌ندی‌جار لوسابل، ماچیکی چکوله و به‌دزی بناگوویی کورای ده‌کرد، یانی

ئەو گۆشە نەرم وناسكەى جەستەى ئەوى رادەموسى كە يەكەمىن پىنچى گىسۈەكانى، لەسەرى خەرمانەيان دابوو و، كورا بە گۆشینیكى دەستى وى وەلامى دەدايەوہ. دياربوو ھەردووكيان خوازیارى وىسالى يەكترن، بەلام بەھۆى وىست و ئیرادەيەكى بەھیزتر لە شەھوت و سىكس، يانى لە ترسى تاپۆى يەك ملیۆن فرانك، بەيەكيان رەوا نەدەبىنى، چونكە ھىشتا كات و شوینەكەيان بە گونجاو نەدەزانى. كاشلن جۆرە ئومىدىكى كەوتبووہ دل، جۆرە ئومىدىكى لە دەوروبەرى خۆيا بەدى دەکرد، بۆیە تا رادەيەك ئارامى گرتبوو وشاد وخەندان بوو. مەشرووبى بەبى مەزە دەخواردەوہ، خواردنى زۆر دەخوارد و لە دللى خۆيدا، لە ئاسۆى لیل و تاريكى قەيرانە شاعیرانە و رۆمانتیكەكانى خۆيدا، ھەستى دەکرد كە جۆرە سۆز ومیھریكى ساكارانە لە حالى دەرکەوتندايە، سۆزىك كەلە ھەنبەر دیمەنن جوان و خەيالئەنگیزی بیابان وسارا- بۆ نمونە بارانیک لە نور بەسەر لق وپۆپ وگەلای درەختاندا، يان ئاوابوونى خۆر لەودیوى گردە سەوز وجوانە دوورەكاندا، يان عەكس بوونەوہى تیشكى ئەرخەوانى لە روبرادا- ھەموو ئەم دیمەنانە سۆزى مرؤف دەجولینن. ئەو لەو حال و ئەحوالەدا بوو كە گوتى:- من لە ھەنبەر ئەم شتانەدايە كە باوەر بە خوا دینم، ئەم دیمەنانە دل دەكەنەوہ.

ئەوجا ورگی خۆى نیشان دەدا ولەسەرى دەرپۆى:- من ھەستدەكەم كە تەواو گۆراوم، ژیروژوور بووم، ھەستدەكەم خەرىكە دەبم بە كەسىكى سەیر. وايم دیتە بەرچاوا لە ھەمامىكیان ھەلكیشاوم و پربەدل ھەزدەكەم بگريم.

لەم بەینەدا لوسابل، روو لە چاكبوونەوہ دەچوو. لە ناكاوا شەويك جۆش وخرۆش وگەرم وگورپییەكى ئەوتۆى بەخۆوہ بینى كە تائیستا شتى واى بەخۆوہ نەبىنى بوو. ھەستى كرد كە وەكو جوانو ئەسپىك پئویستى بە غاردان و ھەلتیزانە، پئویستى بەوہیە لەسەر سەوزە گياكان خۆى بگەوزینى و دەیەوى لە خۆشیا ھاواربكات.

ھەستى كرد كەكاتى گونجاو و لەبار ھاتووہ. ئەو شەوہ شەوى وىسالى راستەقینە بوو.

پاشان يەك مانگی ھەنگوین، مانگیكى سەرپیتز لە نەوازش و ئەشق و ئومیدیان پیکەوہ بردەسەر. دوای ئەوہ تیگەیشتن كە ھەول و تەقەلاكانى وان بى بەر وخاترجەمى و دلنیابوونەكەيان بیھودە بووہ. ناؤمیدی و ھیوابراوى و كارەسات بوو. لى لوسابل، بۆرى نەخوراد، كۆلى نەدا. بە ھەول و تەقەلایەكى میتا بەشەرییەوہ، لەدووى مەبەست و ئامانجى خۆى دەچوو. ژنەكەى كە لە سۆنگەى ھەمان ھەوہس وئارەزووہوہ، ھاتبووہ جۆش و لە ترسیكى گەورەتر دەترسا ودەلەرزى، بەدەم

هه‌واو وهه‌وهسه سیکسیه‌کانی می‌رده‌که‌یه‌وه ده‌چوو، له‌گه‌لیا ده‌چوو په‌نا وپه‌سیزان و چاوب‌بریکی و ئاشقینی ده‌گه‌ل ده‌کرد، هه‌میشه هه‌وا وهه‌وه‌سی ساردوسری ئه‌وی ده‌بزواند.

هه‌مووان له‌ رۆژانی هه‌وه‌لی هه‌یفی ئوکتوبه‌ردا بۆ پارسی گه‌رانه‌وه. ژیانیان به‌ره به‌ره دژوارو ناخۆش ده‌بوو. قسه‌یان ره‌ق و به‌ئازار، کاشلن که هه‌ستی به‌ دژواری ره‌وشه‌که ده‌کرد. ئه‌وانی به‌ ته‌شه‌رین تال و تانوتی ناهه‌موار و تاییه‌ت به‌ کۆنه سه‌ربازان، په‌ست و بیزار ده‌کرد.

بیریکی جیگیر و بی ئامان به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دان. روحیانی ئازار ده‌دا، ئاگری بوغز و کینه‌یانی ده‌ره‌ق به‌یه‌کدی ده‌گه‌شانده‌وه، ئه‌ویش بی‌ری ئه‌و میراتیه دووره ده‌سته بوو، ئیستا کورا داشی سواربوو و به‌ زبری ره‌فتاری ده‌گه‌ل شووه‌که‌یدا ده‌کرد. به‌چاوی کورپیژگه‌یه‌کی شاگردی ماله‌که‌یان یان پیاویکی ناشایسته ته‌مه‌شای ده‌کرد و " کاشلن " ش هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له‌سه‌ر شام (شیف، شیو، خواردنی ئیواری) ئه‌م قه‌وانه‌ی لیده‌دایه‌وه: - من ئه‌گه‌ر پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند بوايه‌م، منالی زۆرم ده‌خسته‌وه و ده‌بوو... به‌لام که پیاو هه‌ژار بوو، به‌لای که‌مه‌وه ده‌بی ئه‌قل و هۆشی هه‌بیته.

ئه‌وسا پرویده‌کرده‌ کێژه‌که‌ی و ده‌یگوت: - تۆش وادیاره ده‌بی وه‌کو من بیت... لی حه‌یفی که..

ویه‌کسه‌ر، به‌ ته‌وس و ته‌وهینه‌وه شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کاند، نیگایه‌کی به‌ ماناوه‌ی زاواکه‌ی ده‌کرد.

لوسابل، وه‌کو خه‌لکانیکی ره‌سه‌ن و نه‌جیب که‌له‌مالی خه‌لکیکی ئالچاخ و لات وله‌ویرا گیری خواردبی، هه‌یج وه‌لامیکی نه‌ده‌دایه‌وه. له‌ وه‌زاره‌تخانه‌دا هه‌میشه په‌ست و گه‌رژ و مۆن دیاربوو، هه‌موو کارمه‌نده‌کان هه‌ستیان پیده‌کرد. رۆژی خودی سه‌رۆک لی پرسی: - خو نه‌خۆش نیت؟ تۆ که‌میک گۆراوی.

هه‌موو ئومیدیکی به‌ ته‌رفیعه‌که‌ی کۆتایی سال بوو، بۆیه هه‌ر به‌و ئومیده هه‌موو هه‌ول و کۆششیکی جارانی، وه‌کو کارمه‌ندی نمونه‌یی، گرتبووه‌وه به‌ر.

له‌کۆتایی سالدا، ته‌نیا سووکه پاداشتیکیان، که‌له‌هی هه‌مووان که‌متربوو دایی و هه‌یچیان به‌ خه‌زووری نه‌دا.

لوسابل، به‌دلی شکاوه‌وه بۆلای سه‌رۆک چوو، بۆ یه‌که‌مین جار ته‌نیا به‌ وشه‌ی ئاغا دواندی و گوتی: - ئاغا، باشه ئه‌م هه‌موو هه‌ول و کۆششهی من که هه‌یج به‌ریکی لی نه‌دورمه‌وه، به‌که‌لکی چی من دیت؟

ئاغاي ترشبوڧ، سەرە زلەكەي دانەواندو گوتى:- ئاغاي لوسابل، من پىشتەر پىم گوتيت كە ئەمجۆرە گەنگەشە وچەند وچوونە لەنيوان پەئىس ومەرئوسا، رىگەپىندراونىيە. من دووبارەي دەكەمەو كە ئەو ئىدىيەيەي تۆ بە سەرۆهتي ئىستاتەو دەيكەي، لەگەل هەژارى و هەڤكارەكانتا بەراورد ناكري..

لوسابل، لەمە زياتر خۆي پىنەگىرا:- بەلام ئاغا، من كەهچم نىيە، پوورى رحمەتي خىزانەكەم، سەرۆهتەكەي خۆي بۆ يەكەمىن مندال تەرخان كەردوو كە لەم زەماوەندەي ئىمەو پەيدا بىت.

من وخەزوورم جگەلە مووچەكانمان هىچ سەرچاوەيەكي بژيوى دىكەمان نىيە.

سەرۆك سەرى سورما وگوتى:- باشە ئەگەر ئەمپروش سەرۆهت وسامانىكت نەبى، بەهەر حال سبەي دەتبى، بەم پىيە هەر قسەكەي منە.

لوسابل، كەبۆ تەرفىعە لەدەست چووەكەي زۆر لە مىراتى بەدەست نەهاتووەكەي، خەفەتبار بوو، هاتەدەرەو. لى دواي چەند رۆژىك كاتى كاشلن، تازە دەهاتە ناو ئىدارە، مازى قۆز، دەم بە پىكەنن هاتە ژوورەكەي، پاشان پىتولە، بەچاوانى ئەبلەقەو پەيدا بوو، دواي ئەو بواسل، دەرگاكي دەلەك داوبە نىگەرانى وەرژووركەوت. ژارخەنىكى تەوسامىزى بەسەر لىووە بوو، بە نىگايەكي دەسىسە ئامىزەو دەپروانىيە ئەوانى دى. باباساون لەسەر كورسىيە بەرزەكەي خۆي دانىشتبوو و وەكو مندالە مەكتەبلىان، هەردووپاي نابوونە سەر بۆرىەكەي ناوەندى پايەي مىزەكە و پايەي گلىنەكەي نابوو لەلىووەو.

كەس، هىچى نەدەگوت. پىندەچوو هەمووان چاوەروانى شتىك بن. كاشلن قەوالە و نووسراوى خەرجى تۆمار دەكرد، ئىدى وەكو عادەتي هەمىشەيى خۆي، بەدەنگى بەرز دەقى نووسراوەكەي دەخویندەو؛- تولون، كەل وپەل و پىداويستى ژوورى ئەفسەرانى كەشتى رىشلىو- لورىان، جل و پىداويستى نووموانان بۆ كەشتى دزە- برست، تاقىكردنەوەي قوماشى ئىنگلىزى تايبەت بە بايەوانى كەشتى!

لوسابل، هاتە ژوورەو. لوسابل ئىستا هەموو بەيانىيەكەخۆي دەهات وكارەكانىخۆي دەبرد، چونكە خەزوورى ئىدى ئەم زەحمەتەي بەخۆي نەدەدا كەبە فەراش وپىشخزمەتا كارەكانى بۆ بنىريت.

لەوساتەدا كە لوسابل، لە ناو كاغەزە زۆر و زەبەندەكانى سەر مىزەكەي خەزووريا، بۆ ئەو نووسراوانە دەگەرا كە پەيوەنديان بەخۆيەو هەبوو، مان، بەتيلەي چا و سەيرى دەكردو

دەستەکانی لیکدی دەمالین و پیتولە که خەریکی سیگار پێچانەووە بوو، ناوبەناو لیوی هەڵدەقورتاند. ئەم ئەتوارانە هەمووی نیشانەی تەوس و توانج و گالته و پێ رابواردنیکی ئەوەندە زەق بوون، که بەکەس نەدەشاردرانەووە. پیتولە رووی لەلای یارۆی کۆپی نووس کرد وگوتی: -باباساون، باشە تۆ ئەزموونیکێ زۆرت لە ژیانەووە وەرئەگرتوووە، زۆرشتان لە ژیانەووە فێر نەبووی؟

پیرەمێرد که تیگەیی دەیانەووی پێی رابووین و باسی ژنەکە ی بکەن، وەلامی نەدایەووە.

پیتولە، دووبارە گوتی: - باشە هەر تۆنەبووی که رازی مندال خستنهووت کهشف کرد؟ چونکه بهخۆت بووی به خاوەن مندالیکێ زۆر.

پیرەمێرد سەری هەلبێری وگوتی: - ئاغای پیتولە تۆ دەزانی من حەزملەم جۆرە سووعبەتانه نییە. من لە بەدشانسی خۆما جارێک هەلەیهکم کرد و ژنیکی دێهاتیم هینا و وەختایەک خیانەتی ئەوم بو ساغ بوووەو، ئیدی لێی جیابوومەووە و بڕایەووە.

مان، بە راوژیکی جدی و بیئەووەی پێیکەنیت پرسی: - بێگومان خیانەتی ئەوت چەندجارێک بو ساغ بوووەو، وانییە؟

باباساون، بەتووندی بەرسقی دایەووە - بەلێ ئاغا.

پیتولە، سەرلەنووی هەلیدایە وگوتی: - بەلام ئەمە مانای وانییە که تۆ هەنووکە بابی چەندین مندال نیت، سی چوار مندالت هەن.

پیرەمێرد، تەواوتەواو سوور بوووەو بە دەم مینگە مینگەووە گوتی:

- تۆ ئاغای پیتولە، دەتەووی من توورە بکەیت، بەلام ناتوانیت. بەلێ راستە، ژنەکە ی من سی مندالی بوو، گریمان یەکەمیان لە منە، بەلام دووانەکە ی دی رەت دەکەمەووە. لەمن نین.

پیتولە دیسان گوتی: - بەلێ، هەموو خەلکی دەلین مندالی یەکەم لە تۆیە و هی تۆیە و ئەمە کافیه. زۆر باشە پیاو یەک مندالی هەبیت، بەلێ زۆر باشە وئەوپەری بەختەوهرییە. من گریو دەکەم که ئاغای "لوسابل" ش زۆر خوشحال دەبیت ئەگەر بتوانی وەکو تۆ ببیت بە خاوەنی یەک مندال، مەگەر وانییە؟

کاشلن، ئیستا دەستی لە تۆمارکردنی قەوالە ی خەرجیان هەلگرتبوو. هەرچەندە باباسارون جەورکیشی گەپجارپیە ئاساییەکانی ئەو بوو و ئەو لەم جۆرە دەرئەتانهدا دەمی لێ بەرەللا دەکرد

و ھەرچى تانە وتەشەرىكى نەشیاۋى، لەبارەى ژن و مېردايەتى ئەم پېرەمىزدە نەگبەتەۋە، لە ھەگبەدا ھەبوو، بەسەرى ئەو نەگبەتەيدا ھەلدەپشت، لەگەل ئەۋەشا پېنەدەكەنى.

لوسابل، نامە ونووسراۋەكانى خۆيىكۆكردبۈۋە تا براۋت، بەلام چونكە ھەستىدەكرد، ھەموو ئەو تانەوتەشەر و تەوس و توانچ و ژارخەنانە بۇ ئەۋە، بووكى لەگەل تۆمە خەسو گویت لىيى. ھەستى غرور ھانىدەدا كە نەرواۋت. كى رازى وى لەلاى ئەم خەلكە ئاشكرا كرددوۋە. ئەۋجا گفنوگوۋىەكەى خۆى دەگەل سەرۆكى دايەردەدا ۋەبىر ھىنايەۋەو يەكسەر بۆى دەرکەوت كە ئەگەر نەيەۋى لە ۋەزارەتخانەدا بىي بە گەپچارى ھەركەس و ناكەسىك، دەبى ھەر ئىستا خۆى بنوئىنى، سام و ھەببەتى خۆى نىشانىدات.

بواسل، بە ناو ژوورەكەدا دەھات ۋەدەچوو و بەردەوام پۆزخەنى لىدەدا. لاسايى دەنگى گرى مندالانى رۆژنامەفرۆشى دەكردەۋە و بەدەم ھاۋارەۋە دەيگوت؛- نەينى بوونە خاۋەن مندال، بەدە ساھى! رازى مندال دروستكردن بە قەلەمى باباساون، بەۋىنەۋە.

جگە لە لوسابل و خەزوورى، ھەموۋان لەقاقاي پىكەنىيان دا.

پىتولە، لەپر ئاۋرى لاي ئەندىكاتورنووسەكەى دايەردەى دايەۋە وگوتى:

- چىتە كاشلن، بۇ ۋەكو ھەمىشە پووخوش و دەم بە پىكەنىن نىت. ۋاديارە پىتسەير نىيە كە باباساون، مندالىكى لە ژنەكەى پەيدا كرددبى. بەلاى منەۋە زۆر كومىدىيە، مايەى پىكەنىنە. ئەم كارە كارى ھەموو كەسىك نىيە.

لوسابل، دووبارە سەرى داخست ۋەكەۋتە ھەلدانەۋەى نامە ونووسراۋەكانى سەر مېزەكەى خەزوورى، ۋا خۆى دەنۋاند گۋايە خەرىكى خويىدەنەۋەيە و گويى لە قسەى كەس نىيە، بەلام رەنگ بە پوۋيەۋە نەماۋو.

بواسل، بەھەمان دەنگى سەرسەريانە لەسەرى پۆيى:- سەبارەت بە سوۋدى مىراتگرى و ۋەرگرتنى بەشە مىرات بە دە شاھى.

ھەنگى مان، كە ئەم جۆرە تەوس و توانجانەى بەكەم و بە بچووك دەزانى، لە خوتوخۆرايى رقى لە لوسابل بوو، لەبەر ئەۋەى لوسابل، ئومىدى بەدەست ھىنانى سەرۋەتىكى مۆلى، كە سالەھا بوو خەۋى پىۋە دەبىنى، لەدەست ئەو دابوو، راستەۋخو پوۋيىكردە ئەو و گوتى:

- ئاغاي لوسابل، چىيە رەنگت بۇ ۋا زەرد بوۋە؟

لوسابل، سهري هه لينا و راسته و راست له هاوکاره که ی خوی مۆر بووه وه. هه لوهسته یه کی چه ند چرکه یی کرد، لیوه کانی له توورپه بیدا ده له رزین، له نوکته یه کی مسته هه ق و گورچکب و دوو زهردینه ده گه را، به لام چونکه ئه وه ی نه دۆزییه وه که خوی ده یویست، به رسقی دایه وه و گوتی:

- من هیچم نییه، به لام پیم سهیره که تو ئه م هه موو رووداریه ت له کوپوه هیناوه؟

ماز، که پشتی له موغیره که بوو، و به هه ر دوو دهستی دوو گوشه ی پشت چاکه ته که ی هه لبری بوو، به پیکه نینه وه گوتی: - ئه ری گیانه، پیاو هه ر کاریکی له دهست بیت، ده بی بیكات، به لام ئیمه ش وه کو تو هه موو جار ی سه رناکه وین..

قاقایه کی به رز قسه که ی ئه وی بری. باباساون که که م داییزیک حالی بوو بوو رووی قسان له ونییه و گالته به وناکه ن، حایر وحه په ساو، قه له مه که ی به دهسته وه گرتبوو. کاشلن، کوله مستی گرد و کو کرد بووه وه و ئاماده بوو په لاماری هه رکه سیک بدات که بکه ویته به ردهستی و چاوه روانی ئه وه بوو بزانی ئاقیبه تی ئه م کاره ده گاته کوئ. لوسابل، به مینگه مینگه وه گوتی: - نازانم من له چ شتیکدا سه رکه وتوو نه بووم؟

مازی قۆز، سووچیکی چاکه ته که ی به ردا تا به و دهستی سمیلی بابدات و به راویزیکی نه رم و شیرین گوتی: - من ده زانم که تو دهست بدهیته هه رکاریک، موه فه ق ده بیت، بویه من هه له م کرد که باسی تو م کرد. ئه مه جگه له وه ی که باسه که مان له بنه ره ته وه باسی منداله کانی باباساون بوو نه ک باسی مندالانی تو. چونکه تو مندالت نین و تو دهست بدهیته هه رکاریک سه رکه وتوو ده بیت، جاکه مندالت نییه، ته نیا له بهر ئه وه یه که خۆت نه تو یستوو ه مندال بخره یته وه.

لوسابل، به تووندی گوتی: - ئه مه چ په یوه ندییه کی به تووه هه یه که ته ده خول ده که ییت؟

له هه نبه ر ئه م راویژه توونده دا "ماز" ش دهنگی هه لبری و گوتی: - ئه وه چ ده لپی؟ توژی به ئه ده ب به و ئاگات له ده می خۆت بی، ده نا خراپت پی نیشان ده دم و بزانه له گه ل کیدا قسه ده که ی.

لی لوسابل، له توورپه بیدا ده له رزی و هاوسهنگی خوی له دهست دابوو.

- من نه وه کو تو که سیکی سیبه ندی و لات وله ویرم و نه مندالیکی نازدار وجوان. تکایه لی ره به دواوه قه ت قسه م له گه ل مه که. من نه له تو و نه له که سانی وه کو تو ده ترسم و حساب بو که ستان ناکه م.

نیگایه کی مه یدانخوازی، پیتوله و "بواسل" ی کرد.

ماز، له ناکاواښوی دهرکهوت، هیزی راسته‌قینه له خوینساردی مه‌خسه‌ره‌بازیدایه و چونکه دهماری گیرابوو، ویستی جه‌زره‌به‌یه‌کی کاری، به‌دلی حریف و هه‌څرکه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، بویه به راویژیکي نهرمی دلسوزی نامیزی راویژکاریکی خیرخوازه‌وه که‌له هه‌مان کاتدا، چاوه‌کانی ته‌ژی غه‌زه‌ب بوون، گوتی: - ئاغای لوسابلې ئازیز تو خه‌ریکه پی له‌به‌ره‌ی خوت زیاتر راده‌کیشیت. من زور چاک ده‌زانم که کویت دیشیت. له‌ده‌ستدانی سه‌روه‌تیکي مؤل له‌سه‌ر ئەم شته بچووکه، له‌سه‌ر شتیکی ئاوا ساده وئاسان، ناخوشه... سه‌یرکه ئەگه‌ر حه‌زده‌که‌ی من ئاماده‌م له پرووی دؤستایه‌تیه‌وه ئەم خزمه‌ته به‌تو بکه‌م. ته‌نیا کاری پینچ خوله‌که..

هیشتا قسه‌ی ده‌کرد که لوسابل، شووشه مه‌ره‌که‌به‌که‌ی باباساونی هه‌لگرت و تاهیز له بازوویدا بوو کیشای به‌سینگی حریف و هه‌څرکه‌که‌یدا. شه‌پولیکي مه‌ره‌که‌ب به سه‌روچاوی مازدا هه‌لپژا وله چاوتروکانیکا دهم وچاوی ره‌ش هه‌لگه‌را و بووبه‌قوله ره‌شیکي حه‌به‌شی. ماز که سپینه‌ی چاوه‌کانی ده‌له‌رزین ده‌ستی هه‌لپری و به‌ره‌و لوسابل هیرشی برد، به‌لام کاشلن خوی کرد به‌قه‌لغانی زاواکه‌ی، باوه‌شی به‌مازدا کرد، ده‌له‌کی دا، به‌مست وکوله‌مستان که‌وته گیانی و به‌دیواره‌که‌یدا کوتا، ماز، به‌گویی پچر گویی پچر خوی رزگارکرد، ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌و هاواری به‌سه‌ر ئەو دووانه‌دا کرد که: - راوه‌ستن بؤم، به‌خزمه‌تتان ده‌گه‌م! و ئەوسا دیار نه‌ما.

پیتوله و "بواسل"ش به‌دوای ئەودا رویشتن. بواسل، پاساوی بؤ به‌شداری نه‌کردنی خوی له شه‌ره‌که‌دا هینایه‌وه‌و گوتی ترسام ئەگه‌ر به‌شداری شه‌ره‌که‌م کردبا، که‌سیکم بکوشتابیه.

ماز، که بؤ ژووره‌که‌ی خوی گه‌رایه‌وه، هه‌ولیدا سه‌روچاوی و جله‌کانی خوی بسپری و پاک بکاته‌وه، به‌لام موه‌فه‌ق نه‌بوو. مه‌ره‌که‌بیکی وه‌نه‌وشه‌یی خه‌ستی پیوه بووبوو که ده‌یانگوت قه‌ت لئی نابیته‌وه.

خه‌مبار وتورپه له به‌ر ئاوینه‌دا وه‌ستابوو و به‌وپه‌ری نارچه‌تی و نیگه‌رانیه‌وه، خاولیه‌کی ته‌ری به‌سه‌روچاویا دینا. ئەوه‌نده‌ی خاولی به‌ده‌م وچاویا هینابوو، خوین زایی بووه دهم وچاوی و مه‌ره‌که‌به‌که‌ی سه‌ر دهم وچاوی، زیاتر سووریکي ئامال ره‌شی ده‌نواند.

بواسل و پیتوله، له گه‌ل ئەودا هاتبوونه ژووره‌که وئاموژگاریان ده‌کرد. ئەم ده‌یگوت ده‌بی دهم وچاوت به‌زه‌یتی زه‌یتونی ساغ بشویت و ئەو ده‌یگوت که‌به ئامونیاک، پاک ده‌بیته‌وه‌و ده‌روات. پیشخزمه‌تی دایه‌ره‌که‌یان نارد تاله ده‌رمانخانه‌یه‌کی ئەو نزیکانه پرسپاری چاره‌سه‌ربکات. پیشخزمه‌ته‌که به‌ده‌رمانیکي شلی زه‌رد و به‌رده‌پینیه‌که‌وه گه‌رایه‌وه. ئەوه‌ش هیچ فایده‌یه‌کی نه‌بوو.

ماز، به نائومییدی دانیشیت وگوتی: - برون به ئاغای لوسابل بلین که یا - وهکو پیاو - عوزرخواییم
بۆ بکات یان به چهک رووبه پرووم ببیتتهوه؟

ههردووکیان، داواکه یان قه بوول کرد وکهوتنه ههولی ناوبژیوانی. ئەمانه هیچ ئەزمون و
زانباریهکیان دهربارهی ئەم جورە شتانه نهبوو، بهلام نهیاندەویست دان به نهشارهزایی خویندا
بنه و چونکه له خەمی ئەوهدا بوون نۆرینیکی دروست لهو بارهیهوه بدن، بۆچوونی ههقدزو
ئاویته به شهرم و ترسیان پیشنیاز دهکرد. دوا بریاریان ئەمه بوو راویژ و شیرهت به نهقیبکی
هیزی دهریایی گریډای (مربوط) وهزارهتخانه و بهرپرسی کاروباری زوخال، بکهن. ئەویش لهوان
شارهزاتر نهبوو، ههپی له بر نهدهکردهوه. ویرای ئەوهش دواي ماوهیهک بیرکردنهوه، ئامۆژگاری
کردن که بچن بۆلای لوسابل و داوای لیکهه که ئەوان بۆ چارهسهری ئەم کیشیه، بنیری بۆلای
دووان له دۆستهکانی خوی.

لهوکاتهدا که به دوو قۆلی دهچوون بۆ ئوفیسی هاوکارهکهی خویان، بواسل، لهناکاوا وهستا
وگوتی: - باشه پیویست نییه دهستهوانه مان لهدهستدا بی؟

پیتوله، ههلهستهیهکی کرد وئهوجا گوتی: - با، رهنگه پیویست بی.

بهلام بۆ پهیداکردنی پهنجهوانه دهبوايه له دایه ره بچنهدهری و سهروک ئەو سوعبهتانهی
ندهچوووه ئەقلهوه. ناچار دیسان پیشخزمهتی دایه ره که یان قری کرد تا له موغازهیه کدا،
دهستکیشی دلخوازی وان بکری و بیهینی. سهبارهت به رهنگی دهستهوانه که ماوهیهک چهند
وچوونیان کرد. بواسل دهیگوت دهبی رهش بی و پیتوله رهنگی رهشی بۆ ئەم جورە بۆنهیه به
نهگونجاو دهزانی. ئەنجام لهسه رهنگی وهنوشهیی ریک کهوتن. لوسابل، به دیتنی ئەم دوو
زهلامه دهستکیش لهدهسته و بهو قه لافهته فهرمییهوه، سهری ههلبری ولهناکاوا پرسی: - ها دیسان
چیتان لهمن دهوی؟

پیتوله، بهرسقی دایه وهوگوتی: - ئاغا، ئیمه له لایه ن ئاغای مازی دۆستمانه وه پاسپێردراوین تا
داواتان لیکهین له ههنبهر ئەو تهعدایه دا که لیت کرد یان تهوازی بۆ ببینیتتهوه و عوزرخوایی بکهی
یان به چهک (دوئیل) رووبه پرووی ببیتتهوه.

لی لوسابل، که هیشتا تووره بوو هاواریکرد: - یانی چی، ئەو جنیوی بهمن دا و هیشتا ئەو داوای
دوئیل وشهپی تهن بهتهن دهکات؟ پیی بلین من لهو بیزارم، بین بیزارم و هه رچییهک دهلی
ودهکات، بی منته بی، من به هیچی نازانم.

بواسل، به سیمایه کی خه مباره وه چووه پیشتره وه گوتی: - ئاغا تو ئیمه ناچار دهکهیت که ئیمه کونوسیک له رۆژناماندا بلاوبکهینه وه که کاریگه ری و باندۆریکی خراپی بو تو ده بیئت.

پیتوله، به زۆلیه تیه کی ته واوه وه له سه ری رۆیی: - به تاییه تی که زه ربه یه کی خراپ له حه یاو ئیحتوباری تو و ته رفیعی ئاینده ت ده دا.

لوسابل، که ته واو گیری خواردبوو، ته مه شای ده کردن. چ بکات، ته گیری چییه؟ بیری کرده وه که مۆله تی وه ربگریت، بویه گوتی: - ئاغان من تا ده دهقیقه ی دی وه لامتان ده ده مه وه. ده کری له ژووره که ی ئاغانی پیتوله چاوه پروان بکه ن؟

که به ته نیا مایه وه، ته مه شایه کی ده وروبه ری خوی کرد. وه کو ئه وه بوو، له شیره ت و ته گبیریکی یان له پشتیوانیک بگه ریئت. شه ری ته ن به ته ن، یانی ده بی مل بو دوئیل و شه ری ته ن به ته ن بدات؟

وه کو پیاویکی ئارام و ئاشتیخواز که هه رگیز بیری له م جووره چاره سه ره نه کرد بیته وه، خوی بو ئه مجوره ریسک و سه رکیشیانه ئاماده نه کرد بیئت و هه رگیز پیشبینی ئه م جووره بویه ره ترسناکانه ی نه کرد بیئت، حایر وحه په ساو، ترساووله رزان له جیی خوی دانیشتبوو. ویستی له جیی خوی هه ستیئت، به لام دلی که وته لیدان وداخو رپان، لاقی سست بوون، دیسان خوی به سه ر کورسییه که یا دا، له ناکاوا تووره بییه که ی نیشته وه، نه ما. به لام بیر و خه یالی ئه مه ی که له وه زاره تخانه دا چون باسی ئه وه ده که ن و چ ده لێن و بیر و خه یالی ئه وه سه روسه دا و ده نگۆیه ی که سه باره ت به م با به ته له ژووره ژووری ئیداره دا ده نگه داده وه، هه موو ئه مانه غیره تی سست بوویان ده مزه رد کرده وه و چونکه نه یده زانی چ بریاریک بدات یه کسه ر بو ژووری سه رۆک رۆیی تا راوبۆچوونی ئه وه بپرسیئت.

جه نابی ترشبووف، سه ری سو رما، حه په سا. به رای ئه وه په نابردنه به رچه ک پئویست نه بوو، به تاییه تی که پئی وابوو ئه م بویه ر و ما جه رایه نیوبانگی دایه ره که ی ئه وه ده شکینئ و ته کوزی و زا کونی دایه ره که ی تیك ده دات. ویرای ئه وه ش لیكدا لیكدا ده یگوت: - من ناتوانم هیچ راوبۆچوونیک له م باره یه وه بده م. ئه مه مه سه له ی شه ره فه و په یوه ندی به منه وه نییه. ده ته وئ به کاپتن "بوک" ت بناسینم؟ ئه وه پیاویکه که له م بو ارانه دا شه ره زایه و ده توانیئت رینماییت بکات.

لوسابل، قه بوولی کردو چوو بو لای کاپتن "بوک" و ئه وه ئاماده بوو که له م دوئله دا، شایه دی ئه وه بی. بو شایه دی دوو هه میش یه کیک له یاریده ده ره کانی پیشنیاز کرد.

بواسل وپیتوله، دستهوانه له دهس چاوه پروانی ئه و بوون. دوو کورسییان له ژووره کهی ته نیشته وه به ئەمانهت هینابوو، تا جیگای دانیشتن بۆ هەر چوار نه فەرکه هه بیته.

سلاویکی وشک و فهرمیان لیکدی کرد. پیتوله هه و دای قسانی گرت هه دست و هه لویسته کهی شروقه کرد. کاپتن، دوی ئه وهی گوئی له قسه کانی ئه و گرت، له وه لاما گوتی: - مه سه له که گه ورهیه، به لام پیم وانیه چاره ی نه بیته، هه مه سه له یه ک بهنده به نیازو نهی تهی هه ردوولای کیشه که وه.

ئهم کاپتنه، ده ریاوانیکی زیره ک و عیار بوو، به هه مووانی راده بوارد. گفت و گو یه کی دوو و دریز کرا، چوار پیشنیازی یه ک له دووی یه ک به نووسین ریکخران که به گویره ی دوا پیشنیاز ده بوایه هه ردوولا ته وازی بۆ یه کی بیننه وه. له م پیشنیاز هه دا نووسرابوو که ئه گه ر ئاغای، ماز قه بوول بکات که له بنه ر هه تا، مه به سته بی ریزی و سووکایه تی کردن به ئاغای لوسابل نه بووه، ئه میش به که مالی مه یل دان به هه له کهی خویدا ده نیته که نه ده بوو شووشه مه ره که به که بسره وینته ماز و داوای لی بوور دنی لیده کات.

و هه ر چوار وه کیله که بۆلای موه کیله کانی خو یان گه رانه وه. ماز که هه نووکه له پشت میزه کهی خو یه وه دانیشتبوو و ویرای ئه وهی وای وینا ده کرد که حه ریفه کهی بۆر بخوات، به لام دلای له ترسی ئه گه ری دو ئیله که لپی ده دا. له ئاوینه یه کی چکۆله و خردا- که هه موو کارمه نده کان له چه که مه جه ی میزه کانیاندا هه یان بوو تا ئیواری له کاتی رویشتنه وه ردین وقژ و بوینباخه کانی خو یانی له بهر ریکبخه ن، سهیری گونا و سه روچاوی خو ی ده کرد.

ئهو پیشنیازانه ی، که دابوو یانی خوینده وه به خو شحالیه کی ئاشکرا وه گوتی: - ئهم پیشنیازه به رای من داد په روه رانه یه و ئاماده م ئیمزای بکه م.

له ولاشه وه، ئه و شه رح و شرو قانه ی که شایه ده کانی ئه و دایان رشتبوو، بی چه ند و چوون قه بوول کرد و گوتی: - که رای ئیوه له سه ر ئه مه یه من ناتوانم له قسه تان ده ر بچم.

جاریکی دی هه ر چوار وه کیله سه لاحیه تداره که، کۆبوونه وه. نامه کان په د و به ده ل کران. هه ردوولا سلاوی فهرمیان لیکدی کردو دوی ئه وهی فیتنه و ئاشووبه که کۆتایی هات، لیکدی جیابوونه وه.

په شیویه کی نائاسایی بالی به سه ر وه زاره تخانه که دا کیشابوو. کارمه ندان، بۆ خه بهر وه وه آل زانین ژوور به ژوور ده گه ران و له پار هه وه کانداه وه ستان و سه ری قسانیان داده مه زراند.

وهختی هه مووان زانیان که کیشه که چاره سهر بووه، هه مووان خه مبار بوون. یه کیکیان گوتی: - به هه حال ئەمه بۆ لوسابل نابی به مندال و جیی مندالی بۆ ناگریته وه.

ئەم قسه یه ده ماو ده م رۆیی. کارمه ندیکی دیکه ئەم بابته ی کرد به گۆرانیه ک و گۆرانیه کی پیدا هه لگوت. لی له و ده مه دا که وینا ده کرا هه موو شتی ک کۆتایی هاتوو، کیشه یه کی تازه سه ری هه لدا که له لایه ن "بواسل" وه خرایه روو: - له مه به دواوه ره فتاری جووته حه ریف، ئەگه ر تووشی یه کدی بوون چۆن ده بیته؟ ئایا سلوو له یه کدی ده کهن، یان خو له گیلی ده دن؟

ئیدی وا قه رار درا که ئەگه ر به پیکه وت، له ژوو ری سه رۆکا تووشی یه کدی بوون له هه نته ر و حوزوو ری جه نابی ترشبو فدا چه ند قسه یه کی به ئەده بانه له گه ل یه کدیدا بکه ن. ئیدی ئەم ته شریفاته به زوو یی ئەنجام درا. مان، داوای گالیسه که یه کی کرد و بۆ مال گه رایه وه، تا سه روچاو و جله کانی خاوین بکاته وه.

لوسابل و کاشلن پیکه وه و بیئه وه ی چ قسه یه ک بکه ن، بۆ ژوو ره که ی خو یان گه رانه وه و وه کو ئەوه ی ئەم بویه ر وشه ره له به ینی ئەواندا رووی دابیت له یه کدی تووره و په ست بوون. لوسابل هه رکه بۆ مال گه رایه وه، به په ستی کلاوه که ی هه لدا یه سه ر کۆمه دیه که و هاواری به سه ر ژنه که یدا کرد: - ئیدی کاسه ی سه برم پر بوو. من ده بی له به ر خاتری تۆ بچمه دوئیل و شه ری ته ن به ته ن!

ژنه که ی هاته نزیکه وه و گوتی: - له به ر خاتری من؟ ئاخو چۆن؟ لوسابل، که به په ستی خو ی دابوو به کۆلی کورسیه که دا گوتی:

- هیچ، هه روا، مان جوینی پیدام... له وه زیاتر پیویست ناکا هیچی دی به تۆ بلیم.

لی ژنه که ی ده یویست بچیته بنج و بناوانی مه سه له که.

- من ده مه وی ئەو جنیوانه ی که ده رباره ی من به تۆی داوه، دووباره بکه یته وه.

لوسابل، سوور بووه وه. ئەوجا به منجه منج گوتی: - ئەو به منی گوت... که... سه باره ت به نه زۆکی تۆ قسه ی کرد.

ژنه ی تاین ته کانیک ی دا، ئەوجا تووره یه کیله راده به ده ر به جو ری به سه ریا زال بوو، که په رده ی حه یا وشه رمی ژنانه ی ئەوی در ی، ده هری بوو و هاواری کرد: - من؟ من نه زۆکم؟ ئەم میترده که خویرییه چووزانی؟ له گه ل تۆدا نه زۆکم، چونکه تۆ پیاونیت، ئەگه ر شووم به هه ر که ریکی دیکه کردبایه، بیگومان تا ئیستا مندالم بووبوو، تیده گه ی؟ راست ده که ی قسه بکه، شووکردن به

که سینیکی بی غیره تی وهکو تو، بو من زور گران که وتووہ... ئی، تو چ وه لامیکی ئه و سوالکهره هیچ وپوچ و جلفهت دایه وه؟

لوسابل، که له هه نبر ئه م تو فانی تووره ییدا، ته واو شپرزه بووبوو، به دهم مینگه مینگه وه گوتی:- من... دارکاریم کرد، چه سیر مه یانم کرد.

ژنه ی تاین به سه رسامی ته مه شای کرد و گوتی:- ئه دی ئه و چی کرد؟

- هیچ... شایه دی بولا ناردم و داوای دوئیلی لیکردم.

ژنه که ی لوسابل، وهکو هه موو ژنیک که شهیدای ماجه رای قاره مانی ده بن، ئیدی خولیای ئه م بابه ته ی که وته سه ر. بو ماوه ی چرکه یه ک نه رم وهیدی بووه وه و له ناکاوا ههستی ریز و حورمه تی دهره ق به میزده که ی له لا پهیدا بوو، ئه و میزده ی له بهر خاتری ئه و ئاماده بوو گیانی خو ی بخاته مه ترسییه وه، پرسی:- که ی دوئیله که ده که ی؟

لوسابل به بیموبالاتی گوتی:- ته واو دوئیل ناکه ین، چونکه شایه ده کان کیشه که یان به ئاشتی چاره سه ر کرد و ماز عوزرخوایی بو کردم.

ژنه ی تاین، سه راپای به نیگا دابیژت و به راویژیکی پر نه فره ت و رق گوتی:- پیف! له به رده م تو دا سووکایه تی و بی ریزیان به من کردوو و تو هیجت نه گوتوو و ئیستاش ئاماده نیت له به رخاتری من دوئیل بکه ییت؟ تو ته نیا له ترسنوکیت که م بوو.

پیاهه له جیی خو ی راپه ری و گوتی:- پیت ده لیم دهمت داخه، من ته کلیفی حه یا و حورمه تی خو م له تو باشتر ده زانم. ئه مه ش ئه و نامه یه یه که ماز نووسیویه تی، هانی بیگره و بیخوینه وه تا تیگه ییت.

ژنه ی تاین، نامه که ی وهرگرت و خویندیه وه و هه موو شتیک تیگه یی. بزه یه کی به تانوته وه ی کرد و گوتی:- توش نامه ت بو ئه و نووسیوه؟ که واته وادیاره هه ر دووکتان له یه کدی ترساون. به راستی خیلی پیوان بی غیره تن. ئه گه ر ئیمه ی ژنان له جیگه ی ئیوه باین... به هه رحال له م به یینه دا سووکایه تی که به من کراوه، منی که ژنی تو م، ئیدی تو به وقسانه قه ناعه ت کردوو؟ ئیستا هیچ به لامه وه سه ییر نییه که تو نه توانی مندال دروست بکه ی. تو چه ند به رانبه ر ژنان شل ونه رمی، به رانبه ر پیوانیش هه روایت. ئوف! چاوم رو شن که بووم به ژنی چ قورمساغیک!

له ناکاوا هه مان ده نگ و ره فتاری کاشلنی و اتا ره فتار و نه تواری ره زیلانیه کونه قوزاقان و له رزه ی دهنگی پیوانه ی پهیدا کردبوو. دهسته کانی نابونه که لله که ی، سینگی دهر په راندبوو، دهم وچاوی سوور هه لگه رابوو، دهنگی به رز کردبووه وه، له کاتیکا جو ش غیره ت خوینی زایاندبووه

گوڤناکانی و گوڤناکانی وهکو گوڤناکی کیژانی تازه پی گهییوو ئال کردبوو، بهرانبهری له میردهکهی گرتبوو و، دهیروانیه ئه و پیاوه کورته بالا و رهنگ زهره و توژی کهچه لهیکه ردینی بهشیواز و ستایلی ئه وقات و پاریزهرانی دادگا دانابوو و ئیستا له بهردهم ژنه کهیدا بوو. حهزی دهکرد پان وپلیشی بکاته وه. دیسان گوتی: - تو به که لکی هیچ کاریک نایه ی، هیچ کاریک. ئه نجام هه مووان پی دهنه نه سهر پستی تو و به سهر پستی تودا سهر دهکون و دهچنه سهری و توش له جی خوت هه مان کارمهند ده بیت که ههیت.

دهرگا کرایه وه و کاشلن که به ده م هه راو زه ناکه وه هاتبوو پرسی: - چ خه به ره؟

کیژی ئاوری دایه وه و گوتی: - خه ریکم هه قی ئه م لیبوکه له قولی مستی دهنه م.

لوسابل، که سهری هه لبری لیچوونی ئه و دووانه ی بو دهر کهوت. وای هاته بهرچاو که په رده یه ک لابراوه و باب و کیژیان، وهکو خویان، وهکو شیوه وشه کلی واقعی خویان، که له یه ک خوی و له یه ک نه ژادی هیچ وپووچن، به و نیشانداهه. خوی به زایه زانی، خوی به مه حکوومیکی ئه به ده ی هاته بهرچاو که ده بی تاماوه له نیوان ئه و دوانه دا بژی. کاشلن گوتی: - بریا ده تتوانی به لای که مه وه ته لاقی خوت وهر بگریت. شوو کردن به م که له شیوه خه سیوه خوش نییه.

لوسابل، له جی خوی راپه ری، به و قسه یه ده هری بووبوو و له حه ژمه تاندا ده له رزی. یه کسه ر به ره ولای خه زووری رویی و هاواری کرد و گوتی: - لیتره برۆ ده ری... برۆ ده ره وه... لیتره مالی منه، بۆم هه یه دهرت بکه م، تیده گه ی؟..

بوتلیک ئاوی ره وانی له سهر کومه دیه که بوو، بوتله که ی هه لگرت و وهکو کوته ک بایدا.

کاشلن، که ترسابوو، پشتاوپشت چووه ده ری وله بن لیوانه وه گوتی: - ئیستا ئیدی چ گلاراویکیه تی؟

لی تووره یی لوسابل هه ر نه دهنیشته وه، چونکه له راده دهرچووبوو. رووی به ره ولای ژنه که ی، که هیشتا هه ر سهیری ئه وی ده کرد و که میک سهری له م کاردانه وه کوت وپره ی ئه و سوورمابوو، ورگنیا و پاش ئه وه ی بوتله که ی له سهر کومه دیه که دانایه وه، هاواری کرد: - به لام سه باره ت به تو.. سه باره ت به تو..

به لام چونکه هیچ قسه یه کی نه بوو به وی بلی، هیچ ئیرادیکیشی نه بوو لی بگریت، به هه مان قه لافه تی تووره و راویژی هه راسانه وه، له هه نبه ریا وه ستا.

ژنه دهستی به پیکه نین کرد.

لهههنبەر ئەم خوشحالی وپیکه نینه دا که به نۆرینی لوسابل بیڕیزی وسووکایه تیه کی تازه بوو، تهواو دههری بوو، شیت وشبر بوو، هەر راپه‌ری ودهستی چه‌پی نایه‌بینی ژنه‌که‌ی و به‌دهستیراست به زلله تیی به‌ربوو.

ژنه هه‌راسان و ترساو، به‌دهم هه‌ناسه برکیتوه دانیشته، پی له پایه‌ی ته‌خته خه‌وه‌که گیراو به‌پشتا که‌وته سه‌ر ته‌خته خه‌وه‌که. کابرا هه‌ر وازی لی نه‌هیتا و به‌رده‌وام لی ددها، لی له‌ناکاوا، له‌م کاره‌ی خۆی ته‌ریق بووه‌وه و شه‌که‌ت وماندوو هه‌ستا و به‌مینگه‌مینگ گوتی: - باشه، ئیسراحه‌تت کرد، ده‌بخۆ ده‌ی!

لی ژنه‌که جووله‌ی نه‌ده‌کرد، ده‌تگوت کابرا کوشتوو یه‌تی. به‌پشتا له‌ قه‌راخی ته‌خته خه‌وه‌که که‌وتبوو، ده‌م وچاوی له‌نیو هه‌ردوو ده‌ستی نابوو. پیاوه‌ چووه‌ نزیکتره‌وه. ویژدانی عه‌زایی ددها و له‌ دل‌ه‌راوکه‌ی ئەوه‌دا بوو که‌ چ‌ روو ددهاو چاوه‌روانی ئەوه‌بوو که‌ ژنه‌ ده‌ست له‌سه‌ر رۆخساری هه‌لگرت و تا ئەو ببینی که‌ئه‌و له‌چ ده‌روون په‌ریشیه‌کدایه. دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک نیگه‌رانی و په‌ریشانیه‌که‌ی زۆرت‌ر بوو و له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - کورا، قسه‌بکه، کورا!

کورا وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌و جووله‌ی نه‌کرد. چه‌یه‌تی؟ چی ده‌کرد و ده‌یویست ده‌ست بداته‌ چ‌ کاریت؟

کاتی تووره‌یی ئەو به‌ هه‌مان خیرایی که‌ په‌یدا بووبوو، ره‌وییه‌وه، هه‌ستی کرد پیاویکی نه‌فره‌ت ئەنگیز و نیمچه‌ تاوانباره. له‌ ژنیکی دابوو، له‌ ژنی خۆی. ئەو که‌ به‌ ته‌بیعه‌ت پیاویکی فامیده‌ و خوینسارد و به‌ ته‌ربیه‌ت و هه‌میشه‌ به‌ ئینساف بوو. به‌ راستی له‌و کرده‌وه‌یه‌ی خۆی ژیان بوو، له‌ کانگای دل‌ه‌وه‌ هه‌ستی به‌ په‌شیمانی ده‌کرد، چه‌زی ده‌کرد داوا‌ی بوردن بکات و بکه‌ویته‌ سه‌رپای و وه‌کو چۆن لی دابوو به‌و ئاوايه‌ش ماچی بکات و ئاشتی بکاته‌وه. به‌ ئەسپایی نووکی قامکی به‌یه‌کیک له‌ده‌سته‌کانی ویدا، که‌نابووی به‌ده‌م وچاویه‌وه، هیتا. ژنه‌ وای نواند که‌ به‌هیچ جوړی هه‌ستی پینه‌کردوو، کابرا نه‌وازشی کرد، وه‌کو چۆن سه‌گیکی به‌ خورتی ده‌رکراو نه‌وازش ده‌که‌ن، به‌و ئاوايه‌ که‌وته‌ نه‌وازشتی. ئەو خۆی له‌ گیلی دا. کابرا دیسان گوتی:

- کورا، گو‌ی بگره، من خه‌تام کرد.. گو‌ی بگره!

واده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ کورا مردوو. هه‌نگی پیاوه، ده‌ستی ئەوی له‌سه‌ر رۆخساری لابرد. ده‌سته‌که‌ به‌ ئاسانی لاکه‌وت و پیاوه‌ سه‌یری کرد که‌ چاوانی ژنه‌ کراونه‌ته‌وه‌و هه‌راسان و په‌ریشان ته‌مه‌شای ئەو ده‌کات. پیاوه‌ دیسان گوتی: - گو‌ی بگره‌ کورا، من تووره‌ بووم و جله‌وی خۆم له‌ده‌ست به‌ربوو. خه‌تای بابت بوو که‌ شیت و شبری کردم. ناب‌ی به‌وجۆره‌ جنیو به‌ پیاویکی به‌ریز بدریت.

ژنه وهكو ئهوهى گويى له هيج شتيك نهبووى بهرسقى نهدايهوه. پياوه نهيدەزانی چ بلى و چ بکات. پهنا گويى ژنهکەى ماچ کرد وکه ههستا دلۆپه روندکيکی له گوشهى چاوى ئهودا بهدى کرد. دلۆپيکی درشت کهله ژير پيلوهکهيهوه داخزی و بلهز به گونایا غل بووهوه. پيلوی چاوی کهوته تروکان وليکدا ليکدا دادهخراو دهکرايهوه.

پياوه دلى پرپوو، هاروژا، باوهشى کردهوهو خوی دابهسەر جهستهى راکشاوی ژنهکهيدا. بهلئوی خوی دهستهکەى دیکەى ئهوى له سەر پوخساری لادا وکهوته ماچ بارانی دەم وچاوی و بهدەم پارانهوهوه دهیگوت:- کورا گیان بمبوره، لیم دهبووری، دهبلی لیت بوراوم!

ژنه هەر دهگريا، گريانیکی بيدهنگ و بيثيوهن، وهكو گريانی کاتی خەم وپهژارهى گهوره.

پياوه، هيشتا هەر باوهشى پيدا کردبوو و به خووهى دهگوشى، هەر قسهيهکی نهرم و شیرینی به زاردا دههات، به گویدا دەدا، بهلام ئهوه هەر نهدههاته رهدايه ودلى نهدههاتهوه جی.

لهم کاتهدا ژنه له گريان وهستا. ههردووکیان ماوهيهکی زور بهو دهقهوه له ههمیزی يهکترا مانهوه.

شهو دادههات و ئهوه ژووره بچووکهى پر له تاریکی دهکرد و کاتی ژوورهکه به تهواوتهی تاریک بوو، پياوه زاتی وهبەر خوئا، دووباره داواى پوزشى له ژنهکەى کرد کاریکی کرد که دووباره ئومیدیان زندوو بووهوه.

وهختی ههردووکیان له جی ههستان پياوه دهنگ وقهلافهتی ئاسایی خوی پهيدا کردبووهوه، دهنگوت هيج بوويهريک رووی نهداوه. ژنه به پيچهوانهوه، ميهرهبان بووبوو، به رايوژيکی نهرمتر له رايوژي ئاسایی قسهی دهکرد و بهچاوانی نهوازشگهروهوه دهپروانیه ميژدهکەى، وهكو ئهوه بوو ئەم سزا و تهمبى چاوهروان نهکراوه، دلى نهرم کردبیت. پياوه به خوینساردی گوتی:- بابت له مالهکەيا به تهنيایه و بيگومان نهخوش دهکەويت. ههقه برۆيت و لهگهڵ خوئا بيهيتی بو ئيره. وا وهختی شيويشه.

ژنه، له ژوورهکه وهدهرکهوت.

رپک سهعات ههوت بوو که کارهکهرهکه وهختی ئامادهبوونی شيوی راگهياند. ئهوجا کاشلن، هيور ودهم به پيکهنين لهگهڵ کچهکهيدا پهيدا بوو. لهسەر ميژهکه دانيشتن و ئهوه شهوه به خوشى و سهفایهکی زورترهوه، کهلهميژ بوو شتی وایان لهئیوانا نهبينرابوو، قسهیان کرد، دهنگوت شادمانیهکی چاوهروان نهکراو رووی کردبووه ههموان.

به لام ئومیدیان بهو دهقهوه بهرقه رار بوو همیشه تازه دهبووهوه، هرگیز نه دهگه ییه ئه نجام و نه دههاته دی. چاوه پروانی به دی نه هاتگی وان، سه رباری ههول و تهقه لای لوسابل و نیاز پاکي هاوسه ره که ی، مانگ له دووی مانگ پتر ترس و ئومیدی دهخستنه دلوه. هه ریه که یان خه تای ئه م ناکامی و به ئاوات نه گه یشتنه ی به ملی ئهوی دیدا ده دا. میژده ی بیتهوا، نائومید و لاواز و ماندوو، زور خه فه تی ده خوارد، به تاییه تی له ئه دا و ئه تواری کاشلن په ست و بیزار بوو که به نیوی خو یه وه بانگی نه ده کرد، به لکو له دنیای تاییه تی سه ربازیدا و بیگومان به یادی ئه و پوژه وه که خه ریک بوو له سه ر وشه ی "که له شیر ی خه سیو" بوتلیک ئا و به سه روچاویا بکیشیت، ئهوی به ناوی ئاغای " که له شیر " بانگ ده کرد.

کاشلن و کچه که ی که به حوکی تهبع و ته بیعه ت هاوده ست بوون، به ردهوام بیریان لای ئه و سه روه ت و سامانه مؤله بوو که بهو ئاسانیه لییان چوو بووه قولله ی قاف، و نه یانده زانی چون به دهستی بینن، له داخا خو یان نه مابوو، هه موو به ده ختیه کی خو یان له چاره ی ئه و ده زانی، بو یه نه یانده زانی به چ شیوه یه ک بیژی و سووکایه تی به م کابرا داماره بکه ن.

کورا، هه موو پوژی که هه مووان له سه ر سفره کو ده بوونه وه ده یگوت:

- ئه مرؤ بو فرائین هیچمان نییه، ئه گه ر دهوله مند باین ره وشه که جو ریکی دی ده بوو. چ بکه م خه تا، خه تای من نییه.

که لوسابل، به نیازی چوونه دهوام و ئیداره له مال وه ده رده که وت، ژنه که ی له بنه بانی ژووره که وه هاواری لیده کرد:- چه تره که ت له گه ل خو دا ببه، با وه کو چه رخی گالیسکه به قور و چلپاوه وه بو مال نه گه ریته وه، به هه ر حال خه تای من نییه که توده بی به موچه ی بژی و مه مر ژیان به سه ر به ریت.

کاتی که خو ی ده یویست براوته ده ری، هه همیشه ده یگوت:- ئه گه ر شووم به پیاویکی دی کردبا، ئیستا گالیسکه ی تاییه تی خو م ده بوو.

کورا، هه موو سه عات و خوله ک و کاتیک بیری لای ئه م مه سه له یه بوو، تانه وته شه ری له میژده که ی ده دا، سه رکونه ی ده کرد، جمینی پیده دا، ته نیا ئهوی به که مته رخم و خه تابار ده زانی و به رپر سیاریه تی له ده ست چوونی ئه م پاره مؤله ی، که ده بوایه تا ئیستا هه وت زه مان بوایه وه ریانگرتبایه، به ملی ئه ودا ده دا. ئه نجام لوسابل شه ویک سه بری سواو به دهنگی به رز گوتی:-

بېپرەۋە ژنەكە! بېدەنگ دەبى؟ ئەسلەن خەتاي تۆيە، بەلى خەتاي تۆيە كە ئىمە مندالمان نابىت، چونكە من مندالىكم ھەيە..

درۆى دەكرد، چونكە درۆكردنى بەسەر تەھەموولى ئەم ھەموو سەرزەنشەت و شەرمەزارى نەپپاۋەتيدا پەسند دەدا.

ژنە، لە ھەۋەلەۋە بەسەرسامى لە سەروسىماي ورد بوۋەۋە، لەتۆۋايە دەيەۋى ھەقىقەتى ئەۋ قەسەيە لە چاۋانیا بخونىتەۋە، ئەۋجا بە راۋيژىكى گومانايەۋە گوتى: - تۆ! تۆ مندالت ھەيە؟

بەلام بەۋپەرى بى شەرمىيەۋە بەرسقى دايەۋە: - بەلى، مندالىكى ناشەرى كە نارديوۋە بۆ "ئانى يىر" تا بەخىۋى بەكەن.

ژنە، بەكاۋەخۆ گوتى: - زۆرچاكە، سبەي دەبى بۆ ئەۋىندەر برۆين، تا بزانم ئەم مندالە لە كويۋە پەيدا بوۋە.

لى پپاۋە، سوورى سوور بوۋەۋە و لەبن لىۋانەۋە گوتى: - بە كەيفى تۆ.

بۆ سبەينى، ژنە سەعات ھەۋت لە خەۋ راۋوۋ وچونكە پپاۋە ھەپەسابوۋ، ژنە گوتى: - مەگەر ناتەۋى بچين مندالەكەت بدىنين؟ خۆ تۆ دوينى عەسر قەۋلت دامى، ناكە ئەمرو بلىكى كە مندالم نىيە.

پپاۋە لە ناكاۋا، لە جىگاكەي ھاتەدەرى وگوتى: - بۆ ديدەنى مندالى من نارپوين، بەلكو دەچينە نك دكتورىك تا معاينەنى تۆ بكات و پىت بلى كە چ عەيبىكت ھەيە.

خانم، ۋەكو ژنىك كە تەۋاۋ لە خۆي دلنبايى، بەرسقى دايەۋە وگوتى: - باشە، مردوۋ لەۋە پاكتر ناشوردرى.

كاشلن، راسپىردرا ۋەزارەتخانە ئاگادار بكاتەۋە كە زاۋاكەي نەخۆشە.

خانەۋادەي لوسابل، كە پيشۋەختە لەلاي پزىشكىكى نزيكى مالى خويان نۆرەيان نووسى بوۋ، رىك لەسەرى سەعات يەك دا گەيىنە بەردەرگاي عيادەكەي دكتور (لوفىول)ى، دانەرى چەندىن كىتبان دەربارە مندال بوون، و لە زەنگيان دا.

ھەردووكيان چۈنە ھۆلىكى سىپىيەۋە كە نەخش ونيگارى گەچىنى چۈاردەۋرەكەي بەرەنگى زىرين بۆيە كرابوۋ. ھۆلەكە بەباشى مۆبيلە نەكرابوۋ و ھەرچەندە كورسى زۆرى تياۋو، بەلام پرووت و چۆل دەھاتە بەرچاۋ.

هەردووکیان دانیشتن. لوسابل، هەستی بە جۆرە نینگەرانی و پەڕیشانی و بڕیک شەرمەزاری دەکرد. نۆرەى ئەوان هات و هەردووکیان چوونە ژووریکەووە کە زیاتر لە ئۆفیسى کارکردن دەچوو، لەوئێسدا پیاویکی قەلەوی کورتەبالا، بە شیوەیەکی زۆر سارد و فەرمى پیشوازی کردن.

پزیشکە کە چاوەڕوانى کرد تا ئەوان باسى ڕەوشى خۆیان بکەن، لێ لوسابل کە سوورى سوور بووبوووە ڕووى قسەکردنى نەبوو. هەنگی ژنە، مکووم و لیبراوانە، بە خوینساردى و بیموبالاى کەسیکەووە کە ئامادەیه بۆ گەیشتن بە ئارمانجى خۆى هەرکاریک بکات گوتى: - جەناب، ئیمە بۆ ئەو هاتووین بۆلای تۆ چونکە منداڵمان نییه و، سەرودت و سامانیکی زۆر بەومەرجەى منداڵمان ببی، چاوەڕوانمانە.

معايەنەکە دوورو درێژو ورد و زەحمەت بوو. هەر کورا بوو، کە هەرگیز موعەزەب نەدەهاتە بەرچاو وەکو ژنیک کە لە بەر بەرژەو هەندیبیەکی بالاتر، خۆى ڕادەگرت و ڕادەستى معايەنە وردەکەى دکتۆرى ناڤبرى بوو.

دواى ئەوئێسدا دکتۆرەکە نزیکەى یەك دانە سەعات معايەنەى ئەو ژن و میژدەى کرد، گوتى: - من هیچ شتیکی نااسایى لە ئێوەدا نابینم، وجیاوازی جەستەبیش وەکو جیاوازی تاییەتمەندیەکانى داب و نەریت و خووخە وایە. کاتى ئەو هەموو خانەوادانە دەبینین کە بەهۆى نەگونجانی مجیز و خووخدەووە لەیەکدى جیا دەبنەووە، هیچ سەیر نییه خەلکانیکیش هەبن کە بەهۆى نەگونجانی فسیولۆجیەووە نەزۆک دەریچن، بەتاییەتى خانم کە بە نۆرىنى من، ژنیکی زۆر ساغ و سەلامەت و ئامادەیه بۆ سک کردن. ئاغاش، هەرچەندە هیچ عەیبیکی ناسروشتى تیا دا بەدى ناکرئ، بەلام هەندیک لاواز دیتە بەرچاو، ڕەنگە ئەمەش بگەریتەووە بۆ ئەوئێسدا کە زۆر تاسەمەندى ئەوئێسدا ببیت بەباوک. یارمەتى هەیه سەماعەکە بنەم بە دلتهووە؟

لوسابل، بەو پەرى نینگەرانی ئێلەکەکەى خۆى داکەند و دکتۆر ماوئێسدا کى زۆر گویى خۆى نا بە سینگ و بە پشتمى یارۆى کارمەندەووە، ئەوجا بەو پەرى وردى پشتمى قامكى بە سکيا تا گەردنى کیشا و پاشان هەمان شتى لە ژیر گورچیلەکانیەووە تا تەوقى سەرى دووبارە کردەووە.

پزیشکەکە، لە یەكەم ساتى معايەنەکەووە سووکە نارەحەتیەکی لە دلایا و نیشانەیهکی هەرەشە ئامیزى لە دەورى سینگیدا بەدى کرد و گوتى: - ئاغا دەبى ئاگات لە حالى خۆت بى، دەبى مقەوى بخۆى، نارەحەتى تۆ تەنیا کەم خوینى و زوعفى گشتیه، دەنا هیچ عەیبیکی دیت نییه. ئەم نیشانە بچووکانه کە هیشتا هیچ نییه، لەگینە لە ماوئێسدا کى کەما تەشەنە بکات و لەچارەسەر نەیهت.

لوسابل، که له هه‌راسانیدا ره‌نگی به رووه‌وه نه‌مابوو، داوای ره‌چه‌ته‌ی کرد. پزیشکه‌که پزیمیکه تیروته‌سه‌لی خوراکی بو دانا: - خوراکی ئاسن‌دار، گوشتی مه‌یله‌خواو، پوژانه گوشت و پشو و ئیسراحتی ته‌واو، مانه‌وه‌یه‌کی هاوینه له زوزان. ئه‌وجا دکتور هه‌ندی ئاموژگاری کرد که له حالی باشتربووندا به‌پرس و راویژی دکتور و معایه‌نه‌ی پزیشکی چ بکات. هه‌قی معایه‌نه‌که کردیه چل فرانک.

وهختی له‌لای دکتوره‌که وه‌ده‌رکه‌وتن، کورا به تانوتیکی تووره‌وه گوتی: - فهرموو، نه‌مگوت من هیچ عه‌یبی له‌خودا شک نابهم!

پیاوه به‌رسفی نه‌دایه‌وه. ترسی لی نیشتبوو. هه‌ر وشه‌یه‌کی قسه‌کانی دکتوری له دلی خویدا، تاوتوی ده‌کرد و بیرى لیده‌کردنه‌وه. ئایا دکتوره‌که فریوی نه‌دابوو؟ ئایا حالی ئه‌و خراپ وله‌چاره به‌ده‌ر بوو؟

هه‌نوکه لوسابل، له خه‌فته‌ی میراتی ومن‌دالدا نه‌بوو. ئیستا ژیانی خوی له ئارادا بوو.

وای ده‌هاته خه‌یال که ده‌نگی فیکه‌یه‌ک له سییه‌کانیه‌وه دیت و هه‌ستی ده‌کرد که لیدانی دلی ناریک وپیکه. که له باخی (تویلری) ره‌ت بوو هه‌ستی کرد، سستی‌هک دایگرت وحه‌زی کرد قه‌ده‌ری دانیشیت. ژنه‌که‌ی به‌تووره‌یه‌کی نائومیدانه‌وه، له‌لایه‌وه وه‌ستا تا سه‌رکونه‌ی بکات، به‌به‌زه‌یه‌کی سووکایه‌تی ئامیزه‌وه، له‌سه‌راپای ده‌روانی. پیاوه به‌زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌ی ده‌دا، به‌هوی هه‌راسانی و په‌ریشانیه‌وه هانکه‌هانکی پیکه‌وتبوو. قامکه‌کانی ده‌ستی چه‌پی خوی له‌سه‌ر نه‌بزی مه‌چه‌کی راستی داناوو، لیدانی خوینبه‌ره‌که‌ی ده‌ژمارد.

کورا، که‌له‌بی حه‌وسه‌له‌بییدا پیی به‌عاردیدا ده‌کوتا، پرسى: - ئه‌دا وئه‌تواره‌کانت ته‌واو نه‌بوو؟ ده‌ته‌وی که‌ی بکه‌ویته‌ری؟

پیاوه له‌جیی خوی هه‌ستا- وه‌کو چون قوربانیان هه‌لده‌سن- و بیئه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی له‌زار بیته‌ده‌ر، که‌وته‌ری.

وهختی کاشلن، له‌ئه‌نجامی معایه‌نه‌که ئاگادار بوو نه‌یتوانی تووره‌یه‌خوی کونترۆل بکات و بی پیچ وپه‌نا گوتی: - ئه‌ی بابه‌ ده‌ستخوش، به‌راستی هه‌لمان کړاند، نوبه‌تی ئه‌و قه‌وانه‌یه‌! به‌چاوانی ئه‌بله‌ق ده‌یروانیه‌ زاواکه‌ی، له‌تووايه ده‌یه‌وی هه‌لیدریت.

لوسابل، گوئی له هیچ نه بوو، جگه له خوئی وسه لامه تی وساغله می خوئی که له بهر هه ره شه و مه ترسیدا بوو، بیرری له هیچی دی نه ده کرده وه. باب و کچ ده یانتوانی به که یفی دلئ خوئیان هاوار بکن، چونکه له جهسته ی ئه ودا نه بوون و ئه ویش ده یویست جهسته ی خوئی بپاریزی.

چهند شووشه ده رمانیکی له ده رمانخانه وه رگرتبوو و له سه ر میزه که ی ریزی کردبوون، که له گه ل هه ر ژمه خوار دنیکا به گویره ی ره چه ته که که میکی لیده خوار دن و هه موو جاریک ژنه که ی ته وس خه نیکی بۆ ده کرد و خه زووری له قاقایه کی ناخوش و ناسازی ده دا. لوسابل هه رتا و تاوی له ئاوینه دا سه یری خوئی ده کردو هه رساناساتی دهستی له سه ر دلئ داده نا ولیدانه کانی ده ژمارد.. وای لیهات داوای کرد جیگا که ی به رنه ئه و ژوورو چکه تاریکه ی که کردبوویان به سه ندوقخانه ی جلان. چونکه نه یده ویست چیتز له گه ل کورادا بخه وئ و بهر که وتنی جهسته یی له گه لیا هه بیت.

ئیسنا، به ینی له گه ل ژنه که یا خوش نه بوو، ههستی به رق و کینه یه کی ترسنا میز ده کرد به رانه بری. ئیسنا هه موو ژنانی وه کو درنانی ترسناک ده هاتنه بهر چاو که ئه رک و کاریان کوشتنی پیاوان بوو. ئیدی له بیرری وه سیته و وه سیته نامه که ی پوره شارلوتشدا نه بوو، ته نیا وه کو رووداویک بیرری لیده کرده وه که چیوای نه مابوو ببیته بایسی مه رگی.

دیسان چهند مانگیک رابرد وهه نوو که ته نیا یه ک سال بۆ کوتایی مه وعیده که مابوو.

کاشلن، له ژووری ناخوار دن دا، سالنامه یه کی گه وره ی هه لواسی بوو که هه موو به یانییه ک قه له میکی به سه ر یه ک رۆژدا دینا. تووره بوون له مه ی که هیچ کاریکی له ده ست نه ده هات، ناومیدی له وه ده ست هیثانی ئه و سه ر وه ته مؤله ی که هه فته به هه فته زیاتر لئی دوور ده که وته وه، کینه و رق له م بیروخه یاله ی که ده بی مه جبووری کورسی و میزه که ی ببیته وه و به ژنانی بژی و مه مر رابویری و پاشان به خانه نشینییه کی دوو هه زار فرانکی تا کوتایی ته مه نی بژی، هه موو ئه مانه وایان لیکردبوو که قسه ی ناشیرین و ناجۆر بکات، قسانی که ره نگ بوو له ئه هوه نترین حاله تدا کوله ک کاریان لیکه ویتته وه.

نه یده توانی سه یری لوسابل بکات و له تووره یی و هه ژمه تا نه له رزی، تووره ییه ک، که نیازی شه رفروشی ئه وی به رانه بر به لوسابل، تیا په نهان بوو. رقیکی زۆر له راده به در و ناماقوولی له زاواکه ی بوو. هه رجاری که لوسابل ده رگای ده کرده وه و ده هاته ژووره وه، کاشلن وای هه سته کرد که دزیک خوئی به ماله که یدا کردوه و ده یه وی شتیکی پیروژ له دارایی ئه و، واته له میراتی خانه واده یی ئه و به تالان به ری. له دژمنیکی قه سته سه ر زیاتر رقی له و (زاواکه ی) بوو. هه روه ها، له بهر لاوازی جهسته یی و به تایبه تی له بهر بی غیره تی، له وساو ه که ترسی نه خوشیه که ی نه تره ی

پښ بهردابوو ئیدی دهستی له ئومید و هیوا هاوبه شه که یان شت بوو، زوری ده بوغزانو سووکایه تی پیده کرد.

له راستیا لوسابل، ئه ونده به جیا و دوور له ژنه که ی ده ژیا ده تگوت قهت پوژئی له پوژان هیچ په یوه ندیبه که له نیوانیاندا نه بووه. ئیدی لپی نزیک نه ده بووه وه، دهستی تیوه نه ددها و ته نانه ت هم له شهرما و هم له ترسا، خوی له نیگای ئه و ده دزیبه وه.

کاشلن، هم موو به یان بیبه که له کیژه که ی ده پرسى: - ئی ئه نجام می رده که ت بریاری دا؟

له وه لاما ده یگوت: - نه، باوکه!

هم موو شه ویک له سهر نانی شیوان، دیمه نانی پر ئازار ده هاتنه ئاراهه. کاشلن به رده وام ده یگوت: - پیاویک که مه رد و پیاو نه بی، هه قه گوړی گوم بکات و جیگه ی خوی بو که سیک چول بکات که به راستی پیاو بی.

کورا، بوی ده سه نده وه و ده یگوت: - راستت ده وی له م دنیا به دا خه لکانیک هه ن نانخور و جیگر. من نازانم ئه م خه لکانه جگه له وه ی به سهر خه لکیه وه بینه سه ربار و مشه خور، چ کاریکی تریان له م دنیا به دا هه یه.

لوسابل، ده رمانه کانی خوی ده خوارد و هیچ وه لامیکی نه ده دایه وه، تا ئه نجام پوژیک خه زووری بولاندی به سه ریا و گوتی: - یارو له گه ل تومه و باش گویت لیبی توکه خه ریکه روو له باشی ده رووی، ئه گه ر شیواز و ری بازی خوت نه گوړی، به خوم ده زانم که کیژه که م ده بی چی بکات!..

زاوا، سه ری هه لبری و چونکه بونی بی ریزی و سووکایه تی تازه ی له م قسانه کرد، به نیگا داوا ی روونکرده وه ی کرد. کاشلن دووباره گوتی: - مه به ستم ئه مه یه که خوی راده ستی پیاویکی دیکه ده کات و تو زور به شانسی که ئه و تا ئیستا ئه و کاره ی نه کردووه. وه ختایه ک می ردی ژن، که سیکی بی غیره تی نه پیاوی وه کو تو بیت، هه رکاری بکات هه قی خویه تی.

لوسابل، که رهنګ به روویه وه نه مابوو، گوتی: - من ریگه ی لیناگرم که به ئاموژگاریه به سووده کانی ئاغا بکات.

کورا، سه ری له به رخو نابوو و کاشلن که هه ستی ده کرد قسه یه کی قوری کردووه ته ریق بووه وه.

له وهزاره تخانه دا ههردوو پياوه كه به روالهت موو به به ينيانه وه نه دهچوو، دهتگوت قه راردايكي ژيراوژيريان كردوو كه كيشه ناوخوييه كاني خويان له هاوكاره كانيان بشارنه وه. يه كتريان به "كاشلن گيان" و "لوسابل گيان" بانگ ده كرد و ته نانهت بو ئه وه ي به روالهت دهري بخه ن كه گوايه له ژياني هاوبه شي خويان زور رازين و به خته وه ر و شادمانن، به پرووي يه كا پنده كه نين.

له ولاشه وه لوسابل و مان، كه تاپاي شهري تن به تن (دوئيل) هاتيون، به ئه دهب و ويقاري فره مي دوو حه ريفه وه رهفتاريان له گه ل يه كدا ده كرد. ئه و دوئيله ي كه هه لوه شابوو وه و سه ره تا هه ردوو كياني هينا بووه له رزين، هه نوو كه ئه ده بيكي له راده به ده ر و ريزو حورمه تيكي به رچاوتري له نيوانياندا به رقه رار كردبوو و پنده چوو ژيراوژير حه زبكه ن زياتر ليكي نزيك بينه وه و ئه م حه زه ش زاده ي ترسيكي په نهاني بي كه نه با ناكوكيه كي تازه يان بكه ويته نيوان. هه مووان به وچاوه سه يري به رخور و رهفتاري ئه وانيان ده كرد كه وه كو خه لكانيكي دنيايديه رोजي له رोजان حيساييكي شه ره ف و ناموسييان له به ينا بووه و پاكيان كردوو ته وه و هه مووان ئه م رهفتاره يان به دل بوو.

كه له دووره وه يه كتريان ده بيني، به گه رم و گوړي سلويان له يه كدي ده كرد و كلاوه كانيان به ته واوه تي بويه ك هه لده بري.

ويړاي ئه وه ش قسه يان ده گه ل يه كدا نه ده كرد. چونكه شتاقيان نه يانده ويست يان زاتيان نه ده كرد سه ري قسان بكه نه وه.

به لام رोजي لوسابل كه سه روكي دايه ره به په له به شوينا نارديوو، هه ربو نواندني خو شخزمه تي خوي به هه شتاو روي و له پيچي راره وه كه دا، به هه مان له زگينييه وه كه ده روي، خوي كيشا به ورگي كارمه نديكا كه له به رانبه ره وه ده هات. ئه م كارمه نده ماز بوو. هه ردوو كيان سه رووه نكاو پاشه كشه يان كرد و لوسابل، به په شوكانيكي شه رم و ئه دهب ئاميزه وه گوتي: - ئه، ببوره ئاغا، خو ئه زيه تم پينه گه ياندي؟

ئه وي دي گوتي: - نا، به هيچ جوړي ئاغا.

له وه به دواوه، هه ردوو كيان به پيوستيان زاني كه كاتي تووشي يه كدي ده بن، يه ك دوو قسه يه ك ده گه ل يه كديا بكه ن. پاشان هه ردوو كيان له نواندني نه زاكه ت و ئه دهب كه وتنه هه فركي و هه ردوو كيان نياز پاكيان به رانبه ر به يه كدي نيشاندا. دواي ئه وه بو ماوه يه كي كه م ساردي و دوودليه ك په يدا بوو و پاشان په يوه ندييه كي راستگو يانه له نيوانياندا هاته ئاراوه كه هيشتا ئاويته ي دوودلي بوو، راستگو يي دوستانه ي كه سانتيك كه له هه وه له وه زور گو ييان به يه كدي نه دابوو و

هیشتا ش دوودلیه کی ئاویتته به ترس، ریگر بوو له وهی که به ئاسانی تاسمه ندی خویان دهر بپرن. ئەنجام به هوی نواندی ئەدهب و نهزاکه تی زور و هاتوچویان بو ژووره کانی یه کدی، هاوریه تی و دۆستایه تی هکی پته ویان له نیواندا چیبوو.

ئیسنا زوربه ی کات، که بو وهرگر تنی نوچه وهه والی تازه دههاتن بو ئوفیسی سه روکی سکر تاریه ت، زوریان قسه به یه که وه ده کرد. لوسابل، له غرور و خوړانان و کهش و فشه که ی جارانی، که وه کو کارمه ندی که له پیشقه چوونی خوی دلنیا بوو، که وتبوو و، "ماز" ش وه کو جارانی به خوی نه ده فشی. کاشلن هه موو جارئ به شداری له قسه کانیاندا ده کرد و وادهاته بهرچاو که دۆستایه تی ئەو جووته ی پیخوشه. هه ندیجار دوا ی رویشتنی مازی قوز که به و به ژن و بالآ بهرزه یه وه پئی ده کرد و ده گه ییه بهر ده رگا، کاشلن له بن لیوانه وه ده یگوت: - به به! به مه ده لئین پیاو!

به یانیه ک که هه ر چواریان له ژووره که ی کوپی نووسه پیره که خر بوو بوونه وه، کورسییه که ی باباساون که که سیکی موزیر به دزییه وه قاچیکی به هه ره له له کرد بوو، شکا و پیره میرد که له ترسا هاواری لی هه ستا، له ژووره که دا پان بووه وه.

سی نه فه ره که ی دی به په له چوونه کومه کی کوپی نووسی ناقبری. ئەم ئۆینه ی به کاری ئالیگرانی حکومه تی ئیمپراتوری (کوموناره کان) ده زانی و ماز رژد بوو له سه ر ئەوه ی شوینی که وتنه که ی بدینی. ته نانه ت ئەو و کاشلن هه ولیان دا به بیانوی برین پیچی و ده رمان کردنه وه، جله کانی پیره میرد له به ری دابکه نن. لی ئەو قاییل نه ده بوو و هاواری ده کرد که هیچی لی نه هاتوو.

که شه پۆلی شوخی و پیکه نین نیشته وه کاشلن له ناکاوا به ده نگی بهر ز گوتی: - به راست ئاغای ماز، تو نازانی که ئیمه ئیسنا پیکه وه ده ژین؟ تکاده که م رۆژی یه ک شه ممه ته شریف بیته له گه ل مه دا شیو بخو، ئەم کاره ده بیته مایه ی خوشحالی هه موومان، یانی زاواکه م و من و کیژه که م. کچه که م تو به ناو ده ناسیت. چونکه له ماله وه زور جار باسی دایه ره ده که یین. ته شریف دینی؟

"لوسابل" ش خولکی کرد، به لام خولک کردنه که ی ئەم له وه ی خه زووری ساردتر بوو:

- ئیدی وهره، بیگومان خوشحال ده بین.

کاشلن پیداگری ده کرد: - ده ی، قه بوول بکه!

- باشه، زور باشه قه بوولم کرد.

كاتى بابى كورا، بۆمال گەپرايهووه به كچهكەى گوت:- دەزانی كه يەك شەممەى ئايندە ئاغای ماز
بۆ شیو دى بۆ ئیره؟

كورا له ههوهلهوه سەرى سورما و پاشان به مینگەمینگەوه گوتى:- ئاغای ماز؟ عەجایەب!

بەبى ئەوهى خۆى بزانی بۆ، سوورى سوور بووهوه. كورا زورجار شتى دەربارهى ئەو، هەلس
وكهوتى ئەو، ئەداوئەتواری ئەو و سەرکەوتنەکانى ئەو بیستبوو، چونکه ئەو له وهزارهتخانهدا به
میباریكى لهزەبر بهنیوبانگ بوو، لهمیژ بوو ههوهسى ئاشنایهتى ئەو، كهوتبووه دلى كورا.

كاشلن، لهحالیكا لهخوشیا دهستهكانى لیكى ههلهدهسوون، دیسان گوتى:- دهبینى چ پیاویكى زهلام
و چ گەنجیكى قوزه. بالای به قەد بالای جهنگاوهریكى تفهنگدار بهرزە. ئەمه هیچ پهیوهندییهكى به
شووهكهى تۆوه نییه.

كورا، هیچ بهرسفیكى نهدايهوهو وهكو ئەوهى ههموو پیتیان زانی بى كه بیری كهوتهوه، شهرم
دايگرت.

ئەم شیو وشامەش، بهههمان دیقەت و جدیهتى ئەوهكهى كهكاتى خۆى بۆ لوسابل ریک خرابوو،
ئەنجامدرا. كاشلن، خۆى له دیاریکردنى لیستی خواردنهكان ههلهدهقورتان ودهیویست ههموو شتیک
نایاب وعال بیت. وهكو ئەوهى لهناکاوا دلنیایهىكى پهنهان وهیشتا نهخویا لهدلایا چرۆى کردبیت،
بههۆى ههندیك پیشبینیانی پهنامهكى و دلنیاىی بهخشهوه، ئارامى گرتبوو و شادتر له ئاسایى
دههاته بهرچاو. ههموو رۆژى يەك شەممەى بهوپهرى گهرم وگورپییهوه، بۆ چاودیرى و
سهرپهرشتى دهعهوت وزیافهتهكه تهرخانکرد، بهلام لوسابل رۆژهكهى به خویندنهوهى
دۆسییهىكى لهزگینهوه، كه رۆژى پیشوو بۆ مالى هینابوووه، بهسهربرد. ههفتهى يهكهى ههیهى
نوقه مبهر بوو و رۆژى يهكهى سالى نوى نزیك دهبووهوه.

ماز، له سهعات ههوتى ئیوارهدا، شاد وخهندان پهیدا بوو، خۆى بهمالا کرد، هاتنهكهى ئەوهنده
ئاسایى بوو، دهنگوت بۆمالى خۆى هاتوو. بهوپهرى ئەدهب و نهزاکهتهوه چهپكى گولهباخی به
كورا پیشكەش کرد و بهراویژیكى خۆمانى خهلكانیكى پروودار كه دهزانن چۆن رهفتار لهگهه هر
كهسیكدا دهكهن گوتى:- خانم، وا ههست دهكهم كه تا رادهیهك تۆ دهناسم و باوكت ئەوهنده باسى
تۆى بۆ کردووم، وادهزانم له مندالییهوه دهتناسم.

كاشلن كه چاوى به چهپكه گولهكه كهوت هاواریکرد:- بهه بهه ئەمهیه ویل و نهزاکهت!

کورا، یه کسه ر بیری که وته وه که لوسابل، له پوژی یه کتر ناسینه که یاندا گولی له گهل خویدا نه هینابوو. کارمندی قوز، شاد وخوشحال دهاته بهرچاو وهکو مندالانیک که یه که مجار دهچنه دیدنی دوستانی کونیا، قزقز پیده که نی و جار جاریش له په ناوه چاوبازیه کی ئاشقانه ی له گهل کورادا ده کرد، که گوناکانی سوور ده بوونه وه.

کورا، له بهرچاو ماز زور خشکوک ودلگیر بوو، "ماز"ش به لای کوراوه زور قوز و دلرفین بوو. دوا یئه وه ی ماز پوی، کاشلن گوتی:

- ها، خوبینیت چند کوریکی باش بوو، هه ستت کرد چند زیتهل وزرینگ ووریا یه. ئیدی پواله تی وایه که هه موو ژنان بوی دهمرن.

کورا، هه رچه نده که متر دهروونی خوی ده کرده وه، به لام دانی به وه دا نا که ماز به لای ئه ویشه وه گهنجیکی میهره بان بوو، ئه وه ندهش وشک و له خوبایی نه بوو وهکو ئه م وینای ده کرد.

لوسابل، که که متر له ئاسایی ماندوو و خه مین دهاته بهرچاو، دانی به وه دا نا که پوژانی یه که م وهکو پیویست گوتی به ماز نه دابوو، وهکو پیویست حیسایی بو نه کرد بوو.

ماز، چند جاریکی دی به ملاحه زه کاری و پاریزه وه و پاشان ورده ورده و ناوبه ناو هاتوچوی مالی وانی کرد. هه مووان خوشیان دهویست، ده یانبرده ماله وه و پیشوازیان لیده کرد. کورا، ئه و خواردنانه ی لیده نا که ماز هه زی لیده کردن. دوستایه تی و تیکه لای ئه و سی پیاوه گه بیه ئاستیکی ئه وه نده بهرز که له یه کدی جیا نه ده بوونه وه. دوستی تازه، ئه ندامانی خانه واده که ی بو شاتو و ته مه شاخانه ده برد و بلیتی لوژی بو ده برین.

شهوی که به پینان له شانو ده گه رانه وه، به کوچه وکولان و شه قامه ئاوه دان وقه ره بالغه کاندا تابه رمالی لوسابل، راپوچکه یان ده کرد. مازوکورا له پیشه وه رینان ده کرد، جووله ی لاقیان هاوسه نگ و به دهنیان پیکه وه چه سپاو، جووله ی به دهنیان هاوئا هه نگ بوو، ده تگوت خوا هه ردووکیانی بو ئه مه دروست کرد بوو که له ژیا نا هه میسه شانبه شانی یه کدی ریبکه ن. به ئه سپایی قسانیان ده کرد، چونکه به باشی دهنگی یه کیان ده ژنه وت. هه ردووکیان به دهنگی نزم پیده که نین. ژنه ی گهنج زور جار ئاوری پاشی ده دایه وه تا نیگایه کی باب و میرده که ی که له دووری ئه وانه وه ده هاتن، بکات.

کاشلن، به نیگایه کی رازی به پئی دهکردن و زورجار بیئوهی له بییری بی که خه ریکه له گهل زاواکه یا قسه دهکات، دهیگوت:- چ قهد وقه لافه تیکی جوانیان ههیه، پیاو حه زدهکات ههر بهیه که وهیان بدینیت.

لوسابل، به خه مساردی به رسقی ده دایه وه:- ته قریبه ن هاوبالان!

خوشحال بوو به وهی که ههستی دهکرد دلی به تووندی و خیراییه که ی جارن لینادات، که خیرا ری دهکات وهکو جارن هه ناسه برکیی پیناکه وی. به هه رحال، له جارن شادتره. چونکه ماوهیه که بوو له تیغی زمانی تیژ و ته شه رباری خه زووری دوور بوو، ههستی دهکرد، رق و کینهی دهره ق به و ورده ورده که م ده بیته وه.

سه ری سال، سه روکایه تی ئیدارهیه کی پی سپیردرا و به رادهیه که به م پله و پوسته شاد و دلخوش بوو که بو مال گه راپیه وه، بو یه که مجار، دوا شه ش هه یقان، باوهشی به ژنه که یا کرد و ماچی کرد. کورا، له م رهفتاره ی نه و نارحهت هاته به رچاو، وهکو نه وهی کاریکی ناشایسته له میرده که ی سادر بووبی، پهست بوو. له هه مان ده مده ته مه شایه کی مازی کرد که بو موباره کبایی ۱/۱ بو مالیان هاتبوو. "ماز" ش نارحهت بوو و رووی بولای په نجه ره که وه رگیرا، وهکو نه وهی نه یه وی ئه م دیمه نه بدینیت.

لی کاشلن، خیرا بایدایه وه سه ر به دخووی و تووندخووییه که ی خوی و دیسان به ته شه ر و کینایه چزوداره کانی خوی به ربووه گیانی زاواکه ی. ته نانهت جارجار به "ماز" ش دا هه لده شاخی. وهکو نه وهی له سه ر نه و به لایه ی که به سه ریان ده هات و روژ به روژ له دوا مه وعیدی خوی نزیک ده بووه وه، رقی له ویش هه لگرتبوو.

ته نیا کورا، ته واو هیورو خوشحال ده هاته به رچاو وزور شاد و به ده ماخ بوو. به روالهت له وه ده چوو که نه و دوا مه وعیده نزیک و هه ره شه ئامیزه ی فه راموش کرد بیت.

به هاری زوو پهس، زهوی رازانبووه وه، ماز پیشنیازی بو دوسته کانی کرد که روژیکی یه که شه ممه بو گهشت وهه و گورکی برۆن بو که ناره کانی روبری سن تا له و دهشت و دهره گوله وه نه وشه بچن.

به قیتاری به یانی وه ریکه وتن و له "مزون لافیت" دابه زین. هیشتا سه رمای زستانی به لق و پوپه رووته کانه وه ههست پیده کرا، لی سه وزه گیای بریقهدار خوی دوزی بووه و، گولین سپی و شین،

قوپەن قوپەن لەنیو سەوزە گیاکەو سەریان بەرز کردبوو. درەختانی بەری داوینی گەردەکان، بەبازووی باریکی پڕ چرۆی شوکوفایانەو وادەهاتنە بەرچاو کە تاجە گۆلینەیان لەسەر ناو.

پوباری سن، کەبەهۆی بارانەکانی ئەو دواییانەو لیل بووبوو، بەنیوان بەستین و کەنارەکانیا کە بەهۆی لەهی و لافاوی زستانەو، کەند وکەلینی تی بووبوو، قورس و خەمبار دەپۆیی. سەرانسەری دەشتەکە لە ئاوا تەر بووبوو، دەتگوت تازە حەمامی کردوو. پوبارەکە لەبەر گەرمای خۆشی یەکەمین پۆژانی هەتاودا بۆنیکى نەمساری خۆشی لی بلاو دەبوو.

لە باخەکەدا، بەدەم پیاسە و پوویچکانەو یەکتریان ون کرد. کاشلن، پەست و غەمگین، نووکی دار عاساکەى خۆی بە کەستەک و سەندە گەلەدا دەکیشا. لە رادە بەدەر شەکەت و ماندوو دەهاتە بەرچاو، ئەو پۆژە بیری لەو بەدەختیە نزیکە دەکردهو کە بەو زووانە بەرۆکی خانەوادەکەیانى دەگرت. "لوسابل" ش کەنیو چاوانى تیک نابوو، دەترسا، لەسەر ئەو گیا تەرانە دانیشیت و سمت و کەفەلێتەر بیت. ژنەکەشى لەو کاتەدا لەگەل مازدا لە گۆل دەگەرێن تا چەپکە گۆلێک دروست بکەن. چەند پۆژیک بوو کە کورا نەخۆش و شەکەتو بێرەنگ دەهاتە بەرچاو. لەبەر ئەو یەکسەر بیتاقەت بوو و ویستی بۆ نانی نیوەروانى بگەریتەو. خوارنگەیهکی بچووکیان لەو نزیکانە، لەبەرانبەر ناشیکى وێرانەدا دۆزییەو. لەوێ لەژێر کەپری خوارنگەکەدا، لەسەر میزیکى تەختەى کۆنا کە دوو خاویان پێدا دابوو، لەنزیکی پوبارەکە هەندیک فراقینی میلی پارسییان خوارد.

ماسیە سوورەو کراوەکەیان تەواو کرد و ئەوجا گۆشتى گایان بە پەتاتەو خوارد، لەکاتیکی قاپە زەلاتەکەیان کە پربوو لە گەلای سەوزى کاهو، دەستاو دەست دەگیرا، کورا لە ناکاوا بە بیتاقەتى هەستا و خاویەکەى بەهەر دوودەست بە دەمیەو گرت و بەز بەرەو رەخى پوبارەکە پۆیی.

لوسابل، نیگەرەن بوو، پرسى: - چى بوو؟ بۆ وای کرد؟

ماز، شپرزە و سوور بوو و دەو بە مینگەمینگ گوتى: - من... من نازانم... خۆ ئیستا عەیبى نەبوو!

کاشلن، هەراسان و پەڕیشان، لە کاتیکی گەلا کاهویەک بە چنگالەکەى دەستیەو بوو، حەپەسا. هەستا تا بروت بزانیی کێژەکەى چیبەتى. کە دیقەتى دا سەیری کرد کێژەکەى سەری بەقەدى درەختیکەو ناوەوبیخاڵە. گومانیکى خیرای بەدلدا هات و لاقى لە پۆیشتن وەستان. لەخۆرا کەوت بەسەر کورسییەکەیدا و بەچاوانى حەپەساو و ئەبلەقەو سەیری ئەو دوو پیاوہى، کە ئیستا یەک لەیەک شەرمەزارتر دەهاتنە بەرچاو، دەکرد. بە چاوە نیگەرەنەکانى، ناخى ئەوانى دەپشکنى و زاتى قسەکردنى نەبوو. کەوتبوو نیوان بەرداشى هەلچوون و ئومیدەو و خەریک بوو شیت دەبوو.

چاره که سه‌عاتیک به بیدارنگییه کی قووله‌وه بووری. کورا، به‌رهنگی که میک زهرده‌وه، په‌یدا بووه‌وه. به‌زحمه‌ت ری‌ی ده‌کرد. که‌س پرکیشی نه‌کرد به‌ ئاشکرا شتیکی لی بپرسیت. ده‌تگوت هه‌ریه‌که‌یان پیشبینی روودانی سه‌عاده‌تیکی خه‌یالییان ده‌کرد که‌ توانای گوتنیان نه‌بوو، به‌تاسه‌ی زانینی ئه‌و بویه‌ره‌وه ده‌سووتان وله بیستنی ده‌ترسان. ته‌نیا کاشلن لی‌ی پرسى: - حالت باشت‌ر بوو؟

به‌رسفی دایه‌وه: - به‌لی، سوپاس، شتیکی گرینگ نییه، واچاکه زووتر بگه‌رینه‌وه. سه‌رم که‌میک دیشیت.

له‌ کاتی رویشتندا بالی می‌رده‌که‌ی گرت، ده‌تگوت رازیک له‌م ره‌فتارده‌ا په‌نهان بوو که‌ ئه‌و هیشتا زاتی که‌شفکردنی نه‌بوو.

له‌ ویستگه‌ی قیتاری "سن لازار" لی‌کدی جودا بوونه‌وه. ماز به‌ هه‌نجه‌تی کاریک که‌له‌ بیری کردبوو و ئیستا بیری ده‌که‌وته‌وه، به‌ناوی خواحافیزییه‌وه ده‌ستی هه‌مووانی گوشی و رو‌یی.

وهختی ماز رو‌یی، کاشلن وکچه‌که‌ی وزاواکه‌ی به‌ته‌نیا مانه‌وه، پرسى: - ئه‌وه تو له‌سه‌ر نیوه‌روژه‌که‌ چیت به‌سه‌ر هات؟

کورا هه‌وه‌لجار وه‌لامی نه‌دایه‌وه، پاشان دواى که‌میک دوودلی گوتی: - هیچ نه‌بوو، که‌میک دلم تیک هه‌لده‌هات.

به‌خواه‌ خاو ولیوبه‌ خنده‌ ری‌ی ده‌کرد. لوسابل، په‌ست ونا‌ر‌ه‌ه‌ت، به‌بیریکی شیواو و به‌ خه‌یالاتی هه‌قدژه‌وه له‌ کاتیکا تووره‌ییه‌کی گونگ و خاموش ناخی ده‌خوارده‌وه و شه‌رمه‌زاری بی غیره‌تی و نامه‌ردی خو‌ی بوو، له‌گه‌ل ئه‌واندا ری‌ی ده‌کرد. له‌حالیکا ئه‌و له‌ خه‌وتوانیک ده‌چوو که‌له‌ به‌ره‌به‌یاندا به‌خه‌به‌رن و چاو ده‌نوقینن تا ئه‌و تیشکی هه‌تاوه‌ی له‌ درزی په‌رده‌کانه‌وه له‌ ژورره‌وه ده‌دات و تیروژه‌ روناکیه‌ک له‌ ته‌خته‌ خه‌وه‌کانیان ده‌دات، نه‌بینن، هه‌رکه‌ گه‌ییه‌وه مالی به‌ بیانوی ته‌واوکردنی کاریکی نیوه‌چله‌وه، ده‌رگاکه‌ی له‌خو‌ی داخست.

هه‌نگی کاشلن هه‌ردوو ده‌ستی نانه‌سه‌رشانی کچه‌که‌ی و گوتی: - که‌واته سکت هه‌یه‌ها؟

کورا، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - به‌لی، پیموایه دوومانگ ده‌بی‌ت.

هیشتا کیژده‌که‌ی قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که‌ کاشلن له‌ خوشیان که‌وته هه‌له‌په‌رکی و سه‌ما و هه‌لبه‌ز وداه‌ن، له‌ ده‌ورانی سه‌ربازیدا، سه‌مایه‌کی کون فی‌ر بووبوو، به‌ده‌وری کچه‌که‌یدا ده‌ستی به‌

سه‌مایه کرد. لاقی هه‌لده‌بری و به‌و ورگه زه‌لامه‌یه‌وه به‌جۆری هه‌لی ده‌تیزاند که هه‌موو ته‌لاره‌که‌ی هینابووه له‌رزه.

کورسییه‌کان ده‌جوولان و په‌رداخه‌کان له‌سه‌ر سینییه‌که له‌یه‌کیان ده‌داو چلچراو ئاو‌یزه‌که‌ی بن میچه‌که وه‌کو چرای که‌شتی که‌وتبووه سه‌ما. ئه‌وجا باوه‌شی به‌کچه ئازیزه‌که‌یدا کرد و به‌شوروشه‌وقیکی زۆره‌وه ماچی کرد. ئه‌وجا به‌پشتی ده‌ست به‌ئه‌سپایی کیشای به‌سکی کچه‌که‌یدا وگوتی: - ئاخری هات، به‌میرده‌که‌ت گوت؟

کورا، له‌په‌ر هه‌راسان بوو، به‌مینگه‌ مینگه‌وه گوتی: - هیشتا نا... من... من چاوه‌پروانی..

لی کاشلن هاواریکرد: - زۆرچاکه، قه‌یدی نییه. ئه‌گه‌ر تو نار‌ه‌حه‌تی سه‌برکه، من خۆم ده‌رۆم و پیی ده‌لیم.

به‌هه‌شتا و خۆی به‌ژووری زاواکه‌یدا کرد.

لوسابل، که‌به‌ بیکار دانیشتبوو، به‌دیتنی خه‌زوریراپه‌ری. لی کاشلن ده‌رفه‌تی نه‌دا که وه‌خۆ بیته‌وه. گوتی: - ده‌زانی ژنه‌که‌ت حامیله‌یه؟

لوسابل که‌هه‌په‌سابوو، خه‌ریک بوو ده‌په‌شوکا، گۆناکانی سوور هه‌لگه‌ران وگوتی: - چۆن؟ چۆن؟ ژنه‌که‌م؟ به‌راسته‌ته؟

- گوتم حامیله‌یه، تیده‌گه‌ی؟ ئه‌نجام شانسمان هه‌ستا!

له‌و گه‌رمه‌ی شادیه‌دا، ده‌سته‌کانی زاواکه‌ی گرت، گوشینی و ته‌کانی دان، ده‌تگوت پیروزیایی لیده‌کات و سوپاسی ده‌کات. لیکدالی‌کدا ده‌یگوت: - ئۆخه‌ی، ئه‌نجام دروست بوو، زۆرچاک بوو، ته‌سه‌ور بکه‌ چهند باشه! ته‌واو ئیدی ئه‌م سه‌روه‌ت و سامانه‌هی ئیمه‌یه!

چونکه له‌خۆشیا نه‌یده‌توانی هه‌ستیه‌ته سه‌رپییان، تووند باوه‌شی به‌زاواکه‌یدا کرد، به‌خۆوه‌ی گوشی و هاواریکرد: - له‌یه‌ک ملیۆن زیاتر. جاتو بیری لیکه‌وه! له‌یه‌ک ملیۆن زیاتره.

دوو‌باره ده‌ستی به‌هه‌لپه‌رکی و سه‌ما کرد، لی له‌ناکاوا له‌سه‌ما و هه‌لپه‌رکی وه‌ستا وگوتی: - که‌واته وه‌ره‌ بابچین بۆ لای ئه‌و. ئیستا چاوه‌پروانی تویه. به‌لای که‌مه‌وه وه‌ره‌ ماچیکی بکه.

ئه‌وه‌ی گوت و ناوقه‌دی لوسابلی گرت و پیش خۆی دا و ئه‌وی وه‌کو تۆپیک هه‌ل‌دایه‌ ناوه‌ندی ئه‌و ژووره‌ی که‌ کورا، له‌وینده‌ر نیگه‌ران و گۆی قولاخ وه‌ستاوو.

کورا، هرکه چاوی به میړدهکە ی کهوت، هه راس و شپرزەبیه کی ناگەهانی ئەوکی گرت و پاشه وپاش کشایه وه، لوسابل، ږهنگ زهرد و لیوبه بار له بهردهم ژنه کهیدا وهستا بوو. ئەو حاله تی قازیبه کی هه بوو و ژنه که ی حاله تی مه حکوومیک. ئەنجام لوسابل بیده نگیه که ی شکاند و گوتی: - ده لئی حامیله بوویت؟

ئەویش، که دهمی ته ته له ی ده کرد گوتی: - له وه ده چیت.

لی کاشلن، گەردنی ههردووکیانی گرت ولووتی نان به یه که وه و گوتی:

- ده ی! ماته لی چین؟ ده ی یه کدی ماچ بکه ن، ئەوه دینی.

کاتی ههردووکیانی بهردا، له حالیکا که خه ریک بوو له خوشیا بال بگری و شیت بییت، گوتی: - ئەنجام ئیمه بردمانه وه، یاللا لیو پلد، بۆ بیده نگی. ده بی یه کسه ربرپۆین و مولکیک له هاوینه هه وار بکرین. تو له وی ده توانی سه لامه تی خۆت به ده ست بینیته وه.

لوسابل، خوی له م بیرو که یه بوارد، خه زووری ئامانی نه دا و گوتی:

- ئیمه له وی جه نابی ترشبو ف و ژنه که ی ده عوه ت ده که یین و وه کو یاریده ده ری ئیداره به و زووانه خانه نشین ده بییت و تو ده توانی چیگه ی ئەو بگریته وه. ئەمه ش ریگه یه که بۆ به رزبوونه وه.

لوسابل، که کاشلن قسه ی ده کرد، مه سه له کانی دینایه به رچاوی خوی، خوی ده بینی که له بهردهم ئاپارتمانیکی سپی و جوانا، له که ناری ده ریا، ږاوه ستاوه، چاکه تیکی سپی که تانی له بهر و کلاویکی پانامایی له سه ره و پیشوازی سه روکی دایه ره که ی ده کرد.

به م ئومیده وه شتیکی خوش ده ږزایه دلایه وه، شتیکی گه رم و خوش که ئەو ههستی ده کرد تیکه ل به بوونی ده بییت و باری دهروونی سووک ده کات و حالی باشتتر ده کات.

بیته وه ی، جاری وه لام بداته وه، بزیه کی کرد.

کاشلن که سه رمهستی ئومید و گه مه ی دهستی خه ون و خه یاله شیرینه کانی خوی بوو، درێژه ی به قسان دا: - کی ده زانی ئیمه ده توانین له م مه مله که ته دا ببین به خاوه ن ده سه لات و ناوبانگ و دوور نییه تو بی به ئەندامی ئەنجوومه ن. به هه رحال ئیمه ده توانین ئەنجوومه نه لوکالیه کان بدینین و کاری بکه ین که حیسابمان بۆ بکه ن. تو ئەسپیکی بچووک و گالیسکه ی شه خسی خۆت ده بییت و هه موو به یانیه ک بۆ ویستگه ی قیتار ده ږویت.

خهونین شیرینی دهبدهبه و کهبکهبه و دهوله‌مندی و خوشپوشی و ژیانی پر جه‌لال وشکو، به‌ره‌به‌ره له زهینی لوسابلدا روحی ده‌که‌وته‌به‌ر. خه‌یالی ئەمە‌ی که گالیسکه‌یه‌کی ناسک وجوان و تایبه‌تی هاتوچوی پی‌ده‌کات- ریک وه‌کو ئەو دهوله‌مە‌ندانە‌ی که ئەو جارها به‌غیلی به‌ژیانیان بردبوو- ئاخری هینایه رەدا و، نه‌یتوانی خوی له‌گوتنی ئەو وشانه ببویریت:

- ئاه! باشتر! به‌راستی شتیکی باشه!

کورا که ههستی کرد دلی می‌رده‌که‌ی هاتوته‌وه جی، بزه‌ی بو ده‌کرد و له‌منه‌تباریدا دلی پر بووبوو. کاشلن که ئیدی هیچ کۆسپیکی له‌سه‌ر ریگه‌ی خویا نه‌ده‌بینی گوتی:- لامه‌زه‌بینه، ئەمشه‌و له‌رستوراندا شیو ده‌خوین، ده‌بی به‌ئە‌ندازە‌ی یه‌ک زهماوه‌ندی بچووک خه‌رج بکه‌ین.

کاتی بو مال ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌رسیانان که‌می مه‌ست بوون، لوسابل که‌یه‌کی به‌دوو ده‌بینی و هه‌موو خه‌ونه‌ شیرینه‌کانی له‌میشکیا ده‌ره‌قسین، نه‌یتوانی ریگه‌ی ژووره‌که‌ی خوی که‌تاریک بوو، بدۆزیته‌وه. ئیدی ئای به‌هوی هه‌له‌وه بوو یان به‌هوی بیرچوونه‌وه بوو، له‌سه‌ر سیسه‌مه‌ خالیه‌که‌ی ژنه‌که‌ی، که‌ده‌یویست دوا‌یی بی و له‌سه‌ری بنویت، دریز بوو. به‌دریزایی شه‌وه‌که‌ وای وینا ده‌کرد که‌سیسه‌مه‌که‌ وه‌کو که‌شتی ته‌کان ده‌دا، له‌هه‌ژاندایه، غل ده‌بیته‌وه‌و قلی ده‌بیته‌وه. ته‌نانه‌ت وای هه‌ست کرد که‌تووشی حاله‌تیکی وه‌کو ده‌ریازه‌ده‌کان بووه.

کاتی له‌خه‌و رابوو و کورای له‌باوه‌شی خویدا بینی زوری پی سه‌یر بوو. کورا چاوی کرده‌وه، بزه‌یه‌کی کرد وبه‌هه‌ره‌که‌تیکی خیرا، پر له‌شه‌وق وزه‌وق و ته‌ژی منه‌تباری و میه‌روفیان، می‌رده‌که‌ی ماچکرد.

پاشان، به‌وه‌دنگه‌ نه‌رم و شیرینه‌ که‌ژنان له‌کاتی ناز وکریشمه‌ و ئە‌دادا، ده‌ی نوینن و ده‌ری ده‌برن، پی‌گوت:- گیانه‌که‌م ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وی کورپیکی زور باش بیت ئە‌م‌رۆ بو دایه‌ره‌ مه‌رۆ، تو ئیدی پی‌ویستت به‌وه‌ نییه‌ ئە‌وه‌نده‌ش پابه‌ندی ده‌وام بی و له‌کات و ساتی خویدا بچیته‌ ده‌وام، چونکه‌ ئیمه‌ زور ده‌وله‌مه‌ند ده‌بین. هه‌زده‌که‌م دیسان بچینه‌ زوزان، به‌لام من وتو پیکه‌وه، هه‌رم‌ن و تو.

لوسابل، هه‌ستی ده‌کرد ئیسراحه‌تیکی باشی کردووه‌و دوا‌ی ئە‌وه‌ هه‌موو ناره‌حه‌تی و ماندوویه‌تییه‌ نازای ئە‌ندامی له‌ناو جیگه‌ی ژن و می‌ردایه‌تیدا خاو بووبوووه. هه‌ستی ده‌کرد، زور هه‌ز ده‌کات بو ماوه‌یه‌کی زور له‌جیگادا بمینیته‌وه. هه‌زی ده‌کرد هیچ کاریک نه‌کات ته‌نیا ره‌حه‌ت و ئاسووده و بی‌خه‌م و خه‌یال پال بکه‌وی، جو‌ره‌ ته‌مه‌لییه‌کی تووند و نه‌دیار نازای داگرتبوو، به‌سه‌ر جه‌سته‌یدا زال بووبوو بیریکی گونگ و ئالۆز و به‌رده‌وام و پرشادی له‌میشکیا شه‌پۆلی ده‌دا:

- له مه و دوا دهوله مه ند و سه ربه خو ده بيت.

لئ له ناکاوا ترسيک نيشته دلئ و به راويژيکي زور سووک، به جوړئ ده تگوت ده ترسيک ديواره کانش گويان له دهنگي بي، پرسئ:- باشه تو دلنيات که حاميله ي؟

يه کسه ر ئه رهايه ني کرد و گوتئ:- ئه رئ، خاترجه م به، من به هله نه چووم.

ئو که هيشتا نيگه ران بوو، به ئه سپايي ده ستئ به سکي ژنه که يدا هينا. به ده ست هموو سکي هه لاساوي ژنه که ي تاقيکرده وه و ئه نجام گوتئ:- به لئ راسته به لام له گينه تو به رله به رواري مه و عيده که منداله که ت نه بي و ههنگي به و بيانوو هه ژيوان بينه وه و مافه که ي خو مان نه ده ني.

کورا، به م وينا و ته سه وره زور تووره بوو و گوتئ:- نا، شتي وا نابئ، تازه دواي ئم هموو رهنج و به دبه ختیه چو ن ده شيت بيانوو بگرن؟ نه، نه.

کورا، له تووره بييدا هه ستا بوو و له سه ر سي سه مه که دانيشت بوو. ديسان گوتئ:- ئه گه ر حه زده که ي با ئيستا برؤين بؤلاي يارؤي مه حه زه دار.

لئ لوسابل قه ناعه تي و ابوو که هه وه لچار گه واهينامه يه که له دکتور وه ربگرن، ئوه بوو ديسان بؤلاي دکتور "لوفبول" چوون.

دکتور، يه کسه ر ناسينييه وه و پرسئ:- ها، سه ري گرت؟

هه ردوو کيان، سوور بوونه وه و کورا که بريک په شوکابوو، به مينگه مينگ گوتئ:- و ابزانم، به لئ قوربان.

دکتوره که ده ستئ مالين به يه کديدا و گوتئ:- پيشبينيم ده کرد، به لئ چاوه پروانم ده کرد. ئو ريگه يه ي که من بوم دانابوون رهت بوونه وه ي نيه. مه گه ر يه کيک له دوولايه ني کيشه که بي تواناييه که ي خودئ هه بيت.

وه ختايه که پزيشکه که ژنه گه نجه که ي معايه نه کرد گوتئ:- به لئ، خو يه تي. ئافه رين پيروزه!

وله سه ر پارچه کاغه زيکي نووسئ:

- به نده دکتور... ده رچووي کوليژي نوژداری پاریس، شايه دي ده دم که خا ليوپلد لوسابل، کچي کاشلن، هه موو نيشانه و قه رينه کاني حاميله بووني تيايه و نزیکه ي سي مانگ به سه ر سکپريه که يا تيده په رئ.

ئەوجا پرووی کردە لوسابل وگوتی: - ئەدی تو چۆنی؟ سینگ و دلت چۆنە؟

ودوای ئەوێ سەماعەکەى نابە سینگ ودلیهوه وتەواو معاينهههی کرد، رایگهیانند که نهخۆشهکه به تهواوی چاک بووتهوه.

هەردووکیان شاد وشەنگۆل، قۆل لە قۆلی یەکا، خۆش وخۆشحال بو مال گهپانهوه. لی لیوپلد له رینگادا بیرئیکی به میتشکا هات وگوتی:

- رهنگه باشتر وابی، پیش ئەوێ بۆلای مەحزەردار برۆین یەک دوو خاوی له کهمەرت ببەستی. ههنگی سکهکەت زهقتر بهدیار دهکهوی و کاریگهرییهکی باشتري دهییت. کابرا تهسهور ناکات که ئیمه ویستوو مانه بهم کاره وهختهکه پیش بخهین.

بۆیه به دوو قۆلی بو مال گهپانهوه، لوسابل بهدهستی خۆی جلهکانی ژنهکهی لهبهری داکنند تا سک و ناوقهدیکی فریبوک وچاوخهلهتینهی بو دروست بکات. دهجار خاویلهکانی گۆپی و پاشهوپاش چووه دواوه و له ئەنجامی کارهکهی خۆی ورد بووهوه وههموو جاری ههولی ددها، پووالهتیکی جوان به سکی ژنهکهی بدات.

وهختیک له ئەنجامی کارهکهی رازی بوو، دووباره به دوو قۆلی لهمال وهدهرکهوتن. لوسابل، له شهقاما، که تهمهشای سکه خرهکهی ژنهکهی دهکرد، که گهواهی بو مهردی و نیراتی ئەو ددها، خۆشحال و مهغروور دههاته بهرچاو.

یاروی مەحزەردار به پروخۆشی پیشوازی کردن. پاشان گوپی له داخویانهکانی (پوونکردنهوه) وان گرت، گهواهینامهی پزیشکهکهی خویندهوهو چونکه لوسابل مکۆپی دهکرد که: - "قوربان، ئەوندە بهسه که خۆتانیش یەک چرکه تهمهشای سکی بکن، بهخۆی هاوار دهکات." ههربو دلنیایی تهمهشایهکی کهلهش و سکه خرهکهی ژنهی گهنجی کرد.

هەردووکیان به نیگه رانیهوه چاوهروان بوون تا کابرای مەحزەردار گوتی:

- زۆر تهواوه، ئەم منداله، چ ئیستا و چ پاشان بیته دنیاوه، زندووهو ههیه. له بهر ئەوه ئیمه جیبه جیکردنی وهسیتهکه دوا دهخهین بو ئەوکاتهی خانم حهملهکهی دادهنییت.

ئەوجووته کاتی له مەحزەرهکه هاتنه دهڕی، له خۆشیا له سهه ر پلیکانهکان یه کدییان ماچکرد.

له وده تاي ئهم كه شفه سه عاده تباره رووی دابوو هه رسی نه فه ری مالباته كه، به وپه ری خوشی و شادی و به ته بایی ته واوه ده ژیان. هه ره موویان شاد و به كه یف، ساده و میهره بان بووبوون. كاشلن هه مان چالاکی و شوخیبازی و هه نه كچیاتی جارانی خوئی به ده ست هینا بووه وه و كورا بو تاقه ساتی له مدارای میزده كه ی غافل نه ده بوو. "لوسابل" ش بووبوو به پیاوئیکی دی، یانی هه میشته شاد و شه نگول، بووبوو به كورئیکی ئه وه نده باش كه هه رگیز به و شیوه یه نه بینرابوو.

ماز، كه متر ده هاته دیده نی مالباته كه و له جاران كه متر ههستی به یه ك مالی ده كرد. هه لبه ته به باشی مامه له یان له گه لدا ده كرد، به لام له ره فتاریاندا جوړه ساردیه ك ده ره ق به و هه ست پیده كرا، چونكه شادمانی، فاكته ری له خوبایی بوون و خو په سندیه و بیگانان ئه فروز (له حساب ده راویشتن، به هیچ نه گرتن) ده كات.

ته نانه ت خودی كاشلن، وادیار بوو كه جوړه كینه یه کی نهینی سه باره ت به م كارمهنده جوانه له دلدا یه، هه رچه نده له چهند مانگی رابردوودا، ئه و به خوئی، به رژی پای ئه وی بو ناو خانه واده كه ی خو ت كرده بووه وه. هه روه ها كاشلن خوئی، هه والی حامیله بوونی كورالی به و دوسته دابوو. روژیک له ناخافلا پیی گوتبوو: - ده زانی كه كچه كه م حامیله یه؟

ماز خوئی له گیلی دابوو و گوتبووی: - عه جه ب! باشتر! كه واته ده بی زور به خته وه ربین!

ویرای ئه وه ش ماز هه موو روژانی یه ك شه ممه له مالی وان فراقینی ده خوارد. به لام ویرای ئه وه ی كه هیچ ناكوكی و دوو رووییه کی زه قیان نه كه و تبووه نیوان، له به ریان گران بوو كه شه وان پیکه وه به رنه سه ر، ئهم ههستی نارچه تیه ده باره ی دوستایه تی وهاورپیاتی ماز، هه فته به هه فته تووندتر ده بوو. ته نانه ت شه ویک كه كاشلن خه ریک بوو له مال وده رده كه وت، به په ستیه وه گوتی: - ئهم هه تیوه ش له تامی ده ر كرده وه و خه ریکه سواری سه رمان ده بی.

لوسابل له وه لاما گوتی: - یانی هیچی له م ناسیاویه پی نابری.

كورا، سه ری له به رخونا و كه م و زور هیچی نه گوت. ئه و هه میشته له هه تنه ر و حوزوری مازدا موعه زه ب ده هاته به رچاو. وه كو جاران به روویه وه پینه ده كه نی، ئیدی وه كو جاران مالباته كه یانی بو شانوی شه وانه ده عوه ت نه ده كرد، ئه و دوستایه تیه گیانی به گیانیه ی جاران، ئیستا لای بووبوو به بیگار.

تا پوڙيکي پينج شه ممه، له کاتي فراقيندا، کاتي ميړده که ي کورا له دايه ره گه پايه وه، کورا، به ناز و کرشمه يه کي زياتر له ناساي گوناکاني ماچکرد و به نئسپاي به گويدا چپاند:- له گه لم به شه پ نايه ي؟

- چما، مه گهر چي بووه؟

- ناخر.. ناخر نئمرو نئاغاي ماز زووتر له وهختي ناساي هاتبووه ديدنه ي مه و من چونکه نامه وي قسه وقسه لوکم له پاشمله بکري، تکام ليکرد که تو له مال نه بي، نه يهت بو مالمان. له وهده چوو نئم قسه يه ي مني له دل گران بي.

لوسابل به سه رسامي گوتي:- عه جه ب! نه دي نه و چي گوت؟

- شتيکي نه وتوي نه گوت، به لام من په فتاري نئموم، له دواي نه و قسه يه، به دل نه بوو و نئدي داوام ليکرد، که به يه کجاره کي پي ليږه بېرېت. تو به خو ت چاک ده زاني که تو و باوکم پي نئوتان بو نئم ماله کرده وه و من که م وزور دهستم له م کاره دا نه بوو. بويه ده ترسم تو، له وه ي که جوابم کرده وه، زویر ببيت.

- کاريکي زور چاکت کرده وه، زور چاکت کرده وه، نه ک له م کارهت زویر نيم، به لکو مه منوونيشم. ژنه، که قهول و قهراري پيشوه خته ي له گه ل مازدا کردبوو، بو نه وه ي په يوه ندي نه و دووپياوه، به شيوه يه کي ناساي بي ليته وه گوتي:

- تو له نئداره وا بنوينه که ناگات له م شتانه نييه و وه کو جاران قسه ي له گه ل بکه. ته نيا نه وه بزانه که نه و نئدي بو نئره نايهت.

لوسابل، به ميهرومه حه بهت وسوز و گودازيکي زوره وه، ژنه که ي له هه ميژ گرت وموده تيکي زور چاو و گوناکاني ماچ باران کرد وبه دم نه و حاله وه ليکداليکدا ده يگوت:- تو فريشته ي! فريشته ي!

گه وره بووني منداله که له سکی ژنه دا، پوڙبه پوڙ زياتر دهرده که وت وکورا، هه ستي ده کرد که له سکيا ده جوولن.

(۸)

نئدي تا پوڙي له دايکبووني منداله که هيچ بويه ريکي تازه پووي نه دا. کورا، له پوڙاني ناخر و نؤخری هه يفي سنيته مبه را کچيکي بوو. ماوي کچه که يان نا "دزيره" لي چونکه ده يانويست غوسلي

ته عمیدیکی به شکو وجه لال بو منداله که بگین، بریاریان دا ریورهمی غوسلی ته عمید و ناوانه فرمییه که بخه نه هاوینی ئاینده وله مولکه شه خسیه دا به پاییکه ن که به ته ما بوون بیکرن.

ئهم مولکه یان له " ئانی یر " له سهر گردیک که ده پروانیه سهر روبری سن، هه لبارد.

له ماوهی وهرزی زستاندا بویه رین گرینگ روویاندا. ههرکه میراتیه که به مالباته که برا و یهک لا بووه وه، کاشلن داوای خانه نشینی کرد، یه کسهر مامه له که یان بو جیه جی کرد و له ئیداره هاته دهره وه. ئیستا وهختی دهست به تالی خوی به مجوره دهقه تاند (به سهر دهرد، دهگوزهراند) که به هه ریه کی ناسکی میکانیکی، قه پاغی قوتوه سیگارانی دهری و جوره ها شتی وهکو سه عاتی دیواری و سه ندوقوکه و سه به تهی بچوک بو گول و جوره ها موبیله و کورسی بچوک و عه جیب و غه ریپی لی دروست ده کرد. زوری حه ز له م کاره بوو، ئهم سنعه ته له کابرایه کی چه رچییه وه فی ر بووبوو، پوژی له شه قامی " ئوپرا " کابرایه کی چه رچی بینی بوو که به وشیه وه خه ریکی دروست کردنی ورده واله ی دارین بوو. هه موو پوژی ئه و خه لگانه ی که هه م نیازی فی ربوونیان هه بوو و هه م نیازی ته مه شا کردنی، ده سکاره تازه کانی ئه ویان هه بوو، ده چونه ئه وی و ئافه رین و ده سخوشی شته تازه کانیان لیده کرد. کابرا به خویشی حایر و حه په ساو به واتی وره وه له به رانه ر شاکاره کانی خویدا ده وه ستا و به رده وام ده یگوت: - به به، به راستی دروست کردنی ئهم شاکارانه له هه موو که س نایه ت!

جه نابی رابو، یاریده دهری ئیداره به ره حمه تی خوا چوو بوو و ئه نجام لوسابل، ئه رکه کانی ئه وی له ئه ستو گرتبوو، به لام عینوانه که ی " رابو " یان به لوسابل نه دا، چونکه هیشتا ماوه یه کی ئه وتو به سهر دوا ته رفیعیدا نه چوو بوو.

کورا، له ماوه یه کی که مدا بوو به ژنیکی دی، واتا سه لار و سه نگینتر و شیکپو شتر له جارن. چونکه په ی به هه موو ئه و گورانکاریانه بر دبوو که سه روه ت و سامان به سهر مرو قیا دینیت.

پوژی یه که می سالی نوئ چوو دیدهنی ژنی سه روکی دایه ره ی می رده که ی که دوا ی سی و پینج سال له ئاکنجی بوون و ژیان له پاریس، هیشتا ههر له سهر خوه دیهاتیه که ی خوی ما بووه وه. کورا، به عیشوه و نه زاکه تیکی ئه وتوو داوای له خانمی سه روک دایه ره کرد بیته نه کی منداله که ی که خا ترشبو ف قه بوولی کرد، کاشلن، باوه گه وره ی منداله که بووبه زربابی.

ته شریفاتی ته عمید کردنه که له یهک شه ممه یه کی خوشی هه یقی شه شدا ئه نجام درا. هه موو کارمه نده کانی ئیداره، ده عوه ت کرابوون ته نیا مازی قوز و جوان دیار نه بوو.

لوسابل، سهعات نۆی بهیانی، له بهر ویستگای قیتاردا، چاوه پروانی قیتاری پاریس بوو، له هه مان کاتدا فهراشیکی تاییه تی، به جلکی عه ره بانچییه وه، که ریزی دوگمه ی درشتی برنجه به چاکه ته که یه وه ده بریسکایه وه، هه وساری ئه سپیکی چکوله ی قه له وی، که له گالیسکه یه کی بچووک و تازه به سترابوو، به دهسته وه بوو.

دهنگی شووتی قیتاره که له دووره وه بهرز بووه وه. ئه وسا قیتاره که که زنجیره یه کی دریژی فارگونانی نه فه ره بهری له دووی خو راده کیشا گه ییه ویستگاکه و دنیا یه ک ریواری هه لږشته ده ره وه. جه نابی ترشبو ف هاوری ده گه ل ژنه که یدا که میکیاجیکی توخی کردبوو له فارگونی نمره یه ک هاتنه ده ره وه. پیتوله و "بواسل" ش له فارگونیکی نمره دوو دابه زین. زاتیان نه کردبوو باباساون ده عوه ت بکه ن، به لام دیاربوو که دوا نیوه رۆی هه مان رۆژ به گویره ی ریکه وتن له و ده وره به ره ده ی بینن و به ئیجازه و ره زامه ندی سه رۆکی دایه ره ئه ویش بو شیوی ئیواری ده به نه ماله وه...

لوسابل، به هه شتاو چوه پیشوازی سه رۆک. سه رۆک به و قه د و بالا کورته یه وه، به و چاکه ته فه رمیه به میدال و نیشانه یه وه که وه کو گوله باخی پشکوتوو به به رۆکیه وه ده ره وشایه وه، ده هاته پیشی. سه روکه لله زه لامه که ی که له ژیر کلاوه لیوار پانه که یه وه شاردرابوو وه و به سه ر جه سه ته لاوازه که یه وه ده له قی، شیوه وشه کلکی سه یری پی دابوو. ژنه که ی که که میک له سه ر نووکی پی ری ده کرد، ده یتوانی له سه ر سه ری میرده که یه وه هه موو شتیک به ئیسه راحت ببینی.

لیوپلد، شاد و خه ندان، کرئووشی بو بردن، ئیکلامی بوکردن، سوپاسی کردن. هه ردووکیانی سواری گالیسکه که کرد، پاشان به هه له داوان به ره وپیری دوو هاوکاری خو ی که خاکیا نه له دوای سه رۆکه وه ده هاتن، چوو، به گه رمی ته وقه ی له گه ل کردن و داوای بو ردن لیکردن که به هوی بچووکی گالیسکه که یه وه ناتوانی سواریان بکات، بویه پی گوتن: - بیزه حمه ت که ناری روباره که بگرن، ریک ده گه نه بهر ماله که ی من. خانووی چواره م سوچی پیچی قیلای دزیره. پی هه لگرن.

خوی سواری گالیسکه که بوو، هه وساری ئه سپه که ی گرته ده ست و که وته ری. فه راشه که ش، به گورجی خوی هه لدا یه سه ر کورسیه بچووکه که ی دواوه. ته شریفات و ریوره سمی ته عمیده که به باشترین شیوه ئه نجام درا. پاشان هه مووان بو نانخواردنی نیوه رۆ، چوونه ژووره که وه. هه ریه کیک له میوانه کان به گویره ی شان وشه وکه ت و پایه و پۆستی خو ی، دیارییه کی بو خرابوو ژیر ده ستمال سفره که ی خو یه وه. زردایک بازنیکی زیری ئه ستوو، میرده که ی گیره یه کی بوینباخ له یاقووتی سوور، بواسل جانتایه کی چه رمی ده ستی، ده سکاری روو سی و پیتوله، پاییکی عالی به ردی مه رجانی پیبرا، گوتیان ئه م دیاریانه هی دزیره یه وپیشکه شی دوستانی تازه ی خو کردوو.

خانم ترشبووف که له شهرم و شادیا سوور بوو بووه وه، ئەو بازنه زیڤه رهخشانه ی له باسکه ئەستووره که ی خۆی کرد، لی سەرۆک چونکه بۆینباخیکی رهشی باریکی لهمل کردبوو، گیره که به بۆینباخه که یه وه بهند نه ده بوو، ناچار بوو گیره جهواهیرنیشانه که له ژیر میدال و نیشانی " لژیون دونور" که یه وه وهکو نیشانیکی بچوو کتر له یه خه ی چاکه ته که ی بدات.

له په نجه ره که وه، روبره که، وهکو روناکییه کی پان به که ناره چره دارستانه که ی خۆیه وه دیار بوو که به رهو "سورن" ده رۆی. ههتاو وهکو بارانیک له روناکی، به سه ر ئاوه که دا دادرژا و روبرایکی له ئاگر دروست کردبوو. له هه وه له وه، نیوه رۆژه که وشک و فهرمی وجدی بوو، هۆیه که شی ئاماده بوونی سەرۆکی دایه ره و هاوسه ره که ی بوو. پاشان شوخی و پیکه نین دهستی پیکرد.

کاشلن، سوعبه تی سووک و بازار ی ده کرد، چونکه ده وه له مه ند بوو ریگه ی به خۆی ده دا که ئەوجۆره سوعبه تانه بکات و ئەوانی دیکه ش هه موو به ده میه وه پیده که نین.

ئه گه ر پیتوله و بواسل ئەو سوعبه تانه یان بکر دایه، بیگومان که س به ده میانه وه پینه ده که نی.

له کاتی خواردنی میوه و شیرینی وجهلی و محه له بیدا منداله که یان هینایه مه جلسه که و هه موو میوانه کان ماچیان کرد. منداله ی به سه ته زمان که له قوماته وه پیچرا بوو، به چاوه شین و لیله کانیه وه و بی خه م و خه یال ته مه شای ئەم خه لکانه ی ده کرد و سه ره هه لماسا وه که ی، به هه ر لایه کا که که میک سه رنجرا کیش بوایه، وه رده گیڤا.

پیتوله، له گه رمه ی قسه و سه روسه داکاندا، به ئەسپایی سه ری برده په ناگوئی بواسل که له لایه وه دانیشتبوو، گوئی: - ته مه شای بکه، کوت و مت له ماز ده چیت!

بۆ سبه ینی ئەم قسه یه له وه زاره تخانه دا بلاو بووه وه.

له م کاته دا، سه عاته چالمه که دووی دوا نیوه رۆی راگه یاند. هه مووان لیکور (جۆره شه رابیکی بۆنخۆشی فه ره نسیه) یان خواردبووه وه. کاشلن پێشنیازی کرد که هه وه لجار سه یری خانووه که بکه ن و پاشان بۆ گه شت و گه ران بۆ که ناری سن برۆن.

میوانه کان، به کۆمه ل که و تنه گه ران به ژووره کانا، له ژیر زه مینه که وه ده ستیان پیکرد تا هه وره بانه که، هه ر هه موو خانووه که گه ران. ئەوجا چوون بۆ باخه که، هه ر هه موو باخه که، درهخت به درهخت و ده وه ن به ده وه ن گه ران. ئەوجا بۆچوونه گه ران بوو بوون به دوو ده سه ته وه.

کاشلن که له حوزووری ژنه کان ناره حهت بوو، بواسل و پیتوله ی بۆ کافه یه کی که نار روبره که برد، له ولاشه وه خا ترشبووف و خا لوسابلش، ده گه ل میرده کانیاندا، چوون بۆ که ناره که ی دیکه ی

رۆبارهکه، چونکه ژنانی نه جیب نه یانده توانی تیکه ل به سهیرانکه رانی لات وله ویر وگه جه رو گوجهری رۆژانی یهک شه ممه ببن، ههردوو خانم بهو ریگایه دا که به رهو ئهستیلی فیته رخانهی که شتیه کان دهچوو، هییدی هییدی دهچوونه پیشی و میردهکانیان که زور سهرگه رمی باسی دایه ره که ی خویان بوون، له دواي ئهوانه وه رییان دهکرد.

چهند به له میک به سهه رۆباره که وه له هاتوچۆدا بوون که به زهبری سهولین دریژ حه ره که تیان دهکرد، سهوله وانه کان هه موو گه نجانی زهلام و به هیز بوون، دهمار و ماسولکه وه رزش دیده کانیان له ژیر گوشته تاوه سووته کانیا نه وه تیک ئالابوون. به له مرانانیکي دی له سهه ره که ولین رهش یان سپی ئازهلان دریژ بووبوون و له بهر تاوی خوره که، بیتاقهت بووبوون و چهترین هه تاوگیری ئاوریشمینی سوور وزهرد وشینیان، به سهه ره سهری خویانه وه گرتبوو، که سهه یرت دهکردن دهتگوت گولی گورهن و به سهه ره ئاوه که وه مه له ده که ن. ئیدی سهه روسه دا له به له میکه وه بو به له میکی دی ده رۆیی و یه کدییان بانگ دهکرد و قسه ی قوریان به یه کدی دهگوت.

هه را وهه نگامه یه کی دووره دهست که دهنگی به شه ران بوو، گونگ و فام نه کری و به رده وام دهگه ییه گوی، له هه را وهه نگامه ی رۆژی جه ژن دهچوو.

پیزیک راوچیان ماسی به خوو قولاپه کانیا نه وه، به دریژیای که ناری رۆباره که به بی جووله وه ستابوون. له هه مان حالدا مه له وانانیک که نیمچه روت بوون، له ناو به له مانی سهه نگینی راوه ماسیدا وه ستابوون و خویان هه لده دایه ئاوه که وه دووباره دههاتنه وه سهه ره به له مه کان تا دووباره خو هه لده نه ئاوه که وه.

خا ترشبووف، به سهه رسامیه وه سهه یری هه موو ئه مانه ی دهکرد. کورا پیی گوت:- رۆژانی یهک شه ممه هه میشه ئاوايه. شوینیکي یه جگار جوانه و خو شمان لیده گوزه ری.

به له میک به ئه سپایی به سهه ره ئاوه که وه دههاته پیشی، دوو ژنی گهنج له ناو به له مه که وه سهولیان لیده دا. دوو پیایوی گهنج له ناو به له مه که دریژ بووبوون. یه کیک له ژنه کان له که ناره که وه هاواریکرد:- ئاهای، های ژنانی نه جیب، من پیایویکی فروته نیم (ئاماده بو فرۆشتن) هه یه، هه رزانیشی ددهم، ئیوه ده تانه وی؟

کورا، به بیزاریه وه رۆوی وه رگیرا. قۆلی به قۆلی میوانه که یا کرد وگوتی:

- نایه لن، بنیادهم یهک خولهک له م ناوه پیاسه بکات. فهرموون با برۆین! ئه م ژنانه چهند بی حه یا و حورمه تن!

هەردووکیان بۆلای ماله که گه‌رانه‌وه. جه‌نابی ' ترشبوڤ " ش به لوسابلی ده‌گوت: - بۆ یه‌کی، یه‌ک بینگومان ده‌یکه‌م، به‌رپوه‌به‌ری گشتی به‌فه‌رمی به‌لینی داومه‌تی.

لوسابلی، له وه‌لاما ده‌یگوت: - مه‌منوونم جه‌نابی سه‌رۆک، نازانم به‌ چ زمانیک سوپاسی جه‌نابتان بکه‌م.

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، کاشلن و پیتوله و "بواسل" یان بینی که هینده پیکه‌نی بوون پووندک زایی بووه‌ چاویان، "باباساون" شیان له‌گه‌لدا بوو. هه‌رسیکیان به‌ سوعه‌ته‌وه ده‌یانگوت "باباساون" مان له‌ که‌ناری روبراره‌که‌دا، له‌گه‌ل رپوسپیه‌که‌دا گرت.

پیره‌می‌ردی داماو، هه‌راسان و په‌ریشان ده‌یگوت: - راست نییه. جه‌نابی کاشلن ئەم قسانه‌ مه‌که، ئاخ‌ر باش نییه، له‌تۆ ناوه‌شیتته‌وه.

کاشلن که‌له‌به‌ر پیکه‌نین هه‌ناسه‌ی سواربووبوو، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت:

- هه‌ی فیلبازی پیر، مه‌گه‌ر تۆ بانگت نه‌ده‌کرد: - ئە‌ی ناسکو‌له‌که‌ی من! چه‌ند له‌ قافا گرتمانیت هه‌ی ناره‌سه‌ن!

پیره‌می‌ردی داماو به‌جۆری په‌شو‌کابوو که ژنه‌کانیش که‌وتنه‌ پیکه‌نین.

کاشلن دیسان گوتی: - ئە‌گه‌ر جه‌نابی ترشبوڤ، ئی‌جازه‌ به‌فه‌رموون، ئی‌مه‌ له‌سه‌ر ئە‌م کیشه‌یه‌ ده‌ست به‌سه‌ری ده‌که‌ین و گلی ده‌ده‌ینه‌وه تا شینومان له‌ گه‌لدا بخوات.

سه‌رۆک، به‌ رپوو‌خۆشی ته‌واوه‌وه ئی‌جازه‌ی دا و دووباره‌ ده‌رباره‌ی ئە‌و ژنه‌ رپوسپیه‌ی که‌ پیره‌می‌ردبه‌ره‌للای کردبوو، که‌وتنه‌ شو‌خی و پیکه‌نین. پیره‌می‌رد ئە‌م شو‌خیه‌ دزیوه‌ی زۆر له‌به‌رگران بوو و به‌رده‌وام حاشای ده‌کرد. ئە‌م بابه‌ته‌ تا ئیواره‌ بووه‌ مه‌زه‌ی شو‌خی و پیکه‌نین و ته‌نانه‌ت سه‌ری بۆ بی‌شه‌رمی زیاتریش کیشا.

کورا و خا ترشبوڤ که‌ له‌پای پلی‌کانه‌کانی هه‌یوانه‌که‌ وه‌ژیر خێوه‌تا رپونیشتبوون و ده‌یان‌روانییه‌، رهن‌گدانه‌وه‌ی تیشکی بولی‌لی ئیواره‌ی. هه‌تاوه‌که‌، گه‌ردیکی ئە‌رخه‌وانی به‌لابه‌لای گه‌لاکاندا پرژاندبوو. شنه‌بایه‌کی نه‌ده‌هات که‌ لقه‌کان بخاته‌ جووله‌، ئارامیه‌کی خو‌ش و بی‌ کوتایی له‌ ئاسمانی ساف و نورانیه‌وه‌ به‌سه‌ر ئە‌رزدا ده‌رژا.

چه‌ند به‌له‌میکی گه‌وره‌ که‌ هیشتا به‌ هی‌واشی تیده‌په‌رین و ده‌تگوت بۆ قه‌رارگه‌ی خو‌یان ده‌گه‌رینه‌وه‌.

کورا پرسى: - باشه ئەم "باباساون" ه داماو، ژنيكى سه لئتهى هئنابوو؟

خا ترشبووف، كه ئاگاي له ههموو بويه رهكاني دايه ره هه بوو، له وه لاما گوتى: - به لئى، كيژيكي هه تيوى زور له خووى گهنجترى خواست، به لام كچه دوستايه تى ده گهل كورپيكي گه نجا پهيدا كردو ئاقيبته تيش ره دووى ئەو كهوت وره قى.

ئەوجا ئەو خانمه خرپن و قه له وه له سه رى رويى:

- بيستومه ئەو كورپه كه سيكي بن سه روبه ر بووه، من خوم نازانم ده لئىن گوايه يه كترىان زور خوش ويستوه، به هه رحال باباساون پياويكي جوان و خوشه ويست نيه.

خا لوسابل، به راويژيكي جدى گوتى: - به لام ئەمه ناكاته پاكانه بو ئەو كچه. ئەم پيره ميترده داماو ه مايه ي به زه ييه. ئەم هاوسيني ه ئيمه ش، جه ناي باربو، هه مان وه زع و حالى هه يه. ژنه كه ي هه زى له نيگار كيشيك كرد كه هاوئنانى لي ره به سه ر ده برد، ژنه ره دووى ئەو نيگار كيشه كهوت و بو هه نده ران رويى. من تينا گه م چون ده شي ت ژنيك به م راده يه سقوت بكات و خو ي سووك و ريسوا بكات. به باوه رى من ده بي سزاي تايه تيبو ئەمجوره ژنه بي شه ره فانه كه نه نگ و ريسوا يى به سه ر مالباتى خودا دينن، دابنريت.

له كو تاي كوچه ي باخه كه دا سه رو كه لله ي دايه نه كه پهيدا بوو كه منداله كه ي به و هه موو قوماته وه له باوه ش بوو. منداله كه كه بولا ي ئەو دوو خانمه ده هئنا، له به ر پوناكى سوورو زي ريني زه رده په را، سه راپاي سوور بوو. به هه مان ئەو چاوه مات وحه په ساو ولي له وه كه ته مه شاي ميوانه كاني كردبوو، ئيستا ده پروانيه ئاسمانى گرگرتوو.

پياوه كان كه قه يه رى دوورتر لي ره وه قسه يان ده گهل يه كديدا ده كرد، هاتنه نزيكتره وه. كاشلن نه وه كه ي خو ي له باوه ش گرت وله سه ر ده ستى به رزى كرده وه، به جو رى به رزى كرده وه له تو وايه ده يه وي منداله كه بگه يه نيته ئاسمان. لا روومه تى منداله كه، به و كراسه سپى و دريژه يه وه كه ده گه ييه ئەرزه كه، له سه ر زه مينه ي نورانى ئاسو نه قش بوو بوو. باوه گه و ره له خو شيا هاوارى كرد: - ئەمه باشتري شتى دنيايه، وانبيه باباساون؟

پيره ميترد كه قسه يه كى نه بوو بيكات، يان له وه يه بيري لاي زور شتى دى بوو بى، به رسقى نه دايه وه.

خزمه تكارىك ده رگاي هه يوانه كه ي سه ر باخه كه ي كرده وه ئاگادارى دا كه شيو ئاماده يه.

مادموزيل قى قى

ميجەر فرماندهى پرووسى، كۆنت دوفالسبرگ تازە لە خويندەنەوہى ئەو نامەيە بووبووەوہ كەبە
پۆستى ئەو رۆژەدا پىي گەيى بوو. پشتى بە قەنەفەيەكى دەسكارەوہ كە پەردەيەكى گولدۆزى

پیدا درابوو، دابوو و لاقی به پۆستالەکانیەوه لەسەر مەرمەرە جوانەکەى بەردەم موغەیری سالۆنەکەى کۆشكى دوڤیل دانابوو. لەماوەى ئەم سەى مانگەدا کە ئەو کۆشكى دوڤیلی داگیرکردبوو مامیزی پۆستالەکانى دوو کونى قوولیان لەو بەردە بەنرخەدا هەلکەندبوو و ئەم کونانە رۆژبەرۆژ قوولتر دەبوون.

فینجانیک قاوه، لەسەر میزىكى خړى کەندەکارى سى پایە دانرابوو و هەلمى لى هەلدەستا. سەر میزەکە لە مەشرووبا پەلە پەلە بووبوو، لە جگەرەى سووتاو ولە نووکی چەقوى ئەفسەرى داگیرکەر، کە هەركاتى نووکی قەلەمەکەى دەدا و بەدەم خەيال پلاو ونەخۆشى خۆیەوه هەندىک ژمارەو نەخشەى لەسەر قەنەفە جوانەکانى کۆشکەکە دەنووسى و دەکیشا. ئىدى قەنەفەکان خەت خەت بووبوون.

وختایەک میجر لە خویندەنەوهى نامەکە بوو و هەو چاوى بەو رۆژنامە ئەلمانیانەدا گىرا کە نۆکەرەکەى بۆى هینابوو، لەجىی خۆى هەستا، پاش ئەوهى کە سى چوار پارچە دارى تەرپو گەرەى خستە موغەیرییهکەوه (چونکە ئەم ئاڤایانە بەرەبەرە درەختانى باخەکەیان بۆ شەواتەکى زستانەى خۆیان دەبرییهوه) چوو بەر پەنجەرەکە.

بارانىکى تووند دەبارى، لەو بارانە بە خورزمانەى کە دەتگوت دەستىکى توورپە لەسەرى را هەلیدەرشت، بارانىکى تووند کە دنیای قوراوى دەکرد و هەموو شتىکى لە خۆیدا غەرق دەکرد، لەو بارانە راستیانەى دەوروبەرى روان کە بە "کاسەى شەو"ى فەرەنسا بەناوبانگە.

یارۆى ئەفسەرى ئالمانى ماوهیهک پروانیه چیمەنە ئاو گرتوووەکان و روبرارى ئاندل کە لیوان لیو بووبوو، دەستى بە ئاهەنگىک کە بە "قالس رن" بە نامییه، لەسەر شوستەى پەنجەرەکە کردبوو کە لە ناکاوا دەنگىک لە پشتییهوه بەرز بوو و هەو سەرى وەرگىرا.

یاریدەدەرەکەى، کلونینگشتاین بوو کە پلەى نەقیبى هەبوو. میجر، کە سىکى زەلامى دیو جەستەى چوارشانە بوو. جەستە زەلامەکەى لە تاوسىکى سوپایى دەچوو کە کلکە چەترئاساکەى هاتبیتەوه لای چەناگەى. جووتى چاوى شین و ئارامى هەبوو، رۆخسارى لە جەنگى نەمسادا، نووکه شمشىرىکى ویکەوتبوو و شوینەوارەکەى هەرمابوو. دەیانگوت چەند ئەفسەرىکى رەشىد و ئازایە، ئەوندەش پیاویکى باشە.

نەقیب، خەپەتۆلەیهکى موو سوورى و رگ زەلام بوو کە بە خورتى پشتى بەستبوو- ردىنە سورەکەى کە ئەگەر بیدایەتە بەر ئاگر لە تۆوايه فسفۆرى تى هەلسوو، لەبنەوه تاشى بوو. دوو ددانى لە شەویکى شایى و داوہتاندا لە دەست دابوو بیئەوهى لەبىرى مابى کە چۆن ئەم بەلایەى

به سهر هاتبوو. له بهر ئه وه كه قسه ي ده كرد، قسه كانى هه نديك زبر و بريك نامه فهوم له زارى دههاتنه ده رى. ته پلى سهرى كه چه ل بوو، ده ورو به رى كه چه ليه كه ي ته پلى سهرى قزىكى زي پين و بريقه دار و لوول دايپوشى بوو له سهرى كه شيشان ده چوو.

ميچهر ده ستي گوشى و پاشان به دهم گويگرته وه له قسه كانى نه قيب، سه بارهت به و بويه رانه ي له به شه كه دا پرويان دابوو، فينجان ه قاوه كه ي يه كسه رى هه لدا. (له به يانيه وه تا ئه و سه عاته ئه مه فينجانى شه شه م بوو كه ده بخوارده وه.) پاشان هه ردووكيان له په نجه ره كه نزيك بوونه وه و باسى خراپى ره وش و بارو دوخه كه يان كرد. ميچهر كه پياويكى هيمن و سه لار بوو و له شاره كه ي خويدا ژنى هه بوو، مرو قىكى به قه ناعهت بوو وله گه ل هه ر بارو دوخى كدا هه ليده كرد، لى بارون نه قيب كه پياويكى هه رزه وه وه سه باز بوو وه هميشه به پريگاي مه خانه پيسه كانه وه بوو، به يه كيك له ژن باز و مييازه له زه بهر كه ان ده ژمير درا، زور تووره و نار ههت بوو له مه ي كه سى دانه هه يقه له م شوينه چوله دا چه پس بووه و ناچاره، به نه جيبى و داويناكى روژگار بقه تينى.

له و كاته دا له ده رگا درا، ميچهر ئه مرى كرد، هه ر كتيه كه ده رگا بكاته وه و بيته ژووره وه. كه ئاوري دايه وه يه كيك له سه ر بازه ميقات كراوه كانى ئالماني له بهر ده رگا كه به ديار كه وت و گوتي كه فراقين ئاماده يه.

ئه و دووانه، له ژوورى نانخواردنا، ده گه ل سى ئه فسه رى ديدا كه په يان نزمتر بوو، پووبه پوو بوونه وه. ملازمى يه كه م ئوتو دوگروسلينگ و دوو ملازمى دووهم، فريتزشويناوبورگ و ماركى ويلهلم دايريك بوون. دايريك كه ئه فسه ريكي قز زه رد بوو، له گه ل پياواندا زور زبر و لووت به رز و قوره ده ماغ بوو، له گه ل ديل و ئه سيرانا زور سه خنگير و بيبه زه يى بوو، ئه ونده تووند و تووره و ترؤ بوو له چه كى گه رم ده چوو.

له وه تاي هاتبووه فه ره نس، هاوپريكانى ناويان نابوو مادموزيل قى قى، هو ي ئه م ناويلينانه ئه دا و ئه توارى قه حپانه وقه د وبالا ي به رز و ناوقه دى بارىكى خودى ملازم بوو كه ده تگوت له ژيره وه كورسيتى له به ركردووه. دهم وچاوه سافه كه ي كه تازه سميلى بور كردبووه وه، هه روه ها هه ر شتيك يان كه سيكى ديتبا، به كه ش و فشه وه سه يريكي ده كرد و ئه م ده ربينه و ده سته واژه فه رنسيه ي (قى قى!) له شيوه ي سووكه فيكه يه كدا به كار ده برد. له بهر هه موو ئه و ئه دا و ئه تواران ه ي ناويان ليتا "مادموزيل قى قى".

ژوورى نانخواردنى كوشكى دو قيل، هو ليكي دريژى شاهانه بوو به جو ره ها ئاوينه ي كريستالى كو نى ئه ستي ره نيشان و ديوارين كاغه زي پوشى به نه خش و نيكار رازابووه وه، كه هه نديك له كاغه زه

نه نهخش ونيگارەکان، ليرەولهوئى به نووکی شمشيران دريندرابوون و هاتبوونه خوارهوهو گوزارشتى له مهشغهلهتى کاتى بيکاريهکانى مادموزيل قى قى دهکرد.

سى وينهئى خانهوادهئى، وينهئى جهنگاوهرئىكى زرى پوش، قهشه باشييهک و سهروکئى دادگا به ديوارى ژوورهکهوه ههلواسرابوون که ههرسيکيان پايپى دەسک دريژى چينيان دهکيشا. وينهئى خانمئى بهريزى به سينگ و بهروکئى بچووک و تهنگهوه، که سمئىئى گوساخانهيان به خهلوژ بو کيشابوو، لهناو چوارچيوهکهئى خوئيهوه که تاجهکهئى به تپهپبوونى رۆژگار سپدرابووهوه، خوئىنى دهکرد.

ئهفسهههکان، لهو ژووره ئاسيو ديديهدا کهبههوئى بهدمهستى ئاکنجيهکانيهوه، تهروتونا بووبوو، خهم وپهژاره له بينازى و بئى خاوهنيهکهئى دهبارى، پارکئيهکهئى ناوى کهله دار بهروو دروست کرابوو، وهکو زهمينهئى ناو مهخانان پيس و پهلهپهلاوى بووبوو، بهئى لهو ژووره خهمگينهدا، بهبيدهنگى فراقينهکهيان دهخوارد.

ئهفسهههکان وهختئى له فراقين بوونهوهو دهستيان به بادهنووشى کرد، بهدهم جگههکيشانهوه وهکو ههموو رۆژئىک دهستيان به قسه و دهرده دل کرد و بيژارى خوئيان له دهست بهتالئى خوئيان دهبرئى. بوتلئى کوئياک و خواردنهوانى دئى دهستاو دهستى دهکردو ههموو ئهفسهههکان کهلهسهر کورسييهکان پاليان دابووهوه، پيکهکانيان قوم قوم دهخواردوهو پايپه دەسک دريژ و سهر خوارهکانيان که زور به ناشيرينى رهنگ کرابوون، به دهمهوه گرتبوو.

ههركه پيکهکانيان بهتال دهبوو، به تهملهئى و بيتاقهتى پيکهکانيان پر دهکردهوه. مادموزيل قى قى ههموو جارئى پهرداخهکهئى خوئى دهشکاند و سهربازئىک خيرا پهرداخئى دیکهئى لهبهردهميا دادهنا. چهپه دووکهئى ناخوش دهورى دابوون، لهوه دهچوو هههههموويان مهست و سهرخوش بن، مات و خاموش و خهمناک، وهکو خهلهکانى بهرهللا و بيکاره، خهوالوو بوون.

بهلام "بارون" لهناکاوا راپهري. بهدهم ههلهچوونئى تووندهوه دهلهرزى. سوئندى به خودا خوارد که ئهه رهوشه تاقهتبهره بهم حالهوه بهردهوام نابيئ و دهبن بيئى لئىکرئيهوهو چارهههكى بو بدوزريئيهوه.

ملازم يهکهه ئوتو وملازم دووهه فریتز، که دوو ئالمانى رهسهه بوون و سهه وسيمايهكى ئالمانى تهواو و قهد و قهلافهتئى زهلاميان ههبوو، ههردووکیان پيئقه گوتيان: - بيري چى جهنابى نهقيب؟

بارۆن، كه ميگ دەفكره وه چوو و پاشان گوتی: - بیری چی؟

ئێستا عەرزتان دەكەم. ئەگەر جەنابی میجر، فەرماندەیی مە ریگە بدات، ئاھەنگیك دەگیرین و ساز دەدەین.

میجر، پایپەكەیی لە دەمی دەرینا و گوتی: - ئاھەنگی چی، نەقیب؟

بارۆن لە فەرماندە نزیك بوو و دەگوتی: - ھەموو كارەكان لە ئەستوی من قوربان! بە یارمەتی جەنابت، وەزیفە بۆ روان دەنیرین تا ئافەرەتمان بۆ بینیت. من خۆم دەزانم دەبی لە كوئی بەنیرین، لێرەش دەستور دەدەم شیقیکی چاك ئامادە بكەن، ھەموو شتیكمان ھەیه و ئیدی بۆ خۆمان شەویکی خوش بەسەر دەبەین.

كۆنت دوڤالسبرگ، بە دەم زەر دە خەنە یەكەو ھەلئەكاند و گوتی: - ھەڤال، تو شیتی.

لێ لەم كاتەدا ھەموو ئەفسەرەكانی دی ھەستان، لە دەوری فەرماندەكەیان خرابوونەو ھو بە پارانەو ھو گوتیان: - قوربان، ریگە بفرمۆن با جەنابی نەقیب ئەم كارە بكات، بەراستی زۆر بیئاقەتین و كاتمان لێناروات.

ئەنجام میجر قاییل بوو و گوتی: - باشە!

بارۆن، یەكسەر لە دەوی "وەزیفە"ی نارد. "وەزیفە" یەكێك بوو لە پەئیس عورفا كۆنەكانی سوپا كە ھەرگیز كەسێك پێكەنینی بە دەمەو ھەبەینی بوو، لێ ھەموو فەرمان و دەستورەكانی سەرۆکی خۆی، ھەرچێك بوایەن، كوێرانە جیبەجی دەكرد.

بەھەمان قەڵافەتی مرومۆچی خۆیەو، حازر و ئامادەباش و ھەستابوو، دەوی ئەو ھەبەینی كە گوتی لە ھەموو دەستورەكانی بارۆن گرت، ئەوسا لە ژوورەكە و دەدەرکەوت و دەوی پینچ خولەك گالیسكە یەكی سوپایی چوار ئەسپ، بە چادریکی گومەزینەو، بە ژیر ئەو بارانە تووندەدا بە چوارنالا دەپۆیی.

یەكسەر، ئۆخژن و جۆش و خرۆشیک لە دل و دەروون و گیانە خەمناكەكان گەرا، پەستی و پەریشانی گۆرا بۆ خوشی و شادی، پوخسارەكان گەشانەو، ئەفسەرەكان كەوتنە حەنەك و سووعەتان.

ھەرچەندە باران بەھەمان خورزمی خۆی دەباری، لێ میجر گوتی دنیا خەریكە پەستی دەبیتەو، ملازمی یەكەم "ئوتو" بە شیوہیەکی بنجبر و لێپراوانە گوتی كە ئاسمان پوو لە کرانەو ھەبە.

مادموزیل قی قی له جیی خوی نه ده هیئوری، لیکدالیکدا له سهر کورسییه که ی هه لدهستا و داده نیشته وه. چاوه گهش وتوور هکانی له شتیک ده گه پان که بیشکینیت. له ناکاوا چاوی برییه خانمه سمیلداره که و هه لیکیشایه ده مانچه ههوت تیره که ی وگوتی: - تونابی چیتر ته مه شای سفره وخوانی مه، به زم و به زمگای مه بکه یت!

بیئه وه ی له جیگای خوی بیزوی نیشانه ی گرته وه، به دوو گولله ی دوابه دوا ی یه ک، هه ردوو چاوی وینه که ی دیواو دهر کون کرد. ئه و جا هاواریکرد: - ئیستا وهختی شیرینکاریه!

له ناکاوا، قسه و باس بره، له تو وایه هه مووان بیر له بابه تیکی زور گرینگ و تازه ده که نه وه.

مه بهستی مادموزیل قی قی له شیرینکاری ئه مه بوو که به شیوه ی تاییه تی خوی، دهست به خراپه کاری بکا، چونکه خراپه کاری خوشترین شادی و خوشی ئه و بوو.

خاوه نی فه رمی ویاسایی ئه م کوشکه، "کونی فرنان داموی دو قیل" که کوشکه که ی به جیه نیشته بوو، فریا نه که وتبوو هیچ شتیک ده گه ل خویدا بیات یان شتیک بشاریته وه، ته نیا فریای ئه وه که وتبوو بریک قاپ وقاچاغ له که لین و که له به ری دیواره کاندای بشاریته وه.

به لی، کونت چونکه پیاویکی زور زهنگین و به شان وشه وکته بوو، هوله گوره که ی کوشکه که ی وی که دهرگا که ی به سهر ژووری نانخواردندا ده کرایه وه، پیش هه لاتن وره قینی ناگه هانی خاوه نه که ی له هولی موزه خانه ده چوو.

تابلو و وینه و سکیچان و پورتریتی یه جگار جوان و به هادار به دیواره کانیه وه هه لواسرابوون، له سهر موبیله کان و له ناو دولابه شووشه داره کان و له سهر میزی ته والیته کاندای، هه زاران شتی ده گمن و به هاداری وه کو گولدان و ئامانی چینی و په یکه رین به نرخ و داهولانی دهستکاری "ساکس" و بوو که شووشه ی چینی و عاجی قه دیمی و قاپی شووشه یی دهستکاری "قینز" که هه ره موویان ده گمن و بوها (به نرخ) بوون، له سه رانسهری ئه م ساختمانه گوره یه دا ده بینران.

ئیستا، شتیک ئه وتو له و هه موو توحفه یه نه مابوو وه. وانه زانن که ئه و شتانه یان به تالانی بردبوو، چونکه میچهر کونت دوفالسبرگ هه رگیز ریگه ی کاری واهی به سه ربازه کانی خوی نه دهدا، به لکو مادموزیل قی قی بوو که هه ندیجار ئاره زووی "شیرین کاری" هه لدهستا و له و کاتانه دا هه موو ئه فسه ره کان، به راستی تا پینچ خوله کیک، که یف و سه فایه کی ته واویان ده کرد.

ئاغای مارکی کوچول "مه بهست مادموزیل قی قی یه" به دووی شتیکدا که پیویستی پیبوو، چوو بو هوله که.

دوای توزیک به قورییه کیزۆر ناسک و جوانی چینی گول سووره وه هاته وه وپری کرد له بارووت و به ئه سپایی فتیله یه کی کرده لووله که یه وه، ئه و جا ئه م ئامیره دۆزه خیییه ی بۆ ژووره که ی ته نیشه وه برد وئاگری نا به فتیله که یه وه. ئه و جا به هه شتاو بۆ ژووره که ی خوی گه پرایه وه ده رگا که ی داخست. هه موو ئه لمانیه کان به رووی خه ندانه وه پاره ستابوون و به کونجکاو ییه کی مندالانه وه چاوه پوانیان ده کرد. هه رکه ته قینه وه که کۆشکه که ی هینایه له رزین، هه ره هه موویان پیکه وه پژانه ئه و ژووره وه.

مادموزیل قی قی که یه که مجار هاتبووه ژووره وه له هه نهر په یکه ریکی فه خفوری قینوس دا که به هوی ته قینه که وه سه ری په ری بوو، وه ستا وده ستی به چه پله لیدان کرد. هه رییه که وه پارچه یه کیان له و په یکه ره ککه، له ئه رزه که هه لگرت، سه ریان له و گرنال گرنالانه سورما که که وتبوونه پارچه شکاوه کانی چینیه که. پاشان هه ندی خراپ بوونی دیکه یانیش دۆزییه وه که دیار بوو به هوی ته قینه وانی پیشتووتر روویاندا بوو. میجر به چاویکی باوکانه ده یروانیه ئه و هۆله گه وره یه، که به هوی ئه م خراپکاری و ده سترپژه "نیرونی" یانه وه، به سه رییه کا داروخابوو و پارچه ی ئه و شوینه واره به نرخه هونه ریان به سه رانسه ریا بلاو بوو بوونه وه. ئه و یه که م که س بوو که له ژووره که وه ده رکه وت و به وه په ری ساویله که یی گوتی: - ئه مجاره ش باش گرتی!

لی گه رده لوولیکی خه ستی دوو که له بارووت خوی کرد به ژووری نانخواردنه که دا و به جووری ئاویتیه ی دوو که له جگه ره بوو که هه ناسه ت پینه ده درا.

فه رمانده که، په نجه ره که ی کرده وه و ئه فسه ره کان که بۆ خواردنه وه ی دوا پیکی کونیا که کانیان بۆ ژووره که گه رابوونه وه، هه موو هاتنه بهر په نجه ره که.

هه وایه کی نمسار و شیدار، که بۆنی سیلاوی لیده هات خوی به ژووره که دا کرد و جووره گیژهنیکی سامناکی له گه ل خویدا هینا. ئه فسه ره کان ده یانروانیه ئه و دره خته گه ورانه ی که له ژیر ریژنه ی بارانه که دا چه مابوونه وه، ده یانروانیه ئه و دۆله گه وره یه ی که ریژنه بارانی هه وری تاریک و نزم، به ته وای دایپۆشی بوو، ده یانروانیه زهنگی کلێسایه ک که له دووری دووره وه وه کو شتیکی قوچ له ژیر لیژمه ی بارانه خورمه که دا ره ق پاره ستابوو.

له و پۆژه وه که ئه وان هاتبوونه ئه م کۆشکه، ئه م زهنگه هه رگیز دهنگی لیوه نه هاتبوو. ئه مه تاقه به ره قانی و به رخۆدانیکی بوو که داگیرکه ران له م دیاروده قه رده ا پووبه رووی بوو بوونه وه، مه به ست به ره قانی و به رخۆدانی کلێساکه یه که هه رگیز دهنگی لی به رز نه بووه وه. که شیشه که هه یچ لاری له وه نه بوو که پیشوازی سه ربازه کان بکات و زیافه تیان بۆ بکات. ته نانته چه ند جار یکیش

پازی بووبوو که بوتلیک بیره یان شهرابی "بردو" دهگه‌ل فه‌رمانده‌ی دژمندا، که زورجار سوودی له‌م، وه‌کو میانچی و ناو‌بژیوانیکی خیرخواز وه‌رده‌گرت، بخواته‌وه. به‌لام هه‌رگیز نه‌ده‌بوو داوای ئه‌وه‌ی لیبکه‌ن که زه‌نگه‌که لیبدات، چونکه ئاماده بوو گولله‌بارانی بکه‌ن، به‌لام ئاماده نه‌بوو زه‌نگه‌که لیبدات. ئه‌مه هه‌موو نار‌ه‌زایی و خه‌باتیکی ئه‌و بوو به‌رانبه‌ر به هیرشی دژمن، نار‌ه‌زایی و خه‌باتیکی ئاشتیانه، نار‌ه‌زاییه‌کی خاموش و بی‌ده‌نگ، تاقه نار‌ه‌زاییه‌ک بوو که خوی گوته‌نی شایسته‌ی پله‌وپایه‌ی بابایه‌کی که شیش بوو، چونکه که شیش پیای سولج و سه‌فایه نه‌ک ئه‌هلی خوین و شه‌ر، هه‌موو ئه‌و دیار و ده‌قه‌ره، تا دووری ده فرسه‌خان ستایش و ئافه‌رینی پایه‌داری و خور‌اگری و دلاوهری "چانتاقان"ی که شیشیان ده‌کرد که جورئتی کردبوو ئه‌زیه‌تباری گشتی رابگه‌یه‌نیت و ئه‌م ئه‌زیه‌تباریه، به‌بیده‌نگی کلپسا‌که‌وه به‌سستیته‌وه.

هه‌موو خه‌لکی گونده‌که، ئه‌م به‌ره‌قانی و مقاومه‌ته‌یان زور پی‌خوش بوو، ئاماده‌بوون، تا دوا هه‌ناسه پشتیوانی له پیشه‌وا ئاینیه‌که‌ی خویان بکه‌ن و رووبه‌رووی هه‌ر مه‌ترسییه‌ک بینه‌وه، چونکه به باوه‌ری وان ئه‌م نار‌ه‌زاییه، پاریزه‌ری شه‌ره‌ف و ئاب‌رووی نیشتمانی بوو. جووتیارو گوندییان وایان ویناده‌کرد که بو نیشتمان له جه‌نگاوهران و داکوکیکارانی بلفور و ستراسبورگ شایسته‌ترن و ئازایه‌تی و شه‌هامه‌تیکی هاوتای مه‌ردایه‌تی و پیاره‌تی ئه‌وانیان نواندوووه به‌م شه‌هامه‌ته ناوی گونده‌که‌یان ده‌که‌وینته ناواناوان و نه‌مر ده‌بیت، ئیدی ئه‌وان جگه له‌م هه‌لو‌یسته، هیچ شتیکی دیکه‌یان له پرووسیانی داگیرکه‌ر دریغی نه‌ده‌کرد.

فه‌رمانده‌ی ئالمانی و ئه‌فسه‌ره‌کانی، هه‌ر هه‌موویان به‌م مقاومه‌ت و ئازایه‌تیه بیوه‌یه پی‌ده‌کنین و چونکه گشت خه‌لکی ئه‌و ده‌قه‌ره ده‌ره‌ق به‌وان دل‌و‌قان و میهره‌بان بوون. ئیدی ئه‌م نیشتمان‌په‌ره‌ریه بی‌ده‌نگه‌یان، به‌ته‌واوه‌تی پی ره‌وا ده‌بینین.

ته‌نیا مارکی بچووک ملازم و یله‌م بوو که زور حه‌زیده‌کرد، به خورتی ره‌نگه‌که وادار به لیدان بکات. ئه‌و له‌م مدارایه‌ی فه‌رمانده‌که‌ی ده‌ره‌ق به‌که‌شیشه‌که یه‌جگار په‌ست و تووره‌ بوو، هه‌موو ر‌وژ داوای له فه‌رمانده‌که‌یان ده‌کرد که ر‌یگه‌ بدات، ئه‌گه‌ر بو تاقه یه‌ک جاریش بووه، هه‌ربو خۆشی و پیکه‌نین، زه‌نگه‌که لیبدات. ملازم ئه‌م داوایه‌ی به‌نازو ئه‌دای پشیله‌یه‌کی می‌چکه‌وه، به مه‌رایی و ئه‌تواری ژنانه‌وه، به نه‌رمی و زمان لووسی ماشقه‌یه‌که‌وه ده‌کرد که شیتانه له‌هه‌ولی به‌ده‌ست هیئانی شتیکیدا بیت. لی فه‌رمانده‌که‌یان به‌هیچ کل‌و‌جی قاییل نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌هاته ره‌دایه و مادموزیل فی فی به (شیرین کاری)یه‌کانی خوی له ناو کۆشکی دو‌قیلدا داخی دلی خوی ده‌رشت.

هەر پینچ پیاوهکه، له کاتیکا له وههوا نمسارهیان هه‌لده‌مژی، چهند خوله‌کیک به‌دهسته‌جهمی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا مانه‌وه. ئەنجام ملازم فرتیز که پیکه‌نین گرتبووی، به زمانی ئالمانی گوتی: - بیگومان ئەم خانمانه وهختی گه‌رانیان زۆر ده‌بیت.

ئەوسا لیکدی هاویر بوون وهه‌رکه‌سه‌وچوو بۆ سه‌رکاری خۆی، به‌تایبه‌تی یارۆی نه‌قیب که‌ده‌بوا فریای ئاماده‌کردنی شیقی ئەو شه‌وه‌ بکه‌وی.

وهختی، دواى خۆرئاوا له‌ده‌وری یه‌ک خر بوونه‌وه، که ته‌مه‌شای یه‌کیان ده‌کرد هه‌موو ده‌ستیان به‌خۆدا هینابوو و سه‌رمه‌ست وخۆشحال وته‌نناز وه‌کو ئەو رۆژانه‌ی که‌بۆ به‌شداری له‌ ئیستعرازی (نمایشی ریکردنی سوپایی) گه‌وره‌دا، ده‌چوون، رۆنیان له‌ سه‌ر و قژیان دابوو، عه‌تر وقۆله‌نیایان له‌خۆ دابوو و ته‌واو ته‌ر وتازه‌بووبونه‌وه، ده‌ستیان به‌پیکه‌نین کرد. له‌وه‌ده‌چوو که‌ره‌نگی بۆزی قژه‌که‌ی فه‌رمانده‌ له‌چاو به‌یانیدا که‌متر بووبیته‌وه. نه‌قیب، ده‌م وچاوی ساف ولوس کردبوو، ته‌نیا سمیلی نه‌تاشی بوو که‌ وه‌کو شوله‌یه‌ک له‌ژیر که‌پوویدا دیاربوو.

هه‌رچه‌نده‌ هیشتا هه‌ر باران ده‌باری، به‌لام په‌نجه‌ره‌کانی کردبووه‌وه. یه‌کیان ناوبه‌ ناو ده‌چوو به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ وگویی هه‌لده‌خست. سه‌عات شه‌ش و ده‌خوله‌ک، بارۆن هه‌والی دا که‌ ده‌نگیکی وه‌کو ده‌نگی چه‌رخى گالیسکه‌ له‌ دووره‌وه‌ دیت. هه‌موو رایانکرده‌ ده‌ره‌وه، دواى ماوه‌یه‌کی که‌م گالیسکه‌ گه‌وره‌ چوار ئەسپیه‌که‌ به‌ چوارناله‌ ده‌هات و له‌ حالیکا که‌ ئەسپه‌کان تا ناوقه‌دیان له‌ قورا هه‌لکشابوو وهه‌لمیان لى هه‌لده‌ستا وهانکه‌هانکیان پیکه‌وتبوو، له‌ رینگاوه‌ گه‌یشتن.

پینچ ژن له‌به‌ر سه‌کۆی به‌رده‌م کۆشکه‌که‌ له‌ گالیسکه‌که‌ دابه‌زین. پینچ ژنی خشکۆکی هه‌لبژارده‌، یه‌کیان دۆستی نه‌قیب بوو که‌ "وه‌زيفه" کارتی تايبه‌تی نه‌قیبی بۆ بردبوو.

ئەم ژنانه‌، چونکه‌ دلنیا‌بووبوون که‌ پارهی‌ه‌کی مۆل وه‌رده‌گرن، بیئه‌وه‌ی هه‌یچ په‌لپ و بیانویه‌ک بگرن، ئاماده‌ی هاتن بووبوون. له‌لایه‌که‌وه‌ پرووسییه‌کانیان ده‌ناسی، چونکه‌ له‌ زه‌رفی ئەم سى هه‌یفه‌دا له‌ هه‌موو رۆویه‌که‌وه‌ تاقیان کردبوونه‌وه‌ و ئیدی متمانه‌ی ته‌واویان به‌ پیاوان و ئەشیای ئالمانی په‌یدا کردبوو. له‌ رینگاشدا، بۆ ئەوه‌ی سووکه‌ پاکانه‌یه‌ک بۆ ئەو تۆزه‌ ویزدانه‌یان که‌ مابوووه‌ بکه‌ن، به‌خۆیان ده‌گوت: - چ بکه‌ین، کاره‌که‌مان وا ده‌خوازی که‌ وایین!

یه‌کسه‌ر چوونه‌ ژووری نانخواردنه‌وه. ئیستا ژووره‌که‌ روناک بوو، چرا هه‌لکرا‌بوو، به‌وه‌هه‌موو ویرانکارییه‌وه‌ که‌ تیايدا کرا‌بوو دلگیرتر ده‌هاته‌به‌رچاو. میزه‌که‌ پر‌بوو له‌ گۆشتی هه‌مه‌جۆر و قاپی گرانبه‌های زیوکه‌له‌ پیچ و په‌نای دیواره‌کاندا، واته‌ له‌ شویتانه‌دا په‌یدایان کردبوون و دۆزی بوویانته‌وه‌ که‌ خاوه‌ن ماله‌که‌ تیاياندا شار‌دبوونیه‌وه. ئەم سفره‌ وخواه‌ه‌ دیمه‌نیکی به‌ ژووره‌که‌

به خشى بوو، رېك له ديمهنى ټو تالانچپانه دهچوو كه دواى تالان و چهپاو خهريكى شيو خواردن بن. نه قيب، شاد و خندان، وهكو ټوهى بو شتيكى دلخواى خوى چاوبگيرى، چاوى به همموواندا گيړا. چونكه سى ټهفسه ره گهجهكه، ههريهكهيان دهيوست يهكيك بوخوى ههلبزيرى، نه قيب، به حوكمى پله ودهسه لاتي خوى ټههمى قهبول نهكرد و ټههمهقهى بهخوى دا كه به حوكمى عه دالهت و بهگويرهى پلهوپايهى ټهفسهران دابه شيان بكات، تا نه بى به بيپيزى و سووكايه تى بو ريزبهندى پلهوپايهى سوپايى.

ټهوسا، بو دووره پيريزى له هه ر جوړه گهنگه شه وناړه زايى و ټومه تيكي ټاليجرى، هه موويانى بهگويرهى به ژن وبالا ريزكرد وبه راويژيكي ټاميرانه وه، پرويكرده بالابه رزترينيان و پرسى:-
ناوت چييه؟

يارو دهنگى خوى گرکرد وگوتى:- پامبلا.

نه قيب رايجه ياند كه:- ژماره يه ك، پامبلا، بو فه رمانده!

ټهوجا ژماره دووى، كه "بلوندين"ى ناوبوو، ماچ كرد و بوخوى دانا. "ټاماندا"ى قوت و قه له وى دا به ملازم ټوتو، "ټيڤا"ى ناسراو به "تهماته"ى دا به ملازم فرتيز و بچووكترين شيانى، واته "راشيل"ى، كه ژنيكى گهنجى گهنم رهنگ بوو، چاوه كانى له په له مه ركه بى رهش دهچوو، دابه گه نجتري ټهفسه ر، واته به "ماركى ويلهليم دايريك"ى ناوقه د باريك. ټهم ژنه جووله كه بوو، به لووته دهندووكه دالاشيه كهيدا دياربوو، چونكه واباو بوو كه نه ژادى جووان لووتيان خوارو دهندووكه دالاشيه.

ټهلهه قى هه موو ټهو ژنانه خشيك وخروخه پان بوون، قه لافهت و سه روسيماي ټاسايى ژنانى له شفروشيان نه بوو كه به هوى به رده وامى كارى روژانهى خوiane وه تووشى ده بوون. سى ټهفسه ره گهجه كه به بيانوى ټهوهى ده بى ټاو وسابوون بو ژنه كانى خوian پهيدا بكن تا خوian بشون، دهيانويست بيانبه نه دهره وه لى نه قيب ټاقلانه ريگرى ليكردن ورايجه ياند كه خانمه كان ټهوهنده پاك وخواينن كه بتوانن بهو دهقهى خوiane وه، له پشت ميژ وخوانه كه وه دانيشن، ټهمه جگه له وهى ټهو كه سانهى كه زووتر كارى خو ټه نجام ددهن، هه وهس و ټاره زوى گوپينى جووته كانى خوian ده كن، ټهم كاره ده بيته مايه ي په له پل وټه زيهت و تهنگه تاو بوونى جووته كانى دى، ټه زموونى ټهو به سه ر هه وهس و ټاره زوى ټهواندا زال بوو. ټيدى به ناچارى ماچ وموچى زور، واته ماچ وموچى چاوه روانى، گوپردرايه وه.

راشیل، له ناکاوا کۆکهیهکی تووندی کرد، ئاو لهچاوی هات و دووکهل له کونه کهپوویهوه ده‌رچوو. مارک به بیانووی ماچکردنی ئه‌وه‌وه تۆپه‌لیک دووکه‌لی کردبووه ده‌مییه‌وه. کیژی به رواله‌ت توورپه‌نه‌بوو و تاقه‌یه‌ک قسه‌شی نه‌کرد، لی به‌توورپه‌بوونیکی په‌نه‌انییه‌وه که‌له‌قولایی چاوه‌ره‌شه‌کانیه‌وه پرشنگی ه‌دا، ته‌مه‌شای کرد.

هه‌موو رۆنیشتن، پیده‌چوو که‌خودی‌فرمانده‌ش، به‌م‌ره‌وشه‌خۆش‌حال‌بی. پامی‌لی له‌ده‌سته‌پاست و "بلون‌دین" ی له‌ده‌سته‌چه‌پی‌خۆیه‌وه‌دانان، له‌کاتی‌کا‌ده‌سمال‌سفره‌که‌ی‌ده‌کرده‌وه‌گوتی: - به‌پاستی‌نه‌قیب‌بیریکی‌باشت‌کرده‌وه!

ره‌فتاری‌ماقوول‌وبه‌ئه‌ده‌بان‌هی‌ملازم‌ئوتو و ملازم‌فریتز‌که‌ده‌تگوت‌له‌حوزووری‌ژنانی‌نه‌جیب‌وبه‌حورمه‌تا‌رۆنیشتون، کردبوویه‌کاریک‌که‌ئه‌وانیش‌(ژنه‌کان)‌هه‌ندی‌سه‌لار‌و‌شه‌رم‌ن‌بن، لی‌بارۆن‌کلۆئینگشتاین‌که‌بی‌عاری‌و‌بی‌شه‌رمییه‌که‌ی‌سه‌ری‌کردبوو، نه‌جلیس‌ئارایی‌ده‌کرد، قسه‌ی‌مه‌ستانه‌ی‌ده‌کرد، به‌قژه‌سووره‌که‌یه‌وه‌له‌کلپه‌ی‌ئاگر‌ده‌چوو. به‌شیوازی‌فه‌ره‌نسای‌ده‌قهری‌رین، سو‌عبه‌ت‌وحه‌نه‌کی‌ئاشقانه‌ی‌ده‌کرد و هه‌موو‌جاری‌به‌ده‌م‌شۆخیه‌مه‌ستانه‌کانیه‌وه، کۆمه‌لیک‌تف‌له‌به‌ینی‌دوو‌دانه‌که‌لۆسه‌که‌ی‌پیشه‌وه‌ی‌ده‌رده‌په‌ری.

ژنه‌کان‌به‌هیچ‌جۆری‌سه‌ریان‌له‌م‌قسانه‌ده‌رنه‌ده‌کرد، ته‌نیا‌وه‌ختیک‌وه‌خۆ‌هاتنه‌وه‌که‌نه‌قیب‌به‌زمانه‌سه‌روگۆی‌شکاوه‌که‌ی‌خۆی‌قسه‌ی‌بیپه‌رده‌و‌ده‌سته‌واژه‌ی‌نابه‌جا‌و‌ناپه‌سه‌ندی‌به‌کار‌ده‌برد. هه‌نگی‌ژنه‌کان‌هه‌موو‌پیکفه‌و‌وه‌کو‌دین‌و‌شیتان‌ده‌ستیان‌به‌پیکه‌نین‌کرد‌و‌به‌وحاله‌وه‌خۆیان‌به‌سه‌ر‌ورگی‌پیاوه‌کانی‌خۆدا‌ه‌دا‌و‌په‌یتاپه‌یتا‌هه‌ندی‌شتیان‌ده‌گوت‌که‌به‌ئانقه‌ست‌وتا‌بارۆن‌هانبدن‌قسه‌ی‌بازاری‌و‌هه‌رزهی‌زیاتر‌بکات. ژنه‌کانیش‌که‌له‌گه‌ل‌یه‌که‌م‌بوته‌شه‌رابدا‌مه‌ست‌بووبوون، بی‌په‌رواو‌بیپه‌چ‌مداریه‌ک‌هه‌ر‌قسه‌یه‌کی‌ناشیرین‌و‌هه‌رزانه‌یان‌به‌ده‌مدا‌به‌هاتبایه‌نه‌یان‌ده‌گپرایه‌وه‌و‌ده‌یانگوت. چونکه‌له‌دنیا‌ی‌مه‌ستیدا‌جه‌وه‌هر‌و‌ماهیه‌تی‌ئه‌سلی‌خۆیان‌ده‌ربری‌بوو‌وده‌رگایان‌له‌ئاکار‌وره‌وشتی‌نزم‌وسووک‌ی‌خۆیان‌کردبووه‌وه، له‌هه‌موو‌پیکه‌کانیان‌ده‌خواردوه‌و‌گۆرانی‌فه‌ره‌نسای‌و‌سترنی‌نیوه‌چلی‌ئالمانیان‌که‌به‌هۆی‌ته‌ماسی‌رۆژانه‌یان‌وه‌له‌گه‌ل‌دژمندا‌فیری‌بووبوون، ده‌خویند.

راشیل، جاریکی‌دی‌روانیه‌سه‌رو‌پوخساری‌وی‌و‌ئه‌وجا‌بیری‌له‌وه‌کرده‌وه‌تۆله‌ی‌ئه‌و‌نیشه‌ی‌لیبکاته‌وه. به‌وحاله‌وه‌گوتی: - باشه‌باوایی، شه‌رت‌بی‌ده‌بی‌تۆله‌ی‌ئه‌م‌ره‌فتاره‌ت‌لیبکه‌مه‌وه.

لی‌ئه‌و‌خه‌نده‌یه‌کی‌هۆقیانه‌ی‌بوکرد‌و‌گوتی: - زۆرچاکه، تاوانه‌که‌ی‌ده‌ده‌م!

ئیدی کاتی خواردنی میوه و شیرینی بو. هه موو بوخویان شامپانیان تیکرد. فه رمانده له جیی خوی ههستا و به راویژیک که دهتگوت دهیهوی به سهلامهتی "شابانو ئوگوستا" بخواتهوه، په رداخه که ی بو لیوی برد وگوتی: - به سهلامهتی ئەم خانمانه!

هه ره موویان به ناز و عیشوه گه ری قوزاقانه وه و به په فتاری به د مهستانه ی دزیو و ناپه سند و بی ئە خلاقانه وه که نه زانی زمانه کهش هینده ی دی ناشیرینی کردبوو دهستیان به جام لیکنان کرد. یهک یهک له جیی خویان هه لدهستان و هه ولیان ددها، تا نوکته یهک بدوزنه وه که بریک خوش و به تام بیت. ژنه کانیش که له راستیدا ئاگیان له عمری دنیا نه بوو، به چاوانی لیل و لیوانی هه لقورتاوه وه، هه موو جاریک بی په روا چه پله یان لیده دا.

نه قیب، که بیگومان ده یویست جوړه سه فایه کی رومانسیانه به م کوپی عیش و نوش و باده نوشیه بدات، جاریکی دی جامه که ی هه لبری وگوتی: - به سهلامهتی سه رکه وتنی مه به سه ر دلاندا!

ئوسا ملازم ئوتو که له ورچانی " فوره توار" ده چوو و هینده ی خواردبووه وه له مهستیدا لول بوو بوو، له جیگای خوی ههستا و له ناکاوا که له مهستیدا ههستی نیشتمانپهروه ری سه ری کردبوو، هاواری کرد: - به سهلامهتی سه رکه وتنی مه به سه فه رهنسادا!

ژنه کان به هه موو مهستیه کی خویانه وه بیده نگیان هه لبارد و راشیل که ده له رزی سه ری وه رگیرا وگوتی: - چاک بزانه که من هه ندی فه رهنساوی ده ناسم که تو له حوزووری واند، جورئه تی کردنی قسه ی وات نییه!

لی مارکی چکول، که راشیلی له باوشی خویدا دانابوو، شه رابیکی زوری خواردبووه وه و نه شه گرتبووی، دهستی به پیکه نین کرد وگوتی: - ها، ها! من هه رگیز کهسانی وام نه دیتوون، ئە وهنده ده زانم هه رکه سه روکه لله ی مه پهیدا ده بی، ئە وانه دوو پایان هه یه، دووی دیکه قه رزده که ن و هه لدین!

کیژی که زور په شوکا بوو، هاواری به سه ریا کرد وگوتی: - تو درو ده که ی گهنده ل!

ئه فسه ری ئالمانی، تا چرکه یهک چاوه گه شه کانی برینه دورچاوانی ئە و- له و چاوانه ی که ده ی برینه تابلوکانی ناو کوشکه که وئه وجا بهر گولله ی ددهان و به گولله دای ده بیژان - پاشان دووباره دهستی به پیکه نین کرده وه وگوتی: - ئی، جوانی گیان، بلی بزانه ئە گه ر فه رهنساییه کان یهک تو زقال غیره تیان هه بوایه ئیمه لیره چمان ده کرد؟

ئەوجا بە ھەلچوون و توورەییەو ھەسەری رۆی: - ئیمە ئاغا و سەرورەری ئەوانین و فەرەنسا ھی ئیمەیه!

راشیل، بە تەکانیکی ناگەھانی لەباوہشی ئەو ھەستا و لەسەر کورسییەکەى خۆى دانیشت. ئەفسەرەکەش لە جیى خۆى ھەستا و جامەکەى تاناوہراستی میزەکە بردە پیشەوہو دووبارە گوتى: - فەرەنساو فەرەنساىیان و جەنگەل و لیژەوار و مەزرا و خانووەکانى فەرەنسا ھەرھەمووى ھی ئیمەن!

ئەفسەرەکانى دیکەش کە تەواو مەست بوون، لەناکاوا لەپرووى تاسووب و غیرەتى سوپاییەو ھەلچوون و جامەکانى خۆیان بەرزکردەو ھاواریانکرد: - بژى پرووس! ئەوسا جامەکانیان یەکسەرى ھەلدا.

ژنەکان کە لە ترسا بیدەنگ بووبوون، ھیچ ناپەزاییەکیان دەرنبەرى و "راشیل" ش کە توانای جوابە جەنگى نەبوو، زارى لیک نابوو.

ھەنگى مارکى چکۆل، کە جامەکەى خۆى دووبارە لە شامپانىا تەژى کردبوو، نایەسەر سەرى کچە جووہکە و دووبارە ھاواریکرد: - بابۆ ئیمە بن ھەموو ژنانى فەرەنسا!

راشیل کە گوئی لەم قسەى بوو بە جوړى راپلەکی کە جامە پر لە خواردنەو ھەرد باوہکە بەسەر قژە رەشەکەیدا رژا، لەتوایە غوسلى تەعمیدیان داوہ، ئەوجا جامەکە کەوتە سەر ئەرزەکە و پارچە پارچە بوو. راشیل، کە لە داخا لیوى کەوتبوو تەتەلە خیسەىەکی لە ئەفسەرە ئالمانىەکە، کە ھیشتا پیدەکەنى، کرد و بەدەنگیک کە لە گەرویا دەتاسا گوتى: - نا، نا، شتى وانییە، چونکە ئیوہگەل دەستان ناگاتە ژنانى فەرەنساوى!

ئەفسەرەکە لە ئەرزەکەدا دانیشت تا قژقژ پیکەنیت و بە لاسایى کردنەو ھى زمانى پاريسى گوتى: - بەھبە! چ قسەىەکی باشە، ئەدى تۆ چکۆلەخان بوچى بوئیرە ھاتووى؟ خۆبو پیش نوێژى نەھاتوویت!

راشیل، حایر و حەپەساو، شپرزە و پەشوکاو لەھەوہلەو بەباشى لە قسەى ئەفسەرە ئالمانىەکە حالى نەبوو، بۆیە بیدەنگى لیکرد. لى دواى ماوہیەک کە لە قسەکەى حالى بوو، مۆرەىەکی توورەى لیکرد و لە وەلامى ئەودا گوتى: - من؟ من؟ من ژن نیم. من پرووسپیم و شان وشەوکەتى پرووسیان تەنیا قەحپان ھەلدەگریت و بەس!

هیشتا راشیل له قسه کانی نه بوو بووه وه که ئه فسه ری ئه لمانی به زله له راست وچه په وه دایگرت هوه. لی له م کاته دا که دیسان دهستی بولیدانی بهرز کردبو وه وه، راشیل چه قویه کی میوه ی دهم زیوینی هه لگرت و له ناخافلا و به ته رده سستی کی ئه وتو که له سه ره تا وه که س ههستی پی نه کرد، تاهیز له بازوویا بوو کردی به چالی گه ردنیا که ده کاته سه ره تای سینگ، پیره چه قو له گه ردنیا ختم بوو.

ئه فسه ره ئه لمانیه که ویستی قسه یه ک بکات، لی وشه که له ئه وکیا گیرا. یاروی ئه فسه ر، بریندارو په ریشان به زاری داچه قیو ونیگی ترسناکه وه ته ختی زهوی بوو.

هاواریکی ترسناک له گه رووی هه مووانه وه هاته دهری و هه موو به دهم هه راو زه ناوه له جیی خو هه ستان. لی راشیل کورسییه که ی خوی کیشا به سه ر ملازم ئوتودا و دریزاودریژ له سه ر ئه رزه که پان بووه وه. ههنگی راشل به ره و په نجه ره که غاری دا وپیش ئه وه ی چ که سیک بتوانیت بیگریت، په نجه ره که ی کرده وه و له و شه وه تاریکه دا و به و لیزمه ی بارانه که هیشتا ده باری، له په نجه ره که وه خوی هه لدایه خواره وه.

دوای دوو خوله ک مادموزیل گیانی ده رچوو. له وکاته دا مولازم فرتیز و ملازم ئوتو، شمشیره کانیان له کیلان ده رکیشا و ویستیان باقی ژنه کان که خو یان هاویشته بووه سه ر لاقی ئه وان، قه تل و عام بکن. میچهر به زه حمه تیکی زور جله وگیری له م قه ساییه کرد وئو چوار ژنه ترساوه ی له ژیر چاودیتری دوو سه ربازدا زندانی کرد. ئه و جا وه کو ئه وه ی سه ربازه کانی بو جهنگ ئاماده بکات، به مه بهستی سو راخ و تاقیب کردنی ژنه هه لاتوو هه که ریزکرد و دلنیا بوو که ئه ویش ده گرنه وه.

په نجا زه لامیان به هه ره شه وگوره شه وه له باخه که دا بلاو کرده وه دووسه د زه لامیانیس به ناو بیته و جهنگل و ماله کانی ناو دۆله که دا بو سو راخ و تاقیب بلاو کرده وه.

له چاو نوقانی کدا، ئه وه نده ی بلی یه ک و دوو میزه که له قاپ وئامانان و خواردن خالی کرایه وه و جه نازه یئه فسه ره کوژراوه که یان له سه ر دانا. چوار ئه فسه ره ئالمانیه که که مهستی به ری دابوون، گرژ وپهست وه کو پیاوانی جهنگی سه رقالی مهیدانی شه ر له بهر په نجه ره که دا ره ق راوه ستابوون و به نیگا ناو جه رگه ی تاریکه که یان داده بیژت.

ریژنه ی باران وه کو له هی ولافاو به رده وام بوو. دهنگی به ر خوردی پیل وشه پۆلان، یانی دهنگی ئه و بارانه ی که ده باری، ئه و ئاوه ی به سه ر ئه رزه که دا ده رویی، ئه و ئاوه ی له پلوسکه کانه وه ده رژا و ئاوی فواره کان که ده چوو به حه وادا، تاریکه که یان پر کردبوو.

لهناکاوا دهنگی گوللهی تفهنگ بهرز بووهوه، دواى توزیک دهنگی گوللهیهکی دی له دوری دوروهه هاتهگوى. تا ماوهی چوار سهعاتان، ناو بهناو دهنگی فیشهکیک له دور ووزیک بهرز دهبووهوه، دهنگی شهپیوری کوبوونهوهی ئاویته به دهنگین سهیر کهله بیخی گهرووهوه ره دوه دهل دهبوو، دههات.

نزیکى بهیانی هه موو زقرینهوه. له گهرمهى ئه و شکاره ترسناک و له ههنگامهى ئه و تاقیبه شهوانه یه دا، دوو سهرباز به دهستی هاوړیکانی خویان کوژراون و سیانی دی بریندار بووبوون. هیچ سوراخیکی راشیل به دهست نه هاتبوو.

ئهوسا دهستیان به رهفتاری ترسناک دهگه ل ئاکنجیانی دهقه ره که دا کرد. ماله کانیا ن پوخاند و سهرانسه ری ئه و دیار و دهقه رهیان کوتا و ژیروبانیان کرد. لی ئه و ژنه جووه، له هیچ شوینیک که مترین شوینه واری له دووی خوی به جی نه هیشتبوو.

فه رماندهی گشتی که بهم بویه ر و به سه رهاته ی زانی بوو، دهستووری دا، که ئه م مه سه له یه ته پس بکن و به ردیکی بخنه سه ر تا وره ی سوپاییه کان نه پوخیت و لپیچینه وه له گه ل میجهری فه رمانده دا کرد. ئه ویش لی پیچینه وه ی دهگه ل ژیر دهسته کانی خویادا کرد، فه رمانده ی گشتی گوتبووی: - جهنگ له پیناوی رابواردن و ئه شقبازی دهگه ل ژنانی رووسپیدا نییه!

کونت دوفالسبرگ که زور تووره بووبوو، لیبرا توله ی خوی له و دیار ودهقه ره بکاته وه. چونکه بیانویه کی پیویست بوو، تابه بی نواندنی دلره قی، دهست به ئه زیهت و ئازاردانی خه لکه که بکات، دهستووری هینانی که شیشه که ی دا، ئه مری پیکرد که له ریوره سمی به خاک سپاردنی مارکی (دایریک) دا زهنگی کلپساکه لیدات.

که شیش، به پیچه وانه ی ئه وه وه که لی چاوه پروان دهکرا، ئه وپه ری ملکه چی و هاوخه می خوی نیشاندا. له وکاته دا که مادموزیل قی قی به سه رشانى سه ربازانه وه بوو، سه ربازانی دیکه ش به تفهنگی سواره وه، له پیش و له پاش و له هه موو لایه که وه گوی به گوی جه نازه که رییان ده کرد و جه نازه که له کوشکی دوقیله وه به ره و گورستان ده برا، زهنگی کلپساکه بو یه که مجار، به که مالی مهیل و ئاره زوو، دهنگی که خه مناکى لی بهرز بووه وه، له تووایه دهستیکی ئاشنا و میهره بان لی دها.

زهنگه که له و شه وه شدا لی دا، بو سبه ی و روزه کانی دیکه ش هه ر لی دا و به هه رحال چه ندیان دهویست لی دا. ته نانهت هه ندیجار وا ریده که وت که زهنگه که له شه و ته کانیکى دها و دوو سی

جار دەنگى زەنگەكە لە تارىكيەكەدا دەنگى دەدايهوه، وەكو بلىنى گوزارشت لە شادييهك بكات، يان بە ھۆيهكى ناديارهوه بيدار بووبىتەوه.

ھەموو جووتيار وگوندییانى ئەو دەقەرە دەيانگوت زەنگەكە جادووی ليكراوهو ئیدی جگەلە كەشيشەكە و جانكوشى (مجيورى كليسا) كليساكە ھيچ كەسيكى دى لىي نزيك نەدەبووهوه. مەسەلەكە ئەو ھوبوو كە ئەو ئافرەتە داماو، پەناى بردبووه ئەويندەر و لەو سەرھوہ بە ترس ولەرزەوہ ژيانى بەسەر دەبرد و ئەو دوو پياوہش خوارديان بۆ دەبرد.

ئەم ئافرەتە تا گەرانبەھى پرووسيهكان بۆ ولاتى خويان، ھەر لەويندەر مايهوه.

پاشان شەويك كەشيشەكە گاليسكەى نانەواكەى بە ئەمانەت وەرگرت و بەخۆى زندانيەكەى خۆى تا دەروازەى شارى "روان" بەپيكرد. وەختايەك گەيىنە ئەويندەر، كەشيشەكە ماچى كرد. ژنەكە تا پرووسپيخانەكەى خۆى كە بەرپوہبەرەكەى - ژن بوو- وايدەزانى مردووه، بەپاي پيادە پويى.

دواى ماوہيەك، يەكيك لە نيشتمانپەرورە كراوہكان، بە دەر لە ھەر تاسوويك، ئەو قارەمانىتەى ئەوى چوو بە دلأ و لە و پرووسپيخانەى دەرھيتا، پاشان خوازگارى كرد و زەماوہندى لەگەليا كرد و كردى بە خانميك، لە زۆر خانميئ بە عيوان وناف ونيشان، خانمانەتر.

دايه ھۆقى

(١)

پازدەسال بوو كە بۆ فيرلونی نەگەرپابوومەوه. پاييز بۆ راو وشكار بۆ ئەوي گەرپامەوه ولەمالى "سیرقال" ئاغای دۆستم لامدا كە تازە قەلاکەى خۆى دواى ئەوہى پرووسيهكان ويرانيان کردبوو، ئاوەدان و نۆژەن کردبووهوه.

من ئەو ديار و دەقەرەم زۆر خۆش دەويست. لە دنيا دا ھەندى گوشە و كەنارى ئارام و خۆش ھەن كە لەزەتيكى خۆش بەچاو دەدەن و مروؤف ئەو شويئانەى بە ئەشق و فيانيكى وەكو ئەشقى جەستەيى خۆش دەوي. خەلكانى وەكو مە كە مەفتوون و ئەفسوونى ئاو و خاكين، ھەميشە بيرەوہرى شيرينمان لەمەر ھەنديك سەرچاوهو چاكانيان، ھەندى بيئشە وجەنگەلان، ھەنديك ئەستيل و

دهریاچان وههندی شاخ وگردان که دیتوومانن و وهکو پروداوین لهزهت بهخش کاریان تیکردوین ههیه. تهنانهت ههنديجار بیر له گوشه‌ی جهنگه‌لیک یان که نار و بهستی نی پروباریک یان باخیکی پر گول دهکهینه‌وه که تهنیا جاریک له رۆژیکی خوشیا دیتوومانه و یادی ئه و دیمه‌نانه وهکو یادی ئه و ژنه جوانانه‌ی که له بهیانیه‌کی به‌هاریدا، به سووکه ئارایشتیکی پر جیلوه‌وه له شه‌قامیکدا دیتوومانن و هه‌وه‌سی پارا و نه‌بوو و فه‌رامۆش نه‌کرده‌نی و هه‌ستی له‌زه‌تی که‌وتنه شان به‌شانی وان و ته‌ماسی ئانیشکمان به‌ئانیشکی وانه‌وه، له دل‌ماندا هه‌ر ماوه‌و له زه‌ینماندا نه‌سردراوه‌ته‌وه.

من له قیرلونی، هه‌موو بیابان وده‌شته‌که‌ی که یه‌کپارچه نه‌مام بوو، روبراره‌کانیم که ده‌تگوت شاده‌مارن و خوین به زه‌وی ده‌گه‌یه‌نن، هه‌ره‌ه‌موویم خوش ده‌ویست. له‌و روبرانه‌دا ماسی قزالا و قرژال و مارماسیمان راو ده‌کرد. به راستی خوشبوو! له‌هه‌ندی شوینان ده‌مانتوانی مه‌له‌ش بکه‌ین و زورجار له نیو ئه‌و زه‌لکاو و قامیشه‌لانه‌ی که له قه‌راخ ئه‌و روبرا و چومه‌باریک و ته‌نکاوانه‌دا ده‌روان هه‌ویرده‌ش په‌یدا ده‌بوون.

من وه‌کو بز، گورج و له‌زگین ریم ده‌کرد و ته‌مه‌شای هه‌ردوو تاژی‌ه‌که‌م ده‌کرد که له پیشمه‌وه به‌که‌ش و فشه‌وه ده‌رۆیشتن. سیرقال، له‌سه‌د شه‌قاوی ده‌سته‌راستی منه‌وه، چاوی به مه‌زرایه‌کی وینجه‌دا ده‌گیرا. من به‌پشتی ئه‌و دروه‌ستانه‌دا که له قه‌راخ بیسه‌که‌دا روبراوو پیچم کرده‌وه و چاوم به کولبه و کوخته‌یه‌کی ویرانه که‌وت.

له‌ناکاوا ده‌ورانی ئاوه‌دانی ئه‌و کوخته‌یه‌م، که دوايه‌مین جار له‌سالی ۱۸۶۹دا دیتبووم، وه‌یاد هیتایه‌وه. ئه‌وکاتانه کوخته‌و که‌ویلیکی پاک و خاوین و ئاواو ئاوه‌دان بوو، که هه‌ر چوارده‌وریان به میو چاندبوو، به‌رده‌م هه‌وشه‌که‌ی پر بوو له مریشک و که‌له‌بابان، چ شتی که له دیتنی خانووی مردوویه‌ک که تهنیا دیواره داروخاوه‌کانی مابنه‌وه‌و ویران و ماته‌مبار له گوشه‌یه‌کی دوورا که‌وتیبت، خه‌مناکتره‌؟

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شم بیره‌اته‌وه که رۆژیک له‌وپه‌ری ماندوویه‌تیدا که سیرقال، چیرۆکی ئاکنجیانی خانووه‌که‌ی بۆمن ده‌گیرایه‌وه، پیره‌ژنیکی میهره‌بان و دلۆقان، له‌م کولبه و کوخته‌یه‌دا جامی شه‌رابی دابوومی. سه‌رگه‌قاری ئه‌م خانه‌واده‌یه پیره‌میریکی قاشقونج وراوچی قاچاغ بوو که جه‌ندرمه کوشتبوویان. کوره‌که‌ی که‌کاتی خوی من دیبووم، گه‌نجیکی ره‌شیدی تیکسمراو بوو وئه‌ویش وه‌کو بابی به‌وه به ناوبانگ بوو که راو و نیچیری له دیار و ده‌قه‌ره‌که‌دا نه‌هیشتبوو. هه‌موو ئه‌ندامانی ئه‌م خانه‌واده‌یه به هۆفی ناو ده‌بران. ئیدی نازانم ئه‌مه ناو بوو یان له‌قه‌ب و نازناو.

من سیرقالم بانگ کرد. به ولایه در یژانه یه وه که له لاقی که لک وسه قاقوش دهچوو، هات بۆلام. لیم
پرسی: - خه لکی ئەم ماله چییان به سهر هاتوو و کیوه چوون؟

ئەویش ئەم ماجه را و به سه رهاته ی بۆم گێرایه وه:

(۲)

کاتی جهنگ (مه به ست شه ری سالی ۱۸۷۰ ی نیوان پرووس وفه ره نسایه) دهستی پیکرد،
کورپیزگه که، واته کورپه که ی "دایه هۆفی" که له وه ده مه دا ته مه نی سی وسی سال بوو، بووبه سه رباز
و دایکی به ته نیا له ماله وه به جیهیشت. زۆر خه می پیره ژنی نه بوو، چونکه به شی خۆی پاره
و پوولی هه بوو و هه مووان ئەمه یان ده زانی ئیدی دایه هۆفی به تاقی ته نیا له و کوخته چۆل و
دوور له ئاوادانیه که که وتیوو که نار و قه راخی لیره وار هوه، مایه وه.

پیره ژن له هیچ شتیک نه ده ترسا، چونکه ئەویش له نه ژاد وتیره ی میرد و کورپه که ی بوو، یانی
پیریکی بوو سه سه سخت و به ژن زراف به ده گهن پینه ده که نی وهیچ که سیک سو عبه تی ده گهل
نه ده کرد. ئەسلەن ژنانی سارانشین هیچ پینه ده که نین، پیکه نین کاری پیاوانه، ژنان رو حیکی خه مین
و سنوورداریان هه یه چونکه ژیانان تاریکه. پیاوی گوندی وجووتیار له وان هه یه بوخۆی که میک
چالاک ی و سه ره گرمی له مه یخانه یه کدا په یدا بکات، لی ژنه که ی به قه لافه تی وشک وهه می شه
توو ره وه له ماله وه ده مینیت ه وه. ماسولکه کانی دم و چاویان هه رگیز فی ری پیکه نین نه بوون.

دایه هۆفی له و کوخته و که ویله چۆل وهۆله دا، که زووبه زوو به فر دای پۆشیبوو، در یژه ی به ژیانی
خۆی ده دا. هه فته ی یه ک جار بو ئاوی ده هات و بریک نان و گوشتی ده کریو پاشان بو
که ویله که ی خۆی ده ز قریبه وه. چونکه قسه و باسی ئەوه هه بوو که گورگ له و دیار و ده قه ره زۆرن،
ئو هه می شه تفه نگ به شان ده چوو ده ری، به تفه نگه که ی کورپه که یه وه که ژهنگی هینابوو و
قۆناغه که ی له بهر ته ماسی زۆری ده ستان ته واو سو ابوو، ده چوو ده ری. ئەوه ی راستی بی
دی مه نی ئەم دایه هۆقییه، ئەم پیره ژنه به ژن و بالا زرافه که میک خواره که به ئەسپایی به نیتو به فران
ده که وت و لووله ی تفه نگه که ی له نووکی کلاوه ره شه که ی به رز تر بوو، زۆر سه یر بوو. قژه
سپیه که ی هه می شه له ژیر ئەو کلاوه ره شه یه وه بوو، که س پۆری وی نه ده بین ی.

رۆژیک پرووسییه کان هاتنه ده قه ره که، به سه ر ماله کاند، ئیدی هه ر ماله وه به گویره ی توانا
و ئیختیاری خۆی، دابهش بوون.

پیرهژن که به مه زنده‌ی وان ده‌له‌مه‌نده، چوار نه‌فهری به‌رکه‌وت. چوار سه‌ربازی گنج و قوت و قه‌له‌و به به‌دهنی سپی و‌پدینی خورمایی و‌چاوانی شینه‌وه که و‌پرای هه‌موو زه‌حمت و ماندوویه‌تیه‌ک هه‌ر به قه‌له‌وی و‌خرپنی مابوونه‌وه و هه‌رچه‌نده له‌خاکی و‌لاتیکی داگیرکراودا بوون، کورپی باش بوون. له‌ماله‌که‌ی ئه‌و پیرهژنه‌دا خویان میهره‌بان و خوشخزمت ده‌نواند و به‌گویره‌ی توانا ئه‌رکیان نه‌ده‌خسته‌سه‌ر و زه‌حمتیان نه‌ده‌دا وله مه‌سره‌ف و‌خه‌رجیان مه‌عافیان ده‌کرد. خه‌لکی هه‌رچوار سه‌ربازه‌که‌یان ده‌بینی که‌له‌و سه‌رمایه‌دا له‌ش و‌به‌دهنی سپی و‌قورپاوی خویان، که‌له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی خه‌لکی باکووره، به‌ئو ده‌شورد و‌پاک ده‌کرده‌وه، دایه‌ه‌و‌فیش له‌و کاته‌دا بۆ ئاماده‌کردنی شۆربا و‌خواردن له‌هات و‌چۆدا بوو. ئه‌وجا هه‌ر چوار سه‌ربازه‌که‌ ده‌بینران که‌وه‌کو چوار کورپی باشی به‌رده‌ستی دایکیان، مژوولی خاوین کردنه‌وه‌ی ئاشخانه‌که‌ و‌پاک‌کردنه‌وه‌ی شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کان و‌شکاندن‌ی دارو پاک‌کردنی په‌تاته و‌شوردنی جل و‌ئه‌نجامدانی هه‌موو کاریکی ناوما‌ل بوون.

لی پیرهژن هه‌میشه له‌بیری کوره‌که‌ی خۆیدا بوو، که‌گنجیکی به‌ژن و‌بالابه‌رزی باریکه‌له‌ی که‌پوو ده‌ندووکه‌ دالاشی بوو، چاوه‌کانی قاوه‌یی و‌سمیله‌کانی ئه‌ستور که‌وه‌کو چه‌پکینک خوری ره‌ش به‌سه‌ر لیوییه‌وه دیاربوو.

پیرهژن، هه‌موو به‌یانیه‌ک، له‌هه‌ریه‌کینک له‌و سه‌ربازانه‌ی که‌هاتبوونه‌ماله‌که‌ی ده‌پرسی: - ئایا ئیوه ده‌زانن که‌ لیوای بیست و‌سینی پیاده‌ی سوپای فه‌ره‌نسی کئوه‌ چووه؟ کوره‌که‌ی من ئیستا له‌و لیوایه‌دایه.

سه‌ربازه‌کان و‌ه‌لامیان ده‌دایه‌وه: - نه‌دایه، نا... ئیمه‌ نازانین.

چونکه‌ سه‌ربازه‌کانیش له‌ ولات و‌مه‌مله‌که‌تی خویان دایکیان هه‌بوو و‌چاو له‌ پئی وان بوون، هه‌ستیان به‌ ئازار و‌نیگه‌رانی ئه‌و ده‌کرد و‌دلیان راده‌گرت. به‌هه‌رحال پیرهژن ئه‌م چوار گه‌نجه‌ دژمنه‌ی خۆش ده‌ویست، چونکه‌ گوندییان به‌هیچ جورئ کینه‌ی نیشتمانپه‌رستانه‌یان نییه‌ و‌ئهم کینه‌کیشیه‌ پیشه‌ی چینه‌بالاکانه. چینی بن ده‌ست که‌له‌ هه‌مووان زیاتر باج ده‌دن، چونکه‌ له‌ هه‌مووان هه‌ژارترن و‌هه‌موو باجیکی تازه به‌ ملی و‌اندا ده‌درئ و‌ده‌سته‌ده‌سه‌ده‌کوژرین و‌به‌هه‌موو واتای وشه‌ گوشتی دم‌ توپانن، چونکه‌ ژماره‌یان زۆره، ئه‌نجام به‌ شیوه‌یه‌کی زالمانه‌تر له‌ هه‌مووان، نه‌گه‌ت و‌مالویرانیه‌کانی جه‌نگیان ده‌که‌و‌یته‌ئه‌ستو، چونکه‌ له‌ هه‌مووان بچ‌ ده‌سه‌لات تر و‌که‌م مقاومه‌ت ترن، به‌هیچ جورئ سه‌ریان له‌م هه‌لچوونه‌ دژمنانه‌یه، له‌م هاندانه، له‌م پلان

وپیلاڼه سیاسيانه دهرنه دهچوو که له زهرنی شەش هەیفاندا هەردوو میلیه تی سەرکه وتوو و ژیرکه وتووی له پەل وپۆ خستبوو.

له دهقه ره که دا که باسی ئەو چوار سەربازە ئەلمانیە ی که بەر مالی دایه هۆفی که وتبوون دهکرا، دهیانگوت: - ئەو چواره که وتوونه ته شوینیکی باشه وه، دهستیان که وتووه ته پۆنه وه.

به‌ئێ، به‌یانیه‌ک، که پیره‌ژن له‌ماله‌وه بوو، له دووره‌وه چاوی به‌ پیاویک کهوت که به‌ره‌و کوخته‌که‌ی وی ده‌هات. پیره‌ژن یه‌کسه‌ر کابرای ناسییه‌وه‌و زانی که هه‌مان یارۆی پۆسته‌چیه‌ که به‌ پای پیاده‌ نامه‌کان به‌ گونده‌کاندا دابه‌ش ده‌کات. کابرا کاغه‌زیکی قه‌د ونوشتکراوی دایه‌ ده‌ست پیره‌ژنه‌که وئویش چاویلکه‌که‌ی که‌بو خه‌یاتی به‌کاری دینا له‌ کیفه‌که‌ی ده‌ره‌یناو ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ کرد:

" دایه‌ هۆفی میهره‌بانم، ئەم نامه‌یه‌ بۆ ئەوه‌یه‌ که هه‌والیکی خه‌مناکتان پێ رابگه‌یه‌نی، کوربه‌که‌ت، فیکتور، دوینی گولله‌ تۆپیکی به‌رکه‌وت که‌رێک له‌ ناوه‌راسته‌وه‌ کردی به‌ دوو له‌ته‌وه‌، کوژرا. من له‌ نزیکی ئەو بووم، چونکه‌ له‌ سهریه‌که‌ماندا هه‌میشه‌ شان به‌شانی یه‌کدی ده‌رۆیشتین، هه‌میشه‌ باسی تۆی بۆ ده‌کردم وپیی ده‌گوتم ئەگه‌ر بویه‌رێکی خراپی به‌سه‌ره‌ات، هه‌ره‌مان پۆژ ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌. من سه‌عاته‌که‌یم له‌ گیرفانی ده‌ره‌یناوه‌و له‌لای خۆم هه‌لمگرتوووه‌ تا هه‌رکاتی شه‌ر ته‌واو بوو، بۆتۆی بینمه‌وه‌. سلاوی دۆستانه‌ی من قه‌بوول بفرموو. سزار ریوڤ، سەربازی لیوای بیست و سێیه‌می پیاده‌."

به‌رواری نامه‌که‌ هی سی هه‌فته‌ له‌وه‌پیش بوو.

پیره‌ژن هه‌چ نه‌گه‌یا. له‌ جیی خۆی وشک بووبوو، مات وخامۆش هه‌یشتا هه‌ستی به‌ خه‌م و په‌ژاره‌که‌ نه‌کردبوو. بیری ده‌کرده‌وه‌ که: "ئیدی فیکتوری منیش کوژرا." ئەوسا ورده‌ ورده‌ پوندک که‌ته‌ چاوانی و خه‌م وئازار دایگرت. بیری ترسناک و به‌ئازار لیکدالیکدا هه‌رشیان بۆ مێشکی دینا. ئیدی هه‌رگیز ناتوانی منداله‌که‌ی، ئەو کوربه‌ ره‌شیده‌ی له‌هه‌میز بگریت و ماچی بکات. ئیدی جه‌ندره‌مان باوکه‌که‌یان کوشتیوو و پرووسیه‌کانیش کوربه‌که‌... تۆپیکی به‌رکه‌وتوووه‌، له‌ناوه‌راسته‌وه‌ کردبووی به‌ دووله‌ته‌وه‌. پیره‌ژن وای ده‌هاته‌ به‌رچاو که ئیستا و به‌چاوی خۆی ئەو دیمه‌نه‌ ده‌بینیت، ئەو دیمه‌نه‌ ترسناک و دلته‌زینه‌ که‌ سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیابووه‌ته‌وه‌و که‌وتوووه‌ته‌ گوشه‌یه‌که‌وه‌و چاوانی زه‌ق بوونه‌ته‌وه‌، رێک وه‌کو ئەو ده‌مانه‌ی که‌ تووره‌ ده‌بوو و سه‌ری سمیلی ده‌جوو.

باشه چييان له لاشه که ی کردبوو؟ خوژگه به لای که مه وه جهسته ی جگه رگوشه که یان ویده دایه وه. وهکو چوڼ جه نازه ی میړده که یان که گولله یه که بهر ناوه ندی هه نیه ی که وتبوو، دابوو وه.

پیره ژن، له ناکاوا گوئی به دهنگی به شهر زرینگایه وه. پرووسییه کانبوون که له که ناری گونده که دهگه رانه وه. یه کسه ر نامه که ی له گیرفانی خو ی په ستا و چونکه ده رفه تی ئه وه ی په یدا کردبوو که فرمیسه که کانی بسریت، به ئارامی و به هه مان قه لافه تی ئاسایی پیشوازی کردن.

هه رچوار سه ربازه که پیده که نین وشاد بوون به مه ی که که رویشکی قوت وقه له ویان هینا بووه وه که بیگومان له شوینیکیان دزی بوو و ئامازه یان بو پیره ژن ده کرد که به م که رویشکه خواردنیکي خوش ده خون.

پیره ژن، یه کسه ر بو ئاماده کردنی فراڼین ده سته کار بوو، لی وه ختایه ک که ویستی که رویشکه که سه ر بپریت، هه رچه نده ئه مه یه که مجاری نه بوو که ئازه لیک سه ر بپریت، دلی نه هات و دهستی تی نه چوو. یه کیک له سه ربازه کان مستیکی به پشته ی که رویشکه که دا کیشا و کوشتی.

هه رکه که رویشکه که مرد، پیره ژن که ولی کرد و گوشته سووره که ی که وته ده ر. به لام دیمه نی خوینه که که به سه ر ئه رزه که وه ریچکه ی به سته بوو و ده ست و پلی پیره ژنی سوور کردبوو- خوینیکي گه رم که سارد ده بووه وه و له جیی خو ی دمه یی - سه راپای پیره ژنی هینایه له رزین. به دم ئیشه وه دیمه نی کوره جوامیر و ره شیده که ی ده هاته به رچاوی که دووله ت بووبوو و وهکو ئه م که رویشکه سه راپا له خوینی خو یا سوور بووبوو.

له گه ل میوانه پرووسییه کانی خویدا له سه ر سفره که رڼویشته، لی نه یتوانی تاقه پاروویه کیش بخواه. سه ربازه کان بیئه وه ی گوئ به پیره ژن بدن، که رویشکه که یان هه لمه قوت کرد. پیره ژن به تیله ی چاو سه یری ده کردن و ورته ی لیوه نه ده هات. شتیکی له میشکی خویدا تاوتوی ده کرد، لی سه روسیمای به راده یه ک ئاسایی بوو که سه ربازه کان هه ستیان به هیچ شتیکی نه کرد.

پیره ژن له ناکاوا لینی پرسین:- ئه ری ئه وه یه ک مانگی ته واوه پیکه وه ین ومن تانیستا ناوی ئه نگوم نه زانیوه.

سه ربازه کان، به ئاسانی له نیاز و مه به سته حالی بوون و ناوی خو یان پیگوت. پیره ژن ته نیا به ناوه کانیان سووکنایی نه هات، بویه داوای لی کردن که ناو و ناوی فامیل و ئه دره سی خانه واده و مالباته کانی خو یانی له سه ر پارچه کاغه زیک بو بنووسن و بیده نی.

ئەوسا عەينەكەكەى نايەسەر كەپووە زەلامەكە و لە خەتە نائاشناكەيان ورد بووئەو پاشان كاغەزەكەى قەدونوشت كرد و لەگەل ئەو نامەيەدا كە هەوالى مەرگى كورەكەى تيابوو، لەگيرفانى خۆى نا.

كە خواردن تەواو بوو، بە سەربازەكانى گوت: - دەمەوى برۆم كارىكتان بۆ بكەم.

دەستى بە كيشانەوئەى كۆمەلێك بەستەپۆش كرد بۆناو ئەو عەمارەى كە چوار سەربازەكە لەویدا دەنووستن. سەربازەكان سەريان لەم كارەى ئەو سورما. لى ئەو بۆى رۆنكردەوئە كەبەم كارە كەمتر سەرمایان دەبیت. ئىدى هەموو كەوتنە يارمەتى دانى. بەستە گياو پووشەكانيان تا ژير ميجى كادینەكە لە سەريەك هەلچنى وبەم كارە يەك ژوورى نووستنى گەورەيان بە چوار دیوارى پۆش وگياى گەرم و بۆنخۆش دروستكرد، كە دەيانتوانى بە ئيسراحت و بيخەم وخەيال تيايدا بنوون.

لە كاتى شيفدا يەكێك لە سەربازەكان كەهەستى كرد دايە هۆقى هيچ ناخوات، نيگەران بوو، پيرەژن تەوازى بۆ هينانەوئە كە سكى دەچیت. پاشان ئاگرىكى بۆخۆى كردهوئە تا گەرمى ببیتەوئە. چوار سەربازە ئالمانيهكە بەوپەيزەيەدا كەهەموو شەوى پيا سەردەكەوتن بۆ كادینەكە، چون بۆ خەوگاكەى خۆيان.

هەركە دەرگای كادینەكە داخرا، پيرەژن نەردەوانەكەى لا برد، ئەوجا بەبيدەنگى، دەرگى كوختهكەى كردهوئە و چوو چەند بەستە پووشىكى وشكى ديكەى هيتا و لە ئاشخانەكەدا لەسەر يەك هەلى چنين. بەپيى پەتى، هيندە بەسووكى بەسەر بەفرەكەدا دەرپۆى كەهيچ كەسيك گويى لەدەنگى پيى ئەو نەدەبوو.

كە بينى. سووتەمەنى و شەواتەكە زۆرە. پنجه دروويهكى لە ئاگردانەكەوئە نا، هەركە گرى گرت خيرا نايەسەر پنجهكانى دى، ئەوسا بەخۆى لە ئاشخانەكە وەدەرگەوت و كەوتە تەمەشاكردن.

لەزەرفى چەند چركەيەكدا، گريكى گەش ناو كوختهكەى روناك كردهوئە، ئەوجا كوختهكە بووبە ئاگردان ووجاخىكى ترسناك، نەخير بوو بە كورەيەكى ئاگر وگرو بليسهكەى لە پەنجەرە بچووكەكەوئە دەچووئە دەرئى و تيشكى بە سەر بەفرەكەدا بلاودەكردەوئە.

دواى كەميك هاوار لەسەربانى كوختهكەوئە بەرز بووئەوئە، ئەوجا هاوار وەهرا وزەناى بەشەران هاتەگويى، نەعرەتەى ترس بەرز بووئەوئە. ئەوجا ئاگر لە دەريچەى كادینەكەوئە بۆناو عەمارەكە

تەشەنەى كۆرد، گۆرى ئاگر وەكو گەردەلوول چوو بە ئاسمانا، ساپىتەى عەمارەكەى كۆن كۆرد و وەكو مەشخەلىكى گەورە بلىسەى سەند. ھەموو كۆختەكە گۆرى گرتبوو.

ئىدى لەناو كۆختەكەو، جگە لە قرچەقرچى ئاگر وداپوخانى دىوار وكارىتەكان ھىچ دەنگىكى دى بەگۆى نەدەگەى. لەناكاوا ساپىتەكەش ھەرەسى ھىنا وھەيكەلى گرگرتووى كۆختەكە لەناو جەرگەى چەرە دووكەلەو، لە چەترىكى رەنگىن دەچوو كە گر و بلىسە بە ئاسماندا بكات.

ساراي لەبەفرا سىپى، كە تىشىكى ئاگرەكە روناكى كۆردبوو، لە سفرەيەكى زىوين دەچوو كە رەنگى سوورىان پىوەر كۆردىت، لەپەستا و بى پسانەو دەردەوشايەو.

دەنگى زەنگىك لە دوورى دوورەو بەرز بوو.

دايە ھۆفى لەترسى ئەوئەى نەبادا يەككە لە سەربازە ھۆقىيەكان رزگارى بى و بەسەلامەتى دەرېچىت و ھەلىت، بە تەنگەو، ھەمان تەنگى كۆرەكەى، لەبەر دەرگاي كەوئە كاولەكەى خۆى وەستابوو.

كەبىنى ھەموو شتىك تەواو بوو، تەنگەكەى خۆى ھەلدايە ناو ئاگرەكەو. تەقىنەوئەيكە روى دا، خەلكى لە ھەموو قۆلىكەو ھاتن، گوندىيان و پروسىيان بوون، سەپريان كۆرد كە پىرەژن ئارام و ئاسوودە لەسەر كۆتەرە دارىك رۆنىشتوو.

ئەفسەرىكى ئالمانى، كەوەكو فەرەنسىيان بەفەرەنسى داخاوت لە پىرەژنى پرسى:- ئەدى سەربازەكان لەكۆين؟

پىرەژن، قۆلە لاواز وبارىكەكانى بەرەولاي سكلە سوورەكانى ئاگرەكە كە روو لە كۆژانەو دەچوو، درىژ كۆرد و بە راولىژىكى مكووم بەرسقى دايەو:- لەوئ، لەناو ئاگرەكەدان.

ھەموو دەورى پىرەژنەكەيان دا. ئەفسەرە پروسىيەكە ديسان پرسى:- چۆن بوو ئاگرى كۆرت؟

پىرەژن گوتى:- من ئاگرە تىبەردا.

باوەرپان پىنەدەكۆرد و وايان وئنا دەكۆرد كە گەورەيى كارەساتە، لەنكاوئەكە شىتى كۆردو.

لەوكتەدا كە ھەمووان لە دەورى خىر بووبوونەو گۆييان لە قسەكانى دەكۆرت، ئەو بوپەر و ماچەراكەى لە سىرى تا پىازى، لە ھاتنى نامەكەو تادوا ھاوارى ئەو سەربازانەى كە لەناو كۆختە گرگرتوئەكەى ئەودا دەسووتان، ھەرەھەمووى بو گىرپانەو. تەنانەت يەك وشەشى لەو شتەى كە ھەستى پىكۆردبوو و لەو شتەى كە كۆردبوو، نەپەراندبوو.

که قسه‌کانی ته‌واو کرد، دوو پارچه کاغه‌زی له گیرفانی خوی دهره‌ئینا و بو ئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌کان له‌به‌ر دوا پوناکی ئاگره‌که لیکدی جیابکاته‌وه، جاره‌کی دی چاویلکه‌که‌ی له‌چاوی کرد. ئه‌وجا یه‌کیک له کاغه‌زه‌کانی نیشان‌دان و گوتی: - ئه‌مه نامه‌ی هه‌والی مه‌رگی فیکتوره.

ئه‌وسا کاغه‌زی دووه‌می نیشان‌دان و به‌سه‌ر ئاماژه‌یه‌کی بو کوخته ویران و سووتاوه‌که‌ی کرد وگوتی: - ئه‌مه‌ش ئادره‌س وناونیشانی سه‌ربازه‌کانه تا هه‌والی مه‌رگیان به‌که‌س وکاره‌کانیان بدهن.

هه‌نگی به‌که‌مالی خوینساردی کاغه‌زه‌که‌ی دا به‌و ئه‌فسه‌ره‌ی که شانه‌کانی ئه‌وی گرتبوو و گوتی: - بۆیان بنووسن که رووداو‌ه‌که‌ چۆن بووه، به‌تایبه‌تی به‌مالباته‌کانیان بلین که‌من ئه‌م کاره‌م کردووه، من و، فیکتور سیمون هۆقی، فه‌رامۆش نه‌که‌ن.

ئه‌فسه‌ره‌که هه‌ندی ده‌ستووری به‌زمانی ئالمانی دا، پیره‌ژنیان گرت وله‌به‌ر دیواره نیمچه داروخاوه‌که‌ی کولبه‌که‌ی خویا که‌هیشتا گه‌رم بوو راگرت. پاشان دوازه‌ه‌لام به‌حالی ئاماده‌باشی، له بیست مه‌تری پووبه‌رووی ئه‌ودا به‌پیز وه‌ستان. پیره‌ژن، جووله‌ی بو نه‌ده‌کرد. له فیکه‌ی خوی حالی بووبوو و چاوه‌روانی ده‌کرد.

ده‌نگی فه‌رمانیک به‌رز بووه‌وه‌و یه‌کسه‌ر ده‌نگی ده‌ستریژیکی دووردریژی به‌دوودا به‌رز بووه‌وه. ده‌نگی تاقه گولله‌یه‌ک که دره‌نگ تر ته‌قی بوو، له‌دوای ئه‌و ده‌ستریژه‌وه هاته‌گۆی.

پیره‌ژن نه‌که‌وت، به‌لکو دوولۆ بووه‌وه. ده‌تگوت لاقه‌کانیان به‌داس برییه‌وه.

یارۆی ئه‌فسه‌ری پرووسی نزیک بووه‌وه، پیره‌ژن به‌ جوړیکی لینه‌اتبوو ده‌تگوت له ناوقه‌ده‌وه برآوه‌ته‌وه و هیشتا نامه به‌خوین ئاویته‌که له‌نیو ده‌سته نوقاوه‌که‌یدا بوو.

سیرقالی دوستم له‌سه‌ری رۆیی: - ئه‌لمانه‌کان، له تۆله‌ی ئه‌م بویه‌رو پووداو‌دا قه‌لا ئاغایانه‌که‌ی منیان ویران کرد.

من بیرم له‌دایکی ئه‌و چوار گه‌نجه به‌سته‌زمانه ده‌کرده‌وه که‌له‌و ئاگره‌دا سووتابوون و هه‌روه‌ها بیرم له‌قاره‌مانیه‌تی بی به‌زه‌بیانه‌ی دایکیکی دی ده‌کرده‌وه که‌له‌پای ئه‌و دیواره‌دا گولله‌باران کرابوو.

به‌ردیکی بچووکم، که هیشتا به‌هۆی ئه‌و ئاگره‌وه ره‌ش بوو، وه‌کو یادگاریک له ئه‌رزه‌که هه‌لگرت.

میدالی ریزلینان

خه لکی به غه ریزه به بالاخوازی و سه رکه و تنخوازییه وه دینه دنیایی و چونکه به قسه کردن و بیرکردنه وه وه دست پنده کهن، ئەم غه ریزه و که لکه له یه له شیوهی به هره و تواناویان هه وه سی بیدار بوونه وه دهرده که ویت.

جه نابی "ساکرمان" هه رله سه ره تایی مندالی را ته نیا یه ک خولیا و ئاره زوی له میشکدا هه بوو، ئه ویش ئه وه بوو میدالی ریزلینان و هربگریت. گاڤی مندال بوو، وه کو مندالانی دی کاسکیتیکی له سه ر ده کهن، خاچیکی پۆلایینی له شیوهی نیشانه و میدالدا به جوانی له به روکی دها و له کوچه و کۆلانه کانا، دهستی دایکی ده گرت و به کەش و فشه وه دهرپویی و سینگه چکوله که ی که نه واریکی سوور و ئه سئیره یه کی ئاسنی پیوه کردبوو دهرده په راند.

له کوتاییدا که به جرەجر گەییە قوناغی خویندنی ناوەندی، له تاقیکردنەوهکانی کوتایی سال دەرئەچوو، ئیدی له فیکەیی خۆی حالی بوو وچونکە پارەیی هەبوو دەگەڵ کچیکی جواندا زەماوەندی کرد.

بەدوو قۆلی له پاريسدا وەکو ئەشرفی دەولەمەند وزەنگین دەژیان وھیچ پەیوەندی و تیکەلاویبەکیان لەگەڵ رەمەکی مەردمدا نەبوو، کۆمەلگەیی تاییبەتی خۆیان هەبوو، پەیوەندی و تیکەلاویان لەگەڵ کۆمەلگەیی تاییبەتی خۆیاندا هەبوو، بۆ نموونە بەووە دەفشین که دۆستایەتیان دەگەڵ نوینەریکی پەرلەماندا هەبوو که لەگین بوو پاشان ببیت بە وەزیر و لەهەمان کاتدا دۆستی دووان له فەرماندە گەورەکانی سوپا بوو.

لئ ئەو بیرەیی که له رۆژانی سەرەتای ژیانەوه کهوتبوو سەری ئاغای ساکرمانەوه، یەخەیی بەرنەدەدا ونەدەدا وەهەمیشە خەفەتی لەمە دەخوارد کهبۆچی ناتوانی نەواریکی قەرمزی باریک لەیەخەیی خۆی بدات کههەمووان ببینن.

ئەگەر له شەقام وریگەوباندا، تووشی هەرکەسیک بوايه که نیشانه و میدالی ریزلیتانی بەبەرۆکەوه بوايه، وەکو ئەووەبوو خەنجەریک لەدلی بدن. ئەم داماو، بەبەغیلیبەکی حەسوودی ئامیزەوه، ژیراویژیر بە تیلەیی چاو سەیری دەکردن. زۆرجار، دوانیوەروان، لەکاتی دەستبەتالی و بیکاریدا، دەکەوتە ژماردنی ئەو خودان میدال و نیشانانە وله دلی خۆدا دەیگوت: "بابزانم له شەقامی مادلینەوه تا کوچەیی "دروسو" تووشی چەند کەسی نیشانەدار دەبین."

هەنگی بەکاوهخۆ و لۆژلۆژ دەکەوتەری، چاوی دەبیریە جلوبەرگی ریبواران، چاوهکانی بەجۆری رهااتبوون که دەیتوانی له دووری دوورەوه، ئەو خالە قەرمزە بدینیت. ئەنجام وەختایەک دەگەییە کوتایی ریرەوی پیاسە وراویچکەکەیی خۆی، سەری له زۆری ژمارەیی نیشانەکان دەسووما و لەدلی خۆدا دەیگوت: - وای! هەشت ئەفسەر وەهەقەدە شاسوار! بەپاستی یەجگار زۆره! ئەلەهەق ئیسرافکردن له بەخشینی میدال و نیشاناندا بەم رادەیه کاریکی گەوجانەیه! دەی بابزانم لەگەرانهوهدا تووشی چەند کەسی دی دەبم."

هەنگی، هیواش هیواش، لەهەمان رینگاوه دەگەراییهوه و کاتیکە ئاپۆرای خەلکەکه زیادی دەکرد و قەرەبالغی ریبواران دەیانکرده کاریک که ژماردنی خاوەن نیشانه و میدالەکانی لئ تیک بچیت، ئیدی زۆر پەست وناپەرەحت دەبوو.

چهند گه پره کيکي ده زانی که له گین بوو، خاوه ن نشانان له ویندەر زیاتر به رچاو بکه ون. خودان نشانان زیاتر له گه پره کی "پاله رویال" دا ده ببران. شه قامی "توپرا" له و پرووه وه له کوچی "ناشتی" بی به ره که ت تر نه بوو، هاتوچویان به سه متی راستی شه قامه که دا زیاتر بوو له سه متی چه پ.

پیده چوو، خودان نیشانه کان، هاتوچوی کافه و شانۆ تایبه تیه کانیان، پی په سند بی. هه رجاری که ئاغای ساکرمان، جماعه تیکی له م پیره میردانه به سه ری سپیه وه ده بینی که له ناوه ندی شوسته که دا وه ستاون و ریگه ی هاتوچوی خه لکه که یان ته نگ کردوو، له دلی خویدا ده یگوت: "ئهمانه ئه فسه رانی خودان میدال و نیشانان!" و پر به دل چه زیده کرد سلوویان لیکات.

ههستی به وه کردبوو که ئه فسه ران به زوری رهفتاریان له رهفتاری شاسواره ساده کان جیاوازه و رهفتار ورواله تیانله و گرووپه جیاوازه. به ئاشکرا ههست ده کرا که ئه فسه ران زیاتر مایه ی ریز و حورمه تن و خه لکی بایه خی زیاتریان پیده ده ن.

ئاغای ساکرمان هه ندیجار زور نووره ده بوو، تووره بوون له تیکرای ئه و که سانه ی که میدال و نیشانه ی ریزلینانیه هه بوو و ههستی ده کرد ریکی وه کو رقی سوسیالیسته کانی سه بارهت به وان له دلدایه.

ههنگی له کاتی گه رانه وه دا بومال، تووره و نیگه ران له دیتنی ئه وه موو خاچی ریزلینانه، وه کو چون هه ژاریکی برسی دوی ئه وه ی به بهر دووکانیکی خورا کفر و شیدا تیده په ری و ده هاروژیت، به وئاویه به دهنگی به رز ده یگوت: - ئاخه که ی له شه ری ئه م ره وشه پیسه رزگار ده بین؟

ژنه که ی مات و خاموش لی ده پرسی: - ها، ئه مرۆ چیته؟

ئویش به رسقی ده دایه وه ده یگوت: - ده ته وی چم بیته؟ به راستی له وه موو بیدادیه ی که له هه موو شوینیکا ده ی بینم بیزار بووم. به راستی کوموناره کان (هه وادارانی کومونه ی ۱۸۷۱ پاریس) نه هه قیان نه بوو.

ههنگی، دوی شیویش ده چوو ده ری وله بهر موغازانی میدال و نیشان فرۆشی به ده م ته مه شا کردنه وه ده وه ستا. به وردی ده پروانیه میدال و نیشانانی جورا و جور که هه ری که یان به شیوه و رهنگیک بوون. له دلی خویدا چه زی ده کرد هه موو ئه و میدال و نیشانانه ی هه بوایه و له کوری ئاههنگیکی گشتیدا وله هۆلیکی گه وره ی پر له ئاپورای خه لکی، پر له مه ردمی حایر و چه په ساو، له به رده م چه ماوه ره که ی خویدا چه ره که ت بکات و سینگ و به روکی له نشانان و میدالانی جورا و جورا، که به گویره ی فورم و قه واره ریزکرابن، بدره وشیتته وه، وکلایکی قووچی

به دهسته وه بیت و وه کو ئه ستیره یه کی گهش و پرشنگدار، به ناوهندی ئه و جه ماوه ره دا، که دهنگی ئافهرین ورپز، زه مزه مه ی حورمهت ئامیزیان بهرز بووه ته وه، تیبه پریت.

مخابن که ئاغای ساکرمان، هیچ عینوان و پایه یه کی نه بوو که ریگه ی ئه وه ی بدات هیچ میدال و نیشانه یه کی هه بیت.

له دلی خویدا گوتی: - به دهست هینانی نیشانی "لژیون دونور" بو خه لکانیک که هیچ پله و پووستیکی دهوله تیان نه بیت زور ئهسته مه. چونه هه ولئیک بدهم بيم به ئه ندامی ئه کادیمیا! (کوړی زانیاری!)

لی نه یده زانی چون بگاته ئه و پووست و پایه یه. مه سه له که ی له گه ل ژنه که یدا باس کرد، ژنه که حایر و سه رسام پرسى: - ئه ندامی ئه کادیمیا؟ باشه تو چ کاریکت بو گه یشتن بهم پووست و پایه یه کردووه؟

ساکرمان تووره بوو و گوتی: - ئاخر تو بو له قسه که ی من تینا گه ی؟ من له تو ده پرسم بو گه یشتن بهم پله و پووسته ده بی چ بکریت؟ به راستی تو هه ندیجار بی ئه قل ده بیت!

ژنه که ی بزیه کی کرد و گوتی: - هه ق به تو یه، لی من نازانم ده بی چ بکریت؟

ئاغای ساکرمان، بیریکی به میشکا هات و به ژنه که ی گوت: - چونه تو له و باره یه وه قسه له گه ل جه نابی روسلنی ئه ندامی ئه نجوومه ن بکه ییت. ئه و ده توانی ریگایه کم بو دابنیت. تو خوت ده زانی که من رووم نایهت له م باره یه وه راسته وخو قسه ی ده گه لدا بکه م. ئه م کاره زور هه ستیار وزه حمه ته، لی که تو باسی بکه ییت زور ئاساییه.

خات ساکرمان، به گوئی میرده که ی کرد. جه نابی روسلن گفتی دا که له مباره یه وه قسه ده گه ل وه زیردا بکات. ئه وسا ئاغای ساکرمان جه نابی روسلنی به گیر هینا. ئه نجام نوینه ری ئه نجوومه ن وه لامی دایه وه که پیویسته عه رزوحالیک بنووسیت و سیقی ته وای خوی و کارنامه و شاده تنامه کانی له عه رزوحاله که دا تو مار بکات.

شاده تنامه؟ چ عینوان و کارنامه یه ک؟ ئه و شاده تنامه ی سیی ناوه ندیشی نه بوو.

ویرای ئه وهش دهست به کاربوو و که وته نووسینی نامه یه ک له ژیر ناخی "مافی خه لکی له خویندن و په روه رده دا" لی به هو ی نه شاره زایی و نزمی ئاستی زانستی خو یه وه، ئه و کاره ی پی ته و او نه کرا.

ئیدی که وته په یگیری باه تین ئاسانتر، ئیدی خوی له چه ند بواریکدا جه رباند، سه ره تا هه ندیک شتی ده رباره ی "فیژکردن و په روه رده ی مندال" به که ره سته ی بینراو" نووسی. له و نامه یه دا پیشنیازی کرد که له گه ره که هه ژار نشینه کاندای جوړه شان و نامه یه کی خوړایی نمایش بکه ن. که س وکاری مندالان،

مندالانی خوځيان له مندالييهوه يو ټو شانؤنامه ونمايشانه ببهن ولهوي به كومهكي كاميرا وشاشه زانياري گشتي فيري مندالاني بچووك بكريت. دهیگوت لهم جوړه دهرس گوتنهوهيه، فيركردني واقعييه. ميشك لهريگه ي چاوهوه زانياري وهردهگريت و وينهكان له زهينيدا نهخش دهبڼ و بهمجوره زانياري يو مندالان دهبيت به كاريكي ههستي و كاريكي ديدهنيش، ياني ههم ههست بهشداري تيادهكات و ههم چاو وبينايي.

چ ريگايهك لهمه ئاسانتره يو فيربووني ميژووي گشتي وجوگرافيا و ميژووي تبيعي و گياناسي و حهيوانناسي و زيندهوهرناسي و...؟

ئاغاي ساكرمان، ټهم نامهيهي بهچاپ گهياند، سهرو نوسخه ي يو ههريهكيك له نوينهرهكان و، دوو نوسخه ي يو ههريهكيك له وهزيرهكان نارد، پهنجا نوسخه ي يو سهركومارو سهرو ده نوسخهشي يو ههريهكيك له روژنامهكاني پاريس و يو پينچ روژنامه ي شار وشاروچكهكان نارد.

پاشان نامهيهكي ديكه ي سهبارت به دامهزاندني كتبخاناي گهروك نووسي و لهو نامهيهدا پيشنيازي كرد كه دهولت دهبي عههربانه ي چوارچهرخه ي بچووكي پر له كتيبان، به شهقامهكاندا بگيريت و ههموو كهسيك مافي ټهوهي ههبيت مانگانه دهدانه كتيب له ههنبر يهك "سو" دا بهكري بگري وبخوينتتهوه.

سهبارت به دروستي بوچوونهكاني خوي دهیگوت:- ميللهت تهنيا يو بهرهلالاي و سهيران ئازايه، بههيچ جوړي رووي له خويندنهوه نييه، جا ماداميكي ټهو رووهو خويندنو فيربووني ناروات، دهبيت خويندن وفيركردن بهرهولاي ټهو بيريټ.

ټهم نامهيه هيچ دهنگدانهوهيهكي لينهكتهوتهوه. ويړاي ټهمهش ئاغاي ساكرمان، پهيگري عهرز وحالهكه ي خوي كرد. وهلاميان دايهوه كه پيشنيازهكاني بههند دهگيرين وفرماني پيويست لهوبارهيهوه دهرري. ئاغاي ساكرمان، ئوميد ي تهواوي به سهركهوتني خوي پهيدا كرد وبهو ئوميدهوه كهوته چاوهروان كردن. لي هيچ ههواليك نهبوو.

ههنگي ليپرا بهخوي تيبكهوي. داواي ديداري وهزيري پهروردهي وهختي كرد. يهكيك له كارمندانو نووسينگه ي وهزارت كه پياويكي گهنج و بهريز و تهنانهت دسترؤش بوو. ټهم پياوه يو بانگردني سكرتير و پيشخزمهتاني پشت دهرگاكان ودهست وپيوهندهكاني خوي وهكو كهسيك پياتو بزهن، دايم قامكهكاني لهسه ر ژمارهيهك دوگمه ي سپي دهجولان، پيشوازي ټهمي(ساكرمان) كرد. ټهم گهنجه ئاغاي ساكرماني هاندا كه ريگهيهكي باشي گرتووته بهر وئاموژگاري كرد كه بهردهوام بي لهسه ر ټهو كار هباشانه ي خوي.

ئاغاي ساكرمان دووباره دەست بەكار بووهوه.

پېدهچوو كه جهنابي روسلنى نوينهري ئهنجومهن، ئىستا هستى به پيشقهچوونى كارهكانى وى كرديت وبه دلى بن، تهنانت كومهليك ئاموزگارى باش وپراكتيكي كرد. خودى ئه و نيشان و ميدالى ريزلينيانى هه بوو، لى ديار نه بوو چون و به چ بونهيه كه وه ئه م ئيمتيازى پى دراوه.

داواى له ساكرمان كرد كه دەست به هه نديك تويزينه وه وليكولينه وهى تازه بكاتو ئه وى به هه نديك كور و ئهنجومهنان ناساند كه له و زانايانه پيك هاتيوون كه بو وه دەست هينانى پايه ي زانستى، به تايه تى له وارى ئهرك و كيشه ين زانستاندا، تويزينه وه و ليكولينه وهيان ده كرد: تهنانت له وهزاره تيشدا پشتيوانى له و كرد.

به لى، رورتيك كه جهنابي روسلن بونانى نيوه رو له مالى دوسته كهيدا ده عوه ت بوو (چهند مانگيك بوو كه زورجار له مالى ئاغاي ساكرماندا فراينى ده خوارد) به گهرمى ده ستى وى گوشى و ده مى له په ناگويى ناو به ئه سپايى گوتى: - ئه نجام توانيم كه خزمه تيكى گه وره به تو بكه م. ئهنجومهنى كاروبارى ميژووبى ئهركيكيان به تو سپاردوو كه برتيه له ليكولينه وه و پهيجورى له كتبخانه جوراوجوره كانى ولاتى فهره نسا.

ساكرمان، له خو شيا نه يده زانى چ بكات، نه نانى خوارد ونه ئاوى خواردوه وه. داوى هه شت رورژان كه وته رى.

شاربه شار ده گه را و ته مه شاي ليستى كتبخانه كانى ده كرد، عه مارى كتبخانه كان ده گه را، كه پر بوون كه كتىبى ته پ وتوزاوى بيتازى ده ستى خه مساردى و بيموبالاتى به رپرسه كان.

شه ويك كه گه يى بووه "روان"، ويستى بو شاره كه ي خو ي بزقريته وه و ژنه كه ي كه يه ك هه فته بوو نه ي ديتوبوو، له هه ميژ بگريت. سوارى قيتارى سه عات نو بوو كه ده بوايه نيوه شه و بيگه ياندا ماله وه.

به خو ي كليلى پييوو. به بيدهنگى وه ژووركه وت، له خو شى ئه وه ي كه هه نوو كه رووبه رووى شادى چاوهروان نه كراوى ژنه كه ي ده بيته وه سه راپاي وه كو بى ناواو ده له رزى. ژنه كه ي ده رگا كه ي له سه رخو ي داخستبوو. عه جايه ب!... ناچار له پشت ده رگا كه وه بانگى كرد: - جان، منم!...

ژنه كه ي ترسا، بويه ساكرمان، گو يى له دهنگى خو هه لدانه خواره وه ي ئه وى له سه ر سيسه مه كه وه ژنه وت ودهنگى ئه وى وه كو دهنگى خه لكانى خه ونديده كه له گه ل خو دا قسه بكن هاته به رگو ي.

ئەوجاگويى لىيوو كە ژنەكەي بە ھەشتاۋ بۇ ژوورى ئارايىشەكەي خۆي رۆيى، دەرگاگەي كىردەۋەو دووبارە داىخستەۋەو چەندىن جار بەپىي پەتى بە ژوورەكەدا ئەم سەر وئەو سەرى كىرد وموبىلەكانى، كەلە بەشە شووشەبىيەكانىانەۋە دەنگى بەرز دەبوۋەۋە ئەم جى وئەوجى كىردن، تا ئەنجام پىرسى:- ئالكساندر تۆيت؟

ساكرمان بەرسقى دايەۋەۋەگوتى:- ئەرى گىانەكەم. منم دەرگا بگەۋە!

دەرگا كرايەۋە، خانم بەدەم ورتە ورتەۋە خۆي بە سىنگ وبەرۆكىيەۋە قىرساند وگوتى:- ترساندمىت! كە خۇشچالْم، چاوم پوون!

ئەوسا ئاغاي ساكرمان ۋەكو ھەمىشە بە ھىمنى وبەكاۋەخۆ كەۋتە داكەندى جەكانى خۆي. لەو كاتەدا پالتۆيەكى، كە دەبوايە لە پارەۋەكەدا و بە عەلاگەي جەكانەۋە ھەلۋاسرابايە، لەسەر يەكىك لە كورسىيەكان بىنى، پالتۆكەي ھەلگرت، بەلام غافلگىر بوو! نەۋارىكى سوور بە جىگاي دوگمەي پالتۆكەۋە دوورابوو!

ساكرمان، بەدەم زمانە لالكيۋە گوتى:- ئاە بەم... پالتۆيەۋە... نىشانىان... درۋە؟

لەۋدەمەدا ژنەكەي پەلامارى دا، بەھەر دوو دەستان پالتۆكەي تۈوند گرت وگوتى:- نا، نا، بە سەھۆ چوويت، كوا بىدە بەمن!

لى ساكرمان، قۇلىكى پالتۆكەي تۈوند گرتبوو وبەرى نەدەدا وبەدەم جۆرە حىرەت و ھەپەسانىكەۋە دەيگوت:- ھا... چۆن؟ چۆن؟ بۆم پوون بگەۋە! ئەم پالتۆيە ھى كىيە؟ ئەمە پالتۆي من نىيە چونكە نىشانى " لژيون دونور" ي پىۋەيە!..

خانم كە زۆر پەشۋاكابوو، لىكدالىكدا دەيگوت: تۆ گوى بگرە، گوى بگرە! ئەمە بدە بە من.. من ئىستا ناتوانم بۆتى پوونبگەمەۋە. ئەم مەسەلەيە نەپتىيەكى تىايە... گوى بگرە!..

ھەنگى ژنەكەي ھاۋارى بە سەردا كىرد: بۇ بۇ! بىدەنگ بەو گوى بگرە... ئاخىر نىشانەي رىزلىنانيان پى داويت!..

ساكرمان، لەخۆشى ئەم ھەۋالە خۇشەيا، تەكانىكى تۈۋندى داو پالتۆكەي بەردا و كەۋت بەسەر كورسىيەكى دەسكدار وگوتى:

- من... من... نىشا... نىشانم ۋەرگرتوۋە؟

- بەلى... بەلام ئەمە نەپتىيە و جارى كەس نايزانى!..

لەم ماوەیەدا خانم ئەو پالتۆ بە نیشانەی خستە دۆلابەکەووە بە دەم لەرزینەو، کە ڕەنگ بە ڕوویەو نەما بوو، بۆلای میژدەکە گەڕایەووە دووبارە گوتی: - ئەمە پالتۆیەکی تازەیه من بۆم بە دوورین داوێت. لێ سویندم خواردبوو کە جارێ هیچ شتێک بە تۆ نەلیم تا یەک مانگ یان شەش هەفتەی دی بە فەرمی نەیه تە ڕاگەیانندن. ماموریەتەکە ی تۆ کۆتاییبیت. قەرار بوو دواي گەڕانەووەت ئەم هەوالت پێ ڕاگەیه نریت. جەنابی روسلن ئەم نیشان و میدالە ی بۆت وەرگرتوو.

ساکرمان کە لە خۆشیان پێی عاردی نە دەگرت، بە دەمە لالکینوێ گوتی: - جەنابی روسلن... خۆی نیشانی هەیه... بۆم... شی وەرگرتوو... ئا!

و ناچار بوو پەرداخێک ئاو بخواتەو.

پارچە کاغەزێک کە لە گیرفانی پالتۆکە کەوتبوو خوارەووە لە ئەرزەکەدا کەوتبوو، ساکرمان هەلی گرت، سەیری کرد کارتێ ناو و ئەدرەسە و لەسەری نووسراو: - روسلن - ئەندام پەرلەمان. ژنەکە ی گوتی: - ها... نەمگوت!..

و ساکرمان لە خۆشیان دەستی بە گریان کرد.

دواي هەشت ڕۆژ، لە ڕۆژنامە ی فەرمی دا بلاوکرایەووە کە ئاغا ی ساکرمان، لە پاداشتی خزمەتە زۆرەکانیا نازناو و نیشانی "شاسواری لژیون دونور" ی پیدراو.

مالاڦايي

ئەوجووتە دۆستە تازە لە خوارنى شىڤ بووبونەو. لەپەنجەرەى ميوانخانەكەو، دەيانرپوانىيە شەقامەكە كەلە خەلكيدا جمەى دەهات. هەستيان بەو سروە بايە فينك و خۆشە دەکرد كەلە شەوانى خۆشى هاويناندا، لە پاريسا هەلدەكات و ريبواران وادار دەكات سەر هەلبېرن و لە دلى خۆياندا هەست بە هەواى شوينه ناديار و دوور دوورەكان و سەماى گەلا وگولى دار ودرەختان بكەن ولە خەون و خەيالان رۆبچن و ئاويتەى روبرانى روناكى بەر تريفەى هەيفەشەو و ستيرۆك و بولبولانى مەست ببن.

يەكئىك لەو دوو هاورپيە نيوى هنرى سيمون بوو، ئاهيكي قوولى هەلكيشا وگوتى:

- حەيفى كە خەريكە پير دەبم، حەيف! جاران لەم جۆرە شەوانەدا وەكو ئەسپەندەرى سەر ئاگر و ابووم كەچى ئەمرو جگە لە داخ و كەسەر هيچى ديكەم لەددا نيبە. بەراستى تەمەن چەند زوو دەروات!

ئەم پياوھ كەميك قەلەو ديار بوو، تەمەنى هەر چل و پينچ ساليك دەبوو، سەرى سافى ساف بوو.

هاورپیکه‌ی، پییر کارنیه، به‌رسقی دایه‌وه و گوتی:

- هه‌قالی ئازیز منیش بیئ‌وه‌ی به‌خۆ بزائم پییر بووم. من هه‌میشه شاد و خه‌نۆل و زیت‌ه‌ل و به‌گوروتین بووم. مرۆف چونکه پوژانه له ئاوینه‌دا ته‌مه‌شای خۆی ده‌کات، هه‌ست به‌ کاریگه‌ری و باندووری تیپه‌ربوونی زه‌مان له‌سه‌ر خۆی ناکات، په‌ی پێ نابات، چونکه ئه‌م باندوور و کاریگه‌رییه، به‌خاوی و به‌ره‌به‌ره رووده‌دات و به‌دیار ده‌که‌وێت و هه‌ینده به‌ ئه‌سپایی روخسار و سیمای مرۆف ده‌گورپیت که هه‌ستی پیناکات. ئیدی له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که‌کاتی دوا‌ی دوو سی‌ سال هه‌ست به‌ کاریگه‌ری تالانکاری زه‌مان له‌سه‌ر خۆمان ده‌که‌ین، له‌ داخا دیق ناکه‌ین، چونکه ناتوانین گرینگی ئه‌م تالانکاریه‌ ده‌رک بکه‌ین و بو ئه‌وه‌ی بتوانین په‌ی به‌ توژیکی ئه‌و دیارده‌یه به‌رین، ده‌بی تا شه‌ش هه‌یقان، له‌ ئاوینه‌دا ته‌مه‌شای خۆمان نه‌که‌ین، ئاه!... ئه‌وکاته وهره بزانه چمان به‌سه‌ر هاتوه.

به‌لام ژنان، هه‌قالی ئازیز، چه‌ند دلم به‌حالی ئه‌م بوونه‌وه‌ره بی نه‌وایانه ده‌سووتی! تیکرای شادی و شکۆ و ژیا‌نی مرۆف، به‌ جوانی ئه‌وانه‌وه به‌نده و جوانی ئه‌وانیش ده‌ سالیکی زیاتر ناخایه‌نیته.

من حالی حازر پییربووم، بیئ‌وه‌ی به‌خۆ بزائم، خۆم به‌ گه‌نجیکی تازه ره‌سیو ده‌زانی و که‌چی نزیکه‌ی په‌نجاسال له‌ ته‌مه‌نم تیپه‌ریوه، چونکه هه‌ستم به‌ که‌مترین لاوازی و بیتاقه‌تی نه‌ده‌کرد، بی خه‌م و خه‌یال، ئارام و ئاسوده ملم به‌ ژیا‌نه‌وه ده‌نا.

هه‌ستی ئه‌م هه‌ره‌س و داروخانه، به‌ شیوه‌یه‌کی ساده، به‌لام ترسناک له‌مندا ده‌ستی پیکرد، که‌نزیکه‌ی شه‌ش دانه مانگ له‌په‌ل و پۆی خستم... پاشان وه‌خۆ هاتمه‌وه..

منیش وه‌کو هه‌موو پیاوان زۆربه‌ی کات ئاشق بووم، لی ئه‌شق ته‌نیا یه‌ک جار به‌ پییرمه‌وه هاتوه.

نزیکه‌ی دوازه‌ده سال له‌مه‌ پێش که‌میکی دوا‌ی شه‌ر (مه‌به‌ست شه‌ری ۱۸۷۰ نیوان فه‌ره‌نسا و پرووسه) بوو که ئه‌وم له "ئه‌ترتا" بینی. به‌یانیان کاتی مه‌له هه‌یج شوینیکی له‌م پلاژ و که‌ناراوه جوانتر نییه. شوینیکی نیوه بازنه‌یه‌یه له‌ فۆرمی نالی ئه‌سپدا، که تاویرانی به‌رز و سپی که‌ناراوه‌که له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری داوه و لی‌ره‌وله‌وی هه‌ندی کونی تایبه‌تی تیکراوه. ئه‌م تاویرانه به‌شیوه و فۆرمی جیاوازن. یه‌کیکیان زۆر گه‌وره و درێژه‌و پای دیوئاسای خۆی له‌نیو ده‌ریاکه‌دا راکیشاوه و یه‌کیکی دی ده‌م و چاویکی خری هه‌یه. خیلی ژنان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه پیکه‌وه‌دین و له‌ لووته‌یه‌کی باریکی له‌لانی که‌ناره‌که‌دا کۆر ده‌به‌ستن و کۆده‌بنه‌وه، به‌ره‌نگی جو‌راوجۆری ئارایشی خۆیان، باخیکی ره‌نگین له‌ فه‌زای سنوورداری ئه‌و دیواره به‌رز به‌ردینانه دروست ده‌که‌ن. هه‌تاو راسته‌وخۆ له‌ که‌ناراوه‌کان، له‌ چه‌تره ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کان و له‌ ده‌ریا شینه ئامال که‌سه‌که‌ ده‌دات.

هه‌موو شتیک ته‌ر وتازه، پاراو، خو‌رهم وجوان دهنوینی و وا دیته‌به‌رچاو که هه‌موو شتیک پیده‌که‌نی. خه‌لکی دین له به‌ران‌به‌ر ئاوه‌که داده‌نیشن و ته‌مه‌شای ئه‌و ئافرته‌ه جوانانه ده‌که‌ن که خه‌ریکی مه‌له‌ن. ئه‌مانه له حالیکدا که جلی حه‌مامیان له خو‌ پپچاوه به‌ره‌و ده‌ریاکه نشیو ده‌بنه‌وه، هه‌رکه ده‌گه‌نه که‌فاویورده شه‌پولانی که‌ناره‌که به نازیکی دل‌رفینه‌وه ئه‌و جلکانه فری ده‌دنه که‌ناریکه‌وه و به هه‌نگاوی خیراو له‌زگینه‌وه، خو‌ به ئاوه‌که‌دا ده‌که‌ن، به‌لام زورجار ساردی ئاوی ده‌ریاکه موچورکه‌یه‌کی خوشیان پیدادینی و ته‌زوویه‌کی هه‌نوکه‌یی، له جووله‌یان ده‌ه‌ستینی.

که‌م ژن هه‌ن که‌له یه‌که‌م ساتی مه‌له‌کرنا تووشی ئه‌وجوره موچورکه‌یه نه‌بن. له‌وکاتانه‌دا ده‌کرئ به‌چاوی کرپار ته‌مه‌شایان بکرئ و له قوله‌قاپیانه‌وه تا مل و‌گه‌ردنیا‌ن به نیگا دابیژیت. به‌تایبه‌تی ئه‌و کاتانه‌ی که‌له ئاوه‌که دینه‌ه ده‌ره‌وه، ئه‌و ژنانه‌ی که لاوازن یه‌کسه‌ر ئاشکرا ده‌بن، هه‌رچه‌نده ئاوی ده‌ریا بو‌ گوشتی شل وشاو هه‌ندیک قورسه.

من یه‌که‌مجار که ئه‌و ژنه‌ه گه‌نجه‌م بینی، شیت و شه‌یدای بووم، مجیزیکی ساغله‌م و به‌ده‌نیکی تووند و توورتی هه‌بوو. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی، هه‌ندیک روو و روخسار وقه‌لافه‌ت هه‌ن که ناسکی و جوانیه‌که‌یان له‌ناکاوا کاریان تیده‌که‌ن و به نیگایه‌ک سه‌راپای بوونمان دیل و ئه‌سیری خو‌ ده‌که‌ن. پیاو که تووشی ئه‌وجوره ژنانه‌ه ده‌بیته‌ه و هه‌سته‌ده‌کات که بو‌ قیان و خو‌شه‌ویستی هاتووه‌ته دنیاوه. من هه‌مان هه‌ست و هه‌مان راچه‌نینم له‌خودا بینی.

کاریکم کرد که‌به‌وم بناسینن و هه‌ر زوو به‌جو‌ری گیروده‌ی ئه‌شق و قیانی ئه‌و بووم که تا ئه‌وساته هه‌رگیز دووچاری ئه‌و حاله‌ه نه‌بوو بووم. ئیدی به‌جاری دل‌ی بردم. ته‌حه‌موولی ده‌سه‌لاتی ژن شتیکی ترسناک و به‌له‌زه‌ته. هه‌م عه‌زاییکی به ژان و ژاره و هه‌م له‌زه‌ت و شادییه‌کی گه‌وره‌یه. نیگا کردنه‌که‌ی، بزه‌و خه‌نده‌که‌ی و، مووه‌کانی گه‌ردنی که‌به‌ده‌م شنه‌ی باوه سه‌مایان ده‌کرد، بچووکتین هیلی چاره‌ی و که‌مترین جووله‌ی به‌ده‌نی بو‌ من له‌زه‌ته‌بخش بوو و ده‌ی هارپوژاندم و ئه‌قلی له‌سه‌رما نه‌ده‌هیشته. به ئه‌داوئه‌تواری، به‌هه‌لو‌یست و ره‌فتاری، ته‌نانه‌ت به‌و شتانه‌ش که پیی بوو، و به‌هه‌موو ئه‌وانه ئه‌فسوونی ده‌کردم، ئیدی سه‌راپای بوونی فه‌تح کردبووم. به‌دیتنی تو‌ره‌که‌ی ده‌م و چاوی که‌له‌سه‌ر کورسیه‌کی دانابوو، به‌دیتنی ده‌ستکی‌شه‌کانی که‌له‌سه‌ر کورسیه‌کی ده‌سکداری دانابوون، ده‌هارپوژام. شیوه‌ی ئارایش‌کردنه‌که‌ی به‌بو‌چوونی من بی وینه‌بوو، نه‌ده‌هاته لاسایی کردنه‌وه، که‌س کلاویکی جوانتر له‌کلاوه‌که‌ی ئه‌وی. له سه‌ر نه‌بوو

میردی هه‌بوو و میرده‌که‌ی رۆژانی شه‌ممه ده‌هات و دووشه‌ممه ده‌رۆیی، به‌لام بوون و نه‌بوونی
میرده‌که‌ی بۆمن یه‌کسان بوو. من هه‌سوودیم پینه‌ده‌برد و نازانم بۆچی له‌ ژيانما تووشی که‌سیکی
له‌م پیاوه بووده‌له‌تر نه‌بووبوم.

له‌ راده‌به‌ده‌ر ئه‌و ژنهم خۆده‌ویست، تا هه‌زکه‌ی ژنیکی به‌ناز و کریشمه و خشکۆکو گه‌نج بوو!
ده‌تگوت نموونه‌ی چالاکی و چه‌له‌نگی و ته‌رپۆشییه. هه‌رگیز به‌م راده‌یه هه‌ستم نه‌کردبوو که ژن
بوونه‌وه‌ریکی تا بلایی جوان و زه‌ریف و ناوازه و هه‌ستیاری و یه‌کپارچه ناز و نازداریه. هه‌رگیز
ته‌سه‌ورم نه‌کردبوو که چ جوانییه‌کی ئه‌فسووناوی ده‌شیت له‌ ئاوینه‌ی ده‌م و چاوا، له‌ جووله‌ی
لیوا، له‌ لۆچه بازنه‌ییه‌کانی گوێچکه‌داو له‌ قالب و فۆرمی ئه‌م ئه‌ندامه ناچیزه‌دا که‌نیوی لووته هه‌بیت.
ئه‌م قۆناغه سی هه‌یفان به‌رده‌وام بوو، پاشان من به‌دلی شكاو و خه‌فه‌تباره‌وه، بۆ ئه‌مريكا چووم.
لی خه‌یالی ئه‌و به‌هه‌مان تین و تاوه‌وه، به‌هه‌مان جۆش و خرۆشه‌وه، له‌ مێشکما مایه‌وه. له‌و
دووره‌وه‌ش، وه‌کو ئه‌وه‌ی نزیک بێ، بالی به‌سه‌رما کێشابوو. سالان بوورین. به‌هیچ جۆری بیرم
نه‌ده‌چوووه‌وه. سه‌ر و سیمما جوانه‌که‌ی به‌هه‌مان ده‌قه‌وه له‌به‌رچاو و له‌دلمانه‌خش بووبوو. وه‌کو
جاران به‌ دل و به‌گیان خۆشم ده‌ویست، به‌لام ئیستا خۆشه‌ویسته‌ی هیدی و هینم به‌رانبه‌ری
هه‌بوو، وه‌کو یادگاریکی ئازیز له‌ ئازیزیکه‌وه که‌به‌ عه‌مراتم له‌و شه‌نگولتر و خشیکتر و دل‌رفینترم
نه‌بینی بوو.

دوازه‌ سال له‌ ژيانی مرۆفدا موده‌تیکی ناچیزه. مرۆف هه‌ر هه‌ستیش به‌ تێپه‌رپوونی ناکات.
سالان، یه‌ک له‌ دووی یه‌ک، هیتاش و خیرا، خاو وله‌ز ده‌بوورن. هه‌رسالیک بله‌ز خۆی به‌سالی
داهاتوو ده‌سپیری و سالان که‌ راده‌برن شوینه‌واریکی هیتده‌ ناچیز له‌ دووی خۆ به‌جیدیلن که
مرۆف ئاور له‌ ته‌مه‌نی رابردووی خۆی ده‌داته‌وه، شتیکی ئه‌وتۆ نابینیت و هیچ نازانی که‌ چۆن به‌و
ئاویه‌ پیر بووه.

ئه‌وه‌ی راستی بێ، وام ده‌زانی که‌ ته‌نیا چه‌ند مانگیك به‌سه‌ر ئه‌و قۆناغه خۆش و جوانه‌ی که‌ناره
به‌ردینه‌که‌ی " اترتا " دا رابردوو.

به‌هاری رابردوو بوو که‌ بۆ فراقین ده‌چووم بۆ مالی هه‌قالیکم له‌ "فرون لافیت".

له‌و ده‌مه‌دا که‌ قیتاره‌که‌ خه‌ریک بوو هه‌ره‌که‌تی ده‌کرد، ژنیکی قه‌له‌و ده‌گه‌ل چوارکیژی چکۆله‌دا
خۆی به‌ فاگۆنه‌که‌ی منداکرد. چاویکی سه‌رفه‌سه‌رفه‌م به‌م دایکه‌ قه‌له‌وه‌دا، که‌ له‌ مریشکی په‌ویله
له‌دوو ده‌چوو، و رۆخساری وه‌کو مانگی چوارده‌ له‌ قالبی کلاویکی به‌ ئۆیه و نه‌واردار به‌رجه‌سته
بوو، گێرا.

چونکه له رېکردن ماندوو بووبوو، هانکه هانکی پیکه وتبوو، مندال له کان هرکه گه یشتنه ناو فارگونه که و نه گه یشتن، دهستیان به قسه کردن و ژاوه ژاو کرد. من پوژنامه که ی خوم کرده وو دهستم به خویندنه وه کرد. تازه له ویستگه ی "ثانی یر" رت بووبووین که هاوسه فه ره که م له ناکاوا هاته قسان وگوتی: - ببوره ئاغا، تو جه نابی کارینه نیت؟
گوتم: - با خانم.

ههنگی، خه نده یه کی شادی ئامیز وپر جورته تی کرد که له هه مان کاتدا خه مین و خه مناک بوو وگوتی: - تو من نانسیت؟

من تیا ما بووم. له راستیا وام ههست ده کرد ئه و سه روسیمایه م له جییه کدا دیتوو، به لام له کوئی و که ی؟ ئه نجام گوتم: هه م با... هه م نا. ده تناسم، به لام ناوتم له بیر نه ماوه.
که میک سوور بووه وه وگوتی: - من مه دام جوولی لوفورم.

هه رگیز جه زره به ی وام وینه که وتبوو. له چرکه یه کدا وام هاته به رچاو که هه موو شتیک بو من ته واو بووه. ههستم ده کرد که په رده یه ک له به رچاوم دراو هه نوکه کو مایه ک شتین سه یرو دلته زین ده بینم.

ئایا ئه مه ئه وه، خو یه تی؟ ئه م ژنه قه له و و داروخاوه ئه وه؟

دیار بوو، ئه م چوار کیژده ی له و ماوه یه به دواوه که من نه مبینی بوو، بووبوون. مندال له کان له دایکیان زیاتر بوونه مایه ی سه رسامی من، ئه و ئه مانه ی هینا بوونه دنیاوه! هه نوکه گه وره بووبوونو شوینیکیان له ژیاندا بو خو کرد بووه وه و به لام ئه و ئیدی دل به ره به ناز و کریشمه و دل رفینه که ی جارن نه بوو.

دهتگوت دوینی دیتوو مه و ئیستا به و حاله وه ده مبینی. ئایا شتی واده بیت؟ ئازاریکی به سوی دلی گوشیم و جوړه یاخی بوون و نه فره تیکم به ران بهر به سروشت و ته بیعت له لا دروست بوو، ههستم به جوړه نه فره تیککی ناماقوول سه بارهت به م کاره دزیو وهو قیانه یه که بریتی بوو له ویران کردن له دوا ی دروست کردن و داهینان، کرد.

حایر وچه په ساو، حازر و وه ره ز ته مه شام ده کرد. پاشان دهستیم گرت و پوندک له چاوانم قه تیس مان. بو گه نجیتی و بو مه رگی ئه و ده گریام. من ئه م ژنه قه له وه م نه ده ناسی.

ئەویش زۆر نارەحەت بووبوو، گوتی: - من زۆر گۆراوم، نا؟ ئی ئاغا، چی دەلئی هەموو شتیک پەوتەننیه. ئیدی ئەو ژیانە، دنیا دەوران دەورانە. بەخۆت دەبینی کەمن ئیستا بووم بە دایک، دایکیکی باش و جگەلە دایک هیچی دی نیم. ئیدی مالاواییم لە هەموو دیاردەکانی دیکە ی ژیان کردوو و هەموو شتیک بۆ من تەواو بوو. ئاخ! وام وینا دەکرد کە ئەگەر پۆژیک تووشی یەکدی ببین، تۆ نامناسیتەو. ئەزقەزا تۆش گۆراویت. ماوێهەکی زۆر لە فکران راچووم، تا ناسیمیتەو و زانیم بە هەلە نەچووم. سەر و پۆرت پاک سپی بوو. دوازدە سال! کچە گەرە کەم هەنووکە دە سالانە.

تەمەشای کیژە گەرە کەم کرد. شوینەواری ناسکی و جوانیە کە ی جارانی دایکیم لە سیمایدا بەدی کرد، بە لام هیشتا تەواو نەمەیی بوو و دیار بوو لە ئاین دەدا زیاتر بەر جەستە دەبیت. هەنگی هەستم کرد ژیان زۆر خیرا دەپوات، وەکو قیتاریکە کە تیدە پەرت.

بەرەبەرە لە "مزون لافیت" نزیک دەبووینەو. من دەستی یارە دیرینە کە ی خۆم ماچکرد. لەو ماوێ کورتەدا جگەلە چەند وشە یەکی بازاری زیاتر هیچی دیم بۆ نەهات. لەو پەریشتانتر بووم کە بتوانم قسە بکەم.

شەوی کە لە مالهەو بەتەنیا بووم، تا ماوێهەکی زۆر لە ئاوینەدا تەمەشای دەم و چاوی خۆم کرد. ئەنجام ئەو دەم وەبیرخۆ هینایەو کە لەمەپیش چ بووم و لە دنیای خەیاڵدا سمیلەکان و قژەرەشە کە و سیمای و پوخساری گەنجانە و شەنگۆل و پاراوی خۆم بیننیهو. ئیستا ئیدی پیر بووم. مالاوا ئی گەنجاتی.

ژووری ژماره (۱۱)

- چۆن؟ تۆنانیت بۆچی جەنابی ئامزدون سەرۆکی دادگایان لیره نەقل کردووه؟

- نەخیر، بەهیچ جورئ ئاگام لەشتی وانیه.

- بەلئ، خویشی نازانیت و هەرگیز ئاگای لەم راز ونهینیه نەبووه، بەلام چیرۆکی لەمە سەیرتر نییه.

- بەئەرك نەبیت بیگێرەوه!

- تو خات"ئاماندون"ت لەبیره. خانمیک بوو خشکۆک، وردیلە وباریک، گەنمەرەنگ، ئەوندە شوخ و عەیار وسەنگین وسەلار وبە شەخسیەت بوو، هەر حەزەتدەکرد بیینی. لەسەرانسەری پرتی لولنگدا بە مەدام مارگریت بەناو و دەنگ بوو.

- بەلئ زۆرچاک لەبیرمه.

- دەی چاکه، ئیستا گوی بگره: بیگومان زۆر چاکیش لەبیرته کهئەو لە سەرانسەری شاردا، بەرپز وئازیز وخۆشەویست بوو وخەلک وخوا لەهەموو کەس پتر خوشیان دەویست. لە داب ونەریتی میوانداری و بەرپاکردنی کەرنەقالان و ئەنجومەنانی خیرخوازی و کۆکردنەوهی پیتاک و باربوو بۆ هەژاران و بینەوایان وسەرگەرمکردنی گەنجان بە رینگەین جوراوجۆر، پیشەنگ و سەرآمەدی هاوسالانی خۆی بوو.

خات ئاماندون، زور ته پرپوش و ئال ووالا جل وشايسته و به ناز وعيشوه وكريشمه و دلرفين بوو، به لام ناز وكريشمه ئه فلاتوونى و شايسته يى و دلرفينى تايبه تى ژنانى شارستانى هه بوو، ئيدى ژنى بوو شارستانى، ژنىكى شارستانى جوان و له بهر دلان و خان ومان.

ئهم نووسه ره پاريسيانه تهنيا وهسفى ژنانى پاريسى دهكهن، سه رى زمانيان و بنى زمانيان وهسفى ژنانى پاريسيه، چونكه جگه له ژنانى پاريسى هيچ ژنىكى ديكه نانس، لى من به دهنگى بهرز ده ليم كه ژنى شارستانى (شارو شاروچكه و ديها تى گريداى مهر كه زى شار)، كاتى كه تايبه تمه ندييه كى ئه خلاقيشى هه بى سه د ئه ونده ي ژنى پاريسى په سندتره.

ژنى شارستانى شوخ و عيار، ئه دا وئه توارى تايبه تى خو ي هه يه و له ژنى پاريسى سه لار وسه نكين تره و زوريش له و خاكيتره. ژنىكه هيچ وه عد و به لينيك نادات و زور ئه مه كدارو به وه فاشه، كه چى ژنى پاريسى زور به ليسان ديدات و له هه ن بهر ئه و كه سه دا كه هه موو شتيكى خو ي له پيناوى ئه ودا داناوه، هيچ وه فا و ئه مه كدارييه ك نانو ينى.

ژنى پاريسى نمونه ي رواله تبا زى و ته جه لى بيشرمانه ي درويه و ژنى شارستانى نمونه ي خاكه را يى حه قيقه ت وراستيه.

ژنىكى وريا و زرنگى شارستانى به زه برى ساده يى دلرفين و كه بيانويى خو ي، به و زه رده خه نه يه وه كه گوزارشت له هيچ شتيك ناكات، به و هه وا وه وه سه بچووك، به لام گو ساخانه وه كه هه يه تى، بو ئه وه ي مه يل وه وه سه كانى خو ي رازيبكات و كاره دزيو ونا په سنده كانى خو ي په رده پوش بكات، بيئه وه ي كه مترين گومان له لاي هيچ كه سيك بهار و ژنييت يان هيچ مقومقويه ك بنيت وه يان له و شاره بچووكه دا، كه هه موو چاوه كان له پشت په نجه ره كانه وه چاوديرى هه لس و كه وتى ئه وده كهن، هه را وهه نكامه يه ك به رپا بكات، ده بى هه زار ئه ونده ي ژنانى پاريسى، فيل و ته له كه و نيره نگ و نه رمكيشى و مه كرى ژنانه بنوييت.

خات ئاماندون، نمونه ي يه كيك له م ژنه ده گمهن و جوان و دلرفينانه بوو، هه رگيز كه سيك گوماني خراپى لينه كردبوو و هيچ كه سيك وينا ي نه ده كرد كه ژيانى ئه و له په ره ي گول پاكتر نه بى، هاوتاي زه لالى و گه شى وروشنى ته مه شا و نيگاي ئه و نه بيت - نيگايه كى كيو ي و گه رم وروشن و له هه مان كاتدا پاك و شه ريف - ده ي هه نووكه گو ي بو پاشماوه ي چيرو كه كه راديره:

به لى، خات ئاماندون، توانايه كى باش ودا هيتانينكى هو شمه ندانه ي هه بوو، كه خو ي له خويدا نيشانه ي بليمه تيه كى سه ير و ساده يى و سه فايه كى له وه سف نه هاتگ بوو.

ئەم ژنە ھەموو فاسقەکانی خۆی (پیاوی داوین تەر، داوین پیس، زیناھکار) بۆماوەی سێ دانەسالی لەو گەورە ئەفسەرانی سوپا ھەلدەبژارد کە لە سەربازخانەکە ی شارەکە ی واندان ئوردووبەزیان کردبوو. بەلام خات ئاماندون ئاشقینی نەدەکرد، بەلکو ئارەزووی دادەمرکاندەوہ. ھەرکە لیوایەکی تازە دەھات بۆ پرتی لولنگ، ئەو خانمە زانیاری تەواوی دەربارە ی رەوشی ئەفسەرانی سێ تا چل سالی لیواکە بە دەست دینا، چونکە ئەفسەرانی گەنجتر لە سێ سالی بە رازپاریز نەدەزانی و لە چل سالی بە سەرەوہ زۆربە ی پیاوان لە رۆوی سیکسیەوہ لاواز دەبن.

ئەو، ھەم کادری ئەفسەرەکانی باش دەناسی و ھەم عەمیدەکە ی فەرماندەیان ی باش دەناسی. دوا ی ئەوہ ی ھەموو خوو و خدە یەکیانی، تاییەتمەندی و ئاستی خوینەواری و پەرودەیان ی، خەسلەتی جەستەیان ی، سەبر و ھەداریان، بەردەباریان، ھیمنی و توورەبیانی، میزانی داراییان ی، دەست نوقاوی ودلاواییان ی لەبەنج و بناوان دەکردن، ھەنگی کەسی دلخوازی خۆی لەنیویاندان ھەلدەبژارد. ئەو، ئەو پیاوانە ی پەسند دەکرد کەوہکو خۆی لەباری دەروونیەوہ ئارام و ساخلەم بوون، بەلام دەبوا یە قۆز بن. ویرای ئەوہش دەبوا یە فاسقەکانی، پیشتەر ھیچ جۆرە پەیوہندییەکیان، کە کەوتیبیتە سەرزاری خەلکی، لەگەل کەسدا نەبووبی، ھیچ قسە و قسەلۆکیکی میبازیان لەدوو نەبووبی و باسی رابواردنەکانی خویان نەگێرأبووبیتەوہ، چونکە پیاویک کە چیرۆک و بەسەرھاتی ئەشقبازی خۆی بۆ سەربازەکانی بگێریتەوہ، ھەرگیز ناکرێ متمانە ی پیبکریت و بکرێ بە مەحرەمی راز و رازقان.

خانم دوا ی ئەوہ ی پیاوی دلخوازی خۆی دەدۆزییەوہ، پیاویک کە دەبوا یە بە درێژایی سێ سال ئیقامە ی ئیجباری خۆی، لەگەل ئەودا بامابایەوہ، ئیدی تەنیا ئەوہ دەمایەوہ کە چۆن بیخاتە داوہوہ.

زۆر ژنانی دی کە لەم قۆناغەدا سەرگەردان دەبوون، بۆ گەیشتن بە مەبەست و ئارمانجی خۆ رینگە ی بازاری و ئاساییان دەگرتەبەر و بەو رینگایانەدا دەرۆیشتن کە ھەموو ژنان پییدا رۆیی بوون، یانی پیاویان وادار دەکرد ئەشقبازیان لەگەل بکەن و ھەموو قۆناغەکانی مقاوہمەت و سەرکەوتن پلەبەپلە ببیریت. یانی رینگەیان بە پیاو دەدا رۆژیک قامکیان ماچ بکات، رۆژیکی دی مەچەکیان، پاشان روخساریان و دوا ی دەمیان و ئەوسا ھەموو ئەندامیان راموسیت.

لی ئەو نەخشە و ریکاریکی زۆر لەزگین و نھینی و دلنیا و ئەرخایەنی ھەبوو، یانی ئاھەنگ و دەعوەتی دەگێرأ.

ئەو ئەفسەرە ی کە ھەلبژیرد رابوو، خانمی مالی بۆ سەما دەعوەت دەکرد. خانم بە دەم سەماوہ و لەوکاتەدا کە بە دەم جوولە ی لەزگین و تووندەوہ، بە دەم مەستی و ھەلپەرینەوہ گێژ و سەرخۆش

دەبوو، بەکامی دل و بە کەمالی خوایشت، خۆی بە کابراوە دەچەسپاند و بە بەردەوامی و بە تووندی و بە توورپەیی دەستی ئەوی دەگوشی.

ئەگەر کابرا لەم جم و جولە حالی نەبوا، ئەوا کەریک بوو لەو گۆرە و خانم بەرەللائی دەکرد و دەچوو سەر نەفەری دواتر کە ناوی لە لیستی هەوا و هەوسەکانی خانمدا، لە ریزی دووهم تۆمار کرابوو. کابرای دووهم ئەگەر تیگەیشتبایە، ئەوا هەزاری خێر و دووی بەرەکەت، مرازی دلی حاسل دەبوو، مەبەست و ئارمانجی خانم بەبێدەنگی و بی هیچ سەروسەدایەک و بەبی ئەشقبازی حەیا بەرە و بیئەوێ پێویست بە هیچ سەراسوێ و سەرەتاکتیەک بکات، دەهاتەدی.

چ ریکار و نەخشە یەک لە مە ئاسانتر و کردەنی ترە؟

زۆر بەی ژنان دەبوا، ئەو ریکایە بگرنە بەر تا تیمان بگەینن کە خۆشیان دەوینن! ئەم شیواز و ریکارە تا چ رادە یەک پیشگیریان لە کیشە و ئاریشە و ترس و دوودلی و قسە و قسە لۆکان و هەلسوکەوت و نیگەرانی و ناپەرەتی و بەدحالی بوونەکان دەکرد!

بۆچی زۆرجار ئیمەمانان بەلای شادمانیە ئاسان رەسەکاندا دەروین و هەستیان پیناکەین، چونکە کێ دەتوانی پەیی بە رازی بیر و ئەندیشان بەریت و سەرلە راز و نیاز و خواستە گونگ و خامۆشەکان و، لە ئالۆزی رۆحی ژن دەربکات کە زاری خامۆش و چاوانی رۆشن و فام نەکرین؟

بەلی، هەرکە کابرا لە مەسەلە کە حالی دەبوو، ئیدی داوای بەلینی ژوانی لە خانم دەکرد و خانم هەمیشە ئەوی بۆ ماوێ مانگیک یان شەش هەفتە بە چاوەروانی دەسپاردو دوور و نزیک چاودیری دەکرد تا باشتری بناسیت و تا ئەگەر کابرا عیب و کێمەسییەکی خەتەرناکی هەبوا، خۆی لە شەری ئەو دوور بگریت.

کابرا لەو ماوێدا بیری لەو دەکردهوه تا بزانی دەتوانی لە کوێ، بەبی ترس و دلەراوکی، خانم بدینی و بەدیداری بگات، ریکە و چارەسەری دژوارو بە تالوکەیی بە میشکا دەهات. پاشان لە ئاهەنگیکی فەرمیدا، خانم بە ئەسپایی بەگوێی ئەو ئەفسەرەیدا دەچپاند: - رۆژی سێ شەممە سەعات نۆ برۆ بۆ میوانخانەیی ئەسپی زیڕین لە نزیکی بۆرج و قەلاکانی کە نار جادەیی " قوزیە " و لەوێ داوای خانم کلاریس بکە. من لەوێ چاوەروانت دەکەم. بەلام بیرت نەچی جلی مەدەنی لە بەر بکە!

نزیکه‌ی هه‌شت سال بوو که خانم ژووریکه موبیله کراوی لهو میوانخانه گومناوه به‌کری گرتیوو. ئەمه بیروکه‌ی فاسقی یه‌که‌می بوو که به‌بوچوونی خودی خانمیش، بیروکه‌یه‌کی کردنه‌ی بوو، دوا‌ی رویشتنی فاسقه‌که‌شی، ئەو هیلانیه‌ی هەر چۆل نه‌کردبوو.

به‌لئێ ئەو هیلانیه‌ی ناچیزه‌، ژووریکه‌ی بچووک بوو، هەر چوار دیواره‌که‌ی به‌ له‌زگه‌یه‌کی کاغه‌زینی قاوه‌یی کال و نه‌خشین به‌ گولین شین داپوشرابوو. ته‌خته‌خه‌و و سیسه‌میکی له‌ دار سنۆبه‌ری تیا‌بوو، په‌رده‌ی مؤزلین به‌ په‌نجه‌ره‌کانییه‌وه‌ کرابوو، کورسییه‌کی ده‌سکاری نهرمی تیا‌بوو که به‌ریوه‌به‌ری میوانخانه‌که‌ له‌سه‌ر داوا‌ی خانم ، بو‌ ئەو ژووره‌ی کپی بوو، دوو کورسی و مافووریکه‌ی بچووک له‌ پای سیسه‌مه‌که‌دا دانرابوو و، چه‌ند ئامانیکه‌ی پیوستی ته‌والیتی‌شی تیا‌بوو، له‌وه‌ زیاتر چی ده‌ویست!

سێ وینه‌ی گه‌وره‌ به‌ دیواره‌که‌وه‌ هه‌لواسرابوون، وینه‌ی سێ عه‌قیدی سواره‌ بوون، که هه‌رسیکیان فه‌رمانده‌ی فاسقه‌کانی ئەو بوون.

بوچی؟ چونکه‌ نه‌یده‌توانی یادگاری راسته‌وخوی فاسقه‌کانی بپاریزیت بو‌یه‌ پیده‌چوو بیه‌وی به‌م شیوه‌ ناراسته‌وخویه‌ یادیان بکاته‌وه‌.

به‌ درێژایی ئەو ماوانه‌ی که هاتوچۆی میوانخانه‌ی ئەسپی زیرینی کردبوو، تا ئیستا هیچ که‌سیک نه‌یناسی بوو.

به‌لئێ، هیچ که‌سیک نه‌یناسی بوو.

ئەو ریکاره‌ی ئەو به‌کاری ده‌برد ساده‌ و په‌سند بوو. کومه‌لیک ئەنجوومه‌ن و ده‌زگای خیرخوازی دامه‌زراندبوو که‌خوی زۆرجار بو‌ ئەو شوینانه‌ ده‌روپی و هه‌ندی‌جاریش غه‌یب ده‌بوو. می‌رده‌که‌ی که‌له‌ کاره‌ خیرخوازیه‌کانی ژنه‌که‌ی ئاگادار بوو- زۆریش گران له‌سه‌ری ده‌که‌وت- هه‌رگیز گومانی خراپی به‌دلدا نه‌ده‌هات.

به‌لئێ خانم هه‌رکه‌ قه‌راری دیداری له‌گه‌ل فاسقه‌که‌یدا داده‌نا، ئیوارێ له‌سه‌رنانی شیوان، له‌ به‌رده‌م نوکه‌ر وکاره‌که‌ره‌کاندا ده‌یگوت:

- من ئەمشه‌و ده‌چمه‌ ئەنجوومه‌نی " که‌مه‌ربه‌ندی فلانل " که‌ تاییه‌ته‌ به‌ پیره‌می‌رانی گۆج و فه‌له‌ج.

نزیکه‌ سه‌عات هه‌شت له‌مال و ده‌ده‌رده‌که‌وت، سه‌ریکی له‌ ئەنجوومه‌نی ناقبری ده‌دا، پاشان له‌وینده‌ر و ده‌ده‌رده‌که‌وت، به‌ چه‌ندین کوچه‌ و کولاندا ره‌ت ده‌بوو، هه‌رکه‌ ده‌گه‌یه‌ کولانیکه‌ی ته‌نگه‌به‌ر و چۆل یان گۆشه‌یه‌کی تاریک و بی‌روناکی و چۆل وه‌ول، کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ری داده‌که‌ند

و، شه و کلاویکی، له و شه و کلاوانه ی که کاره که ران له سه ریان ده کرد وله ژیر مانتو و بالا پو شه که یه وه ده یشارده وه، دهر دینا و له سه ری ده کرد، به رکوشه و به ره له بینه یه کی سپی که به دزییه وه له گه ل خویدا ده یهینا، دهر دینا و له که مری ده به ست، کلاوی ئاهه نگه که و بالا پو شه که ی که پیشتر له سه ری نابوو وله به ری کرد بوو، له جانتا ده ستیه که ی دهنه و به وسه ر و سیمایه وه، به لارو له نجه و ناز و کریشمه ده که وته پری و پیک له کاره که ریک ده چوو که په یامیک بو شوینیک ببات و، ته نانه ت هه ندیجار ده که وته نه رمه غار، وه کو یه کی که په له ی کاره که ی بی.

ئیستا چ که سی که ده یوانی ئه م به پوآله ت کاره که ره چوست و چالاک و وریا و زیره که، خات ئاماندونی ژنی سه روکی دادگا بناسیته وه؟

خانم، به و ره وشه وه ده گه یه میوانخانه ی ئه سپی زیرین، به قالدرمه کانی ژووره که ی خویدا، که کلپه که ی پیوو، سه رده که وت و به ریوه به ره ورگنه که ی میوانخانه که که نیوی " ترفیو " بوو کاتی ئه وی ده بینی به به رده میا ره ت ده بوو، له پشت میزه که وه له بن لیوانه وه ده یگوت: " ئه مه ش مادموزیل کلاریسه که ده چپته که یف و رابواردنی خو ی."

له وه ده چوو ئه م ورگ گه وره شه ی تانه بو نی شتیکی کرد بیت، لی نه یده ویست له وه ی پتر به تانیا بچیت. بیگومان ئه گه ر بیزانیا که ئه م مشته رییه ی هه مان خات ئاماندونه یان به قه ولی خه لکی پرتی لولنگ خات مارگریتی ژنی سه روکی دادگایه، سه ری سوړ دهما، باوه ری نه ده کرد.

ئهمه ش چپروک و به سه رهاتی چونیته ی ئاشکرا بوونی ئه و پاز ونه یته ترسناکه یه:

مادموزیل کلاریس چونکه ژنیکی زور زرینگ و به پاریز بوو، هه رگیز دوو شه وی یه ک له دووی یه ک بو هه مان ژوانگه نه ده هات. وه ستا ترفیو، زورچاک ئاگای له م بابه ته هه بوو، چونکه به دریژیی ئه م هه شت ساله بو تاقه جاریکیش ئه وی نه بینی بوو که بو سبه یینی ژوانه که ی بو ئه وی بیته وه، زور جاریش له و روژانه دا که میوانخانه که زور قه ره بالغ ده بوو، شه ویک ئه و ژووره ی به کار دینا.

به لی، پار هاوین وارپکه وت که جه نابی سه روکی دادگا بو ماوه ی یه ک هه فته له شار وه دهر که وت. مانگی ته مووز بوو. خانم زوری ئاره زوو له ئه شقبازی ده بیت و چونکه خاترجه م بوو که غافلگیر نابیت، عه سری روژیکی سی شه ممه که دوعاخوازی له فاسقه که ی خو ی ده کات، که ئه فسه ریکی قوزی خه لکی (قارانزل) بوو، له کاتی دوعا خوازی که یه که یدا تکای لیکرد که ئه گه ر حه زده کات ومه یلی لییه، با سبه ییش یه کدی بدینن.

ئەفسەرەكە بەرسقى دایەوہ:- ھەزارى خیر و دووی بەرەكەت، چ لەوہ باشتر دەبیت!

ئیدی بریاریان دا، سبەینی، واتە چوارشەممە لەھەمان شوین و لەھەمان سەعاتدا یەكدی بدین. خانم دەمی لە پەناگوئی ئەفسەرەكە نا وگوتی:- گیانە، ئەگەر تۆ زووتر ھاتی برۆ سەر سیسەمەكە تا منیش دەگەم.

ئەوسا یەکیان رَامووسی ولیكدی جودا بوونەوہ.

سبەینی، نزیك سەعات دە، لەوكاتەدا كە وەستا ترقیو خەریكى خویندەنەوہی پوژنامەى لوكالى وەشانقانى بیری كۆمارىخوازەكان بوو، لەناكاوا ژنەكەى كە لە ھەوشەدا خەرىكى پاكکردنى مریشكىكى سەربراو بوو، ھاوارىكرد وگوتی:- ئەیەپۆ، لە شارستاندا (شار و شارۆچكەكانى دەری ناوھندى پارێزگا) پەتا بلاو بوو تەوہ، دوینی پیاویك لە " قوینی " مردووە. بەلام چونكە میوانخانەكە زۆر قەرەبالغ بوو، ئیدی بیری لەم بابەتە نەكردەوہو خەرىكى كاروبارەكانى خۆى بوو.

نزیكى نیوہرۆ، ریبوارىكى پیادە، كەلە گەرىدە وجیھانگەرەن دەچوو ھاتە میوانخانەكە و داواى نیوہرۆژە و فراقىنىكى تیر و تەسەلىكرد، بەرلە نانى نیوہرۆ، دوو كەوچكى لەو شرۆوبە تالەى كە پىى بوو خوارد و چونكە دنیا زۆر گەرم بوو یەك لیتر شەراب و بەلای كەمەوہ دوو لیتر ئاوىشى خواردەوہ.

داواى ئەوہ قاوہیەكى خواردەوہو سى پىالەى بچوك مەشرۆوبى خواردەوہ. پاشان چونكە ھەستىكرد كەمىك سەرى قورس بووہ، داواى ژوورىكى كرد تا یەك دوو سەعاتان لەویندەر بخەوئ. تاكە یەك ژوورى بەتالیش لە میوانخانەكەدا نەمابوو، ترقیو داواى راپوژ و شىرەت دەگەل ژنەكەیدا، ژوورەكەى مادموزىل كلارىسى داى.

كابرا چووە ژوورەكە، لى دەوروبەرى سەعات پىنج چونكە كابرا نەھاتە دەرەوہ، یارۆى ئوتیلچى چوو بو ژوورەكە تا بىدارى بكاتەوہ.

سەیرە، كابرا مردبوو!

ئوتیلچىكە بە غار بە پلىكانەكاندا ھاتەخوارى و چوو بە سۆراخى ژنەكەىوہوگوتى:- بو دانىشتووى! وىزانم ئەو كابراىەى كە بردبوومە ژوورى ژمارە یازدە مردووە.

ژنە باسكەكانى ھەلبرىن وگوتى:- كورە وەى نەبى! سوبحانەللا! ھى پەتاكە نەبى!

وهستا ترقيو سهریکی لهقاند وگوتی:- پیدهچی سهکتهی میشک لیی دابی، چونکه دهم وچاوی وهکو تلپهی شهراب رهش هه لگه راوه.

لی ژنی کابرای ئوتیلچی ترسابوو، پهیتا پهیتا دهیگوت:- نهکهی به کهس بلیی- ئهگینا وادهزانی پهتا بلاو بووتهوه. تهنیا برۆ پولیسخانه ئاگادار بکهوه و کاری بکه که درهنگانی شهو لیږهی ببهن تا نهکهس بیدینی و نهکهس پیی بزانییت.

کابرا لهبن لیوانهوه گوتی:- مادموزیل دوینی هاتبوو، بویه ژوورهکهی ئه و ئهمشه و خالی دهبییت.

ئهوجا چوو به دووی پزیشکا، پزیشک پرونی کردهوه که کابرا بههوی بهرزه پهستانی خوینهوه مردوو، ئهنجامی نانخواردنی زور و زورخوارنهوهی شهراب بووه. پاشان یاروی ئوتیلچی دهگه ل پولیسی گه رهکدا ریکهوت که دهووروبهری نیوهشه و بهبیدهنگی جهنازهکهی لهویندهر بهرن، تا کهسی ناو ئوتیل و میوانخانهکه ههستی پینهکات.

سهعات نوئ شهو بوو که خات ئاماندون، له ناکاوا بیئهوهی هیچ کهسیک بیدینی، به ههشتاو به قالدرمهکانی ئوتیلی ئهسپی زیریندا چوو هه رهوه. که گهیه بهر ژوورهکهی خوی دهرگای کردهوه و دهژوورکهوت. مؤمیک بهسه سۆپاکهوه دهسووتا. خانم بهره و سیسهمهکه گه رایهوه. ئهفسهری ئاشق خهوتبوو، بهلام چهرچهفی سیسهمهکهی بهخویدا دابوو.

خانم لهبن لیوانهوه گوتی:- گیانهکه م، یهک خولهک سهبر بکه، هه ر ئیستا دیم.

ئه و قسهیهی کرد و بهپهله پروزی کهوته داکه ندنی جلهکانی خوی. پووتهکانی داکه ند و فرپی دانه سووچیکهوه، مه مکدانه کهی لهسه ر تاکه قه نهفه که دانا، پاشان کراسه رهش و ته نووره کهی داکه ند و تووپی دانه سووچیکهوه، ئه وسا کراسیکی خهوی سووری له بهر کرد و دهتگوت گولیکه که تازه شکوفه ی کردبییت.

چونکه یاروی ئهفسهری ئاشق هیچ ورتهیهکی لیوه نه هات، خانم پرسی:

- نازیزی دلکه م، خهوت لیکه وتوو.

ديسان ئهفسه ره که وهلامی نه بوو. خانم کهوته پیکه نین و لهبن لیوانه وه گوتی:

- عه جایه ب! خه وتوو! به راستی زور سهیره!

له کاتیکا گوره وییه ره شه ئاوریشمیهکانی خوی دینایه خواری به ههشتاو بۆلای سیسهمه که پروی و خوی خزنده ژیر چهرچهف و لیفه کهوه، به خه یالی ئاشقه کهی خوی، تووند باوهشی به جهنازه ی

رېبواره مردوووه که دا کرد و، بۆ ئه وهی له ناکاو وله ناخافلا بیداری بکاته وه، ماچیکى گهرمى ئه و لئوه ساردانه ی کرد.

بۆ چرکه یه ک حایر وحه په ساو له جیى خوی وهستا تا به لکو شتیک له مه پ ئه م حاله بزانیته، لى پيش ئه وهی بیری بکه ویته کار، ساردوسپى ئه و گوشته بى روح و گیانه، ترسیکی سه یرو شیتانه ی خسته دل و دهروونیه وه.

له ناکاوا، له حالیکا که سه راپای ده له رزی، به بازیک خوی له تهخته که وه هه لدايه خواره وه، به ره ولای سوپاکه غاریدا، مؤمه که ی هه لگرت و دووباره بۆلای تهخته خه وه که هاته وه و ته مه شای کرد. روخساریکی ترسناکی بینی که به هیچ جوړی نه یده ناسی. روخساریک بوو ره ش، هه لماسیاگ، چاوانی نوقابوون، شه ویلاگه وکاژیره ی به جوړی خوار بوو بوو، پیاو زراوی لى ده تۆقی.

خانم، پر به زار قیژه یه کی کرد، قیژه یه کی تیژ و به رده وام له و بابه ته قیژانه ی ژنان له کاتی شیت بووندا لئی ده دن. مؤمه که له دهستی که وت، ده رگا که ی فه کرد، حایر وحه په ساو، به ترس وله رزه وه هاواری ده کرد، به و حاله وه، به رووتی غاریدايه ناوه راستی راپه وه که.

رېبواریک که ده لالی گه رۆک بوو وله ژووری ژماره چوار ئاکنجی بوو، به گوره و بییه وه هاته ده ری و له هه مان ده مدا خانم که وته باوه شی ئه وه وه. کابرای رېبوار، به ترسه وه پرسى:

- مه سه له چیه، جوانی؟

خانم، به هه راسانی گوتى: - له... له... ژوو... ره که... که سیکیان کوشتوو!

رېبواره کانی دیکه ش خر بوونه وه و کابرای ئوتیلچیش هات به سه ردا!

له وکاته دا، له ناکاوا قه د و بالای جوانی یاروی ئه فسه ری فاسق له وسه ری راپه وه که وه په یدا بوو. خانم، هه رکه چاوی به فاسقه که ی که وت به غار به ره و پیری چوو و به ده م هاواره وه گوتى: - ئامان گونتران پزگارم بکه، فریام بکه وه! که سیکیان له ژووره که ماندا کوشتوو..

پونکردنه وه ی مه سه له که کاریکی ئه سته م بوو. وپرای ئه مه ش وهستا ترقیو حه قیقه تی مه سه له که ی به هه مووان گوت، تکای کرد که یه کسه ر مادموزیل کلاریس ئازاد بکه ن وگوتى من که فاله تی ده که م، لى رېبواره گوره وی له پییه که، دواى ته مه شاگردنی جه نازه که ته که زی کرد که تاوانیک پوویداوه و قه ناعه تی به رېبواره کانی دیکه ش کرد که نه یه لن مادموزیل کلاریس و فاسقه که ی هه لین.

ناچار چاوه‌پروانی هاتنی ئەفسەری پۆلیسیان کردو ئەویش ئەوانی ئازاد کرد، لی کەسیکی رازپۆش نەبوو.

یەک مانگ دواتر، جەنابی سەرۆکی دادگای شار، تەرفیعی بۆ هاتەو دەوله‌گەل قەراری تەرفیعه‌که‌یدا بۆ شوینیکی دیکه نەقل بوو.

حەسرەت

ئاغای ساقال كە لە دەقەرى مانتدا بە بابا ساقال ناسراوە، تازە لەخەو ڤاوبووە، باران دەباری، ڤۆژیكى خەمناكى ڤايبییه. خەزان و گەلاڤیزانە. گەلاكان وەكو بارانىكى بە خورزم لى خاوتر، بە ئەسپاى لەگەل بارانەكەدا دادەڤژین. ئاغای ساقال دلى خۆش نییه. لەبەر ڤەنجەرەكەو تەبەر موغەیرییهكە و لەڤاى موغەیرییهكەو تەبەر ڤەنجەرەى ژوورەكەى دى و دەچیت.

ئیدی ژيان ڤۆژانى تاريك وخەمناكى هەیه وتيايه وليڤه بەدواوەش بۆ جەنابى ساقال جگەلە ڤۆژانى تاريك و خەمناك هیچى تری تیا نابیت، چونكە تەمەنى شەست و دووسالە و ڤیره كۆڤه و هیچكەسێكى نییه بەدەوریا بیتو ڤی رابگات، چەند ناخۆشە كە مرۆڤ تەنیا بى و بەبى قیان وخۆشەویستی بمریت.

بیر لە ژيانى ڤووت و ڤووچەلى خۆى دەكاتەو، دەكەوێتە بیرى ڤاڤردوو و دەورانى مندالى خۆى، مالهكەى خۆيان، ئەو مالهى كە دەگەل باب و دايكيا تياى دەژیا، بیر دەكەوێتەو. دەكەوێتە بیرى دەورانى خویندى دواناوەندى و گەشت و گەرانەكان، ئەوجا ئەو ڤۆژگارەى بیر دەكەوێتەو كە لە پاريس، خەرىكى خویندى مافناسى بوو، ئەوجا نەخۆشین و مردنى باوكى وەبیردینیتەو. ئەوسا ئەوەى وەبیردیتەو كە گەڤاڤووەو تالەگەل دايكيا بژی، ئەم كۆڤه گەنجە و دايكە ڤیرهكەى ماوہیەكى زۆر، بە ئارامى وخۆشى، بیئەوہى هیچ خولیا و ئارەزوویەكیان هەبووبى، ڤیگفە ژیاڤوون. پاشان دايكیشى مردبوو. بەراستی ژيان زۆر خەمناكە!

بە تاقى تەنیا ماڤووەو، ئیدی ئەویش دەمرد. ئەویش لە لاڤەرەى ڤۆژگارى دەسڤردیتەو و هەموو شتیك كۆتایى دیت، ئیدی ئاغای ساقالى لە دنیاا نامینى. چەند ناخۆشە كە خەلكانى دى دەژین

ویه کتریان خوښده ویت وپیده که نن. به لئ که سانیک که یف و سه فا ده که ن و نه و ئیدی له دنیا دا نه ماوه. باشه سهیر نییه، مروّف سوور بزائن که دهمرن و گیای مردنن و بهو حاله شه وه بتوانن پییکه نن و بچنه گهشت و سهیران و خوشحال بن؟ خو ئه گهر مردن ته نیا ئه گهریک بوايه، جیگه ی خو ی بوو مروّف، هیواو ئومیدیکي هه بووايه، لی مهرگ حتمیه و گه رانه وه ی نییه، وه کو چوّن شه و ورؤژ به دووی یه کدا دین، به و ئاوايه گومان له حتمیه ت و هاتنی نییه.

ویرای ئه وهش، کاشکی ژیا نی ئه و به فیرو نه چووبایه، بریا کاریکی کردبوايه، خوژگه بویه ریک، خوشی و شادیه ک، سهرکه وتن و هه وراز و نشیویکی، ههر چوونیک بووه، تیا بوايه. لی هه زار حه یف و مخابن که هیچی تیا نه بوو. جگه له وه ی له سه عاتیکی دیاریکراوا له خه و رابی، نان بخوات و دیسان بخه ویته وه هیچ کاریکی دیکه ی نه کردبوو، ئیدی به و جوړه شه ست و دوو سالی ته مه نی به ری کردبوو، ته نانه ت وه کو خه لکی دیکه ژنی شی نه هینابوو. بوچی؟ به لئ، ژنی نه هینابوو؟ هه لبه ته ده ی توانی ئه م کاره بکات چونکه پاره وپوولیکي هه بوو. ئایا بو ی ریک نه که وتبوو؟ دوور نییه. به لام مروّف ده توانی، هه ل و دهره تان بوخوی بخولقینیت.

ئایا له بهر ئه مه بوو که کوریکي خه مسارد و بیموبالات بوو؟ خه مساردی و بیموبالاتی دهره گه وره که ی ئه و، عه یب و کیماسی ئه و بوو. زورجار خه لکی ژیا نی خو یان به بی موبالاتی و خه مساردی فه وت و فه نا ده که ن. به لای هه ندی که سه وه چه ند زه حمه ته که هه ستن، ته کانی بده نه خو، هه نگاوی بنه ن و قسه یه ک بکه ن و هه ندی شتان بخویننه وه.

ئه و، ته نانه ت هیچ ماشقه یه کیشی نه گرتبوو، قه پاتمه یه کی نه بوو. هیچ ژنیک، له گه رمه ی ئاشقینیدا، له سه ر سینگی ئه و خه وی پیدا نه که وتبوو. ئه و له دلّه خورپه ی شیرینی چاوه پروانی، له راجله کینی مه له کو تانه ی ده ستیکي نه رم که بیگوشیت و له موچورکه ی هه وه سیکی به کام گه ییوو، غافل و بیئاگا بوو.

چ خوشیو شادیه کی میتا به شه ری له وه سف نه هاتگ، ده بی دلی ئیوه ته ژی بکات له و ده مه دا که بو یه که مجار لیوان ئاویته ی لیوان ده بن، له و ده مه دا که به گوشاری گه رمی چوار بازووی دوو بوونه وری دیوانه ، یه ک بوونه و هری میتا خوشبه خت هاتوه ته ئاراه.

ئاغای ساقال، به بیجامه وه، دانیشتبوو پییه کانی دابووه بهر ئاگره که.

دیاربوو که ژیا نی وی به فیرو، به ته واوه تی به فیرو چوه. ویرای ئه وهش ئه و، به لئ ئه و به خو ی، روژیک له روژان ئاشقینی کردبوو. ئاشقینی که په نهانی وبه ئازار، به لام به خه مساردی و بیموبالاتی کردبوو، وه کو چوّن هه موو کاره کانی به بیموبالاتی ده کرد. حه زی له دوستی دیرینی

خۆی، خات ساندر، که ژنی هاوړې کۆنه‌که‌ی خۆی ئاغای ساندر بوو، کردبوو. خۆزگه به کچینې ناسیپوایه‌ی، لې حەیف که زور درهنگ ناسیپوای له‌گه‌لدا پەیدا‌کردبوو، تازه کار له‌کار ترازابوو و ئیدی شووی کردبوو. هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر زووتر ناسیپای، خازگاری ده‌کرد. مه‌گه‌ر هه‌رخوا بزانی که‌له یه‌که‌م پوژی دیداره‌که‌یاند، چ ئه‌شق و قیانیکی به‌رانبه‌ر به‌و پەیدا کردبوو!

ئەو سۆز وگوداز وهه‌لچوونانە‌ی وه‌بیر ده‌که‌وتنه‌وه که هه‌ر جارێک ئەو خاتوونە‌ی ده‌بینی، تووشی ده‌بوو، ئەو خەم وپه‌ژارانە‌ی بیر ده‌که‌وتنه‌وه که دوا‌ی هه‌ر دا‌پرانیک له‌و، سه‌ر ودلی ده‌گرت وئەو شه‌وانە‌ی بیر ده‌که‌وتنه‌وه که بیری له‌و ده‌کرده‌وه، ئیدی خەوی ده‌زپا ونه‌یده‌توانی بخه‌وێت.

به‌یانیان که‌له‌ خەو را‌ده‌بوو، هه‌ستیده‌کرد که قیانی وی به‌هه‌مان تووندی قیانی شه‌وی را‌بردوو نییه، بۆچی؟

ئاه که خات ساندر، کاتی خۆی چه‌ند جوان وشۆخ وشه‌نگ و به‌ناز وگول خه‌ندان بوو! ئاغای ساندر، پیاویک نه‌بوو که شایسته‌ی ئه‌و بیت. خات ساندر هه‌نووکه ته‌مه‌نی په‌نجا وه‌شت سال بوو و له‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌چوو. سه‌د حەیف ومخابن! خۆزگه خات ساندر ئەو کات، ئەمی خۆشده‌ویست، بریا خۆشی ویستبایه. چما خات ساندر ئەمی خۆشنه‌ویستبوو؟ ئەو، خات ساندری خشیک و قژ زه‌ردی خۆشده‌ویست. بریا ئەو کاته هه‌ستی به‌شتیک بکرایه... ئایا خات ساندر، هه‌ستی به‌ قیانی ئەو نه‌کردبوو؟ ئایا ئەو کاتانه چۆن بیری له‌ ئاغای سا‌قال کردبووه‌وه؟ ئایا ئە‌گه‌ر سا‌قال شتیکی به‌و ئافه‌رته شو‌خه‌ گوتبا، چ وه‌لامیکی ده‌دایه‌وه؟

به‌مجۆره سا‌قال، هه‌زاران پرسپاری دیکه‌ی له‌خۆی ده‌کرد. دووباره شریتی عومری خۆی لیده‌دایه‌وه وه‌ولیده‌دا، هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی ژیا‌نی وه‌بیر بینیته‌وه.

شه‌وبیرییه‌ دوور ودریژه‌کانی مالی ئاغای ساندری وه‌بیر خۆی دینایه‌وه، ئەو سه‌رده‌مانه ژنه‌که‌ی گه‌نج و له‌ به‌ردلان بوو.

ئەو قسانە‌ی وه‌بیر ده‌هاتنه‌وه که ئەو ژنه جوانه به‌وی گوتبوون، را‌ویژی تایبه‌تی ده‌نگی ئەو کاته‌ی ئەوی له‌ یادگه‌ی خۆیدا زندوو ده‌کرده‌وه، نه‌ر مه‌ بزه گۆنگه‌کانی ئەوی وه‌یاد دینایه‌وه که هه‌زار ویه‌ک را‌زیان له‌خۆ گرتبوو.

پوژانی سه‌یرانی سی قو‌لی خۆیا‌نی له‌ به‌ستین و که‌ناراوه‌کانی پو‌باری سن و نیوه‌پوژه‌ی یه‌ک شه‌ممانی سه‌ر سه‌وزه‌زاره‌کانی بیر ده‌که‌وته‌وه، چونکه ئاغای ساندر فه‌رمانبه‌ری ده‌وله‌تی بوو.

ترسی ئهوهی نهبادا خانم ئهم بهرکهوتنه به شتیکی ئانقهست لیک بداتهوه، له ناکاوا وبلهز
پوومهتی خۆی بردبووه دواوه.

وکاتی له خانمی پرسى بوو: " ئهري وهختی گهړانهوه نییه؟ " خانم به نیگایهکی پرماناوه، سهراپای
دابیزتوو. گومان لهوهدا نییه که خانم لهو پوژهدا، به نیگایهکی ئاشقانه لهوی روانی بوو وئهو لهو
کاتهدا لهمه حالی نهبووبوو، بهلام ئیستا هه موو وردهکاریهکانی وهیاد دینایهوه.

خانم بهرسقی دابوووه: " بهکهیفی تو، ئهگهړ ماندوو بوویت دهگهړینیهوه."

ساقال گوتبووی: " نا، من ماندوو نیم، لی لهوهیه ئیستا ساندرا بیدار بووبیتهوه."

خانم شانی ههلهتهکاندبوو وگوتبووی: " ئهگهړ له بیدار بوونهوهی میردهکه م دهترسیت ئهمهیان
شتیکی تره. زورچاکه با بگهړینیهوه."

خانم، له گهړانهوهدا ورتهی لهخۆبیری بوو، ئیدی قوڵی بهقوڵی ئهودا نهکردبوو، بوچی؟ ئاغا تا
ئیستا ئهم "بوچی" یه لهخۆ نهپرسی بوو، لی ههنووکه شتیکی تیا دهبینی که ههگیز دهکی
نهکردبوو. ئایا...

ئاغای ساقال ههستیکرد که سوور بووتهوهو شپرزه و پهشوکاو له جیی خۆی راپهړی، ریک
وهکو ئهوهی سی دانه سال گهنجتر بووبیتهوهو له زاری خودی خات ساندروهه پیی گوتراپی که:
"خۆشم دهوی." .

ئایا شتی وا دهبوو؟ ئهم گومانه کهله گیانی وی وړوکابوو، ئازاری دهدا. ئایا مومکین بوو لهو
سهردمهدها هیچی نهدیپی وهیچ مهزهنده وگومانیکی لا دروست نهبووبی؟ وای ئهگهړ ئهم
مهسهلهیه راست بووبی، ئهم مهسهلهیه ههروا تییهر بووبی و ئهم ئهو دهرهتانه و دهرهتانهی
نهقوستیتهوه.

لهدی خۆیدا گوتی: " دهبی بزنام، بچمه بنج و بناوانی. من ناتوانم بهم گومانهوه ههلبکه م. هه
دهبی بیزنام، بچمه بنج وبنهوانی. یهکسهر خۆی گۆری. لهودهمهدها که بلهز جلکی لهبهر دهکرد، له
فکران راپوو: "من شهست و دوو سالانم و ئهو پهنجا وههشت سالان، کهواته دهتوانم ئهم
پرسیارهی لیکه م. " ولهمال وهدهرکهوت.

مالی ساندرا لهوبهری شهقامهکهوه، تهقریبه بهرانبه به مالهکهی خۆی بوو. یهکسهر بو ئهویندهر
چوو. کارهکه ره کورتهبالاکهی مالهکه، که گویی له تهقهی دهراگا ژهنهکه (دهرکوت) بوو، پویی و
دهرگاکی کردهوه. که ئاغای ساقالی بهو بهیانیه زووه بینی، سهری سورما وپرسی:

- تو وبه م به یانییه زووه؟ ئایا هیچ بووه؟

- نه خیر کچه که م، لی هه ره به خانمت بللی که دهمه وی هه ر ئیستا قسه ی ده گهل بکه م.

- خانم، له مووبه قه که یه، خه ریکه مره بای هه رمی بو زستان دروست ده کات. حالی حازر به دیار وه جاخه که وه یه و جل و بهرگی پیشوازی میوانی له به ردا نییه، تیده گه یت.

- به للی تیده گه م، لی پی بیژه که بو مه سه له یه کی زور گرینگ هاتووم.

کاره که ره که رویی و ئاغای ساقال، له هۆله که دا، به وپه ری نیگه رانی و به هه نگاوی هه راوه وه، که وته راویچکه. ویرای ئه وه ش هه ستیده کرد که په له ی نییه. ئایا ده چوو ئه و پرسیاره له و خانمه بکات. ریک وه کو ئه وه ی بیه وی، شیواز و چونییه تی لیانی خوارد نیکی تاییه تی بپرسیت؟ ئاخه ئه و هه نوکه ژنیکی قه له وی زه لامی پان وپور و گونا گوشتن و دم به پیکه نین بوو. به دم ریکردنه وه ده ست و بازووه کانی بلاوده گرت و ئاسینی کراسه که ی له سه ر قول و باسکه پرووته که ی هه لکردبوو. دهستی به شیله ی شیرینی میوه وه بوو. خانم به نیگه رانییه وه پرسى:

- چ فه رمایشکیت هه بوو دوستی من، خو نه خو ش نیت؟

ساقال، گوتى:

- نه خیر دوستی ئازیزم، ته نیا دهمه وی پرسیاریکت لییکه م که بو من و به لای منه وه زور گرینگه و ئه زیه تم ده دات. ئایا به لئیم ده ده یه که راشکاوانه وه لامم بده یه وه؟

خانم به دم بزه یه که وه گوتى: - من هه میشه، راشکاو وقسه له پروو بووم.

- ده ی زورچاکه، ده لئیم: من له یه که م پروژه وه که تو م دیتبوو زورم خو ش ویستوویت، ئایا تو هه ستت به مه کردبوو؟

خانم، به پیکه نینه وه به هه مان راویژی تاییه تی خو یه وه به رسقی دایه وه:

- برو هه ی که ره زله، من له یه که م پروژه وه هه ستم پیکردبوو.

ساقال، که وته له رزین و به دم مینگه مینگه وه گوتى: - ئه ها... که واته ده زانی؟ و ئه وجاش..

مات بوو.

خانم پرسى: - ئه وجاش.. چی؟ ... گه ره کته بللی چی؟

خانم، توندتر پیکه‌نی، چۆراوگه‌ی شیله‌ی مره‌باکه له نووکی قامکه‌کانیه‌وه، ده‌تکایه سهر پارکیتی (ته‌خته‌پۆش) ژووره‌که.

- من؟... لی تو هیچت له‌من نه‌پرسی، بۆیه نه‌ده‌بوو هیچ شتیکی بۆ تو ده‌برم.

ساقال، هه‌نگاوێک له خانم چوو هه‌پیشه‌وهو دووباره گوتی:

- پیم بلی... بلی... ئەو رۆژت له بیره که ساندەر له‌سهر سه‌وزه گیاکه خه‌وتبوو... و ئیمه به دوو قوڵی تا پیچی روبره‌که، به پیاسه چووینه خواره‌وه؟

بێده‌نگ بوو، خانم ئیدی پینه‌ده‌که‌نی و زه‌ق زه‌ق چاوی له‌دور چاوانی ئەو بری بوو.

- به‌لی، هه‌لبه‌ته له‌بیرمه.

ساقال، به‌دهم له‌رزینه‌وه له‌سه‌ری رۆیی:

- ئی، ئەگه‌ر من ئەو رۆژه... ئەو رۆژه... داوایه‌کم له‌تو کردبوايه... تو چیت ده‌کرد؟

خانم، وه‌کو ژنیکی که خه‌م له هیچ شتیکی نه‌خوات، دیسان ده‌ستی به پیکه‌نین کرد و به‌وپه‌ری راشکاوی و به ر‌اوێژیکی بی پیچ و په‌نا. به‌لام نیش ئامیز گوتی:

- هیچ دۆستی من، ر‌اده‌ستت ده‌بووم.

ئەوجا ر‌ووی وه‌رگێرا و چووبه‌لای دروستکردنی مره‌باکه‌ی خۆیه‌وه.

ساقال، وه‌کو که‌سیکی که دووچاری به‌لایه‌ک بووبی، خه‌مبار و دل‌بیرین و دل‌به‌ژان، له‌ماله‌که وه‌ده‌رکه‌وت، له‌به‌ر باراندا، به هه‌نگاوی هه‌راو ر‌است ده‌رۆیی، بێئهو‌هی بیری له‌وه کردبیته‌وه که‌بۆ کوێ ده‌روات به‌ره‌و ر‌وباره‌که نشیو ده‌بووه‌وه. که گه‌ییه به‌ستین و که‌ناراوه‌که به‌سه‌متی ر‌استدا پیچی کرده‌وهو دیسان ر‌است ر‌ۆیی. ده‌تگوت ئازیزیکی چاوه‌روانی ده‌کات. ماوه‌یه‌کی زۆر ر‌ۆیی. جله‌کانی هه‌موو ته‌ر بوون، ئاویان لیده‌چۆرا، کلاوه‌که‌ی له ر‌ه‌نگ و ر‌وو که‌وت، بووبه په‌رۆ کۆن، وه‌کو سه‌ربان دل‌ۆپه‌ی ده‌کرد. به‌هه‌مان ده‌قه‌وه ر‌استه‌ور‌است ده‌رۆیی ئەنجام گه‌ییه شوینیک که ر‌ۆژی له ر‌ۆژان، له زه‌مانیکی زۆر کۆنا، له‌وی پیکه‌وه فراڤینیان خواردبوو و هیشتا هه‌ر ئازار و سوپی ئەو ر‌ۆژه‌ی له‌لدا بوو.

ئەوسا له‌ژیت دره‌خته ر‌ووته‌کاندا ر‌ونیشته‌ و ده‌ستی به‌گریان کرد.

هاپۆ جوول

سوالکەریکی پیری ڕدین سپی، داوای خیز و سەدەقە ی لیکردین، جوزیف دافرانشی ھاوڕیم سەد
فلسی دایە، من سەرم لەم کارە ی سورما، پێی گوتم:

- ئەم گەدایە چیرۆکیکی وەبیر هینامەوہ کہ ئیستا بۆتی دەگیڕمەوہ، چیرۆکیک کہ هەمیشە
لەبیرمە، چیرۆکەکش ئەمەیه:

خانەوادە و مالباتی من کہ بە ئەسل خەلکی ھاڤەر بوون، زەنگین و دەولەمەند نەبوون. تەنیا بژی
ومەر خۆیان بەرپۆه دەبرد. بابم کاریدەکرد، درەنگ لە دایەرە دەزڤرییەوہو دەرامەت و
دەسکەوتیکی ئەوتۆی نەبوو. دوو خۆشکم هەبوو.

دایکم زۆر خەمی ئەم دەسکورتیە ی بوو، پێی سەغڵەت بوو، زۆرجار لۆمە ی میڕدەکە ی دەکرد،
تانووتی ناشایستە ی لیدەدا. ئەو پیاوہ داماوہ، لەو حال و کاتانەدا، رەفتار و جوولە یەکی ئەوتۆی
دەکرد کہ زۆر بەزەھیم پیندا دەھاتەوہ. بەبێ ئەوہ ی ئارەقە ی کردییتەوہ، وەکو یەکیک بیەویت
ئارەقەکە ی بسریت، بەو ئاوا یە دەستی بە هەنیەیدا دینا وھیچی نەدەگوت. من هەستم بە دەردی بێ
دەسەلاتی ئەو دەکرد. لە هەموو شتیک دەستیان دەگرتەوہ و پەزلییان دەکرد. دەعوەت و زیافەتی
شینف و فراڤینی کەسیان قەبوول نەدەکرد، تا ناچار نەبن دەعوەتیان بۆ بکەنەوہ. خوارن و
ئازوووقە ی هەرزان و پاشماوہ ی دووکانیان دەکری. خوشکەکانم بەخۆیان کراس و جل و بەرگی
خۆیان، دەدروو، لەسەر کړینی ئۆیە و گولابەتوون، کہ مەتریکی بە پازدە قروش بوو، بە سەعاتان
گەنگەشە ومامەلەیان دەکرد. خواردنی ئاسایی مە شۆربا و سوپی چەور و گوشتی گابوو، کہ
جۆرەھا ساس و بەھاراتیان پۆه دەکرد. ئەم خواردنە بە پوالت زۆرباش و بۆ جەستە بە سوود
بوو، بەلام من حەزم لینەدەکرد. خواردنێن دیکەم پێ پەسندتر بوو.

ئیدی رەنگ نەبوو دوگمەییەکی جلهکانم بکەوتبا و بزر بواوە، یان پانتۆلەکم کهمیک درابا، ئیدی شەرپکیان پێدەفرۆشتم ئەوپەری دیارنەبی، هەر حەیایان دەبردم.

هەموو پۆژانی یەک شەممان، وەکو ئەوەی بچینە میوانی، خۆمان دەگۆری، جوانترین جلمان لەبەر دەکرد و بۆ پیاسە وگەرپان بۆ بەندەر و لەنگەرگا دەچووین. بابم پالتۆیەکی درێژی رەشی لەبەر وکلایکی قووچی لە سەر وجووتی دەستەوانە (دەستکیش، لەپک) لە دەست دەکرد، قۆلی دەکرد بە قۆلی دایکما، کەبە جووری خۆی دەپازاندەووە لە تۆواوە کەشتی جەژنە. خوشکەکانم کە هەمیشە لە پێش هەمووانەووە ئامادە دەبوون، چاوەروانی فرمانی حەرەکەتیان دەکرد. بەلام لە دوا ساتدا، پەلەییەکیان بەسەر پالتۆ فەرمیەکی بابمەووە بەدی دەکرد کە بیریان چوو بوو پاکێ بکەنەو، ئیدی یەکسەر پارچە پەڕۆیەکی بە بەنزییان دینا و ئەو پەلەییەیان پێ پاک دەکردهو.

بابم لەو کاتدا، کە کلۆه قووچەکی لەسەر بوو، بە تۆی کراسیک دەووستا وچاوەروانی دەکرد، تا لە پاککردنەووەی پالتۆکە ببەو، دایکم چاویلکە زەرەببەنەکی لەچاوەکردو دەستکیشەکانی لە دەست دادەکەندن تا پیس نەبن و بە هەشتاوە دەکەوتە پاککردنەووەی پالتۆکە.

ئەوسا، بە تەشریفاتێ تەواووە، دەکەوتنەپری. خوشکەکانم قۆل لە قۆلی یەکدا، لە پێشەووە پێیان دەکرد، هەردووکیان پا وەبەخت و لە شارا ئەنگوست نما بوون. من لە دەستە چەپی دایکەووە پێم دەکرد، بابم لە دەستە راستیەووە. ئیستاش، ئەو حالەتی وبقار وکەش وفشەیی خانەوادە هەژارەکی خۆم، لەو گەشت وگەرپانانەیی یەک شەممەدا، چاک لەبیرە کەبە چ وبقاریکەووە بە چ کەش وفشیکەووە، پێیان دەکرد. لەتۆواوە لەدووی کاریکی زۆر گرینگن. هەموو یەک شەممەییە کە کەشتیانی گەورەیان دەبینی لە ولاتانی نادیار و دوورە دەستەووە دەزقێنەووە، بابم هەمان قسەیی دووبارە دەکردهو: "ئە، خۆزگە جوول لەنیو ئەم کەشتیەدا دەبوو! چەند خۆش دەبوو!"

مامە "جوول"م، یانی برای بابم، دواي ئەوەی عومریک مایە وسەرچاوەی ترس ونەفرەتی مالباتەکە بوو، ئیستا بە تاقە هیوا وئومیدی مالباتەکە دەژمێردرا. من کە لە مندالییەووە ئەوئەندەیان باسکردبوو و هیندە بیرم لیکردبوووە و بەخەیاڵ لەگەلی ژیابووم، وام ویتادەکرد لەیەکەم دیتندا یەکسەر دەیناسمەووە. من هەموو ژیاویم، لەوئەتای بۆ ئەمریکا چوو بوو، بەباشی دەزانی، هەرچەندە کەس بە ئاشکرا و بەدەنگی بەرز باسی ئەو قۆناغەیی ژیاوێ نەدەکرد.

وادیاربوو، رەفتار و ئەتواریکی زۆر خراپی هەبووبی، واتە ئەو تۆزە پارە وپوولەیی لە بابییەووە بۆی مابوووە، بە خوت وخورایی لەدەستی دابوو، ئەمەش بۆ بنەمالەیی نەبوو ونەدار گەورەترین تاوانە. لە بنەمالەیی دەوڵەمەند و بوو، کە یەکیک رادەبویری و هەندیک گەوجاتی دەکات، پێی

پېندهكهنن و دهلین: كابرایه كی نه هلی رابواردن و خوشگوزهرانییه. له بنه مالهی هه ژاراندا كورپك كه گه وره وسهرگه قاری مال بی و سه رمایه ناچیزه كه یان به فیرۆ بدات پینی دهلین خویری و به پره لالا و به دئه توار.

هه رچه نده رهفتاری ئه م دووانه له جه وه هردا یه كن، به لام هوی جیاكردنه وه كه پروون و ئاشكرایه، دادوهرانه یه، چونكه باشی و خرابی هه ر كاریك به ئه نجامه كه یدا دهرده كه وی و دیته هه لسه نگاندن. ئه نجام به گویره ی داب ونه ریتی باوی ئه و سه رده مه، ئه ویان به كه شتییه كی بازرگانی كه له هاقه ره وه بۆ نیویورك ده رۆیی، ره وانهی ئه مریکا كرد، له كۆل خویان كرده وه.

هاپۆ جوول هه ركه گه ییه ئه مریکا، كه وتبووه بازرگانی، بازرگانی نازانم چ شتیك. هه ر زوو نامه یه كی نارد كه كاسبی دهكات و ده رامة تی خراب نییه و هیقیداره، بتوانی قه ره بووی ئه و زه ره ر وزیانانه بكاته وه كه له بابمی دابوو وله شه رمه زاری ئه و ده ربچیت. ئه م نامه یه دلی هه موو ئه ندامانی مالباته كه ی خوشكرد. جوول كه پوولیتی قه لبی نه ده هیتا، له ناكوا بوو به پیاویکی ئابروومه ند، مه رد و په ند، جوامیر و ره سه ن، وه كو هه ر ئه ندامیكی به ریزی دیکه ی مالبات و تایفه ی "دافرانس".

جگه له وانه كاپتنی یه كیک له كه شتییه كانیش ئاگاداری كردینه وه كه هاپۆ جوول فرۆشگایه كی گه وره ی به كری گرتووه و كاروكاسبیه كی باشی هه یه.

له نامه ی دووه مدا كه دوای دوو سال هات، نووسیوی:

"ئازیزه كه م فیلیپ، بۆیه ئه م نامه یه ت بۆ ده نیرم كه نیگه رانی ساغ و سه لامه تی من نه بیته و له باشی حال و ئه حوالم دلنیا بیته. كاروبارم شوكر باشه. سبه ی به یانی به سه فه ریکی دوور و دریژ بۆ ئه مریکای باشوور ده رۆم. ره نكه ماوه یه كی زۆر، چه ند سالیك له ویتنهر و همینم ونه توانم له حالی خۆم ئاگادارت بكه مه وه. بۆیه ئه گه ر نامه م نه نووسی خه مت نه بی. ئه نجام وه ختایه ك سه روه ت و سامانیكم په یدا كرد، بارگه م تیک دهنه م و هاقه ر خۆت بگره واهاتم. هیقیدارم ئه م گه رانه وه یه م دریژه نه كیشیت و هه نگی پیکفه به خوشی و شادی ده ژین..."

ئه م نامه یه بوو به ئینجیلی پیروزی مالباته كه. له هه موو بۆنه یه كدا ده خوینرایه وه و پیشانی ئاشنا و بیگانه یان دها.

ئه وه ی راستی بی ده دانه سال بووری و هیچ هه والیک له هاپۆ جووله وه نه بوو، لی سال به سال، هیوا وئومیدی باوكم زۆرتز ده بوو، دایكیشم زۆرجار ده یگوت: " كه جوول، ئه م جوامیره

بگه‌رپټه‌وه، حالمان ده‌گورپټ، باش ده‌بیت، به‌راستی رڼوژگار سه‌نگی مه‌حه‌که، ئەم پیاوه زور به‌باشی فریای خوی کهوت، توانی به‌ره‌ی خوی له‌ژیر پنیان ده‌ربینی! "

هه‌موو یه‌ک شه‌ممانیک که ده‌مانینی کهشتیانی زه‌لامی ره‌ش له‌ ئاسووه وه‌دیار ده‌که‌ون و دووکه‌لیکی ماریپچ به‌ ئاسمانی راده‌که‌ن، بام قسه هه‌میشه‌یه‌که‌ی خوی دووباره ده‌کرده‌وه:
- ئاخ، چه‌ند خو‌شبوو ئە‌گه‌ر جوول له‌نیو ئە‌م کهشتیه‌دا بوایه.

ته‌قربیه‌ن چاوه‌روان بوون، به‌ده‌م ده‌سته‌سر ته‌کاندانه‌وه ببینن، هاوار بکات:- ئە‌هوی فیلیپ.

هه‌زار و یه‌ک نه‌خشه‌ی له‌سه‌ر هیم و بناخه‌ی ئە‌م گه‌رانه‌وه‌یه رڼابوو، بۆ نموونه له‌دلی خۆدا وایان دانابوو که‌به‌ پاره وپوولی هاپۆ جوول خانووه‌یه‌کی گوندیانه‌ی بچووک له‌ نزیکي " ئینگوفیل " بکرن، هیچ مه‌علوم نه‌بوو که بام مامه‌له‌ی کرینی ئە‌و خانووه‌ی ده‌ست پینه‌کردبوو.

ئوکاتانه خوشکه گه‌وره‌که‌م ته‌مه‌نی بیست وه‌هشت سال بوو، خوشکه‌که‌ی دیکه‌م بیست و شه‌ش سال بوو، شتاقیان می‌ردیان نه‌کردبوو، ئە‌مه بووبوو مه‌یه‌ی خه‌میکی گه‌وره بۆ هه‌موو ئە‌ندامی مالباته‌که‌مان.

ئە‌نجام خوازگاریکی خوشکه چکوله‌که‌م په‌یدا بوو. کارمه‌ندیکی ده‌وله‌تی بوو، ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوو، لی پیاویکی به‌رپز و سه‌رراست بوو. من له‌و باوه‌رده‌ا بووم که شه‌ویک کاتی نامه‌که‌ی هاپۆ " جوول " یان به‌ یارۆی خوازگار نیشاندا بوو، هه‌موو دوودلییه‌کی له‌لای یارۆی خوازگار سړی بووه‌وه و له‌سه‌ر خوازگارییه‌که‌ی رژدی کردبوو. ئیدی به‌ خو‌شیه‌وه داخو‌زییه‌که‌ی قه‌بوول کرا و قه‌رار درا دوا‌ی زه‌ماوه‌نده‌که، هه‌موو خانه‌واده‌که سه‌فه‌ریکی کورتی به‌ کۆمه‌ل بۆ دو‌رگه‌ی " جیرسی " بکه‌ن.

سه‌فه‌ر بۆ جیرسی، به‌دلی هه‌ژارانه. دوورنییه، به‌که‌شتی مه‌واده‌یه‌کی کورتی ده‌ریایی ده‌برپت و خۆت له‌خاک و ولاتیکی بیانیدا ده‌بینیه‌وه. چونکه ئە‌م دو‌رگه بچووکه سه‌ر به‌ به‌ریتانیاه، ئیدی بابایه‌کی فه‌ره‌نسی، دوا‌ی دوو سه‌عات کهشتیرانی ده‌توانی به‌ دیداری میله‌تیکی دراوسی خوی بگات و له‌ نزیکه‌وه ئاشنای داب و نه‌ریتی ئە‌م دو‌رگه‌یه، که‌له‌ژیر به‌یداخی به‌ریتانیایه‌ی بیته‌.

به‌هه‌رحال خه‌لکی ئە‌م دو‌رگه‌یه داب و نه‌ریتیکی دزیوی ئە‌وتویان هه‌یه که‌که‌س خۆزبان پیناخو‌زیت. ئیدی ئە‌م سه‌فه‌ره کورته بۆ دو‌رگه‌ی جیرسی، بوو به‌ خه‌م و خولیای هه‌موومان و گه‌شتمان چاوه‌روانی ئە‌و رۆژه بووین.

ئە‌نجام به‌رپکه‌وتین. ئە‌وه‌نده باش له‌بیرمه ده‌لیی دوینی بوو. کهشتیه هه‌لمیه‌که، له‌ به‌رده‌م باره‌ندازی " گران قیل " دا، ئاماده‌ی حه‌ره‌که‌ت بوو. بام شپه‌زه ونیگه‌ران ته‌مه‌شای هه‌رسی

جانتا که مانی ده کرد، که له که شتی که ی بار کرد بوون. دایکم حایر وحه په ساو دهستی خوشکه بی شووه که می گرتبوو، که له و ساوه که خوشکه که ی به بووکی رۆی بوو، وه کو جووجه له یه که له مریشک و جووجه له کانی دی دابرابی، شپرزه و سه رگردان بوو. بووک و زاوای تازه که هه می شه دوا ده که وتن، هیدی هیدی له دوا ی مه وه ده هاتن، بویه من زور جار ئاوری پاشه وه م ده دایه وه.

که شتی که شووتی به ریکه وتی لیدا. هه موومان سوار بوو بووین. که شتی که به ره به ره له به ندره که دوور ده که وته وه، به سه ر ده ریا ئارام و سافه که دا که له میژیکی مه رمه ری که سک ده چوو، دوور که وته وه. هه موو چاومان بری بووه به ستین و که ناراو که که له نیگامان هه لده هات، وه کو هه موو ئه و خه لکانه ی که که م ده چنه سه فەر، له خووشی و شادیدا له پیستی خو نه ده هیورین.

بابم ورگه زه لامه که ی له ژیر پالتو فه رمییه که یه وه، که به یانی هه مان رۆژ، هه موو په له کانیان به دیقته بۆ پاک کردبوونه وه، ده ره پرا ندبوو. بۆنی به نزینه که بۆ من یادئاوهری گه شتی رۆژانی یه که شه ممه بوو، ئه و ده ور به ره ی پر کردبوو.

بابم، له ناکاوا چاوی به دوو خانمی به ریز و شیکپۆش که وت که دوو پیاوی ریزدار خواردنی گوچکه ماسیان ده دان.

پیره راوچیه کی شریوش، به نووکی چه قو قاوغی سه ده فه کانی (گوچکه ماسی) ده کرده وه و دهیدانه ده ست پیاوه کان و ئه وانیش ده یاندان به خانمه کان. ئه وانیش زور به زه ریفی ده یان خوارد. قاوغ و قه پیلکی سه ده فه کانیان ده خسته سه ر ده سه ته سرپیکی ناسک وزاریان ده برده پیشه وه، تابه سه ر کراسه کانیاندا نه تکیته وه. پاشان، بله ز، لینجاوی ناو قه پیلکه کانیان هه لده قورتاندو قه پیلکه کانیان توور ده دایه ناو ده ریا که وه.

دیاربوو بابم ئه و خواردن و شیوازه خواردنه ی سه ر که شتی که ی به دل بوو، به ره فتاریکی شارستانیانه و بالای ده زانی، بویه له دایکم و له خوشکه کانم نزیک بووه وه و پرسی:

- مندالینه گوچکه ماسی ده خون؟

دایکم له ترسی زیاده مه سره ف دوودل بوو، لی خوشکه کانم یه کسه ر قه بوولیان کرد. دایکم به راویژیکی تووره گوتی:

- ده ترسم تووشی سک یه شه بیم. بیده به منداله کان، به لام که میان بده یه، نه با نه خووش بکه ون.

ئه و جا دایکم ئاوری لای منی دایه وه و گوتی:

- به لام جوزيف پيويستي به سهدهف نيبه، كوران نابي نازدار بكرين.

من لهم قه راره زالمانه يه ي دايكم رهنجام، له لاي ئه و مامه وه، نيكام برييه بابم، كه به وپهري كه ش و فشه وه پيش هه ردو و كچه كه ي و زاواكه ي كه و تبوو و به ره و لاي راوچي و ده رياوانه شرپوشه كه ي ده بردن.

دوو خانمه شيكپوشه كان تازه روي بوون و بابم خهريك بوو خوشكه كانمي فير ده كرد كه چون سهدهف بخون تا ئاوه كه ي به سه ر جله كانياندا نه رزي. ئيدي ويستي خوي بو نمونه يه كيك له به ر چاوي ئه وان بخوات، ئه و جا گوچكه ماسيه كي هه لگرت، له كاتيك ده ويست لاساي ئه و خانمانه بكاته وه كه روي بوون، له ناكوا سهدهفه كه له ده ستيا هه لگه رايه وه و هه موو ئاوه كه ي به سه ر پالتو فرميه كه يدا رزا، گويم له دايكم بوو له بن ليوانه وه گوتي: " ده بخو ده ي، باشتر نه بوو له جي خوت دانيشتبايت؟ "

لي له ناكوا نيگه راني و په شوكان نيشته سه ر سه روسيماي بابم، چهند شه قاويك دوور كه و ته وه، زهق زهق روانيه ئه نداماني خانه واده كه كه ده وري كابراي راوچيان دابوو، ئه و جا يه كراست بولاي مه هات. هه ستمكرد رهنگي هه ليزركاوه و چاواني له سه رساميا ئه بله ق بوون. له بن ليوانه وه به دايكمي گوت: " زور سهيره، ئه م پياوه سهدهف فروشه چهند له جوول ده چيت! "

دايكم به حه په ساوي گوتي: - كام جوول؟

بابم به رسقي دايه وه: - جوول... جوولي برام... باوه ريكه ئه گه ر نه مزانيا جوول هه نوو كه له ئه مريكايه و وه زع و حالي باشه، سويندم ده خوارد كه ئه م كابرايه جووله.

دايكم به دهم مينگه مينگه وه گوتي: - تو شيتي، كه زور چاك ده زانيت كه ئه م پياوه ئه و نيبه، ئيدي ئه م هه له ق و مه له قگوييه ت له چيه؟

لي باوكم ته كه زي كرده وه: - كلاريس برؤ به خوت ته مه شاي بكه، حه زده كه م توش به چاويخوت بيبيني و دلنيابيت.

دايكم هه ستا و بو نك كيژه كان ي چوو. منيش ته مه شاي كابرام ده كرد.

كابرايه كي پيروچلكن و پلكن، گاسني روظگار هه موو دهم و چاوي كيلا بوو و جگه له كاروكاسيه كه ي ته مه شاي هيجي ديكه ي نه ده كرد.

دایکم گه پرایه وه. سه یرم کرد دهله رزی. بله زگوتی: - به لئ، پیموایه خۆیه تی. برۆ پرسیار له کاپتنی که شتییه که بکه. به لام وریابه ئەم پیاوه بی سه روبه ره مان نه بی به کۆله وه!

بام پۆیی، منیش دووی که وتم. له دلی خۆدا ههستم به نیگه رانی و شپرزهییه کی زۆر ده کرد.

کاپتنی که شتییه که پیاویکی بالابه رزی باریک و بنیس بوو، ردین و زلفه کانی درێژ بوون. به کاوه خۆ له هه وشه ی که شتییه که دا پیاسه ی ده کرد وله تۆوايه فه رمان به په یکی ده ریایه هندستان ده دات.

بام به ئەده ب و نه زا که تیکی تایبه تیه وه لئی نزیک بووه وه، به مجامه له یه کی زۆره وه له حال و ئەحوال و کاروباری پرسه ی. پاشان پرسیاره گرنگی و بایه خه ی دورگه ی جیرسه ی و به روبووم و دانیشتووانی ئەوینده ر و داب و نه ریت و خه لک و خوا و ته بیعه تی خاک و هه موو شتییه کی ئەوینده ری لیکرد. په کیک نه یزانیبا، وای ویناده کرد باس و خواسه ی ئەمریکای لیده پرسیت.

ئوسا، باس هاته سه ر باسه ی که شتی "ئیکسپرس" که ئیمه سواری بوو بووین. ئەوسا باس هاته سه ر باسه ی ده ریوان و ده ستیاره کانیان. ئەنجام بام به ده نگیکه نیگه ران پرسه ی:

- ئەری سه ده ف فرۆشیکه ی پیر له که شتییه که تاندا هه یه، پیاویکی خۆش دیاره. ده یناسیت، هه چی ده رباره ده زانیت؟

یارۆی کاپتن، که خه ریک بوو له و گه فتوگۆیه بیزار و بی تاقه ت ده بوو، به ساردییه وه به رسقی دایه وه:

- ئەمه کابرایه کی ئاواره و وه یلانی فه ره نساویه، پارکه له ئەمریکا تووشی بووم و له گه ل خۆما بۆ فه ره نسام هینایه وه. پیده چی له هاقه ر خزم و خویش و کهس و کاری هه بیته، به لام خۆی نایه وئ بۆلای وان بگه ریته وه، چونکه وادیاره قه رزاریا نه. ناویشی جووله... جوول "دارفانش" یان "دافرانش" ئیدی شتییه کی له و بابه ته یه. پیده چیت سه رده مانیک له وینده ر دارا و بووه بووی ئیستاش به چاوی خۆت ده بیینی که پۆژی به چ پۆژگاریک گه بیوه.

بام که ره نگ به پوویه وه نه مابوو، گریان ئەوکی گرت، چاوانی که وتنه ریشکه و پیشکه و به زه حمه ت گوتی: - ئاه، ئاه! زۆرچاکه... زۆرچاکه... هه یج سه یر نییه، دنیا ده وران ده ورانه، زۆر مه منونم جه نابی کاپتن!

ئوسا پۆیی. یارۆی کاپتن، له دواوه به سه رسامی ته مه شای ده کرد. که بۆ لای دایکم گه پرایه وه، به راده یه ک نیوچاوانی تیک نابوو که دایکم پێی گوت: - دانیشه، وادیاره شتییه که هه یه.

بام، خۆی دا به کۆل ته خته که دا و به ده مه لالکیوه گوتی: - خۆیه تی... به لئ خۆیه تی.

ئەوسا لە دایکمی پرسى: - ئىستا چ بکهين؟

دایکم بە نىگەرانییەو و خیرا گوتى:

- دەبى منداڵەکانى لى دوور بخرىنەو، چونکە جوزيف ئاگای لە ھەموو شتىکە، واکە بروات و منداڵەکان بۆ ئىرە بىنیتەو. دەبى ئاگامان لەو دەبى زاواکەمان ھەست بەھىچ شتىک نەکات.

بابم کەبە تەواوەتى نەترەى بەردابوو، لەبەن لىوانەو بەکەسەرەو گوتى: - چ بەلایەکە!

دایکم، کەخوای نەمابوو، گوتى:

- من ھەمیشە گومانم لەو دەبوو کە ئەم دزە قەت نابى بە ھىچ وئەنجام دەکەویتە ئەستوى مە. خەيال پلاوہ چاوہ پروانى ئەوہ بکرىت لە بنەمالەى "داقرانش" دا کەسىکى پىاوانە ھەلبکەوئى...

بابم، وەکو چۆن ھەرکاتى ژنەکەى سەرزەنشتى دەکرد، بەو ئاوايە دەستىکى بە ھەنەيدا ھىتا.

دایکم درىژەى دايە:

- پارەدە بە جوزيف، بابروات پارەى گوچکە ماسىيەکان بەدات. ھەر خوا بکات ئەم سوآلکەرە بى سەر و بەرە نەيناسىتەو، ئەگەر بيناسىتەو لەم سەر کەشتىدا ئابروومان دەچىت، وەرە با بروين بۆ ئەوسەرى کەشتىکە، کارى بکە ئەو مىزدەکە لىمان نزىک نەبىتەو.

دایکم ھەستا و بابم پاش ئەوہى سەد فلسى دامى، لەویندەر دوور کەوتنەو.

خوشکەکانم، حایر و حەپەساو چاوہ پروانى بابمیان دەکرد. پىمگوتن کە دایکم تووشى سەرەگىژە بوو و کەمىک بىتاقەتە، ئەوجا لە سەدەف فرۆشەکەم پرسى: - ببورە قوربان، ھەقەکەت کردیە چەند؟

زۆر حەزم دەکرد بلىم: - ھاپۆ گيان.

گوتى: - دوو فرانک ونيو.

سکە سەد فلسىيەکەم دايى و باقىەکەى دامەو.

تەمەشای دەستەکانىم کرد، دەستى چرچ و لۆچى راوچىەکى ھەژار بوو، سەيرى سەر وسىمايم کرد، سەر وروخسارى پىرەمىردىکى بەدبەختى چرووساوەى لات ولەویر بوو. لەدلى خۆدا گوتم: " ئەمە ھاپۆى منە، براى باوکمە. مامەگيانە."

ئیدی ده فلس به خشیشم دایی، کۆلنیک مهمنونم بوو وگوتی:

- خوا دهست به بالتهوه بگری لاو، خیر بیتهریت.

دهنگ و راویژی، راویژی گه دایهک بوو که خیروسه دهقهی وهرگرتیی، یه کسه ر دلم خه بهری دا که ئەم پیاوه، ده بی له ئەمریکا به سوال و سه دهقه ژیا بی!

خوشکه کانم، سه ریان له م حه ته میه تهی من سوور پامبوو و حایر و حه په ساو ته مه شایان ده کردم.

کاتی که باقی دوو فرانکه که م بو بام گه رانده وه، دایم به سه رسامی پرسی: - یانی چی، بایی سی فرانک بوو؟... شتی وانا بیت..

به راویژیکی تووند گوتم: ده فلس به خشیشم دایی.

دایم راچله کی، نیگای له دور چوانم بری وگوتی: - شیت بوویت، ده فلس به خشیش به م میرده که، به م بو ره پیاوه، به م سوالکه ره خو پرییه.

لی، که بینی باو کم مورهی لیده کات و به نیگا زاواکی پیشانده دا بیده نگ بوو. له به رده مماندا، له ئاسودا، له دووره وه سیته ر و سایه یه ک له ده ریا که وه به دیار که وت، ئەوه دورگه ی جیرسی بوو، که له به نده ره که وله نگرگا که نزیک ده بووینه وه ئاره زوویه کی تۆسن له دلما پهیدا بوو که جاریکی دی مامه جوول بینم و لئی نزیک بیمه وه و چه ند وشه یه کی دلنه وایی و میهر ئامیزی به گویدا بدهم.

به لام چونکه ئیدی که س نه بوو سه ده ف بخوات، ئەویش دیار نه ما، بیگومان بو ژیرزه مینی که شتی که دابه زی بوو، که ئەو داماو و بینه وایه له وینده ر ده ژیا.

له گه رانه وه دا، بو ئەوه ی ئەو نه بینین به که شتی "سن مالو" گه راینه وه. نیگه رانی بالی به سه ر دایمدا کیشابوو. دوا ی ئەوه ئیدی هه رگیز مام نه بینیه وه.

له بهر ئەمه یه، که ئیستا ده بینیت هه ندیجار سه د فلس به خیر و سه دهقه ده دم به ده روزه کاران.

۱۸۸۳/۸/۷

تیبینی: له رۆژی ۲۰۲۰/۶/۲۱، له سلیمانی/ گه ره کی چوارچرای نوی له پاچقه ی ئەم به ره مه بوومه وه که له م سه رچاوه یه وه کراوه به کوردی:

*- تپلی وچند داستان دیگر/ گی دو موپاسان/ ترجمه: محمد قاضی، چاپ سوم/ نشر آروین، تهران ۱۳۷۲.

فەرھەنگۆک

ئا

ئەداو ئەتوار: رەوشت و ئاكار
ئارايشتكار : ئارايشتگەر ، مکیاجكار
ئەوک : قورگ، گەرۆو، بەرمل
ئاسیو : ئازار، بەلا ، زیان، زەرەر
ئاشخانە : مووبەق، چیشخانە
ئەنگۆ: ئیو، ھەو، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگینا، ئەگین، گەرنا
ئیزی : دەلیی
ئەفسووناوی : سیحراوی، جادوویی
ئیکلام : کړنۆش، سەرچەماندن بو ریزگرتن
ئامیز : باوہش، ھەمیز
ئەزبەنی : گەرەم، قوبان
ئاران: گەرەمەسیر، گەرمیان، زستانەوار
ئوین: پیلان، دەسیسە، فیل و مەکر
ئوینباز : بەمەکر و فیلباز، پیلانگیر
ئیشک: پاس، کیشک
ئاکنجی: نیشتەجی
ئالوودە: گیرۆدە، خووپینگرتوو
ئاوہز: ھۆش، فام، ئەقل
ئاشپەز: شیوکەر، چیشت لینەر، چیشتی

ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسى ، دژوار
ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم
ئىرەيى: ھەسوودى
ئەستىل: ھەوز
ئىستەرەم: دەمەوى
ئەستەر: بەر، بەرى كەواو...
ئاپورا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت
ئاشووب: پەشىوى و ئاژاۋە
ئەوزار: ئامران، ئامىر، ۋەسىلە
ئاغەل: جىيى داكردىنى مەرۋ بزن لە دەمى سەرمادا
ئەسكەمىل: كورسى
ئاۋەز: ئەقل
ئاخىز: نىۋە ھەستان
ئەوقات: پارىزەر
ئۇل: ئاين
ئارىشە: كىشە، گىرەت
ئاۋدېكە: ئاۋدې، ئەۋ شۋىنەى ئاۋ دايدېبى
ئالچاخ و دەنى: سووك و بى ئابروو، خوئىرى
ئاوردوو: سوتەمەنى، شەۋاتەك، ئىزنگ ۋە لاشكەرى

ب:

باۋەژن: زردايك، ھۆى دايك، باجى

باب: باوك

بالانما: بالانوين، ئاۋىنەى بالاروان

بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج

بايس : ھۆ، باعيس ، سەبەب

بلوور: شووشه
بینه‌وا: هه‌ژار، بیچاره، داماو
به تۆبزی: به زۆر، به خورتی
به روحم : به به‌زه‌یی ، دلۆقان
برنجه: جوړه کانزایه‌که، زه‌ردی سه‌ماوهر(قصدیر)
به‌له‌نگاز: بیچاره، نه‌دار، به‌سه‌زمان
به‌رۆک: یاخه، یه‌خه
به‌کاوه‌خۆ: به هیواشی
به‌رسف: وه‌لام
به‌پک: گیرفان، باخه‌ل
بالیفۆکه: سه‌رینی بچووک، گوشه
بورى: تپپه‌پرى
بیلبتون: به ته‌واوه‌تی
به‌و ئاوايه: به‌و جوړه، به‌و شینویه
باریه: لۆسه
به‌ستین: رۆخ، که‌نار، گوی چهم، ده‌م چهم
بیشه: دارستان، لیر
به‌رکۆشه: به‌ره‌لبینه
بن پیاله: ژیر پیاله
بۆره‌قنه: ئامال بۆر، مه‌یله‌و بۆر، بۆر‌باو
بویر : ئازا، دلیر
بیوه‌ی: بی زیان، سه‌لامه‌ت
بار : بیچووه‌مه‌لی به‌هاره
بیزوو: بیزگ، مه‌گیرانی
بیزگه‌وان: بیزووکه‌ر
به‌لانس: هاوسه‌نگی
بارته‌قا: باته‌قا، هه‌نبه‌ر، به‌رانبه‌ر

باجه وان: باجگر
به سوئ: به ژان، به ئازار
به رده بار: پياوى زاناو به ته گبير
بيئادى: نه هه قى
به يتال: پزىشكى ئاژه لان
بويه ر: رووداو
باژيرۆك: شارۆچكه
باشار: ده ربردن، خوراكترن
به رايبى: پيشايى، به راهى
به له د: شاره زه، ريزان، رينوين
به فره ژيلكه: به فرى زور ده نك ورد
به له ك: پووز
به خورتى: به توپزى
باليف: سه رين، پشتى
به گه نكردن: په سندنكردن
باندور: كاريگه ريبى
بايس: هو، باعيس، سونگه
به ر خودان: مقاوه مه ت
بارخانه: كه لوپه لى بازرگانى، بارى له سه ر يه ك هه لچنراو
به رجه وه ن: ديمه ن
بوڊر: بوئى توندى ماسى و ته گه
بوڊراو: برژاو، خاوه برژ
به لځ: به لځ، كه پروو
باسرریشك: به فرو باران پيکه وه
پ:
پيشخزمه ت: نوکه رى به رده ستان
پارك: باخ

پسمام : كورپه مام، ئاموزا
پواز: سنگيگه له درزي داري قهشاوي دهني تا نهيه ته وه يهك
پور: بالنده يه كي خوش گوشته، له مريشك گوره تره
پيشكار: خزمه تكار
په يث : وشه، وته ، قسه
په ز: مهر، ميگه له مهر و بزن
په ري : فريسته
پاژ: بهش
پرتو: تيشك ، روناكي
پيگه: پيگه وه، به هه قرا
پر: زور، ته ژي
پوستين: فهروه، كه ولي تيسكن
په ژمرده: چه رمسي، ژاكاو
پايدوس: دهست له كار هه لگرتن
پولكه: گاگوز
په سيو: په سيف، هه لامهت
پيتاك: باربوو، كو كردنه وه ي دارايي
پيل: شه پول
په سالان: قيامهت، نهو دنيا
پاتاوه: پيلاو، كاله.
پاتوق: شويني كوبووه وه
پور: قرژ
پيشداوه ري: حوكمي پيشوه خته
پانكردنه وه: ماستاوسا ردكردنه وه، رووپامايي
په شم: قسه ي قور و بي مانا
پزيشكيار: ياريده ده ري پزيشك
په تو: به تاني

ت:

تەمەشاقان: بېنەر، سەيركەر

تەماشاخانە: شانۆ، نەمەيشەسەرا

تەژى: پېر، لىپاۋ لىپ، سەر رىژ

تا: لا، لايەن

تەيشت: نانى بەيەنى، قاۋەلتى، بەرقلەيان، تاشتى

تالوۋكە: مەترسى، خەتەر

تەبارە: دەغلى گەيشتوۋى نەدوراۋ، قايمە دەغلى

تەژەۋ ناۋۆلا: گەرەۋ نەشەيرىن

تەين: يارۆ، فلان، نەقەبرى

تەژى: سەگى رەۋ، تەنجى

تەشەقەلە: گەر، بېانۋوپىگرتن

تەيرو تۋ: باندەۋ مەلان

تەۋازۆ: تەۋازى، عوزرخۋايبى، داۋاى بوردن

تەخوب: سەنۋور، كەۋشەن، تەخوم

تەۋىل: ناۋچەۋان، ھەنە، ئەنى، تۋىل، جەمەين

تۋرىنۆك: تۋرپەۋ دالئاسك

تەختەبەن: تەختە خەۋ

تەقوۋ: بەلكوۋ، ھاتوۋ

تەقەتەردن: شاردنەۋە، داكردن

تۋلاز: مېبان، چاۋ لەۋەپېن

تەلمە: تەلماسك

تەلاگ: لاسەر

تەۋەگاز: تەۋانگاز، بە ھەتەۋ سۋوتەۋ

تەلەفىزى: تەلەفىسى، تەۋس، گالئەۋ گەپ

تەرىدە: رىگەر، چەتە

تەۋلەك: ۋەرىنى مۋوى لەش

تۆسن: سەركەش، نا پام

تەڭگەر: نەسرەوت، بزووتتەوہ

تەمراندن: كوژاندنەوہ

تارى : تاريك

تۆماكو : تووتن

تەشبرىق : ھەورە تىرىشقە، بروسكە

تووك: نزاى خراپ ، دوعاى شەپ

تاخ: گەپەك

تاس: سەر پووتاوہ، دەغسەر

تەرز: جوړ، نەوع

ج:

جەگەن: گيايەكە لاسكى سى سووچە لە زەلكاودا دەپروئ

جنگن: شەپانى، دپ، نەگونجاو

جەلو: ھەرزە پياو، سەرسەرى

جندەخانە: سۆزانی خانە، قەحپەخانە

جەرباندن: تاقي كردنەوہ، تەجرەبە كردن

جوپنە: ھەوزۆكەى گەرماو

جما: جولاً، بزوا

جفاكى: كوّمەلايەتى

جوابى كرد : دەرى كرد ، ئيزنى دا

جماكانە : دووانە، جمك، لفانە

جەندەك: تەرم

چ:

چەلەنگ: چوست و چالاك، گورج و گول، شوخ و شەنگ

چىنى: جوړئ سوآلەتى ھەرەباشە، وەكو كاشى

چتۆ: چۆن، چلۆن، كوو

چرىن: وتن (بو گورانى و قام)

چیل: مانگا

چەنگ: ئامپىرىكى موسىقىيە، ھارپ

چەكمە: جەزمە، پووت

چەمەنزار: مېرگ، مېرغوزار، سەوزەزار

چما: بۆچى، ئەرا، لەبەرچى

چقل: دېرک، دېر، دېر

چەرچى: فرۇشيارى گەپىدە، دەستفرۇش

چوغورد: چوغور، چغر، چر

چمک: سووچ، گوشە

چوارنکال: ھەرچوارلا

چىبوو: دروست بوو

چەمووش: سل، رەوەک، لەقەھاويژو گازگر

چەرموو: سىپى

چەرچى: ديوەرە، فرۇشيارى گەرۆک، دەستفرۇش

چاوساغ: دەسكىش، جاسووس، سىخور

چەلىپا: خاچ، سەلىب

چاوگ: دەستە چىە

ح:

حایرمان: سەرسام بوون

حەسار: حەوش

حەنەك: جەفەنگ، قسەى گالته و گەپ

حەشەرى: بەر بەتاو، ژنى بە ئالوش

حەژمەت: مەینەت، خەفەت، كەسەر، داخ، خەم

حەجامات: خوین بەردان

حەوجە : پىويست

خ:

خەنى لە خۆتان: خۆشى لە خۆتان

خشکوک: دهلال، جوانکیله، جوان، قهشەنگ
خەنەقاندن: خنکاندن ، لە سیدارەدان
خوبزە: خولام، نۆکەر، خزمەتکار، خزمەتچی
خورجین: ھەگبەیی لە بەن، جانتای لە بەن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم ، یا
خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن
خاپینۆک: فریبۆک، فیلباز
خانەدان: نەجیمزادە، ئەسلزادە
خودان: خێو، خاوەن، ساحیب
خولک: خولق
خۆرتی: بە تۆبزی، بە زۆری
خشت: ریک، بی کەم و زیاد
خاکی: بی ھەوا، بی فیز
خەرگە: پەرۆی کۆن و پیس
خوابەختەکی: خۆو بەخت، بە ھەلکەوت
خەبتین: خەبات کردن
خشکوک: جوان، خشیک
خویا: ئاشکرا، دیار ، روون
خۆرانگاز: تاوہ سووت، سووتاو لەبەر خۆر
خەفیہ: جاسووس، خەوەرچین، ھەوالدز
خۆلەکەوہ: خۆلەمیش
خەمرە: کوپەیی زۆر گەرە
خەنۆل: خەندەران، دەم بە پیکەنین، ڕووخۆش
خزاگ: عەرەبانەیەک کە بەسەر بەفرا رایدەکیشن
د:

داماوا: بینەوا، بەلەنگاز، بیچارە
دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوین، جی

دیرکه وتن: دواکه وتن
دلپاقتز: دلپاک، بی فرو فیل، بی گزی
دهربار: دیوه خان و باره گای پاشا
دههری : زور توره
داگه پان: هاتنه خواره وه
دلنه واز : دلگیر، مایه ی دلخوشی
دلوقان: به به زهیی، دلنهرم، میره بان
دیده وانی: ئیشکرتن (به تایبه تی ئیشکی سه ر قه لات و بورجان)
داییره: دایه گه وره، نه نک
دهلیقه: دهرفه ت ، هه ل
درهخت: دار
دهربارییان: دهست و پیوه ندانی دیوه خان و باره گای پاشایه تی
دروو: درک، چقل، دری
دلرهش: بی به زهیی، سته مکار، دلرهق، رکوونی
دامه: مؤر
دنگ: دینگ، ئامرازی چه لتووک کوتان
دهله کدان: پالنان
دردونگ: دوودل، به گومان
دوونیه تی: خویره تی، بچوویکی
دهله چه: مه رای بی که ر، ماستاویچی
دونکی: داردهستی چه سحه سی ناو بازار
دیروکنووس: میژوو نووس
دهره قی: هه له هات، رایده کرد
دهرۆزه: گه دایی، سوال
داشو: کاکه، براگه وره
دههری : زور توره
دهخه بتن : خه بات دهکهن

دۆغرى : راست ، دروست
داغان : رووخان، ويړانكردن
دهغول: دهسېر،خاپينوك، فيلباز، گزيكار
دوئيل: مبارهزه
دۆتمام: كيژهمام، ئاموزا (بو كچ)
دهسهنه: بهخشين،
دور: ناوهند، ناوهراست
دير، درهنگ، جيگه ي رهبه ناني فهله
دهست قلپ: مال به فيرودهر
پ:
رهقسين: سهما، هه لپه رين
رنهك: قه شهو
ردين: ريش
رونك: فرميسك، رونتك، ئه سر، ئه سرين
رؤحاني: پياوي ئايني
راز: نهيني
په ژوو: زوخال ، خه لوز
پك : كوور، پژد
رابوون: ههستان
رؤخانه: روبار، چوم، چيم، پوو
رند: جوان، خوشيك، خوشكوك
رموده: ئالوده، هوگر
رادهست: خو به دهسته وه دان
رهند: ميترخاس، مهرد، پياوانه
ره قيب: نه يار، خه نيم
ريسك: مغماره
ريوهله: بچكوله ي لاوان، بي نمود

رۆنىشت: دانىشت

رووپامايى: مەرايى، دەلەچەيى، بن ريشەيى

رامووسان: ماچ

رەھەنە: رەھەندە، عەودال ، ئاوارە، چۆلگەر

رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب

رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەلەي تەرکە دنيا، رەبەنى ژن

پاۋگە: جىگەي پاۋ وشكار

ز:

زېكىژ: كچى مېرد بۆ باۋەژن، يان كچى ژن بۆ باۋەپپارە

زىدە: زىادە

زەلام: گەورە، ناقۇلاۋ تەژە

زار: دەم، دەو

زورپىيەت: ۋەچەۋ نەۋەۋ نەتيرە

زىد: زاگە

زاگە: زىد، شوينى لە دايكبوون، مەفتەن

زوخال: رەژوو، خەلووز

زگېرەش: پكۋونى، بوغزن، كىنە لە دل

زەوجىن: زەماۋەند

زقېرپىنەۋە: گەرانەۋە

زەيسان: زەيستان، ژنى تازە زاو

زەيەۋان: زىۋان، نىگابانى گۆر و گۆرپستان

زىرانى: ئەژنۆ

زارۆك : بچىكان ، مندالان

زەردەكەن: بزە، زەردەخەنە

زەروو: زالو

زىانۆك: بە زىان، زەردەردەر، زىاندەر

ژ:

ژيوان: په شيمان

ژارخه ن: پيکه نيني ژه هراوی

ژارو: داماو، فه قير، به سه زمان

ژنه وتن: بيستن، ژنه فتن

س:

سه رزه نشت: سه رکونه، لومه

سه لت: ره به ن، بي ژن و مندا، عازهب

سه نده ل: قاپقاپ، ته قته قيله

سه پله: پينه زان، بي ئە مه ک، بي وه فا، نمه ک حه رام

سه وژ: په يمان، به لين

سه تران: گوراني، قام، لاوک

سه تيران: ئە ستيره، ئە ستيران

سه پيښه: به ره به يان

سه وزه زار: ميړگ، ميړگوزار، چه مه نزار

سه مت: لا، نالي، ره خ

سه ربورده: به سه ره ات، سه رگوزه شته، سه ربهورد

سه رگوروشته: سه ربورده،

سه خيف: جنيو

سه ختگير: توند و به زه بت و ره بت

سه يوات: خوينه واري

سه اته قل: شيتوکه

سه ربوز: سه ماش و برنج

سه ياناو: قوراو

سه يوي: هه تيوو، مندالي بي داک و باب

سه يکتر: ده رکردن، ترؤکردن

سه ونگي: قه مه

سه هه نده: بزوز، نه سه ره وت، زرینگ، ئاژاوه چي

سېبەندى: بى شەرم و ھەيا،

سابرىن: نىرى، تەگە

سەرۆ: ئىلھام، سرووش

سازقان: مۆزىكوان

سەرناڧ: ناونىشان

ستان: شار، پارىزگا

ستاندار: پارىزگار، مەتەسەپرىف

ساردخانى: مەيتخانى

سۆل: پىلاوى سووكەلەى بى پانىيە، نەعل

سەردولكە: گۆرانى ھەلگوتن بە مردودا

ساقالۆك: مندالى تازەزاوى جوانكىلە

سەلبەند: رىگەى بە بەرد فەرشكراو

سىسەم: تەختە خەو، تەختە بەن

سوئ: ئازار، ژان

سىخار: زوقم

ساقەتە: لاسكى گيا

ش:

شەپندە: ژنى دەمدريژى شەرانى بىچەيا

شەپۆش: شەرۆلە، بى بەرگ و بار

شەپپور: بۆقى، كەپەنا

شام: شيو، شىف، خواردنى ئىواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقيان، ھىچيان، كەسيان

شنگ: ھىز، تاقتە، توانا

شەقاو: ھەنگاو

شلىنگ: پارەيەكە

شاپ: شەق

شەكەت: ماندوو، هیلاك

شووړه: دیوار

شەربار: پړشەپ، شەپانی

شەنگول: به دەماخ، كه یف خوښ

شەبه یخوون: په لامارو هیرشی شەوانه

شەلاق: شەلاخ، قامچی

شەم: مۆم، شەمالک

شەمدان: مۆمدان، شەمان، جینگه ی مۆم

شوڅار: زمان شپ، نیوان تیکدهر، جاسووس

شوو: میړد ، هاوسه ری ژن

شەكەت: ماندوو. هیلاك

شاشك: میزه، پیچی میزه، شاشیک

شیرهت: راویژ، ئاموژگاری

شیرهتکار: راویژکار

شاده تنامه: کارنامه ی خویندن

شوخی : سوعبهت ، گالته

شیف: شیو، شام، نانی شیوان، نانی ئیواره

شیله و بیله: فیل و تهله که

شهواک: گه مژه، گیلوکه

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عہ یار: زیتہل، زورزان

عہ به نووس: داریکی رهش و رهق و به نرخه

عہ یان: دیار، ئاشکرا، له بهرچاو

عہ گید: ئازا، پالہوان، جامیر

غ:

غار: ئەشكەوت

غورابى خەو: شىرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەرىبە، بېگانە

ف:

فەرمايشت: فەرموودە، قسە

فەرخە: بېچوھ مەل و جانەوهران

فشقیات: حەنەك، گالتەوگەپ، ئاخافتنى بى تام

فراقىن: نيوەرۆژە، خواردىنى نيوەرۆ

فەرسەخ: فەرسەق

فەرناخ: لووت بەرز، بە دەعیە، روھزل

فاما: فامیدە، تیگەبېشتوو، زیرەك

قالا: بەتال، خالى، پووك، ئاوالە، كراوھ

فەرەنگى: ئەوروپايى

ق:

قالیچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەرالنشىن: پاشانشىن، ئىمپراتورىيەت

قورباقە: بوق

قاوھلتى: تاشتى، بەرقلیان، نانى بەيانی، تىشت، قاوھتوون

قووچانى: ھەلھات

قشتیلە: بچووكى جوانكىلە

قالور: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قەپىلك، قاپۆرە

قوشقى: توورە، وەرەز، سل، رەوھك

قەرەشە: تەشقەلە، شەرو ناخوشى

قۆپى: زەلكاوى قاميشەلان
قەلەمرەو: سنوور و كەوشەنى ژىر دەسەلاتى كەسىك يان دەولەتتىك
قو: بالندەيەكە لە قاز سىپى ترو زلتەرە
قەلايى: كانزايەكى سىپى نەرمە مىسى پى سىپى دەكەنەوہ
قزاو: تاق تاقكەرە
قاوش: ھۆل، شوينى نووستنى بە كۆمەل
قەساس: سزا، تۆلە
قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت
قامك: پەنجە، ئەنگوست، پل، كلك
قامبىژ: گورانى بىژ
قەساو: قەساب
قەلەزراو: ترسنوك
قەتاندن: بەسەربردن
قاقر: زەوى رووتەن كە گىاي لى نەپروى
قومات: بابۆلەى ساوا تىوہ پىچان
قاشوانى: گۆبازى، قاشوان
قەپاتمە: سۆيتەلى، ژنى بى مارەيى بۆ رابواردن
قەموور: كوور، پشت كۆم
قەستە سەر: دوژمنى زۆر سەرسەخت، خەتەر
قەبە : گەورە
قۆشەن: لەشكر
قرىر: برىار، قەرار
قەوماو: بوپەر، روواو
قاوہتوون: تاشت، تىشت، قاوہلتى، نانى بەياني
قىرات: گەرماپىو
قرىژە بەرد: خەنە تىلكە، وردە شىنابى پىكەوہ نووساوى سەر بەردان
ك:

كوت و مت: هقاودهق
كوانگه: كوانوو، ئاگردان
كارمامز: بهچكه ئاسك
كودهله: بيچوو بهراز
كوخته: كوڭ، خانووي چكوله و خراب
كولكه: موو، توك
كولو: كولله
كه چرهوي: له رى لادان، ته حريفيه ت
كه وهيي: شينكي، شينباو، خو له ميشي
كيوه: بو كوي
كه پهك: سو س
كومهك: يارمه تي، هاريكاري
كلور: ناوبه تال
كوريزگه: كوري بچووك
كه پوو: لووت، دفن
كه ونارا: زوركون، شوينه وار
كه سك: سهوز
كوميدى: پيكه نيناوي
كامكردن: نهوس تكان
كه زي: پرچ، زلف
كلاو خود: كلاوي ئاسنيني شه رقان
كه رب: رق و كينه
كان: مه عدن
كيوستان: كو سار، كو چار
كولوني: موهاجيرنشين، نشيمه ن، موسته عمه ره
كه مدوو: كه م قسه
كو سار: كو چار، كيوستان

که وی: مالی، دسته مو

که قر: بهرد

که قرۆک: بهرده لان

که نده کار: که سیک که له دار نه خش ده که نی

کیشکی: پاسه وان، نیگابان

کو: سل، سلکردنه وه

که پوو: لووت، دفن

کارگه: وهرشه

که رپووچ: خشتی سووره وه کراو

کوند: بوه کویره، کونده په پوو، بایه قوش

که ودهن: گهوج

کاژستان: بیسه ی دارکاژان

کریت: ناشیرین، کاری خراپ

که تواری: ریالیستی، واقعی

که وشه ن: مهرز، سنوور، ئاقار، تخووب

کنوکو: چوونه بنج و بناوان، توژینه وه

کسوک: سهگ

که سته ک: سنده گل، کلۆ قوری وشکه وه بوو

کوشیار: چالاک، پرکوشش

کینه کیش: رک هه لگر، رکونی

که ت: ته خته خه و

که ره مکه: بفرموو

که وه روژ: روژی بی هه تاو، سپییه روژ

کو ما: کو مه لیک

گ:

گو ساخ: چاوقایم، رووقایم

که دا: پارسه ک، سوالکه ر، دهروژه که ر

گورزه: باقهی گهوره
گه ره کمه: دهمه و ، ده خوازم
گه مه: یاری، وازی، کایه
گه نج: زیرو زیو، مالی دنیا
گه ردنبه ند: ملوانکه
گازکردن: بانگکردن
گورین: یارو، ناقبری
گوند: دی، ئاواپی
گومناو: ناوبزر، نه ناسراو
گوزینگ: قوله پی
گه لوز: ناولینگ
گول: گه ر و گول
گاگوز: پولکه
گارد: پاسه وانی تایبته
گونگ: ئالوز
گه نگه شه: موناقه شه
گووراو: مه خلووق
گووفه ک: زبلدان، سه رانگوئیک
گازی: بانگکردن
گرۆز: ورکن
گلکو: گوپ، ئارامگه
گمیز: پیشاو

ل:

له که یفان: له خوشیان
له بیلاده وه: له ئیجاده وه، له بنه ره ته وه
لیره وار: دارستان، جه نگه ل، بیسه لان
لاپره سه ن: فزول، فزولی

لۆسه: باری
له زگ بوو: خه ریک بوو، وهخت بوو
لی: به لام
لیبرا: بریاری دا
لۆسه: باریه
لاق: قاچ، لنگ
له زکرن: خیراکردن، په له کردن
لایده: بیگانه
له هه نبه ر: به رانبه ر
لی: به لام
له یستۆک: بووکه شووشه، بووکه له
له گه ز: مه ته ل
له ش به بار: نه خو ش
له گین: ره نکه، له وه یه
له وتاوه: پیس بووه
له ز: خیرا، په له
له بر: یه کسه ری، به قۆنته رات
لاشه ر: بیوه ی، سه لامه ت، دووره شه ر
لاکه وه: لاچۆ، برۆ که نار
له نک: له کن، له جه م، له ده ف، له لا
له گام: چه وره، زگ له وه رین
لیژگه: لیژایی، نشیو
م:
موغازه: فرۆشگه، دوکان
میریقان: دلۆقان، میهره بان
مشوور: ته گبیر، به خه م کردن
مژوول: سه رقال، سه رگه رم

مل و موش: ملومو، گهران و بونکردنی زهمین بو پیداکردنی خواردن

مول: زور، فره، زهحف

مژمه: مه ساسه

میرغه زهب: جه لاد

مه زرا: کیلگه

مقاش: ماشه

مه گیرانی: بیزوو

مه رزو بو: ولات، نیشتمان

مقهوا: کارتون

مه نهول: زیراب

مه زل: قوناغ، جیی مه بهست

میره بان: دلوقان، میهره بان

مالبات: خانه واده، بنه ماله

مدارا: سه برو چه وسه له، دلراگرتنی دوست و نه حباب

مووبه ق: ناشخانه

موغهیری: موغاری، بوغاری، کوانووی نیو دیوار

منجر: نه ژنه و، سوور له سه ر شتیک

مسکین: ره عییه ت، به رحو کمی ناغا

مه علان: پسیور، لیزان

مخابن: به داخه وه

مراک: که وچک، که چک

مینا، میناک: وهک، وهکو

مه خفه ر: پولیسخانه، قهره ولخانه

مادونی: موله ت، نیجازه

مه رگی مفاجا: سه کته ی دل

مه حزه ر: نووسینگه ی ماره و ته لاقان

مه ژی: میشک

ماموژن: ئاموژن، ژن مام

مراک: که وچک، که چک

مافور: قالی

مه ته ریژ: مه ته رییس، سه نگر

مامیتر: ره به نیت هی به ته مه ن

ماسیتر: ره به نیت هی گهنج

متوو: هوگر

مرداو: قوپی

ن:

نه زا که ت: نه دهب، سه لاری

نیگابان: پاسه وان

نه یجه زار: قامیشه لان

نسیبه ت: به لا، موسیبه ت

نه تره: وره

ناچیز: هیچ، زور که م

نه ژاد: ره گهنز، ره چه له ک، نه سل

ناحه ز: ناشیرین

نیچیرقان : راوچی

نشیمه ن: باره گا ، شوینی دانیشتن

نه زا که ت : لوتف و نه دهب

نک : کن ، لا ، جه م ، دهف

ناقبری : ناوبراو

نه ژنه و : نه بیست، منجر

نمه د : لباد، نیوداشت: نه کون و نه تازه

نها : ئیستا، هه نووکه، نه وو

ناقسال : میانه سال

نووکه : هه نووکه ، نه وو، نها، ئیستا

نه خاسما: به تايبه تي
نه سراني: فه له، مه سيحي
ناباب: ناباو، دژه باو، ناپه سند له رووي كومه لايه تيبه وه
و:

وه مينى: بمينيتته وه
وه كرد: كرده وه
وه شيرت: شارده وه
ويئا: ته سه ور
وار: هه وار، شوين، مه لبه ن
واز: كراوه، پيچه وانهي داخراو
ويده دهم: دهمي
وه قف كردن: ته رخان كردن
وه رده وه دان: له جاري پتر كي لان
وه رديان: زيندانه وان
وه شانخانه: بلاوه خانه، دارالنشر
وه شانكار: بلاوكه ره وه، ناشر
ورپاوه: ورپينه
و دم: مومباره كي، پيرزي
وشكه بار: ميوه ي وشكه وه كراو
وه كوژاندين: ته مراندين، كوژاندينه وه
ويمه ده: بيمديه
واز: ئيشتياو ئاره زووي خواردين
وه زهن: ئازار
و شترالوك: حوشتتر خوړه، عاگول
وازوازي: دهمدمي مجيز
ه:

هانكه هانك: هه ناسه بركي

هه ژگ: لکه داری وشکه وه بوو، چروچیلکه ی ئاوردوو
هه پروگیف: هه ره شه و گوره شه
هه لدير: جيگه ی زور بهرزو قيت له شاخ و کيودا
هه زار به هه زار: شاخی زور بهرزو عاسی
هه لزنان: هه لگه پان بو سهره وه
هه ایم: سهرگه ردان، وييل
هه نبر: به رانبر
هه ترهش: زهندهق، زراو
هه نووکه: ئیستا، نها، نهوو
هه وشن: به هوش
هه ته ر: مه ودای حوکمی چاو
هه وفی: کيوی، وه حشی
هه وده: ژوور، ئوتاغ، ديوو
هه زرو هه زرين : بيرو بيرو کردنه وه
هه یف : مانگ
هه یقه شه و: مانگه شه و
هه دا : سه بر ، سه وسه له
هه راوزه نا : هه راو هه نگامه
هه ره مه : تيگه ل و پيگه ل، گهنم ودانه وييله ی تيگه لکراو
هه پو : مام
هه له شه : له سه ر، بي ئه قل
هه ره ت : تاف
هه توان : مه ره هم ، مه له هم
هه قرك : مله که ر، مملانی، رکه به رکی
هه پروو : هه ره ، برؤ
هه نگي : هه يني ، نه وسا
هه شتاو : په له ، له ز، خيرا

ھاوکوف:دوو کەسی لە یەك ئاستی کۆمەلایەتی

ھاودەستی:ھاوبەش لە کەین و بەینان

ھەیفۆک: ھەیفۆک، مانگیلە، مانگی یەك شەو

ھێورین: ھەوانەو

ھاماج: ئۆتمۆسفیر

ھەلاویردن: جیاکرنەو

ھاتە وەشاندن ، بلاوکرایەو

ھزرقان: بیرمەند، زانا

ھەنیە: تەویڵ، ناوچەوان

ھەلاکەت: گیانەللا، ئاویلکە، ئاوزینگ، حالی مردن

ھەلاژیان: پراکشان

ھاژۆتن: لیخوورین

ی:

یال: تووکی سەر ملی شیرو یەکسم

یەکھاوی: یەکجۆر، یەکدەست، بیگۆران

یارۆ : فلان

یاتاخ : پیخەف ، نوین

یەختە: خەسینراو، گون دەرھینراو

یونیفۆرم: جلکی فەرمی یەکچەشن

حه مه كه ريم عارف

- *- كه ركوكييه و له سالي ۱۹۵۱ دا له دايك بووه.
- له سالي ۱۹۷۵ كوليژي ئه دهبياتي به غداي ته واو كر دووه.
- يه كه م به ره مه مي شيعريكه به ناوي (هه ليه ستيكي هه تيو كه وتوو) كه له ژماره (۱۷۰) روژنامه ي هاوكاري له ۱۹۷۳/۶/۸ بلاو بووه ته وه.
- له سالي ۱۹۷۵ هوه به به رده وامي نووسين و به ره مه مي ئه ده بي بلاو ده كاته وه.
- سه رنووسه ر يان به ريوه به ري نووسين يان سكرتيري نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و بلاو كراوانه بووه: گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، نووسه ري كورد، گولاني عه ره بي، ئالاي ئازادي تا ژماره ۲۲۲، گوڤاري نه وشه فه ق.
- * - جگه له ناوي خو ي، به تايبه تي له گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، روژنامه ي ئالاي ئازادي تا ژ: ۲۲۲ به ناوي گوڤه ند، زنار، سپيان، پاكزاد، محه مه دي حاجي، سيروان عه لي، ديدار هه مه وه ندي، هيژا، ح. ع ،هامون زيباري، با زه وان عه بدولكه ريم، قه ره ميرزا، ره ندي عارفزاده، حه موكه، به ره مه مي بلاو كر دووه ته وه.
- *- له سالي ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ دا پيشمه رگه ي شوپشي كوردستان بووه، له هه شتاكاندا بو ماوه ي نو سال، بي وابه سته گي حيزبي پيشمه رگه بووه و وه كو به شدارييه كي مه يداني و ويژداني له خه باتي ره واي نه ته وه ي كوردا شانازي پيوه ده كات و منه ت به سه ر كه سدا ناكات، چونكه باوه ري وايه كه رو له ي ميلله تي مه زلوم مه حكومه به پيشمه رگايه تي.

- له ههشتاكانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰ راسته وخو سهرپهرشتی و سهروكايه تی لقی كه ركوكی یه كیتی نو سه رانی كوردی كردوه.
- زور بهرهم و كتیبی چاپ و بلاو كردووه ته وه، لی زور بهی هه ره زوریان، به تایبه تی ئەوانه ی له چیدا چاپ بوون به نوسخه ی هینده كه م بلاو بوونه ته وه، له نرخه نه بوو دان و هه ر ئەوهنده یه كه له فه وتان رزگار بوون. هه ندیک له وانه:

- ۱- تیروژ، كو چیرۆك، چاپی یه كه م ۱۹۷۹
- ۲- كوچی سوور، رۆمان، چاپی یه كه م، ۱۹۸۸، چاپی سییه م ۲۰۰۷
- ۳- به یداخ، چیرۆك، چاپی یه كه م ۱۹۸۸
- ۴- داوه تی كوچه رییان، كو چیرۆك، چاپی دووهم ۲۰۰۵
- ۵- له خو بیگانه بوون، كومه له چیرۆك، چاپی یه كه م (۱۹۹۹) ده زگای گولان
- ۶- كوچ سرخ، كو چیرۆك، به فارسی، وه رگیران چاپی یه كه م ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نینا، رۆمان، سابت ره حمان، چاپی یه كه م، شاخ، ۱۹۸۵، چاپی سییه م ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبیر كامۆ، چاپی یه كه م، شاخ ۱۹۸۷، چاپی چوارهم ۲۰۰۹
وه شانخانه ی سایه، سلیمانی
- ۹- رییه ر، رۆمان، مه هدی حسین، چاپی یه كه م (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شكست، رۆمان، ئەلكسانده ر فه دایه ف، چاپی شاخ (راه كارگر)، چاپی دووهم، ۲۰۰۹ خانه ی وه رگیران.
- ۱۱- هاوماله كان، رۆمان، ئەحمه د مه حمود، چاپی دووهم ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۲- بیناسنامه كان، رۆمان، عه زیز نه سین، چاپی سییه م ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانی، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یه كه م ۲۰۰۴ ده زگای شه فه ق
- ۱۴- دووره ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یه كه م ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۵- ئازادی یا مه رگ، رۆمان، كازانتزاكیس، چاپی یه كه م ۲۰۰۳ كتیبخانه ی سوران، چاپی دووهم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چیرۆكه كانی سه مه دی بیهره نگی، چاپی دووهم، ۲۰۰۴ كتیبخانه ی سوران
هه ولیر
- ۱۷- ئامانجی ئەده بیات. م. گورکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵

- ۱۸- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بىيانى) چاپى يەكەم، ۲۰۰۶
- ۱۹- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانى كەركوك
- ۲۰- زىندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ ۱، دەزگای موكرىيانى
- ۲۱- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەقورەخنى جىھانى چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەركوك
- ۲۲- دىدارو دەقو رەخنى، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۳- دىدارى چىرۆكقانى، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۱، ۲۰۰۸، نووسەرانى كەركوك
- ۲۵- مىوان، چىرۆك، ئەلبىر كامۆ

-
- ۲۶- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووهم ۲۰۰۵
- ۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ ۱، ۱۹۹۸
- ۲۸- كورد گەلى لە خىشتەبراوى غەدر لىكراو، د. كوینتەر دىشنەر، چاپى سىيەم ۲۰۰۴
- ۲۹- لە مەهابادى خویناويىەوہ بو كە نارىن ئاراس، نەجەف قولى پسىيان، چاپى يەكەم ۲۰۰۶

- ۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەوويىستەمدا، كرىس كۆچرا، چاپى شەشەم ۲۰۱۱
- ۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىيى ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸
- ۳۲- چىنى كۆن، چ ۱) (دەزگای موكرىيانى

-
- ۳۳- دلېرى خۇراگرتن، ئەشەرفى دەھقانى
- ۳۴- خەباتى چەكدارى هەم تاكتىكە هەم ستراتىژ، مەسعودى ئەحمەد زادە

-
- ۳۵- قىسنت قان گوگ، شانۆنامە، باول ئايز لەر
- ۳۶- بە دوعا شاعىرەكان، شانۆنامە، جەلىل قەيسى (گىزىگ ژ: ۱۲)
- ۳۷- جولەكەكەى مالتا، شانۆنامە، كرىستوفەر مالرۆ.
- ۳۸- دادپەرودەران، شانۆنامە، ئەلبىر كامۆ
- ۳۹- بەد حالى بوون، شانۆنامە، ئەلبىر كامۆ.
- ۴۰- چاۋ بە چاۋ، شانۆنامە، گەوھەر مراد (غولام حسەينى ساعىدى)

۴۱- ریچاردی سییەم، شانۆنامە، شەكسپیر. چاپی یەكەم ۲۰۰۹، بلاوەخانەى سایە، سلیمانى

۴۲- گەمەى پاشا و وەزیر، شانۆنامە، عەبدوڵلأئەلبوسیرى..

۴۳- مندالە دارینە، چیرۆكى دريژ بۆ مندالان.

۴۴- فاشیزم چىیە؟ كۆمەلە چیرۆك بۆ مندالان، یەلماز گونای

۴۵- شوانە بچكۆلەكە، چیرۆكىكى دريژى چینی یە بۆ مندالان

۴۶- زارۆكستان (چوار شانۆنامە بۆ منالان)

۴۷- چەند چیرۆكىك لە ئەفسانەى یونانى كۆنەو (۲۳ئەفسانە)

۴۸- لە گەنجینەى حىكایەتى توركمانىیەو. (ئەفسانەى ئەسپى ئاشق) چاپى یەكەم ۲۰۰۸

۴۹- ئەفسانەىن گرىكى و رۆمانى، چاپى یەكەم (۲۰۰۴) كتیبخانەى سۆران، هەولیر

۵۰- ئیلیادە، ھۆمیرۆس، چ ۱، دەزگای سەردەم ۲۰۰۹

۵۱- گوڤەند و زنار (فەرھەنگى فارسى - كوردى) حەمە كەریم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶) -

۲۰۰۸ دەزگای موكریانی

۵۲- چۆنیەتى فیربوونى زمانى فارسى، چ ۱، ۲۰۰۱

۵۳- چرنیشفسكى، فەیلەسوف و زانای گەورەى میللەتى روس

۵۴- چایكۆ فسكى، ژیان و بەرھەمى.

۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و بەرھەمى.

۵۶- جاك لەندەن، ژیان و بەرھەمى

۵۷- گوگول، نووسەرى رىالیست

۵۸- یەلماز گونای، ژیان و بەرھەمى

۵۹- سادقى ھىدايەت، ژیان و بەرھەمى

۶۰- خافروغ لە شىعر دەدوئى، ژیان و بەرھەمى

۶۱- راگه یاندن له په راویزی دهسه لاتدا (به شه ریکی) چاپی یه کهم (۲۰۰۱) ده زگای
گولان

۶۲- راگه یاندن له نیوان حه قیقه ت بیژی و عه وام خه له تینی دا، حه مه که ریم
عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵

۶۳- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له کونه وه تا سه ده کانی نائین). چاپی یه کهم ۲۰۰۸

۶۴- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له سه رده می رینیسانسه وه تا ئیستا). چاپی
یه کهم ۲۰۰۸

۶۵- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (ئه ده بیاتی ئینگلیزی زمان- ئه مریکاو ئینگلیستان له
سه ره تا وه تا ئیستا). چاپی یه کهم ۲۰۰۸

۶۶- ریالیزم ودژه ریالیزم له ئه ده بیاتا، سیروس پرهام، چ ۲۰۰۴، ۱، ده زگای سپیریژ

۶۷- قوتا بخانه ئه ده بییه کان، رهزا سهید حه سینی، چ ۲۰۰۶، ۱، ده زگای موکریانی

۶۸- میژووی ئه ده بیاتی روسی، سه عیدی نه فیسی

۶۹- لیکنانه وه یه که له مه ر نامو، لويس ریی، چ ۲، ۲۰۰۶

۷۰- هونه روژیانی کومه لایه تی، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵) ده زگای موکریانی

۷۱- گوزارشتی مؤسیقا، د. فوناد زکریا، چ ۱، یانه ی قه له م ۲۰۰۶

۷۲- ریپازه هونه رییه کانی جیهان

۷۳- پیکه هاته ی به ده نی و چاره نووسی ئافره ت، (چ ۱) ۲۰۰۶

۷۴- شیعر کوژی.. حه مه که ریم عارف، چ ۱ / ۲۰۱۰ / کومه له ی رونا کبیری و کومه لایه تی
که رکوک، ژماره (۷۰)

۷۵- ده رباره ی رومان و چیروک، حه مه که ریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸

۷۶- مه رگی نووسه رو چه ند باسیکی دیکه ی ئه دبی- روشنیبری، حه مه که ریم عارف، چ ۱،
۲۰۰۵ نووسه رانی که رکوک

۷۷- ناودارانی ئه ده ب، حه مه که ریم عارف، (چ ۱) ده زگای موکریانی، ۲۰۰۹

۷۸- په یفستانی من، حه مه که ریم عارف، چاپی یه که م (۱)

۷۹- په لکه ره نگینه، حه مه که ریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴

۸۰- خیانه تی حه لال، حه مه که ریم عارف

- ۸۱- بووکی هه زار زاوا، (جانتا) کوچیرۆک، بزورگی عه له وی
- ۸۲- ئه بوزهر، د.عه لی شه ریه تی
- ۸۳- ریوایه ت، رۆمان، بزورگی عه له وی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافه الکورديه، حه مه که ریم عارف
- ۸۵- هه ژاران، رۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- ده یقده کوچه رفیلد، (رۆمانی کورته کراوه بو نه وجه وانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسسه، داستان، هۆمیرۆس
- ۸۸- ظل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمه جلال زنگابادی
- ۸۹- شازاده و گه دا، رۆمان، مارک توین
- ۹۰- توحفه نمای ئه ده بیاتی جیهانی
- ۹۱- سفره ی فه قیران حه مه که ریم عارف
- ۹۲- بالنده که ی من رۆمان، فریبا وفی
- ۹۳- نامه کانی تولستوی
- ۹۴- جه میله، رۆمان جه نگیز ئایتماتوف
- ۹۵- حه فتا چیرۆکی چینی بو منالانی کورد
- ۹۶- الرحیل الدامی.... تقدیم و ترجمه: جلال زنگابادی
- ۹۷- کۆلوانه سوور... کۆچیرۆک بو مندالان
- ۹۸- ئه و پیاوه ی که سیبه ری خوی فروشت .. رۆمان.. شامیسۆ
- ۹۹- دکتۆر... شانۆنامه... برانسیلاڤ
- ۱۰۰- با خه بیام باش بناسین / جه لال زه نگابادی
- ۱۰۱- دۆزه خی پیروژ، رۆمان، برهان شاوی
- ۱۰۲- من و نه نکم و ئیلاریون و ئیلیکو / رۆمان / نودار دومبادزه
- ۱۰۳- یادگارییه کانی خانه ی مردووان / دوستوفسکی
- ۱۰۴- میژووی رۆمانی تورکی
- ۱۰۵- دیوار... کۆچیرۆک..... کۆمه لیک نووسهر
- ۱۰۶- کۆکۆرۆ... رۆمان..... ناتسوومی سوسکی
- ۱۰۷- کانیه قاره مان.... کۆچیرۆک بو میژمندالان / حه مه که ریم عارف

- ۱۰۸- ئەۋدىيى مەرگ.....حەمەكەرىم عارف/چۈشۈرۈش/۱۲۰۰۱/ موكرىيانى
- ۱۰۹- قاۋشى ژمارە شەش / چىخۇف / پېشەكى و پاچقەي: حەمەكەرىم عارف
- ۱۱۰- گەمژە، رۇمان، دوو بەرگ، دوستۇيفسكى
- ۱۱۱- دەر بارەي ھۆزان و ھۆزانقانى...
- ۱۱۲- سالنماي ژيان و بەرھەمى...
- ۱۱۳- تاراس بۇلبا / رۇمان / گۇگۇل
- ۱۱۴- لە زمانى چىرۇكنووسانەوہ
- ۱۱۵- جىھانى چىرۇك (كۇمەلىك دەق ورەخنە)
- ۱۱۶- رۇبىنسۇن كرۇزۇ / رۇمان / دانىل دىفۇ
- ۱۱۷- ھەزار پېشە.....حەمەكەرىم عارف
- ۱۱۸- چىخۇف...ھنرى ترۇيا
- ۱۱۹- دۇنى ئارام / ۱
- ۱۲۰- دۇنى ئارام / ۲
- ۱۲۱- دۇنى ئارام / ۳
- ۱۲۲- دۇنى ئارام / ۴
- ۱۲۳- دەر بارەي ئۇدىسە
- ۱۲۴- دەر بارەي نامۇكەي ئەلبىر كامۇ
- ۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دوستۇيفسكى
- ۱۲۶- گەنجىنەي ئەدەبىياتى كلاسكى جىھان
- ۱۲۷- بەنگكىشىكى عەودالى بەھەشت "رۇمان"
- ۱۲۸- سىو و سىمرغ "كۇ حىكايەت"
- ۱۲۹- بىرەوہرىيەكانى ئانا گرىگورىقنا دوستۇيفسكى
- ۱۳۰- پوشكىن سەرقافلەي ئەدەبى رۇوسى
- ۱۳۱- گۇگۇل، دامەزرىنەرى رىالىزىمى رەخنەيى
- ۱۳۲- رەبەنىكى رەشپۇش، چىخۇف
- ۱۳۳- كەنىزۇ، كۇمەلىك چىرۇكى ھەلبۇاردەي فارسى

- ۱۳۴- داستانى بەرخودان ، ن: ئەشرەفى دىھقانى .
- ۱۳۵- جىرۆكى شارىك ، رۆمان ، ئەحمەد مەحمود.
- ۱۳۶- مردووى زندوو ، رۆمان ، ھنرى ترۇيا
- ۱۳۷- كۆلانى مېدەق، رۆمان، نەجىب مەحفوز
- ۱۳۸- چۆن پۇلامان ئاودا، رۆمان، ئۆستروفسكى
- ۱۳۹- بېست و سى چىرۆكى تۆلىستوى
- ۱۴۰- چارەنووسى مرۆفېك ، شۆلۆخوف
- ۱۴۱- قەيرانى سېبەر ، ھەمە كەرىم عارف
- ۱۴۲- ئەفسانەى تەرۋادە
- ۱۴۳- لە بەردەم عەرشدا، نەجىب مەحفوز
- ۱۴۴- دلى شەو، نەجىب مەحفوز
- ۱۴۵- ئاۋىنەكان، نەجىب مەحفوز
- ۱۴۶- جەنامى رېزار، نەجىب مەحفوز
- ۱۴۷- دەورانى مندالىم، ماكسىم گۆركى
- ۱۴۸- خرخەپان ، گى. دو مۇپاسان
- ۱۴۹- يەلماز گوناي (ژيانى سەر بەرزانە)
- ۱۵۰- ھاوسەفەر ، ماكسىم گۆركى.